

ॐ

काश्मीरिकत्रैवर्ण्योपयोगी लौगाक्षि सप्रकृपः
द्विजत्वगार्ह त्पसंस्कारोत्प

त्र चक-गिवाह-उपनयन-
कन्यासंस्कार-नान्द-श्राद्ध-इहकीलिपूजा

नोनरग्रामपाठालाध्यक्षेन ज्योतिर्वि
पण्डितकेशवभट्टकेन संस्कृतःशोधितश्चायं

मेखला पुस्तकः

KRI-15

इदं पुस्तकं

पण्डित विश्वनाथ एंड सन्स
फोटोग्राफर्स प्रोग्राइटर्स इत्यादि,

मीर प्रताप स्टीम प्रेस श्रीनगर में छपाया गया

सप्तपिंवत्सरे २००१ वैक्रमे १६८१ प्रकाशितः

परोपकाराय भूयात् ॥ मूल्यं २) रुपिकाद्वयम् ॥

स्तु ते
वान
सि
सर्व
ॐ

[Eom] Shal Kukur
 अथ hemme
Mayur
40
sr

॥ ऋचकम् ॥

आदौ स्वस्त्ययनम् ।

ओंश्रीगणेशाय नमः ॥ ओंकारो यस्य मूलं त्रैलोक्य-
 दजठरं छन्दविस्तीर्णशाखा ऋक्पत्रं सामपुष्पं यमनु-
 चिरफलं स्यादऽथर्वा प्रतिष्ठा । अन्ध्यायासुशीतो स-
 जगणमधुपैर्गीयते यस्मिन् निलं कृतः सन्ध्या त्रिक-
 दुरितभयहरः पातु ना वेदद्वयः ॥ १ ॥ सुच्छ-
 स्थिरधर्ममूलवन्धनः पुण्यालवान्वितो धीविद्याकर-
 क्षमादिविलसद्विस्तीर्णशाखाश्रितः । सन्तोषोज्ज्वलपल-
 वः शुचियशःपुष्पः सदा सत्फलः सर्वशापरिहृ-
 को

विजयते श्रीवेदकल्पद्रुमः ॥ २ ॥ मूलाधाराद्भुतवहक-
लामिश्रितं भूर्भुवः स्वर्ब्रह्मस्थानात्परमगहनात्तत्सवितुर्व-
रेण्यम् । भर्गो देवः शशिकलमयी धीमहीत्येकरूपं
धियो यो नः पिवतममृतं चोदयान्नः परं तत् ॥ ३ ॥

मुक्ताविद्रुमहेमनीलधवच्छायैर्मुखैस्त्रीक्ष्णैर्युक्तामिन्दुनिवद्धर-
त्नमुकुटां तच्चात्स्वर्णात्मिकाम् । गायत्रीं वरदाभयाङ्कु-
शकरां शूलं कलिलं गुणं शङ्खं चक्रमथारविन्दयुगलं
हस्तैर्हन्तीं भजे ॥ ४ ॥ आयातु वरदा देवी त्र्यक्ष-
रा ब्रह्मवादिनी । गायत्रि ! छन्दसां मातर्ब्रह्मयोने ! नमो-
स्तु ते ॥ ३ ॥ [ओं ओजोसीति गायत्रीमावाह्य । दे-
वानामार्षम् ॥] ओजोऽसि सहोसि वलमसि भ्राजोऽ-
सि देवानां धामनामासि विश्वमसि विश्वायुः सर्वमसि
सर्वमसि भूः ओंभूः ओंभुवः ओंस्वः ओंमहः ओंजनः
नमः ओंसत्यं ओतत्सवितुर्वरेण्यं भर्गो देवस्य धीम-
हि धियो यो नः प्रचोदयात् ॥ ३ ॥ [स्वस्त्यात्रे-

स्तिस्त्रो जगत्योऽनुष्टुभौ बृहती च ॥] स्वस्ति नो मि-
 भीतामश्विना भगः स्वस्ति देव्यदितिरनर्वणः । स्वस्ति
 पूषा असुरो दधातु नः स्वस्ति द्यावापृथिवी सुचेतुना
 ॥ १ ॥ स्वस्तये वायुमुपब्रवामहै सोमं स्वस्ति भुवन-
 स्य यस्पतिः । बृहस्पतिं सर्वगणं स्वस्तये स्वस्तय आ-
 दित्यासो भवन्तु नः ॥ २ ॥ वि देवा नो अद्या
 स्वस्तये वैश्वानरो वसुरग्निः स्वस्तये । देवा अवत्वृभवः
 स्वस्तये स्वस्तिनो रुद्रः पातंहसः ॥ ३ ॥ स्वस्ति मे-
 त्रावरुणा स्वस्ति पथ्ये रेवति । स्वस्ति न इन्द्रश्चाग्रश्च
 स्वस्ति नो अदिते ! कृधि ॥ ४ ॥ स्वस्ति पन्थामनु
 चरेम सूर्याचन्द्रमसाविव । पुनर्ददता घ्नता जानता स-
 ज्जमेमहि ॥ ५ ॥ स्वस्त्ययनं तार्क्ष्यमरिष्टनेमिं महद्भूतं
 वायसं देवतानाम् । असुरघ्नमिन्द्रसखं समत्सु बृहद्यशो
 नावमिवारुहेम ॥ ६ ॥ अंहोमुचमाङ्गिरसं गयं च स्व-
 स्त्यात्रेयं मनसा च तार्क्ष्यम् । प्रयतपाणिः शरणा
 पठे स्वस्ति तस्माभोजनभयं नो भवतु ॥

॥ ७ ॥ [इति कल्याणभद्रम् ॥] “ उँअग्निर्वायुश्च
 सूर्यश्च वरुणः साम एव च । ब्रह्म राज्ञ रथश्चैवमष्टौ
 भद्राः प्रकीर्तिताः ॥ ” अग्नये समनमत्पृथिव्यै समन-
 मद्यथाग्निः पृथिव्या समनमदेवं मह्यं भद्राः सन्नतयः
 संनमन्तु ॥ १ ॥ वायवे समनमदन्तरिक्षाय समनम-
 द्यथा वायुरन्तरिक्षेण समनमदे० ॥ २ ॥ सूर्याय स-
 मनमदिवे समनमद्यथा सूर्यो दिवा समनमदे० ॥ ३ ॥
 वरुणाय समनमदऽद्भ्यः समनमद्यथा वरुणोद्भिः समन-
 मदेव० ॥ ४ ॥ साम्ने समनमदृचे समनमद्यथा साम-
 र्चा समनमदे० ॥ ५ ॥ ब्रह्मणे समनमत्क्षत्राय सम-
 नमद्यथा ब्रह्म क्षत्रेण समन० ॥ ६ ॥ राज्ञे समनमत्
 विशे समनमद्यथा राजा विशा समन० ॥ ७ ॥
 रथाय समनमदश्वेभ्यः समनमद्यथा रथोऽश्वै० ॥ ८ ॥
 [इति अग्निभद्रम् ॥] [कनिक्रदत्तृचं प्रदक्षिणिजा-
 गतं मध्येऽतिशकर्यष्टिवैताभ्यामृषिरध्वरे वाशमानं श-
 कुनं नृपान् कृशिकस्तैपीरुथिरिन्द्रपुत्र्यं पुत्रामिन्द्रांतुष

स्तेपे तस्येन्द्र इव गाधिपुत्रो जज्ञे गाथिनो विश्वामित्रः
 स तृतीयं मण्डलमपश्यत् ॥] कनिकदञ्जनुषं प्रब्रुवा-
 ण इयति वाचमरितेव नावम् । सुमङ्गलश्च शकुने भ-
 वासि मात्वा काचिदभिभा विश्व्या विदत् ॥ १ ॥

मा त्वा श्येन उद्वधीन्मा सुपर्णो मा त्वा विददिषुमा-
 न्वीरो अस्ता । पित्र्यामनु प्रदिशं कनिकदत्सुमङ्गलो
 भद्रवादी वदेह ॥ २ ॥ अथ क्रन्दन्दक्षिणतो गृहाणां
 सुमङ्गलो भद्रवादी शकुन्ते । मा नः स्तेन ईशत मा-
 घशंसो बृहद्वदेम विदथे सुवीराः ॥ ३ ॥ ओंप्रदक्षि-
 णिदऽभि गृणन्ति कारवो वयो वदन्त ऋतुथा शकु-
 न्तयः । उभे वाचौ वदति सामगा इव गायत्रं च
 त्रैष्टुभं चानु राजति ॥ ४ ॥ उद्रातेव शकुने साम
 गायसि ब्रह्मपुत्र इव सवनेषु शंससि । वृषेव वाजी
 शिशुमतीरपीत्या सर्वतो नः शकुने ! भद्रमा वद वि-
 श्वतो नः शकुने पुण्यमा वद ॥ ५ ॥ भद्रं वद द-
 क्षिणतो मरुतस्ततो वद । भद्रं पुरस्तातो वद महे

पश्चात्कपिञ्जल ॥ ६ ॥ भद्रं व. पुत्रैर्भद्रं वद गृहेषु
च । भद्रमस्माकं वद भद्रं नो अभयं वद ॥ ७ ॥ भद्र-
मधस्तान्नो वद भद्रमुपरिष्ठान्नो वद । भद्रं भद्रन्न आ-
वद भद्रन्नः सर्वतो वद ॥ ८ ॥ असपत्नं पुरस्तान्नः
शिवं दक्षिणतस्कृधि । अभयं सततं पश्चाद्भद्रमुत्तरतो
गृहे ॥ ९ ॥ योऽवनानि महयसि जिग्युषामिव दु-
न्दुभिः । शकुन्तक प्रदक्षिणं शतपत्राऽभि नो वद
॥ १० ॥ आवदंस्त्वं शकुने भद्रमा वद तूष्णीमासी-
नः सुमतिं चिकिद्धि नः । यदुत्पतन्वदसि कर्कारिर्य-
था बृहद्वदेम विदथे सुवीराः ॥ ११ ॥ [इति क-
निक्रदत्सूक्तं नाम, शकुनिभद्रम् ॥] “ऐन्द्रवायव्ये द्या-
वापृथिव्यावन्त्यस्तृचो हविर्धाने वा तस्य तृतीयः पादो
वाग्नेयोऽम्बितममानुष्टुभं बृहती च ॥” इन्द्रश्च मृळ्या-
ति नो न नः पश्चादधं नशत् । भद्रम्भवाति नः पुरः
॥ १ ॥ इन्द्र आशाभ्यस्परि सर्वाभ्यो अभयं करत् ।
जेता शत्रूनिर्वपतिः ॥ २ ॥ निधे देवास प्राणस

शृणुता म इमं हवम् । एदं बर्हिर्निषीदत ॥ ३ ॥
 तीव्रो वो मधुमां अयं शुनहोत्रेषु मत्सरः । एतं पि-
 बत काम्यम् ॥ ४ ॥ इन्द्रज्येष्ठा मरुद्गणा देवासः पू-
 परातयः । विश्वे मम श्रुता हवम् ॥ ५ ॥ अम्बितमे
 नदीतमे देवितमे सरस्वति । अप्रशस्ता इव स्मसि प्र-
 शस्तिमम्ब ! नस्कृधि ॥ ६ ॥ ते विश्वा सरस्वति श्रि-
 तायूंषि देव्याम् शुनहोत्रेषु मत्स्व प्रजां देवि दिदिङ्-
 ढिनः ॥ ७ ॥ इमा ब्रह्म सरस्वति जुषस्व वाजिनीध-
 ति । या ते मन्म गृत्समदा ऋतावारि प्रियान्देवेषु
 जुह्वति ॥ ८ ॥ प्रेतां यज्ञस्य शम्भुवां युवामिदा वृ-
 णीमहे । अग्निं च हव्यवाहनम् ॥ ९ ॥ द्यावा नः
 पृथिवी इमं सिध्रमद्य दिवस्पृशम् । यज्ञं देवेषु यच्छ-
 ताम् ॥ १० ॥ आ वामुपस्थमद्गुहा देवाः सीदन्तु य-
 ज्ञियाः । इहाद्य सोमपीतये ॥ ११ ॥ [इतीन्द्रमद्रम् ।]
 आ नो दश वैश्वदेवयन्तु द्वि त्रिष्टुवन्तं पृष्ठी विराट्-
 स्थावा ॥ आ तो भद्राः कवतो सन्तु निधवोऽ-

ब्धासो अपरीतास उद्भिदः । देवा नो यथा सदमिद्व-
 श्वे असन्नप्रायुवो रक्षितारो दिवे दिवे ॥ १ ॥ देवा-
 नां भद्रा सुमतिर्ऋजूयतां देवानां रातिरभि नो निव-
 र्त्तताम् । देवानां सख्यमुप सेदिमा वयं देवा न आ-
 युः प्रतिरन्तु जीवसे ॥ २ ॥ तान्पूर्वया निविदा ह-
 महे वयं भगं मित्रमदितिं दक्षमस्त्रिधम् । अर्यमणं व-
 रुणं सोममश्विना सरस्वती नः सुभगा मयस्करत् । ३ ।
 सन्नो वातो मयोधु वातु भेषजं तन्माता पृथिवी तत्पि-
 ता द्यौः । तद्वावाणः सोमसुतो मयोधुवस्तदश्विना श्रु-
 णुतं धियया युवम् ॥ ४ ॥ तमीशानं जगतस्तस्थुप-
 स्पतिं धियञ्जिन्वमवसे हूमहे वयम् । पूषा नो यथा
 वेदसामसद्वृधे रक्षिता पायुरदब्धः स्वस्तये ॥ ५ ॥
 स्वस्ति न इन्द्रो वृद्धश्रवाः स्वस्ति नः पूषा विश्ववेदाः ।
 स्वस्ति नस्तार्क्ष्यो अरिष्टनेमिः स्वस्ति नो बृहस्पतिर्दधा-
 तु ॥ ६ ॥ पृषदश्वा मरुतः पृथिवीमातरः शुभं यावा-
 नो विदथेषु जस्यः । अग्निजिह्वा मनवः सरन्नमो

विश्वे नो देवा अवसा गमन्निह ॥ ७ ॥ भद्रं कर्णे-
 भिः शृणुयाम देवा भद्रं पश्येमाक्षिभिर्यजत्राः । स्थिरै-
 रङ्गैस्तुष्टुवांसस्तनूभिर्व्यशेम देवहितं यदायुः ॥ ८ ॥
 शतमिन्नु शरदो अन्तिदेवा यत्रा नश्चक्रा जरसं तनू-
 नाम् । पुत्रासो यत्र पितरो भवन्ति मानो मध्या री-
 रिषतायुर्गन्तोः ॥ ९ ॥ अदितिर्द्यौरदिति रन्तरिक्षमदि-
 तिर्माता स पिता स पुत्रः । विश्वे देवा अदितिः प-
 ञ्चजना अदितिर्जातमदितिर्जनितम् ॥ १० ॥ [इत्या-
 नो भद्रम्] ॥ भद्रो नो अग्निः सुहवो विभावसुर्भद्र इन्द्रः
 पुरुहूतः पुरुष्टुतः । भद्रः सूर्य उरुचक्षा उरूव्यचा भद्र-
 शन्द्रमाः समिथेषु जागृविः ॥ १ ॥ भद्रः प्रजा अ-
 जनयन्नः प्रजापतिर्भद्रः सोमः पावमानो वृषा हरिः ।
 भद्रस्त्वष्टा विदधद्रूपाण्यद्भुतो भद्रो नो धाता वरिवस्यतु
 प्रजाः ॥ २ ॥ भद्रस्तार्क्ष्यः सुप्रजस्त्वाय नो महानरि-
 ष्णेमिः पृतना युधा जयन् । भद्रो वायुर्मातरिश्वा
 तिष्ठत्यतिर्वेतो गयस्सात उशन्सादा सन्तः ॥ ३ ॥

भद्रो मित्रो वरुणो रुद्र इदृधा भद्रोऽहिर्बुध्न्यो भुवन-
 स्य रक्षिता । भद्रो नो वास्तोष्पतिरस्त्वमीवहा भद्रः
 क्षेत्रस्य पतिर्विचर्षणिः । भद्रो विभुर्विश्चकर्मा बृहस्पतिर्भ-
 द्रो द्विपस्तपनो ब्रह्मणस्पतिः ॥ ४ ॥ भद्रः सुपर्णो
 अरुणो मरुत्सखा भद्रो नो वातो अभिवातु भेषजी
 ॥ ५ ॥ [व० १] भद्रो दधिका वृषमः कनिकदद्भ-
 द्रः पर्जन्यो बहुधा विराजति । भद्रा सरस्वां उत नः
 सरस्वती भद्रो वशी भद्र इन्द्र पुरुरवः ॥ ६ ॥ भ-
 द्रो नः पूषाः सविता यमो भगो भद्रोऽग्रज एकपादऽ-
 र्यमा मनुः । भद्रो विष्णुरुरुगायो वृषा हरिर्भद्रो वि-
 वस्वां अभिवातु नस्तमना ॥ ७ ॥ भद्रा गायत्री कुकु-
 बुष्णिहा विराड्भद्रानुष्टुप् बृहती पङ्क्तिरस्तु नः । भद्रा
 नस्त्रिष्टुब्जगती पुरुप्रिया भद्रातिच्छन्दा बहुधा विभूवरी
 ॥ भद्रा नो राकानुमतिः कुहूः सुहृद्भद्रा सिनीवाल्य-
 दितिर्मही ध्रुवा । भद्रानो द्यौरन्तरिक्षं मयस्करं भद्रोशो
 ददस्तस्य नस्तुजे ॥ भद्रो नः प्राणः सुमनाः सुव

गसद्भद्रो अपानः सतनोः सहत्मना । भद्रं चक्षुर्भद्रमि-
 च्छोत्रमस्तु नो भद्रं न आयुः शरदो असञ्छताम् ॥
 (व०) भद्रेन्द्राग्नी नो भवतामृतावृधा भद्रा नो मित्रा
 वरुणा धृतव्रता । भद्राश्विना नो भवतां नवेदसा भद्रा
 द्यावापृथिवी विश्वशम्भुवा ॥ भद्रा न इन्द्रावरुणा रि-
 शादसा भद्रा न इन्द्रा भवतां बृहस्पती । भद्रेन्द्रावि-
 ष्णू सवनेषुयावृधा भद्रेन्द्रासोमा युधि दस्युहन्तमा ॥
 भद्राग्नाविष्णू विदधस्य प्रसाधना भद्रा नोऽग्नीन्द्रा वृ-
 षभा दिवस्पती । भद्रा नो अग्नीवरुणा प्रचेतसा भ-
 द्राग्नीषोमा भवता नवेदसा ॥ भद्रा सूर्याचन्द्रमसा क-
 विक्रतु भद्रा सोमा भवतां पूषणा नः । भद्रेन्द्रवायू पृ-
 तनास्वसासही भद्रा सूर्याग्नी अजिता धनञ्जया ॥ भ-
 द्रा नः सन्तु वसवो वसुप्रजा भद्रा रुद्रावृत्रहणा पुर-
 न्धरा । भद्रा आदित्याः सुपसः सुनीतयो भद्रा राजा-
 नो मरुतो विरप्सिनः ॥ (व०) भद्रा न ऊमा सुह-
 का । भद्रा शतश्रियो विश्वेदेवा भद्रा अर्षणीधृता । भद्रा गोसा-

ध्या अभिभवः सूरचक्षसो भद्रा नः सन्त्वृभवो रत्नधा-
 तमाः ॥ भद्राः सर्वे वाजिनो वाजसातयो भद्रा ऋ-
 षयः पितरो गभस्तयः । भद्रा भृगवोऽङ्गिरसः सुदा-
 नवो भद्रा गन्धर्वाप्सरसः सुदंशसः ॥ भद्रा आपः
 शुंचयो विश्वभूतमा भद्राः शिवा यक्ष्मनुदो न ओषधीः ।
 भद्रा गावः सुरभयो वयोवृधो भद्रा योषा उशतीर्देव-
 पत्नयः ॥ भद्राणि सामानि सदा भवन्तु नो भद्रा अ-
 र्थर्वाण ऋचो यजूंषि नः । भद्रा नक्षत्राणि शिवानि
 विश्वा भद्रा आशा अहुताः सन्तु नो हृदि ॥ संवत्सरा
 न ऋतवो मयोभुवो यो वा आयुवाः सुसराण्युत क्ष-
 पाः । मुहूर्ताः काष्ठाः प्रदिशो दिशश्च सदा भद्रा स-
 न्तु द्विपदे चतुष्पदे ॥ भद्रं पश्येम प्रचरेम भद्रं भद्रं
 वदेम शृणुयाम भद्रम् । तन्नो मित्रो वरुणो मा मह-
 न्तामदितिः सिन्धुः पृथिवी उत द्यौः (व० ॥ इत्यशी-
 तिभद्रं । स्वस्ययनं समाप्तम् ॥) अथ कलशस्थापनम् ॥
 (कलश उपायः) ॥ आनेयौ द्वे देवीनिमिकेन्द्राणी च

रुणान्यग्रायीनां धावापृथिव्यौ पार्थिवी षड्विंशव्योऽतो
 देवा देवा वा ॥) अभि नो देवीरवसा महः शर्मणा
 नृपत्नीः । अच्छिन्नपत्रा सचन्ताम् ॥ इहेन्द्राणीमुपह्वये
 वरुणानीं स्वस्तये । आग्रायीं सोमपीतये ॥ मही द्यौः
 पृथिवी च न इमं यज्ञं मिमिक्षताम् । पिपृतां नो भ-
 रीमभिः ॥ तयोरिद्धृतवत्पयो विप्रा रिहन्ति धीतिभिः ।
 गन्धर्वस्य ध्रुवे पदे ॥ स्योना पृथिवि भवानृचरा मि-
 वेशनी । यच्छा नः शर्म सप्रथः ॥ (व० १) अतो
 देवा अवन्तु नो यतो विष्णुर्वि चक्रमे । पृथिव्याः
 सप्तधामभिः ॥ इदं विष्णुर्वि चक्रमे त्रेधा निदधे ष-
 दम् । समूढमस्य पांसुरे ॥ त्रीणि पदा वि चक्रमे
 विष्णुर्गोपा अदाभ्यः । अतो धर्माणि धारयन् ॥ वि-
 ष्णोः कर्माणि पश्यत यतो व्रतानि पस्पृशे । इन्द्रस्य
 युज्यः सखा ॥ तद्विष्णोः परमं पदं सदा पश्यन्ति
 सूरयः । दिवीव चक्षुराततम् ॥ तद्विप्रासो विपन्यवो
 जागृधोसः समिन्धते । विष्णोर्वित्परमं पदम् ॥ (व० २)

इति विष्णुभद्रम्) ॐ गायत्र्यै नमः ॐ भूर्भुवः ० ३ ॥ (क्षेत्रपालयोरक्षतम् ॥) अश्वमेधे घोराणामार्षम्) द्रष्ट्रे नम उपद्रष्ट्रे नमोऽनुद्रष्ट्रे नमः ख्यात्रे नम उपख्यात्रे नमोऽनुक्शात्रे नमः शृण्वते नम उपशृण्वते नमः सते नमोऽसते नमो जाताय नमो जनिष्यमाणाय नमो भूताय नमो भविष्यते नमश्चक्षुषे नमः श्रोत्राय नमो मनसे नमो वाचे नमो ब्रह्मणे नमः शान्ताय नमस्तपसे नमः ॥ भूतं भव्यं भविष्यद्वषट् स्वाहा नमः ऋक्सामयजुर्वषट् स्वाहा नमो गायत्री त्रिष्टुब्जगती वषट् स्वाहा नमः पृथिव्यन्तरिक्षं द्यौर्वषट् स्वाहा नमोऽन्नं कृषिर्वृष्टिर्वषट् स्वाहा नमः पिता पुत्रः पौत्रो वषट् स्वाहा नमः प्राणो व्यानोऽपानो वषट् स्वाहा नमो भूर्भुवःस्वर्वषट् स्वाहा नमः ॥ (कलशे पुष्पम्) यो विश्वचक्षुरुत विश्वतो मुखो विश्वतो हस्त उत विश्वतस्पात् । सम्वाहुभ्यां नमते संपतत्रैर्घावापृथिवी जनपदेच

जायतामसित्राष्ट्रे राजन्य एषव्यः शूरो महारथो जा-
यतां दोग्ध्री धेनुर्वोढानुङ्गानाशु सप्तिर्जिष्णुरथेष्टाः पु-
रन्ध्रियोषा सभेयो युवास्य यजमानस्य वीरो जायतां
निकामे निकामे नः पर्जन्यो वर्षतु फलवत्यो न ओ-
षधयः पच्यन्तां योगक्षेमो नः कल्पताम् ॥ [इषे त्वो-
र्जे त्वेति ब्रह्मणः सर्ववेदो ब्रह्मणः यजुः] इषे त्वोर्जे
त्वा वायवः स्थोपायवः स्थ देवो वः सविता प्रार्पयतु
श्रेष्ठतमाय कर्मणे, आप्यायध्वमध्व्या देवभागं प्रजाव-
तीरन्मीवा अयक्ष्मा मा वः स्तेन ईशत माघशंसः,
परि वो रुद्रस्य हेतिर्दृणक्तु ध्रुवा अस्मिन्गोपतौ स्या-
त बर्हीर्यजमानस्य पशून्पाहि यजमानस्य पशुपा अ-
सि ॥, देवस्य त्वा सवितुः प्रसवेऽश्विनोर्बाहुभ्यां पूष्णो
हस्ताभ्यामाददे, गोषदसि प्रत्युष्टं रक्षः प्रत्युष्टारातिः
प्रेयमगाद्विपणा, बर्हीरच्छ मनुना कृता स्वधया वित-
ष्टा उर्वन्तरिक्षं वीहीन्द्रस्य, परिपूतमसि माधो मोपरि
परुस्त अष्टद्वयो स मा षोडासे मा रिपुन्, देवर्हि-

शतवल्शं विरोह सहस्रवल्शा वि वयं रुहेम , आदि-
 त्या रास्त्रासीन्द्राण्याः सन्नहनं पूषा ते ग्रन्थि ग्रथ्नातु,
 स ते मा स्यादिन्द्रस्य त्वा बाहुभ्यामुद्यच्छे बृहस्पते-
 स्त्वा मूर्ध्ना हरामि , देवङ्गममसि तदाहरन्ति कवयः
 पुरस्ताद्देवेभ्यो जुष्टमिह बर्हिंरासदे ॥ वसोः पवित्रमसि
 शतधारं वसूनां पवित्रमसि सहस्रधारमऽयच्छमा वः प्र-
 जया संसृजामि रायस्पोषेण बहुला भवन्तीः , मधुम-
 द्धृतवत्पिन्वमाना जीवा जीवन्तीरुप वः सदेम , मात-
 रिश्वानो घर्मोऽसि द्यौरसि पृथिव्यसि विश्वधायाः प-
 रेण धाम्ना हुतासि मा ह्याः सा विश्वायुः सा विश्व-
 व्यचाः सा विश्वधायाः , हुतस्तोको हुतो द्रप्सोऽग्र-
 ये बृहते नाकाय स्वाहा , द्यावापृथिवीभ्यां सम्पृच्य-
 ध्वमृतावरी ऊर्मिणा मधुमत्तमा मान्द्रा धानस्य सात-
 यः , इन्द्रस्य त्वा भागं सोमेनातनश्म्यदस्तमसि वि-
 ष्णवे विष्णो हव्यं रक्षस्वापो जागृत ॥ महितृणामवो-
 ऽस्तु , धुन्नं मित्रस्थायिभ्यः , दुराधवै वरुणस्य , नहि

तेषाममा चन, नाध्वसु वारणेषु, ईश रिपुरधशंसः,
 यस्यै पुत्रासो अदितेः, प्रजीवसे मर्त्याय, ज्योतिर्यच्छ-
 न्त्यजस्रम्, सोमानं स्वरणं, कृणुहि ब्रह्मणस्पतिः, क-
 क्षीवन्तं य औशिजः, यो रैवान्यो अमीमहा वसुवित्पु-
 ष्टिवर्धनः, स नः सिपक्तु यस्तुरः, मा नः शंसो अ-
 ररूपो धूर्तिः प्राणञ्जल्यस्य । रक्षा णो ब्रह्मणस्पते ॥
 (प्रणीतपात्रे पुष्पत्रयम्) । सं वः सृजामि हृदयं सं
 सृष्टं मनो अस्तु वः । सं सृष्टास्तन्वः सन्तु वः संसृष्टः
 प्राणो अस्तु वः ॥ सं यथावः प्रियास्तन्वः संप्रिया
 हृदयानि वः । आत्मा वो अस्तु सं प्रियः सं प्रिया-
 स्तन्वो मम ॥ (तद्विष्टरेण कलशे जीवाधानम्) अग्ने-
 रायुरसि तस्य ते मनुष्या आयुष्कृतस्तेनास्मा अमुष्मा
 आयुर्धेहि ॥ इन्द्रस्य प्राणः सं ते प्राणं ददातु यस्य
 प्राणस्तस्मै ते स्वाहा ॥ पितॄणां प्राणस्ते ते प्राणन्द-
 दतु येषां प्राणस्तेभ्यो वः स्वाहा ॥ मरुतां प्राणस्ते ते प्रा-
 णन्ददतु येषां प्राणस्तेभ्यो वः स्वाहा ॥ विश्वेषां देवानां

प्राणस्ते ते प्राणन्ददतु येषां प्राणस्तेभ्यो वः स्वाहा ॥ प्रजा-
पते परमेष्ठिनः प्राणस्तौ ते प्राणन्दत्तां ययोः प्राणस्ताभ्यां
वां स्वाहा ॥ यदऽसर्पस्तत्सर्पैरभवो यन्नवमैस्तन्नवनी-
तमभवो यदध्रियथास्तद्धृतमभवः ॥ घृतस्य धाराममृ-
तस्य पन्थामिन्द्रेण दत्तं प्रयतं मरुद्भिः, तत्त्वा त्रिष्णु-
रन्वपश्यत्तत्तेळा गव्यैरयत् ॥ पावमानेन त्वा स्तोमेन
गायत्र्या वर्तन्या पाँशोर्वीर्येणोद्धराम्यसौ ॥ बृहता त्वा
रथन्तरेण त्रिष्टुभा वर्तन्या शुक्रस्य वीर्येणोत्सृजाम्यसौ
अग्नेस्त्वा मात्रया जगत्या वर्तन्या देवस्त्वा सवितोन्नय-
तु जीवातवे जीवनस्यायासौ ॥ देवा आयुष्मन्तस्तेऽमृ-
तेनाऽयुष्मन्तस्तेषामयमायुषाऽयुष्मानस्त्वसौ ॥ ब्रह्मायुष्म-
त्तद्ब्राह्मणैरायुष्मत्तस्यायमा० ॥ अग्निरायुष्मान्स वनस्प-
तिभिरायुष्माँस्तस्यायमा० ॥ यज्ञ आयुष्मान्स दक्षिणा-
भिरायुष्माँस्तस्याय० ॥ सोम आयुष्मान्स ओषधीभिरा-
युष्माँस्तस्या० ॥ ओषधय आयुष्मतीस्ता अद्भिरयुष्म-
तीस्तासामय० ॥ इममग्ने आयुषे वर्चसे कधि तिर्यग्मो-

जो वरुणं सं शिशाधि । मातेवास्मा अदिते शर्मय-
 च्छ विश्वेदेवा जरदष्टिर्गथा सत् ॥ अश्विनोः प्राण-
 स्तौ ते प्राणं दत्तां तेन जीव, मित्रावरुणयोः प्राण-
 स्तौ ते प्राणं दत्तां तेन जीव, बृहस्पतेः प्राणः स ते
 प्राणं दत्तात्तेन जीव ॥ (मण्डपदिक्षु रक्षोघ्नमंत्रैस्ति-
 लार्धक्षेपणं ।) [पूर्वे ॥] ये देवाः पुरःसदोऽग्निनेत्रा
 रक्षोहणस्ते नः पान्तु ते नोऽवन्तु तभ्यः स्वाहा ॥
 [दक्षिणे] ये देवा दक्षिणात्सदो यमनेत्रा रक्षोह० ॥
 [पश्चिमे] ये देवाः पश्चात्सदो मरुन्नेत्रा र० ॥ [उत्तरे]
 ये देवा उत्तरात्सदो मित्रावरुणनेत्रा रक्षो० ॥ (ऊर्ध्वे)
 ये देवा उपरिषदः सोमनेत्रा अवस्वदन्तो रक्षोह० ॥
 [आग्नेये] इदमहं रक्षोभिः समूहाम्यग्ने सन्दह रक्षः
 सन्दग्धं रक्षोऽग्ने पुरःसदे रक्षोऽग्ने स्वाहा ॥ (नैऋते)
 यमाय दक्षिणात्सदे रक्षोऽग्ने स्वाहा ॥ (वायवे) मरुद्भ्यः
 पश्चात्सद्भ्यो रक्षोहभ्यः स्वाहा ॥ [ईशाने] मित्रावरु-
 णाभ्यामुत्तरात्सद्भ्यां रक्षोहभ्यां स्वाहा ॥ [अधः]

ऋचके

२०

कलशस्थापनम्

सोमायोपरिषदे वस्वदते रक्षोघ्ने स्वाहा ॥ (द्रव्यशु
 द्ध्यर्थं प्रणीतपात्रजलालोडनम्) रथः पञ्चवाही दक्षि-
 णा ॥ [तद्विष्टरेण जलेशुद्धिः] अपो हि ष्ठा मयो
 भुवस्ता न ऊर्जे दधातन, महे रणाय चक्षसे ॥ यो
 वः शिवतमो रसस्तस्य भाजयते ह नः । उशतीरिव
 मातरः ॥ तस्मा अरङ्गमाम वो यस्य क्षयाय जिन्वथ ।
 आपो जनयथा च नः ॥ [अर्घे] आप्यायस्व समे-
 तु ते विश्वतः सोम वृष्णयम् । भवा वाजस्य सङ्गथे (पुष्पे)
 पुष्पवतीः प्रसुमतीः फलिनीरफला उत । अश्वा इव
 सजित्वरीर्वीरुधः पारयिष्णवः [गन्धे] गन्धद्वारां दु-
 राघर्षा नित्यपुष्टां करीषिणीम् । ईश्वरीं सर्वभूतानां
 तामिहोपह्वये श्रियम् [दर्भे] कर्मणे वां वानस्पत्यमसि-
 प्रत्युष्टं रक्षः प्रत्युष्टारातिः उर्वन्तरिक्षं वीहि (धूपे)
 धूरसि धूर्व धूर्वन्तं योऽस्मान्धूर्वति तं धूर्वय वयं धू-
 र्णामसं न धूर्व । देवातामसि तद्विष्टां सवितामं मासि-
 तमं जुष्टतमं देवहूतमम् । विष्णोः क्रमोऽसि अहु-

तमासि हविर्धानं दृंहस्व मा ह्वान्मित्रस्य त्वा चक्षुषा
 प्रेक्ष उरु त्वा वाताय । वसवस्त्वा धूपयन्तु गायत्रे-
 ण छन्दसाङ्गिरस्वत्, रुद्रास्त्वा धूपयन्तु त्रैष्टुभेन छ-
 न्दसाङ्गिरस्वत्, आदित्यास्त्वा धूपयन्तु जागतेन छन्द-
 साङ्गिरस्वत्, विश्वे त्वा देवा वैश्वानरा धूपयन्त्वानुष्टु-
 भेन छन्दसाङ्गिरस्वत् । इन्द्रस्त्वा धूपयतु, वरुस्त्वा
 धूपयतु, विष्णुस्त्वा धूपयतु (सूर्ये) उद्वयं तमसस्परि
 ज्योतिष्पश्यन्त उत्तरम् । देवं देवत्रा सूर्यमगन्म ज्यो-
 तिरुत्तमम् [दीपे] तेजोऽसि शुक्रमसि ज्योतिरसि धामा-
 सि प्रियं देवानामनाधृष्टं देवयजनं देवताभ्यस्त्वा देवताभ्यो
 गृह्णामि यज्ञेभ्यस्त्वायज्ञेभ्योगृह्णामि (खललाटे तिलकं)
 अध्वर्योऽयं यज्ञो अस्तु देवा ओषधीभ्यः पशुभ्यो मे
 धनाय । विश्वस्मै भूताय ध्रुवो अस्तु देवाः स पिन्व-
 स्व घृतवद्देव यज्ञ (अर्धपुष्पौ) इहैवैधि मापच्योष्टा प-
 र्वता इवाविचाचलित् । इन्द्र इवेह ध्रुवस्तिष्ठेह यज्ञमु-
 दाराय [स्वासने दर्भद्वयम्] इममिन्द्रो अदीधरक्षुवं ध्रु-

ऋचके

२२

कलशस्थापनम्

वेण हविषा हविः । तस्मै सोमो अधि युवत्तस्मा उ
 ब्रह्मणस्पतिः [भूमौ आपनम्] ध्रुवा द्यौर्ध्रुवा पृथिवी
 ध्रुवासः पर्वता इमे । ध्रुवं विश्वमिदं जगद्भुवो राजा
 विशामसि [गन्धार्घपुष्पाणि] मही द्यौ पृथिवी च न
 इमं यज्ञं मिमिक्षताम् । पिपृतां नो भरीमभिः (आ-
 काशे गन्धादि) बलित्था पर्वतानां क्षेत्रं विभर्षि पृथि-
 वि । प्रया भूमिं प्रवत्वति महा जिनोषि महिनि ॥
 (वायवे महागणपतये गन्धादि) निषुसीद गणपते ग-
 णेषु त्वामाहुर्विग्रतमं कवीनाम् । न ऋते त्वत्क्रियते
 किञ्चनारे महामर्कमधवश्चित्रमर्च (नैर्ऋते कुमाराय)
 कुमारं माता युवतिः समुब्दं गुहा विभर्ति न ददाति
 पित्रे । अनीकमस्य न मिमज्जनासः पुरा पश्यन्ति नि-
 हितमरुतौ (ईशान्ये श्रियै) अश्वपूर्वा रथमध्यां हस्ति-
 नादप्रमोदिनीम् । श्रियं देवीमुपह्वये श्रीर्मा देवी जुष-
 ताम् (मध्ये सरस्वत्यै) इयं शुष्मेभिर्विसत्वा इवारु-
 जत्सानु गिरीणां तविषेभिरुर्मिभिः । पारावतघ्नीमवसे

सुवृत्तिभिः सरस्वतीमा विवासेम धीतिभिः मध्ये लक्ष्म्यै च-
 कांस्यस्मितां हिरण्यप्राकारामार्द्रां ज्वलन्तीं तृप्तां तर्प-
 यन्तीम् । पद्मे स्थितां पद्मवर्णां तामिहोपह्वये श्रियम्
 [आग्रं विश्वकर्मणे] विश्वकर्मा विश्वदेवो विश्वजिद्विश्व
 दर्शितः । ते त्वा घृतस्य धारया श्रैष्ठ्याय समसूषत
 (अष्टदलस्यकुम्भे) ब्रह्मा देवानां पदवीः कवीनामृषि-
 विप्राणां महिषो मृगाणाम् । श्येनो गृध्राणां स्वदि-
 तिर्वनानां सोमः पवित्रमत्येति रेभन् ॥ ग्र तद्विष्णुः
 स्तवते वीर्येण मृगो न भीमः कुचरो गिरिष्ठाः । य-
 स्योरुषु त्रिषु विक्रमणेष्वधिद्वियन्ति भुवनानि विश्वा ॥
 यो रुद्रो अग्नौ यो अप्सु य ओषधीषु यो वनस्पति-
 षु । यो रुद्रो विश्वा भुवना विवेश तस्मै रुद्राय न-
 मो अस्तु देवाः ॥ अग्निमीळे पुरोहितं यज्ञस्य देवमृ-
 त्विजम्, होतारं रत्नधातमम् । इषे त्वेर्जो त्वा वाय-
 वः स्थो पायवः स्थ देवो वः सविता प्रार्पयत श्रेष्ठ-
 तमाय कर्मणे ॥ अग्र आ याहि वीतये गृणाना ह-

व्यदातये । निहोता सत्सि बर्हिषि ॥ शन्नो देवीरभी-
 ष्ठे आपो भवन्तु पीतये शंख्योरभि स्रवन्तु नः ॥
 अहं पितॄन् सु विदत्रां अवित्सि नपातं च विक्रमणं
 च विष्णोः । बर्हिषदो ये स्वधया सुतस्य भजन्त
 पित्वस्त इहागमिष्ठाः ॥ वषट् ते विष्णवास् आ कु-
 णोमि तन्मे जुषस्व शिपिविष्ट हव्यम् । वर्धन्तु त्वा
 सुष्टुतयो गिरो मे यूयं पात स्वस्तिभिः सदा नः ॥
 ऋतपतये नारायणाय नमः । दुर्गायै त्र्यम्बकाय वरुणाय
 यज्ञपुरुषाय अग्निष्वात्तादिभ्यः पितृगणदेवताभ्यः (स्वेष्ट-
 देवप्रधानानि ।) तद्विष्णोः परमं० । वासुदेवाय इत्यादि
 विष्णुपञ्चायतनदेवताभ्यो नमः । यत इन्द्र भयामहे० अभ-
 यङ्करी देव्यै नमः ॥ (पूर्वादितो दिक्पालानां गन्धादि ।)
 इन्द्रापर्वता बृहता रथेन वामीरिष आवहतं सुवीराः ।
 वीतं हव्यान्यध्वरेषु देवा वर्धेथां गीर्भिरिळया मदन्ताम्
 अग्निः सप्तिं वाजम्भरं ददात्यग्निर्वीरं श्रुत्यं कर्मनिष्ठम् ।
 अग्नी रोदसी विधस्तेयज्ञानमसि वीरुचिं पुरन्धिम् ॥

यामोदधार पृथिवीं यमो द्यामुत सूर्यम् । यमाय स-
 र्वमित्तस्थे यत्प्राणाद्वायुरक्षितम् ॥ यं ते देवी निऋति-
 रावबन्ध पाशं ग्रीवास्वविचर्त्यम् । तन्ते विष्याम्यायुषो
 नु मध्येथा विषितः पित्तमऽद्धि प्रमुक्तः ॥ उदुत्तमं व-
 रुण पाशमस्मदऽवाधमं वि मध्यमं श्रथाय । अथा
 वयमदित्य ब्रते तवानागसो अदितये स्याम ॥ वाय-
 वायाहि दर्शतेमे सोमा अरंकृता । तेषां पाहि शुधी
 हवम् ॥ सोमो धेनुं सोमो अर्वन्तमाशुं सोमो वीरं
 कर्मण्यं ददाति । साधन्यं वितथ्यं समेयं पितृश्रवणं
 यो ददाश तस्मै ॥ राजाधिराजाय प्रसह्य साधने न-
 मो वयं वैश्रवणाय कुर्महे । स मे कामान्कामकामाय
 मह्यं कामेश्वरो वैश्रवणो ददातु कुवेराय वैश्रवणाय
 महाराजाय वै नमो नमः ॥ ईशानं त्वा शुश्रुमा वयं
 धनानां धनपते गोमदग्रे अश्ववद्धरिपुष्टं हिरण्यवदन्नव-
 द्देहि मह्यम् ॥ दुहान्ते द्यौः पृथिवी पयो जगरस्त्वा
 सोमो निरर्षमु । प्रजापतिमस्मानिमाग्रीणे रिगोम

आत्मा ॥ यो रुद्रो अग्नौ यो अप्सु य ओषधीषु यो
 वनस्पतिषु । यो रुद्रो विश्वा भुवना विवेश तस्मै रु-
 द्राय नमो अस्तु देवाः ॥ ब्रह्म जज्ञानं प्रथमं पुरस्ता-
 द्वि सीमतः सुरुचो वेन आवः । सबुध्न्या उपमा
 अस्य विष्टाः सतश्च योनिमसतश्च विवः ॥ वषट्ते
 विष्णवांस आ कृणोमि तन्मे जुषस्व शिपिविष्ट ह-
 व्यम् । वर्धन्तु त्वा सुष्टुतयो गिरो मे यूयं पातु स्वास्तिभिः
 सदाः नः ॥ (कलशे) नमो अस्तु सर्पेभ्यो ये के
 च पृथिव्यामधि । ये अन्तरिक्षे ये दिवि तेभ्यः स-
 र्पेभ्यो नमः ॥ येषु वा यातुधाना ये वा वनस्पती-
 रनु । येष्वष्टेषु शेरते तेभ्यः ० ॥ ये वादो रोचने
 दिवो ये वा सूर्यस्य रश्मिषु । येष्वसु सदांसि चक्रिरे
 तेभ्यः ० ॥ धन्वना गा धन्वनाऽजि जयेम धन्वना
 तीव्राः समदो जयेम । धनुः शत्रोरपकामं कृणोति
 धन्वना सर्वाः प्रदिशो जयेम ॥ (मध्ये चक्रचित्रस्था
 दीर्घाः) अग्निस्तुविश्रवस्तमं सुविश्रवाणमुत्तमम् ।

ऋचके

२७

कलशस्थापनम्

ऋचके (ऋचकेऽध्यायः) ॥

अतूर्तं श्रावयत्पतिं पुत्रं ददाति दाशुषे ॥ आ कृष्णेन
 रजसा वर्तमानो निवेशयन्नमृतं मर्त्यं च । हिरण्ययेन
 सविता रथेन देवो याति भुवनानि पश्यन् ॥ (अ-
 न्तराग्नेय्यां चक्रस्थाक्षोऽटयोः) एवा वन्दस्व वरुणं
 बृहन्तं नमस्या धीरममृतस्य गोपाम् । स नः शर्म
 त्रिवरुथं वियं सत्पातं नो द्यावापृथिवी उपस्थे ॥ या
 ते धामानि दिवि या पृथिव्यां या पर्वतेष्वोषधीष्वप्सु ।
 तेभिर्नो विश्वैः सुमना अहेळत्राजन्सोम प्रति हव्या
 गृभाय ॥ (दक्षिणे चतुष्कोणस्थयोः) तं युवां देवव-
 धिनौ कुमारं साहदेव्यम्, दीर्घायुषं कृणोतन ॥ अ-
 ग्निमूर्धा दिवः ककुत्पतिः पृथिव्या अयम्, अपां रे-
 तांसि जिन्वति ॥ [ईशाने त्रिकोणस्थयोः] वषट्ते
 विष्णु आस आ कृणोमि तन्मे जुषस्व शिषि-
 विष्ट हव्यम् । वर्धन्तु त्वा सुष्टुतयो गिरो मे यूयं पात
 स्वस्तिभिः सदा नः ॥ बोधास्व मे मधवन्वाचमेमां-
 यां ते वसिष्ठो अचति प्रशस्तिम्, इमा ब्रह्म साधमा-

दे जुषस्व ॥ (उत्तरे त्रिकोणस्थयोः) त्रातारमिन्द्रम-
 चितारमिन्द्रं हवे हवे सुहवं शूरमिन्द्रम् । ह्वयामि श-
 क्रं पुरुहूतमिन्द्रं स्वस्ति नो मधवा धात्विन्द्रः ॥ बृ-
 हस्पते अति यदर्यो अर्हद्द्युमद्विभाति क्रतुमज्जनेषु ।
 यद्दीदयच्छवसर्तप्रजात तदस्मासु द्रविणं देहि चित्रम् ॥
 (पूर्वे चतुष्कोणस्थयोः) सरस्वतीं देवयन्तो हवन्ते स-
 रस्वतीमध्वरे तायमने । सरस्वतीं सुकृतो आह्वयन्ते
 सरस्वतीं दाशुषे वार्यं धात् ॥ अन्नात्परिस्तुतो रसं
 ब्रह्मणा व्यपिबत्क्षत्रम् । ऋतेन सत्यमिन्द्रियं विषानं
 शुक्रमन्धस इन्द्रस्येन्द्रियमिदं पयोऽमृतं मधु ॥ [पश्चि-
 मे जालस्थयोः] प्रजापते न हि त्वदन्य एता विश्वा
 जातानि परिता बभूव । यत्कामास्ते जुहुमस्तन्नो अस्तु
 वयं स्याम पतयो रयीणाम् ॥ शन्नो देवीरभीष्टये आ-
 पो भवन्तु पीतये, शं द्यौरभि स्रवन्तु नः ॥ (नै-
 ऋते यवाकारस्थयोः) गणानां त्वा गणपतिं हवामहे
 कविं कवीनामुपमश्रवस्तमम् । ज्येष्ठराजं ब्रह्मणां ब्रह्म-

णस्पत आ नः शृण्वन्नूतिभिः सीद सादनम् ॥ कया
 नश्चित्र आभुवदूती सदा वृधः सखा, कया शचिष्ठ-
 या वृता ॥ आ वो राजानमध्वरस्य रुद्रं होतारं देव-
 यजं रोदस्योः । अग्निं पुरा तनयित्पुरचित्ताद्विरण्य-
 रूपमवसे कृण्वध्वम् ॥ केतुं कृण्वन्नकेतवे पेशो मर्या
 अपेशसे, समुपद्भिरजायथाः ॥ [उत्तरे पक्षस्थयोः]
 को अद्य युङ्क्ते धुरि गा ऋतस्य शिमिवतो भामिनो
 दुर्हनायून् । आसन्निषून्हुत्स्वसो मयो भून्त्य एषां भृ-
 त्यामृणवत्स जीवात् ॥ ध्रुवाद्यौर्ध्रुवा पृथिवी० (दक्षि-
 णे कुम्भस्थयोः) आदित्यं गर्भं पयसा समज्जन्सहस्र-
 स्य प्रतिमां विश्वरूपम् । परिवृङ्धि हरसा माभिसं-
 स्थाः शतायुषं कृणुहि चीयमानः ॥ अगस्त्यः खन-
 मानः खनित्रैः प्रजामपत्यं बलमिच्छुमानः । उभौ
 वर्णावृषिरुग्रः पुषोष सत्या देवेष्वाशिषो जगाम ॥
 [कलशे] अमीवहा वास्तोष्पते विश्वा रूपाण्याविशत,
 सखा सुरोव एधि नः । वास्तोष्पते प्रति जानाह्य-

स्मान्स्वावेशो अनमीवो भवा नः । यत्त्वेमहि प्रति
 तन्नो जुषस्व शं नो भव द्विपदे शं चतुष्पदे ॥ वा-
 स्तोष्पते प्रतरणो न एधि गयस्कानौ गोभिरश्वेभिरि-
 न्दो । अजरासस्ते संख्ये स्याम पितेव पुत्रान्प्रति नो
 जुषस्व ॥ वास्तोष्पते शग्मया शं सदा ते सक्षीमहि
 रण्वया गातुमत्या । पाहि क्षेम उत्त योगे वरं नो
 यूयं पात स्वस्तिभिः सदा नः ॥ (क्षेत्रपालयोः) क्षे-
 त्रस्य पतिना वयं हितेनेव जयामसि । गामश्वं पोष-
 यित्वा स नो मृळाती दृशे । क्षेत्रस्य पते मधुमन्तमू-
 र्मिन्धेनुरिव पयो अस्मासु धुक्त्व । मधुश्च्युतं घृतमिव
 सु पूतमृतस्य नः पतयो मृळयन्तु ॥ मधुमतीरोषधी-
 र्द्याव आपो मधुमान्नो भवन्त्वन्तरिक्षम् । क्षेत्रस्य पति-
 र्मधुमान्नो अस्त्वरिष्यन्तो अन्वेनं चरेम ॥ (कलशे
 सर्वदेवस्थापनम्) भूतो भूतेषु चरति प्रविष्टः स भूता-
 नामधिपतिर्बभूव । तस्य मृत्युश्चरति राजसूयं स
 राजा राज्यमनुमन्यतामिदम् ॥ उर्वारोधसी वरिवः

कृणोतु क्षेत्रस्य पत्नीरधिवोचतं नः । तौ मे
 द्यावापृथिवी नाथितो जोहवीमि तेनो मुञ्चतमंसः ।
 यो ह वै देवान्साध्यान्वेद सिध्यत्यस्मादेमिमा
 वलोकाः । देवाः साध्याः सिद्धं ह्यस्यै सिद्धमस्मै सि-
 द्धममुष्यै य एवं वेद सिध्यत्यस्मै ॥ यो विश्वचक्षुरुत
 विश्वतो मुखो विश्वतो हस्त उत विश्वतस्पात् । संवा-
 हुभ्यां नमते संयजत्रैर्द्यावापृथिवी जनयन्देव एकः ॥
 यस्य व्रतमुप तिष्ठन्त आपो यस्य व्रते पशवो यन्ति
 सर्वे । यस्य व्रते पुष्टिपतिर्निविष्टस्तं सरस्वन्तमवसे
 जोहवीमि ॥ गौरीर्मिमाय सलिलानि तत्तत्येकपदी द्वि-
 पदी सा चतुष्पदी । अष्टापदी नवपदी बभूवुषी सह-
 स्राक्षरा परमे व्योमन् ॥ दिव्यं सुपर्णं वायसं बृहन्त-
 मपां गर्भं दर्शतमोषधीनाम् । अभीपतो वृष्टिभिस्तर्पय-
 न्तं सरस्वन्तमवसे जोहवीमि ॥ सरस्वतीं देवयन्तो
 हवन्ते सरस्वतीमध्वरे तायमाने । सरस्वतीं सुकृतो
 आहूयन्ते सरस्वतीं दाशुषे वार्य धातु ॥ सरस्वत्याभि

नो नेषि वस्योमा पस्फरी पयसः मा न आधक् ।
 जुषस्व नः सख्या वेश्या च मा त्वत्तत्राण्यरणानि
 गन्म ॥ पावका नः सरस्वती वार्जाभिर्वाजिनी वती,
 यज्ञं वष्टु धिया वसुः ॥ चोदयत्री स्रजुतानां चेतन्ती
 सुमतीनाम्, यज्ञं दधे सरस्वती ॥ महो अर्णः सरस्व-
 ती प्रचेतयति केतुना, धियो विश्वा विराजति ॥ जात-
 वेदसे सुनयाम सोममराति यतो निदहाति वेदः
 स नः पर्षदति दुर्गाणि विश्वा नावेव सिन्धुं दुरिता-
 त्यग्निः ॥ त्र्यम्बकं यजामहे सुगन्धि रयिपोषणम् ।
 उर्वारुकमिव बन्धनान्मृत्योर्मुक्षीय मामृतात् ॥ यत इ-
 न्द्र भयावहे ततो नो अभयं कृधि । मघवञ्छग्धि तव
 तन्न ऊतिभिर्विद्विषो विमृधो जहि ॥ ये देवा दिव्ये-
 कादश स्थ पृथिव्यामध्येकादश स्थ । अप्सुपदो म-
 हिनैकादश स्थ ते देवासो यज्ञमिमं जुषध्वम् ॥ स
 सप्तुभां स ऋकता गणेन वलं रुरोज बलिंगं रवेण ।
 बृहस्पतिरुस्रिया हव्यसूदः कनिकदद्वावशतोरुदाजत् ॥

एवा पित्रे विश्वेदेवाय वृष्णे यज्ञैर्विधेम नमसा हवि-
 र्भिः । बृहस्पते सुप्रजा वीरयन्तो वयं स्याम पतयो
 रयीणाम् ॥ ये के च जमा महिनो अहिमाया दिवो
 जज्ञिरे अपां सदस्थे ते अस्मभ्यमिषये विश्वमायुः क्षप
 उन्ना वरिवस्यन्तु देवाः ॥ रक्षोहणं वाजिनमाजिघर्षि
 मित्रं प्रथिष्टमुप यामि शर्म । शिशानो अग्निः क्रतु-
 भिः समिद्धः स नो दिवा सरिषः पातु नक्तम् ॥
 प्रत्यग्रे हरसा हरः शृणीहि विष्पतः प्रति । यातुधान-
 स्य रक्षसो बलं वीरुज वीर्यम् ॥ अन्विदनुमते त्वम-
 न्यासै शं च नस्कृधि । इषं तोकाय नो दधत्प्राण
 आयुंषि तारिषः ॥ यत्ते नाम सुहवं सु प्रणीतेऽनुमतं
 सदा नु । तेन त्वं सुमतिर्देव्यस्मे इषं पिन्व विश्ववारां
 सुवीराम् ॥ राकामहं सुहवां सुष्टुतीं हुवे शृणोतु नः
 सुभगा बोधतु त्मना । सीव्यत्वपः सूच्याऽच्छिद्यमानि-
 या दधातु वीरं शतदायमुक्थम् ॥ यास्ते राके सुमत-
 यः सुपेशसो यामिर्ददासि दाशुषे वसूनि । ताभिर्नो

अथ सुमना उपागहि सहस्रषोषं सुभगे रराणा ॥ सि-
 नीवालि पृथुष्टुके या देवानामसि स्वसा । जुषस्वह-
 व्यमाहुतं प्रजान्देवि दिदिद्वि नः ॥ या सुवाहुः स्व-
 जुरिः सुषूमा बाहुस्रवरी । तस्यै विश्वत्स्यै हविः सि-
 नीवल्यै जुहोतन ॥ या कुह्वर्या सिनीवाली या राका
 या सरस्वती । इन्द्राणीमह्व ऊतये वरुणानीं स्वस्तये ॥
 इन्द्राणीमासु नारिषु सुपत्नीमहमश्रवम् । नह्यस्या अ-
 परं च न जरसा मरते पतिर्विश्वस्मादिन्द्र उत्तरः ॥
 नाहमिन्द्राणी रारण सख्युर्वृषाकपेर्ऋते । यस्येदमप्यं
 हविः प्रियं देवेषु गच्छति, विश्वस्मादिन्द्र उत्तरः ॥
 कुहूमहं सुकृतं विब्रयनापसमस्मिन्यज्ञे सुहवां जुहवीमि ।
 या नो ददाति श्रवणं पितृणां तस्यै ते देवि हविषा
 विधेम ॥ कुहूर्देवानाममृतस्य पत्नी हव्या नो अस्य
 हविषः शृणोतु । स्वसा देवानां महयन्त्यस्मे रायस्पो-
 षं चिकितुषे दधातु ॥ धाता दधातु नो रयिमीशानो
 जगतस्पतिः । स नः पूर्णेन वाचनत् ॥ प्रजापतीरम-

यतु प्रजा इह धाता दधातु सुमनस्यमानः । संवत्सर
 ऋतुभिश्चाक्लृपानो मयि पुष्टिं पुष्टिपतिर्दधातु ॥
 (उपहोमदेवाः देवासुराणाम् ।) तव श्रिये व्यजिही-
 त पर्वतो गवां गोत्रमुदसृजो यदङ्गिरः । इन्द्रेण युजः
 तमसः परिवृतं बृहस्पते निरपामौञ्जो अर्णवम् ॥ बृ-
 हस्पते अति यदर्यो अर्हद्द्युमद्विभाति ऋतुमज्जनेषु ।
 यदीदयच्छवसर्तप्रजात तदस्मासु द्राविणं धेहि चित्रम् ॥
 बृहस्पतिः समजयद्वसूनि महोन्नजान्गोमतो देव एषः ।
 अपः सिषासन्स्वरप्रतीतो बृहस्पतिर्हन्त्यमित्रमर्कैः ॥
 यमो दाधार पृथिवीं यमो द्यामुत सूर्यम् । यमाय स-
 र्वमित्तस्थे यत्प्राणद्वायुरक्षितम् ॥ यथा पञ्च यथा ष-
 ड्यथा पञ्चदशर्षयः । यमं यो विद्यात्स ब्रूयाद्यथैकर्षि-
 र्विजानते ॥ त्रिकटुकेभिः पतति षड्वीरेकमिदृहत् ।
 गायत्री त्रिष्टुप्छन्दांसि सर्वास्ता यम आहिता ॥ मृळा
 नो रुद्रोत नो मयस्कृधि क्षयद्वीराय नमसा विधेमते ।
 यच्छं च योश्च मनुरायेजे पिता तदश्याम तव रुद्र

प्रणीतिषु ॥ अश्यास ते सुमतिं देवयज्यया क्षयद्वीर-
 स्य तव रुद्र मीढः । सुम्नायन्नऽद्विषो अस्माकसा
 चरारिष्टवीरा जुहवाम ते हविः ॥ त्वेपं वयं रुद्रं य-
 ज्ञसाधनमकं कविमवसे निह्वयामहे । आरे अस्मद्वैव्यं
 हेळो अस्यतु सुमतिमिद्वयमस्या वृणीमहे ॥ अव ते
 हेळो वरुण नमोभिरवयज्ञेभिरीमहे हविर्भिः । क्षयम-
 स्मभ्यमसुरप्रवेतो राजन्नेनांसि शिश्रथः कृतानि ॥ उ-
 दुत्तमं वरुण पाशमस्मदवाधमं वि मध्यमं श्रथाय ।
 अथा वयमादित्यव्रते तवानागसो आदितये स्याम ॥
 इमं मे वरुण श्रुधी हवसद्या च मृळाय त्वामवस्युरा-
 चके । सत्त्वायामि ब्रह्मणा वन्दमानस्तदाशास्ते यज-
 मानो हविर्भिः । अहेळमानो वरुणेह बोध्युरुशंस
 मा न आयुः प्रमोषीः ॥ ॐ भूर्लोकाय स्वाहा ॐ भु-
 वोलोकाय ॐ स्वर्लोकाय ॐ भूर्भुवः स्वर्लोकाय स्वा-
 हा ॥ अग्निर्मूर्धा दिवः ककुत्पतिः पृथिव्याः अयम्,
 अपां रेतांसि जिन्वति ॥ उभा वामिन्द्राग्नी आहुव-

ध्या उभा राधसः सह मादयध्वै । उभा दातारायि-
 षां रयीणामुभा वाजस्य सातये हुवे वाम् ॥ अयमि-
 ह प्रथमो धायि धातृभिर्होता यजिष्ठो अध्वरेष्वीड्यः ।
 यमस्तवानो भृगवो विरुरुचुर्वनेषु चित्रं विशुं विशे
 विशे ॥ अयं ते योनिर्ऋत्वियो यतो जातो अरोच-
 थाः । तं जानन्नग्न आरोह ततो नो वर्धया रयिम् ॥
 (स्तोमो देवानाम्) उपप्रयन्तो अध्वरं मन्त्रं वोचेमा-
 ग्नये । आरे अस्मे च शृण्वते ॥ अस्य प्रत्नामनु
 द्युतं शुक्रं दुदुहे अह्यः, पयः सहस्रसामृषिम् ॥
 [अरुणेः] कदाच नस्तरीरसि नेन्द्रसश्वासि दाशुषे ।
 उपोपेन्नु सधवन्भूय इन्नु ते दानं देवस्य पृच्यते ॥
 परि ते दूळभो रथोऽस्मा अश्नोतु विश्वतः । येन र-
 क्षसि दाशुषः ॥ यो तं श्वानौ यमं रक्षितारौ चतु-
 रक्षौ पथिरक्षी नृचक्षसौ । ताभ्यामेनं परि देहि रा-
 जन्स्वस्ति चास्मा अनमीवं च धेहि ॥ यत्र वेत्थ
 वनस्पते देवानां गुह्या नामानि, तत्र हव्यानि गन्तय ।

मुञ्चामि त्वा हविषा जीवनाय कमज्ञातयक्ष्मादुत राज-
यक्ष्मात् । ग्राहिर्जग्राह यदि चैतदेनं तस्या इन्द्राग्नी
प्र मुमुक्षमेनम् ॥ अङ्गादङ्गाल्लोम्नो लोम्नो जातं पर्व-
णि पर्वणि । यक्ष्मं सर्वस्मादात्मनस्तमिमं विवृधामि ते ॥
ओं भूर्भुवः स्व० ३ । ॐ तद्विष्णोः परमं० ॥ ऐन्द्राग्रं
वर्म बहुलं यदुग्रं विश्वे देवा नातिविध्यन्ति शूराः ।
तन्नस्त्रायतां तन्वः सर्वतो महदायुष्मन्तो जरामुपगच्छेम
जीवाः ॥

[अथ नैवेद्यम्] अमृतेशमुद्रयाऽमृतीकृत्याऽमृतमस्तु
अमृतायतां नैवेद्यम् । सावित्राणि सावित्रस्य देवस्य त्वा
सवितुः प्रसवेऽश्विनोर्बाहुभ्यां पूष्णो हस्ताभ्यामाददे ॥
महागणपतये कुमाराय श्रियै सरस्वत्यै लक्ष्म्यै विश्व-
कर्मणे द्वाद्वेताभ्यः । प्रजापतये ब्रह्मणे कलशदेवता-
भ्यः ब्रह्मविष्णुमहेश्वरदेवताभ्यः चतुर्वेदेष्वराय सानुच-
राय ऋतुपतये नारायणाय दुर्गाय त्र्यम्बकाय वरुणा-
य यज्ञपुरुषाय अग्निष्वात्तादिभ्यः पितृगणयागदेवता-

भ्यः ॥ भगवते वासुदेवाय० ८ । भवाय देवाय० ८
 विनायकाय० ८ । क्लींकांकुमाराय० ८ । इंद्रांसः सूर्याय० ८ । भगवत्यै अमायै० । अभयङ्करीदेव्यै चे-
 मङ्करीभवान्यै सर्वशत्रुघातिन्यै इह राष्ट्राधिपतये अमुक-
 भैरवाय ॥ इन्द्राय वज्रहस्ताय अग्नये शक्तिह० यमाय
 दण्डह० नैऋतये खड्गह० वरुणाय पाशह० वायवे
 ध्वजह० कुबेराय गदाह० ईशानाय त्रिशूलह० ब्रह्मणे
 पद्मह० विष्णवे चक्रह० अनन्तादिभ्यः अष्टाभ्यः कु-
 लनागदेवताभ्यः ॥ अम्बादित्याभ्यां वरुणचन्द्रमोभ्यां
 कुमारभौमाभ्यां विष्णुबुधाभ्यां इन्द्रावृहस्पतिभ्यां सर-
 स्वतीशुक्राभ्यां प्रजापतिशनैश्वराभ्यां गणपतिराहुभ्यां
 रुद्रकेतुभ्यां ब्रह्मध्रुवाभ्यां अनन्तागस्त्याभ्यां ॥ ब्रह्मणे
 कूर्माय ध्रुवाय अनन्ताय हरये लक्ष्म्यै कमलायै शि-
 रूयादिभ्यः पञ्चचत्वारिंशद्वास्तोष्पतियागदेवताभ्यः ॥
 ब्रह्मचादिभ्यो मातृभ्यः गौर्यादिभ्यो मातृभ्यः ललि-
 तादिभ्यो मातृभ्यः दुर्गाक्षेत्रगणेश्वरदेवताभ्यः राकादे-

वताभ्यः त्रिकादे० सिनीवालीदे० यामीदे० कुहूदे०
 रौद्रीदे० ऐन्द्रीदे० वारुणीदे० बार्हस्पत्यदे० उंभूदे०
 उंभुवर्दे० उंस्वर्दे० उंभूर्भुवःस्वर्दे० अखण्डब्रह्माण्डदे०
 धूर्भ्यः उपधूर्भ्यः महागायत्र्यै सावित्र्यै सरस्वत्यै हेरु-
 कादिभ्यो बहुकादिभ्यः तण्डलमात्रं दधिमधुपर्कं उं
 नमो नैवेद्यं निवेदयामि नमः ॥ [कलशे पुष्पं ।]
 हिरण्यगर्भः० यः प्राणतो० य ओजोदा० येन द्यौ०
 य इमे द्यावा० यस्येमे विश्वे० आपो ह यन्० आनः
 प्रजां० ॥ अर्चन्तस्त्वा हवामहेऽर्चन्तः समिधीमहि ।
 अग्ने अर्चत ऊतये अर्चत प्रार्चत प्रियमेधासो अर्चत ।
 अर्चन्तु पुत्रका उत पुरं न धृष्णुमर्चत ३ ॥

इति ऋचकं समाप्तम्

॥ ओ ३ सू ॥

अथ

विवाहविधिः

—:०=※=०:—

प्रधानं । अग्निर्नारयि० । प्रजापते नहि त्वद० । अग्नये, पुष्टिपतये, प्रजापतये ॥ १ ॥ अर्यम्णे गन्धर्वाय त्र्यम्बकाय विवाहोद्वाहदेवताभ्यः ॥ २ ॥ ये के च जमा० । अग्नये वायवे सूर्याय चन्द्रमसे विष्णवे प्रायश्चित्तयागदेवताभ्यः ॥ ३ ॥ तद्विष्णोः० विष्णुपञ्चायतनदेवताभ्यः० इन्द्रापर्वता ऐन्द्राग्रं तावत् । सावित्राणि० । महागणपतये० अग्नये पुष्टिपतये प्रजापतये ॥ १ ॥ अर्यम्णे गन्धर्वाय त्र्यम्बकाय विवाहोद्वाहदेवताभ्यः ॥ २ ॥ अग्नये वायवे सूर्याय चन्द्रमसे, विष्णवे प्रायश्चित्तयागदेवताभ्यः ॥ ३ ॥ मेपादिभ्यो द्वादश-

राशिभ्यः । अश्विन्यादिभ्यः सप्तविंशतिनक्षत्रेभ्यः । वासु-
 देवादिभ्यो विष्णुपञ्चायतनदेवताभ्यः । इन्द्राय वज्रह-
 स्ताय० । तिलतण्डुलमात्रं० । हिरण्यगर्भः स० ॥ अर्चन्त-
 स्त्वा० ॥ अथ द्वाद्वेवतापूजनं ॥ तत्रादौ तृणासनं
 विधाय वधूवरौ तयोः पितरौ च तत्रैवानीय । शुक्ला-
 म्बरधरं० । तीर्थं स्नेयं० । आशीर्वादं० । यदाबध्नन्० ।
 परमात्मने० । स्वप्रकाशो० । वनस्पतिः २० । नमो
 धर्म० । यत्रास्ति माता० । आत्मने नारायणाय । अ-
 द्यतावत् महागणपतये० द्वाद्वेवताभ्यः । धर्माय अध-
 र्माय देहिल्यै खिद्धिन्यै मेरुप्राकारदेवताभ्यः । आत्मो-
 द्राहनिमित्तं कन्योद्राहनिमित्तं दीपो नमः धूपो नमः ॥
 संव्वः सृजामि० । अश्विनोः० । गायत्र्यै नमः ३ ।
 अद्यतावत् । महागणपतेः० । धर्मस्य अधर्मस्य देहि-
 ल्याः खिद्धिन्याः मेरुप्राकारदेवतानां आत्मनो० आ-
 त्मोद्राहनि कन्योद्राहनि द्वाद्वेवतापूजनमर्चामहं करि-

विवाहविधिः ।

३

ध्ये ॐ कुरुष्व ॥ यवान्विकीर्य । महागणपतेरित्यासनं ।
 स्ववामे । धर्मस्य । स्वदक्षिणे । अधर्मस्य । अधः । देहिल्याः ।
 ऊर्ध्वे । खिङ्खिन्याः । सर्वतः । मेरुप्राकारदेवतानामिदमासनं
 नमः ॥ महागणपतये० त्वां पूजयामि ॐ पूजय । म-
 हागणपतिं धर्म अधर्म देहिलीं खिङ्खिनीं मेरुप्राकारदे-
 वताः आवाहयिष्यामि ओमावाहय ॥ स्वागतं भोः
 इति कन्यापिता सुस्वागतमिति वरपितोश्चारयन् जाफलं
 मुद्रिकायुतं विनिमयति । पाद्यार्थमुदकं नमः । शन्नो
 देवी० । लाजाश्व० । भगवन्तः पाद्यं २ । महागण-
 पतये० धर्माय० पाद्यं नमः पुनः शन्नो देवी० आपः क्षीरं०
 भगवन्तः अर्घ्यं २ । महागणपते० । धर्म अधर्म देहि-
 लि खिङ्खिनि मेरुप्राकारदेवताः इदं वोर्ध्वं नमः ॥
 महागणपतये० । धर्माय० । समालभनं गन्धो नमः ।
 एवमर्घो नमः पुष्पं नमः धूपदीपादि । दक्षिणान्तं ।
 ततः । पुच्छां सम्पाद्य । गायत्र्यै नमः । अद्यतावत् । महाग-

णपतेः । धर्मस्य इत्यादि अच्छिद्रं० । यवोदकं नमः उदक-
 तर्पणं नमः ॥ कनिक्रददिति कनिकभद्रं पठन् याग-
 स्थानं विशेत् ॥ अथ रक्षोघ्नमन्त्राः ॥ अग्निशरावेतिलहोमः॥
 आरुणेर्वेगवतः प्राची दिगिति सूर्यस्याध्वानमीप्सितः आरुणेः स्था-
 नान्तरे ॥ अच्छिन्नो दैव्यस्तन्तुर्मामानुष्यच्छिदिनिम्रदो सी-
 दामहं तन्निमृणामि योस्मान्द्वेष्टि यं च वयं द्विष्मः ।
 विभूरस्यऽप्रहतं भूयांसं योस्मान्द्वेष्टि यं च वयं द्विष्मः ।
 प्रभूरस्यऽबृहन्तसतिभूयांसं योस्मान्द्वेष्टि यं च वयं द्विष्मः ।
 पूषा मा प्रपथे पातु, पूषा मा पशुपा पातु, पूषा
 माऽधिपतिः पातु । प्राची दिग्निर्देवताऽग्निं स ऋच्छतु
 यो मैतस्या दिशो भिदासति ॥ १ ॥ दक्षिणा दिग्निन्द्रो
 देवतेन्द्रं स ऋच्छतु० ॥ २ ॥ प्रतीची दिक्सोमो देवता
 सोमं स ऋ० ॥ ३ ॥ उदीची दिक्मित्रावरुणौ देवता
 मित्रावरुणौ स ऋ० ॥ ४ ॥ ऊर्ध्वा दिग्बृहस्पतिर्देवता
 बृहस्पतिं स ऋ० ॥ ५ ॥ इन्दिगऽदितिर्देवताऽदितिं स

ऋ० ॥ ६ ॥ ज्योतिषे तन्तव आशिष्यमाशास्ते साऽनु
 मातनू ॥ १ ॥ इष्टुर्वा ब्राह्मणानि प्रजापतेरग्नेर्विष्णवे ॥ अग्नये प-
 थिकृतेऽष्टाकपालं निर्वपेद्यस्याः पौर्णमासी वाऽमावस्या-
 वाऽतिपद्यते ॥ १ ॥ बर्हिष्पथं वा एष एति यस्याः पौ-
 र्णमा० ॥ २ ॥ अग्निर्देवानां पथिकृत्तमेवान्वारभते स एनं
 पन्थामपि नयति विवा एतद्यज्ञं विच्छिन्नति, यद्यज्ञे
 प्रतत एतामन्तरेष्टिर्निर्वपति, य एवासा आग्नेयोऽष्टाक-
 पालः पौर्णमासे योमावस्यायां, तमग्नये पथिकृते कु-
 र्यात्तेनैव पुनः पन्थामेवैति न यज्ञं विच्छिन्नत्यग्नये वा-
 जसृतेऽष्टाकपालं निर्वपेत् ॥ २ ॥ सङ्ग्रामेऽग्निर्वै देवानां वा-
 जसृद्वाजमेष धावति, यः सङ्ग्रामं जयति तमेव भाग-
 धेयेनोपधावति, वाजमेव धावति जयति सङ्ग्राममथो
 अग्निरेव न प्रतिधृषे भवत्यग्नये व्रतपतयेऽष्टाकपालं नि-
 र्वपेत्, य आहिताग्निः सन्नव्रतं चरेदाऽनीतो वा एष
 देवानां, य आहिताग्निरदत्यस्यान्नं व्रतपतिमेतस्य व्रतं

गच्छति, य आहिताग्निः सन्नव्रतं चरत्यग्निर्देवानां, व्र-
 तपतिस्तमेव भागधेयेनोपधावति, व्रतपतिरेवाधिव्रतमा-
 लभतेऽग्नये रक्षोघ्नेऽष्टाकपालं निर्वपेत् ॥ ३ ॥ आमयावी-
 न्द्रं वै जातं रक्षांस्यऽस्य सचन्त, स आदीयमानो र-
 क्षोभिः संमृषमाणोऽग्निं प्राविशत्तस्मादग्नी रक्षांस्यऽस्य-
 पाहन्नक्षांस्येतं सचन्ते, य आमयाव्यऽग्निर्देवानां रक्षोहा,
 तमेव भागधेयेनोपधावति, सोऽस्माच्छक्षांस्यपहन्त्यऽमावा-
 स्यां रात्रीं निशि यजेताऽमावस्यां रात्रीं निशि रक्षांसि
 ग्रेरते पूर्णान्येवैनान्यपवपति परिश्रिते यजेत रक्षसामऽन्त-
 र्हित्यै ॥ ४ ॥ वामदेवस्यैतत्पञ्चदशं रक्षोघ्नं सामिधेन्यो
 भवति, वामदेवश्चैव कुसिदायी चात्मानो राजिमयान्तां
 तस्य कुसिदायी, पूर्वस्यातिद्रुतस्य कुभारण्यमृणात्सा
 द्वितीयामुपपर्यावर्तत, तेषां वार्त्तं वा छेत्स्यामीति स
 वामदेव उख्यमऽग्निमविभरुस्तमेवैक्षत, स एतत्सूक्मपश्यत्
 कृणुष्व पाजः प्रसितिर्न पृथ्वीमिति तामग्निरनुद्रुत्य स-

मदहत्सा दह्यमाना हृदं कौसिदं ग्रामञ्जघदेतदनूच्यते
 रक्षसां दुष्ट्यै ५ ॥ कृणुष्व पञ्चोना रक्षोघ्नं वामदेवस्य गौतमपुत्रस्य
 कृणुष्व पाजः प्रसितिर्न पृथ्वीं या हि राजे वासवां
 इमेन, तृष्वीमनु प्रसितिर्द्रोणानोस्थसि विध्य रक्षसस्त-
 पिष्टैः, तव भ्रमाम आशुया पतन्त्यनुस्पृश्य धृषता शो-
 शुचानः, तं पूष्यग्रे जुह्वा पतङ्गानसन्दितो विसृज वि-
 ष्वगुल्काः, प्रतिस्पशो विसृज तूष्णितमो भवा पयोर्वि-
 शो अस्या अदब्धः । यो नो दूरे अवशंसो यो अ-
 न्त्यग्रे मा किष्टेव्यथिराधदर्षीत् । उदग्रे तिष्ठन्प्रत्या त-
 नुष्वन्यमित्रा ओषतात्तिग्महेते । यो नो अरातिं समि-
 धानचक्रे नीचातस्तं ध्यक्षतमन्नशुष्कम् । ऊर्ध्वो भव
 प्रतिविद्धाद्यस्मादाविष्कृणुष्व दैवय्यान्यग्निः । अवस्थिरा
 तनूहि यातुजूनां जामिमजामिं प्रमृणीहि शत्रून् ॥ ६ ॥
 स ते जानति सुमतिं यविष्ठ य ईवते ब्रह्मणे गातु मै-
 रत् । विश्वान्यस्मै सुदिनानि रायो द्युम्नान्यर्यो विदुरो

अभिद्यौत् । सेदऽग्ने अस्तु सुभगः सुदानुर्यस्त्वा नित्येन
 हविषा य उक्त्यै । पिप्रीषति सु आयुषे दुरोणे विश्वे-
 दस्यै सुदिनासासदिष्टिः । अर्चामि ते सुमतिं धोष्यर्वा-
 कसतीवावाता जरतामियं गीः । स्वश्वास्त्वा सुरथा मा-
 र्जयेमास्मिन्क्षत्राणि धारयेरनुद्यून् । इह त्वा भूर्याच-
 रेदुपत्सान्दोषावस्तुं दीदिवांसमनुद्यून् । क्रीडन्तस्त्वा सु-
 मनसः सपेमाभिद्युम्ना तस्थिवांसो जनानाम् । यस्त्वा
 स्वध्वः सुहिरण्यो अग्ने उपयाति वसुमता रथेन ।
 तस्य त्राता भवासि तस्य सखायस्त आतिथ्यमनुष-
 ज्जुजोषक् ॥ ७ ॥ महो रुजामि बन्धुता वचोभिस्तन्मा
 पितुर्गोतमादन्वियाय । त्वन्नो अस्य वचसश्चिकिद्धि हो-
 तर्यविष्ट सुकृतो दमूनाः । अस्वग्नजास्तरणयः सुशेवा
 अतन्द्रासो वृका अश्रमिष्ठाः । ते पायवः सध्यश्चो निष-
 द्याऽग्ने तव नः पान्त्वमूर । ये पायवो मामतेयन्त्ये अग्ने
 पश्यन्तो अन्दन्दुरितादरक्षत् । ररक्षतात्सुकृतोर्विश्ववेदा-

दिप्सन्त इन्द्रिमवोनाहदैभुः । त्वया वयं सदन्त्यस्तोता
 तव प्रणीत्य शामावाजान् । उभाशंसा सूदया सत्यता-
 तेनुष्टुया कृणुह्यद्वियाणः । अयाते अग्ने समिधा विधेम
 प्रतिस्तोमं शंस्यमानं गृभाय । दहाशंसो रक्षसः पाह्य-
 स्मान्द्रुहो निधो मित्रमहो अवद्यात् ॥ ८ ॥ उदस्थाद्धनजि-
 त्यऽहंरौशनस्य, ब्रह्म जज्ञानमिति स्वयम्भुवो ब्रह्मणः, ऐन्द्राग्नमिति
 वायोराषम् ॥ उदस्थाद्धनजिद्रोजिदश्वजिद्विरण्यजित्सूनृतया
 परीवृतः । एतच्चक्रेण सविता रथेनोर्जोभागं पृथिवीमे-
 त्यापृणन् । सं वरत्रान्दधातन निरहावं कृणोतन ।
 सिञ्चामहा अवतं वयमुद्रिणं विश्वाहादस्तमक्षितम् । ब्रह्म
 जज्ञानं प्रथमं पुरस्ताद्विसीमतः सुरुचो वेन आवः ।
 स बुध्न्या उपमा अस्य विष्टाः सतश्च योनिमसतश्च
 विवः । अनाप्त्या यावः प्रथमा यस्यां कर्माणि कुर्वते ।
 वीरान्नो अत्र मादभस्तद्व एते पुरोदधे । पूर्येषु प्रधनु
 वाजसातये परिवृत्राणि सेक्षणिः, । द्विपस्तरध्या ऋण-

या न ईयसे ॥ सहस्रधा रेवते समस्वरन्देवो नाके म-
 धुजिह्वा असश्वतः । तस्य स्पृशो न निमिषन्ति तूर्ण-
 यः पदे पदे पशवः सन्ति सेतवः । मलिम्लुचो
 नामाऽसि त्रयोदश मासः । इन्द्रस्य शर्मासीन्द्रस्य व-
 र्मासीन्द्रस्य वरूथमसि । तं त्वा प्रपद्ये सगुः साश्वः
 सपुरुषः सह यन्मे स्थितेन । स मे शर्म च वर्म च
 भवा गायत्री लोमभिः प्रविशामि । त्रैष्टुभं त्वचा प्र-
 विशामि जगतीं मांसेन प्रविशामि । अनुष्टुभमस्त्रा
 प्रविशामि पाङ्क्तिं मज्जा प्रविशामि । ऐन्द्राग्रं वर्म व-
 हलं यदुग्रं विश्वेदेवा नाति विध्यन्ति शूराः । तन्नस्त्रा-
 यतां तन्वः सर्वतो महदायुष्मन्तो जरामुपगच्छेम जीवाः ॥
 इति नापितायाऽग्निशरावं दक्षिणायुतं देयम् । इति रक्षोघ्नमन्त्राः । अथ
 कलशार्चनम् । यत्रास्ति माता० । महागणपतये० । अग्नये
 पुष्टिपतये प्रजापतये ॥ १ ॥ अर्यम्णे गन्धर्वाय त्र्यम्बकाय
 विवाहोद्वाहदेवताभ्यः ॥ २ ॥ अग्नये वायवे सूर्याय चन्द्रम-

से विष्णवे प्रायश्चित्तयागदेवताभ्यः ॥ ३ ॥ मेषादिभ्यो द्वादशराशिभ्यः, अश्विन्यादिभ्यः सप्तविंशतिनक्षत्रेभ्यः, वासुदेवादिभ्यो विष्णुपञ्चायतनदेवताभ्यः । इन्द्रादिभ्यो दशलोकपालेभ्यः, अनन्तादिभ्योऽष्टाभ्यः कुलनागदेवताभ्यः, आदित्यादिभ्य एकादशग्रहेभ्यः, ब्राह्म्यादिभ्यो मातृभ्यः ० । आत्मोद्वाहनिमित्तं कन्योद्वाहनिमित्तं धूपो नमः दीपो नमः । दक्षिणान्तं ॥ अथाभिषेकम् । सर्वोपधिजाफलयुते सजलपात्रे । संवः सजामीति कृत्वा वराभिषेकं । सर्वगन्धैः फलोत्तरैः सशिरस्कं स्नापयित्वा आहतेन वाससा प्रच्छाद्य ॥ साविर्हि देव प्रथमाय पित्रे वर्ष्माणमस्मै वरिमाणमस्मै । अथास्मभ्यं सवितुर्वार्याणि दिवे दिव आसुवा भूरिपथः । भूतो भूतेषु चरति प्रविष्टः स भूतानामधिपतिर्वभूव । तस्य मृत्युश्चरति राजसूयं स राजा राज्यमनु मन्यतामिदम् । येभिः शिल्पैः प्रपृथानामदहद्येभिर्द्यामभ्यपिंशत्प्रजापतिः । येभिर्वाचं विश्वरूपेभिरव्ययं स्तेनेममग्न

इह वर्चसा समंघि । येभिरादित्यस्तपति प्रकेतुभिर्गैभिः
सूर्यो ददृशे चित्रभानुः । येभिर्वाचं पुष्कलेभिरव्ययंस्तेने-
ममग्र इह वर्चसा समंघि । आयम्भातु शवसा पञ्च-
कृष्टीरिन्द्र इव ज्येष्ठे भवतु प्रजानाम् । आस्मिन्नस्तु पु-
ष्कलं चित्रभान्वायं पृणातु रजसो विमानम् । यत्ते
शिल्पं कश्यप रोचनावदिन्द्रियावत्पुष्कलं चित्रभानुः ।
यस्मिन्सूर्या अर्पिताः सप्त साकं तस्मिन्नाजानमधि वि-
श्रयेमम् । व्याघ्रो वै व्याघ्रे अधि विक्रमस्व दिशो म-
हीः । विशस्त्वा सर्वा वाञ्छन्त्वापो दिव्याः पयस्व-
तीः । या आपो दिव्याः पयसा संवभूवुर्या अन्तरि-
क्ष्या उत पार्थिवासः । तासां त्वा सर्वासां रुचाभि-
पिञ्चामि वर्चसा । अभि त्वा वर्चसा मित्रं यज्ञेन
पयसा सह । यथासो मित्रवर्धनस्तथा त्वा सविता क-
रत् । इन्द्रं विश्वा अवीवृधत्समुद्रं व्यचसं गिरः । रु-
थीतमं रथीनां वाजानां सत्पतिं पतिम् ॥ १ ॥

अभिप्रेहि वीर्यस्वोऽग्राश्चिता सपत्नहा । आतिष्ठ मित्र-
वर्धनस्तुभ्यं देवा अधित्रवत् । आतिष्ठ बृहन्नथं युक्ता-
ते ब्रह्मणाहरी । अर्वाचीनां सुतेमनो ग्रावा कृणोतु व-
ग्नुणा । आतिष्ठन्तं परिविश्वे अभूषं श्रियो वसानश्च-
रति सुरोचिः । महत्तदस्यासुरस्य नामा विश्वरूपो अ-
मृतानि तस्थौ । अनु त्विन्द्रो मदत्वऽनु बृहस्पतिरनु
सोमो अन्वगिरावीत् । अनु त्वा विश्वे अवन्तु देवाः
सप्तराजानो य उदाभिषिक्ताः । अनु त्वा मित्रावरुणा
इहावातामनु द्यावापृथिवी ओषधीभिः । सूर्योऽहोभि-
रनु त्वाऽवतु चन्द्रमा नक्षत्रैरनु त्वावीत् । द्यौश्च त्वा
पृथिवी च प्रचेतसा यज्ञो बृहदक्षिणा त्वा पिपर्तु ।
अनु सुधा चिकितो सोमो अग्निरनु त्वावतु सविता
सवेन । एनाव्याघ्रं परिष्वजानं सिंहं हिन्वन्ति महते
धनाय । मन्मृज्यन्ते द्वापिनमप्स्वन्तररुषन्नन्दंभ्यस्तस्थि-
वांसम् ॥ २ ॥ अपांय्यो द्रवणे रसस्तमहमस्मा अमु-

ष्मा अमुष्यायणाय तेजसे ब्रह्मवर्चसे गृह्णामि, अपां-
 य्यो ऊर्मो रसस्तमहमस्मा अमुष्मा अमुष्यायणाय ओ-
 जसे क्षत्राय गृह्णामि, अपां य्यो मध्ये रसस्तमहमस्मा
 अमुष्मा अमुष्यायणाय प्रजायै पुष्ट्यै गृह्णामि, अपां
 य्या यज्ञिया तनूस्तमहमस्मा अमुष्मा अमुष्यायणाय
 आयुषे दीधायुत्वाय गृह्णामि ॥ ३ ॥ रथे अक्षेषु वृ-
 षभस्य वाजे वाते पर्जन्ये वरुणस्य शुष्मे । इन्द्रं या
 देवी सुभगा जजान सेयमगाद्वर्चसा संविदाना ॥ या
 हस्तिनि द्वीपिनि या हिरण्ये गोष्वश्वेषु पुरुषेष्वन्तः ।
 इन्द्रं या देवी सुभगा जजान सेयमगाद्वर्चसा संविदा-
 ना ॥ सिंहे व्याघ्र उत या पृदाकौ त्विषिरग्नौ ब्रह्मणे
 सूर्ये या । इन्द्रं या देवी सुभगा जजान सेयमगाद्वर्च-
 सा संविदाना ॥ या राजन्ये दुन्दुभावायतायामश्वस्य
 ऋन्दे पुरुषस्य मायौ । इन्द्रं या देवी सुभगा जजान
 सेयमगाद्वर्चसा संविदाना ॥ राळऽसि विराळऽसि सं-

आळऽसि स्वराळऽसि । इन्द्राय त्वा मधुमते मधुमन्तं
 श्रीणामि, इन्द्राय त्वोजस्वत ओजस्वन्तं श्रीणामि,
 इन्द्राय त्वा पयस्वते पयस्वन्तं श्रीणामि, इन्द्राय त्वाऽ-
 युष्मत आयुष्मन्तं श्रीणामि । वर्चोसि तन्मे नियच्छ
 तत्ते नियच्छामि, ओजोसि तन्मे नियच्छ तत्ते निय-
 च्छामि, पयोसि तन्मे नियच्छ तत्ते नियच्छामि, आ-
 युरसि तन्मे नियच्छ तत्ते नियच्छामि ॥ वर्चस्वऽदस्तु
 मे मुखं वर्चस्वच्छिरो अस्तु मे, वर्चस्वान्विश्वतः प्रत्य-
 ङ् वर्चसा संपिपृग्धि मा । ओजस्वदऽस्तु मे मुखं
 ओजस्वच्छिरो अस्तु मे, ओजस्वान्विश्वतः प्रत्यङ्
 ओजसा संपिपृग्धि मा । पयस्वदऽस्तु मे मुखं पयस्व-
 च्छिरो अस्तु मे, पयस्वान्विश्वतः प्रत्यङ् पयसा सं-
 पिपृग्धि मा । आयुष्मदस्तु मे मुखमायुष्मच्छिरो अ-
 स्तु मे, आयुष्मान्विश्वतः प्रत्यङ् आयुषा संपिपृग्धि
 मा । इदमहं गायत्रेण त्वन्दसा विवृताः स्तोमेन त्वं

न्तरेण साम्नाऽग्निना देवतया तेजस्ते वर्च आददेऽसौ ।
 इदमहं त्रैष्टुभेन छन्दसा पञ्चदशेन स्तोमेन बृहता सा
 म्नेन्द्रेण देवतयोजस्ते क्षत्रमाददेऽसौ । इदमहं जागतेन
 छन्दसा सप्तदशेन स्तोमेन वैरूपेण साम्ना विश्वेदेवैर्देव
 तया प्रजां ते पुष्टिमाददेऽसौ । इदमहमानुष्टुभेन छन्द
 सैकविंशेन स्तोमेन वैराजेन साम्ना प्रजापतिना देवत
 याऽयुस्ते दीर्घायुत्वमाददेऽसौ ॥ इममग्र आयुषे वर्चसे
 कृधि तिग्ममोजो वरुण संशिशधि, मातेवास्मा अदि
 ते शर्म यच्छ विश्वेदेवा जरदष्टिर्यथा सत् ॥ विश्वकर्मा
 विश्वदेवो विश्वजिद्विश्वदर्शितः । ते त्वा घृतस्य
 धारया श्रैष्ठ्याय समसृपत ॥ यतो वातो मनो
 जवा यतः क्षिरन्ति सिन्धवः । तासां त्वा सर्वासां
 रुचाभिषिञ्चामि वर्चसा ॥ अभि त्वा वर्चसाऽसिचं य
 ज्ञेन पयसा सह । यथासो मित्रवर्धनस्तथा त्वा सविता
 कुरु ॥ इन्द्रं विश्वा अवीवृधत्समुद्रं व्यचसङ्गिरः ।

रथीतमं रथीनां वाजानां सत्पतिं पतिम् ॥ अपां यो
 द्रवणे रसस्तेनाहमिमममुममुष्यायनममुष्याः पुत्रं ते-
 जसे ब्रह्मवर्चसायाभिषिञ्चामि । अपां य ऊर्मो रसस्ते-
 नाहमिमममुममुष्यायनममुष्याः पुत्रमोजसे चत्रायाभि-
 षिञ्चामि । अपां यो मध्ये रसस्तेनाहमिमममुममुष्याय-
 नममुष्याः पुत्रं प्रजायै पुष्यायऽभिषिञ्चामि । अपां
 या यज्ञिया तनूस्तयाहमिमममुममुष्यायनममुष्याः पुत्र-
 मायुषे दीर्घायत्नायाभिषिञ्चामि ॥ ॐ निषसाद धृतव्र-
 तो वरुणः पस्त्यास्त्रः सम्राज्याय सुक्रतुः । देवस्य
 त्वा सवितुः प्रसवेऽश्विनोर्बाहुभ्यां पूष्णो हस्ताभ्यां,
 अश्विनोर्भैषज्येन तेजसे ब्रह्मवर्चसायाभिषिञ्चामि । देव-
 स्य त्वा सवितुः प्रसवेऽश्विनोर्बाहुभ्यां पूष्णो हस्ताभ्यां
 सरस्वत्या भैषज्येन वीर्यायान्नाद्याभिषिञ्चामि । देवस्य
 त्वा सवितुः प्रसवेऽश्विनोर्बाहुभ्यां पूष्णो हस्ताभ्यां,
 इन्द्रस्येन्द्रियेण बलाय श्रियै यशसेऽभिषिञ्चामि । को-
 सि को नामासि कस्यै त्वा कस्यै त्वा सुलोकाः पुनः

ज्ञाताः सत्यराजान्, राये जातः सहसे वृद्धः क्षेत्राणां
 क्षत्रभृत्तमो वयोधाः, महान्महित्वा संस्तम्भे क्षत्रे राष्ट्रे
 च जागृहि ॥ नवकृत्व इन्द्रो राजा सविता त्वाभिषि-
 श्वतु, मित्रो वायुर्वृहस्पतिर्धाता क्षत्रं दधातु ते । तिलकं ।
 सराकुनम् । अदितिस्त्वा सुष्वतु राजन्महते क्षत्राय महते
 ज्यैष्ठ्याय महते राज्याय महते ज्यानराज्याय महते
 विश्वस्य भुवनस्याधिपत्याय समस्त्वाग्ने ॥ पुनर्मांजनं वरस्य ।
 देवस्य त्वा सवितुः प्रसवेऽश्विनोर्बाहुभ्यां पूष्णो हस्ता-
 भ्यां, सरस्वत्या वाचा यन्तुर्यन्त्रेणेमममुममुष्यायणममु-
 ष्याः पुत्रमग्नेः सम्राज्येनाभिषिञ्चामि इन्द्रस्य सम्राज्ये-
 नाभिषिञ्चामि ॥ (अथ वध्वाः) चतुश्शिखण्डा युव-
 तिः सुपत्नी विनीयमाना महते सौभगाय, घृतं दुहा-
 नामदितिर्जनाय सा मे ध्वच्च सर्वान्भूतिकामान् ॥ उ-
 च्छ्रयस्व वनस्पतेर्वर्ष्मन्पृथिव्यामधि समितीमीयमानो व-
 र्चोधा यज्ञवाहसे । समिद्धस्य श्रयमाणः पुरस्ताद्ब्रह्मव-
 न्वाना अजर सुधीरम्, आरअसदिमतिं वाधमानं उच्छ्र

यस्य महते सौभगाय । हिङ्गुवती वसुपती वसूनां व-
त्समिच्छन्ती मनसाऽभ्यागात् । दुहामश्विभ्यां पयो अ-
घ्न्येयं सा वर्धतां महते सौभगाय ॥ (सशकुनानयनं ति-
लके) यस्मै त्वं सुकृतो जातवेदा उलोकमग्ने कृणवस्यो-
नम्, अश्विनं सुपुत्रिणं वीरवन्तं गोमन्तं रयिन्नशते
स्वस्ति ॥ (यजमानाय) मक्षुदेववतो रथशूरो वा पृ-
त्स्वका स्वचित् । देवानां य इन्मनो यजमान इयक्ष-
त्यभीदयज्वनोभुवन् ॥ नकिष्टं कर्मणा नशन्न प्रायोशन्न
योषति । देवानां य इन्मनो यजमान इयक्षत्यभीदय-
ज्वनोभुवन् ॥ न यजमान ऋष्यसि न सोन्वाननदेव-
योः । देवानां य इन्मनो यजमान इयक्षत्यभीदयज्व-
नोभुवन् ॥ असदत्र स्ववीर्यमुतत्यदश्वश्च्यम् । देवानां य
इयन्मनो यजमान इयक्षत्यभीदयज्वनोभुवन् ॥ धनञ्जयः
सहमानः पृतन्यो अग्नि एष ऊर्जं यजमानाय धेहि ।
विश्वा पृतना सहमाना सहोभिरन्नं देहि बहुधा दि-
क्ष्णं यजमाना अनुजीवन्ति कामाः । (यजमानतिलकं

शकुना०) यानि दक्षिणानि च्छन्दीषि तान्युत्तराणि कुर्याद्यजमानो लोकेवा एतानि यानि दक्षिणानि भ्रातृव्या लोके । उत्तराण्युत्तरमेव यजमानोऽयजमानाद्भ्रातृव्यात्करोत्युत्तरो हि यजमानोऽयजमानात् ॥ इत्यभिषेकमन्त्रः ।

अथ पाणिग्रहणम् । लग्नसमयं विचार्य । पिता दक्षिणजानौ कन्यां गृहीत्वा । अथ ब्रह्मदेयायाः प्रधानविधिं वक्ष्यामः शुद्धपक्षस्य पुण्याहे पर्वणि वोदगग्रान्दर्भानास्तीर्य तेषूपविशतः प्राङ्मुखः प्रतिगृहीता, सामात्यः प्रत्यङ्मुखः प्रदाता, मध्ये प्रागग्रान्वोदगग्रान्दर्भानास्तीर्य, तेषूदकं सन्निधाय व्रीहियवान्वोप्य, दक्षिणत उदङ्ङ्गसीनश्चतुर्लिगुपयसनं कारयेत्समेतेष्वाह, ददानीति प्रतिगृह्णामीति त्रिरावेदयत एतद्वः सत्यमित्युक्त्वा समानावः, १ सं वो मनांसीति २ च्छत्विगुभौ बधूवरौ समीक्षमाणो जपति ॥ ॐ भगवन्कन्यां ददातस्मै भवान् इति दातारं प्रचोदयात् ३ । ॐ भगवन्कन्यां प्रतिगृह्णातस्मान्भवान् इति वरं प्र० ३ । उदकपूर्वं दत्तायाः क-

विवाहविधिः ।

३१

न्यायाः अणवोच्चारणपूर्वम् । ॐ भगवन्कन्यां ददामि
ते इति त्रिः दातारं जल्पयेत् ३ । ॐ सावित्राणि०
ॐ भगवन्कन्यां प्रतिगृह्णामि इति त्रिवरं ज० ३ । हस्तौ
गृहीत्वा । तुभ्यं दत्ता कुमारी धर्मे चार्थे च कामे च
त्वयेयं परिचरणीया इति दाता । सद्यं प्रतिगृहीता व-
धूः धर्मे चार्थे च कामे च मयेयं परिचरणीया इति
वरः ॥ एतद्वः सत्यं ३ इत्यृत्विक् । एतन्नः सत्यं ३
इति दातृवरौ । ततो वरस्योत्तरत उपविश्य वधूम् ॥
समानावः १ संवो मनांसीति २ ऋत्विगुभौ वधूवरावादर्शं
अन्योन्यमुखं समीक्षमाणौ जपति ॥ समाना व आकू-
तानि समाना हृदयानि वः । समानमस्तु वो मनो
यथा वः सुसहाऽसति १ सं वो मनांसि संव्रता समु-
चित्तान्याकरत् । अमी ये विव्रताः स्थ न तान्वः सन्नम-
यामसि २ हस्तौ विमुच्य ॥ इति ब्रह्मदेयाविधिः ।

ततो विष्टरं पाद्यार्घ्यमधुपर्काणां स्थापयेत् । षडर्घ्याही
मवेत्ति आचार्य, ऋत्विक्, राजा, विवाहः, प्रियः

स्नातक, इति । अथैनमर्हयन्त्यादौ च कर्मणोऽर्घ्यमुदकं
 सौषधं दर्भा इति । कांस्ये चमसे वा दध्यासिच्य म-
 धु च वर्षीयसा पिधाय विष्टराभ्यां परिगृह्य पाद्यप्रथ-
 मैः प्रतिपद्यन्ते । मयि दोहोसि विराजो दोहः पाद्या-
 यै विराजो दोहमशीयेत्याद्विषमाणमनुमन्त्रयते । विष्ट-
 रोसि मातरसीदेति विष्टरमास्तीर्य तस्मिन्नुपविशति ॥
 “भगवन्विष्टरो विष्टरो विष्टरः” विष्णोर्महाराजस्येदमा-
 सनमास्यताम् ॥ विष्टरमासीनायैकैकं त्रिः प्राह ॥ नैव
 भोरित्याह न माषीति ॥ शन्नो देवी० ! लाजाश्व० ।
 भगवन्पाद्यं २ उँ भगवन्पाद्यं ददानि ते ३ । उँ
 भगवन्पाद्यं प्रतिगृह्णामि ३ मयि दाहोसीति वरः पाद्य-
 पात्रं दक्षिणपाणिनाऽधाय सव्ये पाणौ निधाय, दक्षि-
 णं पादमवनेनिज, इदमहमस्मिन्कुले ब्रह्मवर्चसं दधामि,
 उत्तरं पादमवनेनिज, इदमहं मां मयि तेजो वीर्यम-
 ब्राह्मं प्रजां पशून्ब्रह्मवर्चसं दधामि ॥ पुनः शन्नो दे-
 वी० । आपः क्षीरं० । भगवन्मध्यं २ उँ भगवन्म-

ध्यं दधानि ते ३ ओं भगवन्नर्घ्यं प्रतिगृह्णामि ३ पा-
 यपात्रवद्गृहीत्वा । आपो हिष्ठेति तिसृभिरिशरसि कुशप-
 वित्रेणापः क्षिपेत् । पवित्रं निवार्य । विष्णवे महारा-
 जाय समालभनं गन्धो नमः ॥ विष्णुपत्न्यै दुहिते
 लक्ष्म्यै समालभ० । एवमर्घो नमः पुष्पं नमः धूपो
 दीपः ॥ यज्ञोपवीतं वासो नमः । यज्ञोपवीतं परम०
 विष्णोः सपत्नीकस्यार्घ्यदानाऽद्यर्चनविधिः सर्वः परिपू-
 र्णोस्तु ॥ सावित्राणीति मधुपर्कः । मधुपर्कं विदुस्त्यङ्गं
 याज्ञिका यज्ञकर्मणि । मादिकं च घृतं चैव सुजातं
 शोभनं दधि ॥ भगवन्मधुपर्को मधुपर्को मधुपर्कः ।
 ओं भगवन्मधुपर्कं ददानि ते ३ सावित्राणि० ओं भ-
 गवन्मधुपर्कं प्रतिगृह्णामि ३ विष्टरोऽस्यऽन्तरिक्षमाधि वि-
 श्रयस्वेति वर्षिष्टपात्रस्योपरिस्थितं विष्टरमुत्क्षिपति विष्टर-
 मऽवकृष्य । उरु त्वेत्यऽपसार्य । उरु त्वा वाता-
 य० । , तच्चक्षुरित्यवीक्ष्य । पृथिव्यस्तेति मधुपर्कपा-
 त्रे विष्टरेऽधःस्थिते भूमौ निधाय ॥ पृथिव्यास्त्वा ना-

भौ साधयामीति । मधु वात इति तिसृभिः प्रदेशि-
न्या प्रदक्षिणमालोडयति । मधु वात ऋतायते मधु
क्षरन्ति सिन्धवः माध्वीर्ना स० ॥ वसवस्त्वाऽधिराजानो
भक्षयन्तु इति पूर्वतः । पितरस्त्वा यमराजानो भक्षयन्तु
इति दक्षिणतः । रुद्रास्त्वा सोमराजानो भक्षयन्तु इति
पश्चिमतः । आदित्यास्त्वा वरुणराजानो भक्षयन्तु इ-
त्युत्तरतः । विश्वे त्वा देवा बृहस्पतिरा० इति प्रद-
क्षिणं प्रतिदिशं प्रतिमन्त्रं पात्रस्यान्तेषु लेपाभिर्मार्ष्टि ।
यन्मधुनो मधव्यस्येति च । यन्मधुनो मधव्यस्य पर-
मन्नाद्यं रूपं, तेनाहं मधुनो मधव्यस्य परमस्यान्नाद्य-
स्य परमान्नादो मधव्यो भूयासं, त्रय्यै विद्यायै यशो-
सि, श्रियै यशोसि, यशसे ब्रह्मणो दीप्तिरासि इति ॥
सत्यश्रीरिति मधुपर्कस्याङ्गुष्ठद्वितीयाभिः कनिष्ठया ग्रथ-
ममेवमनुपूर्वं सर्वाभिश्चतुः प्राश्य, तदवशिष्टं सुहृदे प्र-
यच्छति ॥ सत्यश्रीः, यशः श्रीः, मयि श्रीः, श्रीः
श्रियतामिति ॥ ॐ भगवन्नाचमनाय २ त्रिरित्युक्तं ।

विष्णवे महाराजाय आचमनीयं नमः । अमृतोपस्तर-
णमसि स्वाहेत्यप आचमति । विष्णवे महाराजाय स-
पत्नीकाय दक्षिणायै ० । [भाषया युन्यपौरोतो] । तस्मात्त्रासिपा-
णिर्गा ग्राह, भगवन्गौः ३ गां प्रकरिष्ये ३ मा प्र-
मार्षीः ३ इति तां शास्ति, इत्युक्त्वा मम चामुष्या-
श्च पाप्मानं जहि, हतो मे पाप्मानं हतं कुरुतेति,
चतुरो नानागोत्रान्ब्राह्मणान्भोजयेत् । एष आद्योपायो,
यद्युत्सृजेत्तदा माता रुद्राणामिति जपेत् ॥ माता रु-
द्राणां दुहिता वसूनां स्वसादित्यानाममृतस्य नाभिः ।
प्रनुवोचं चिकितुषे जनाय मा गामऽनागामऽदिति व-
धिष्ठ १ सूर्यवसानद्भगवती हि भूया अथो वयं भगव-
न्तः स्याम । अद्धि तृणमघ्न्ये विश्वधानीं पिव शुद्ध-
मुदकमाचरन्ती २ । ओं ३ उत्सृजत तृणान्यऽलित्यु-
क्त्वा तामुत्सृष्टां पशुमाङ्गं वा नामांसो मधुपर्कः स्या-
दिति ह ज्ञायतेऽपि वा घृतौदन एव स्यादिति ॥
मधुपर्कं च यज्ञं च पितृदेवतकर्मणि । अत्रैव पशवो

हिंस्या नान्यत्र मनुब्रवीत् ॥ इति मधुपकं विधिः ।

तदुक्तं । शमीशाखा पलाशी च मन्त्रश्चोदकपूर्वकम् ।
 चतुर्विधं तु यत्पूतं तच्च गांगोदकं स्मृतम् ॥ सर्वौष-
 धीभिः संयुक्ताः शुष्का आमलकालवः । स्नाने मंग-
 लिके प्रोक्ता अलक्ष्मीनोदना बुधैः ॥ २ ॥ अनृक्षरा
 इत्युदकमनीय । अनृक्षरा ऋजवः सन्तु पन्था येभिः
 सखायो यन्तिनो वरेयम् । समर्यमा सम्भगो नो नि-
 नीयात्सञ्जास्पत्यं स्वयममस्तु देवाः ॥ इति वधूपक्षी-
 यकन्यायाः [भाषया गङ्गविस्मह] । हस्ते दत्त्वा । ततः
 स्नानमण्डपं कन्यां नीत्वा चतुष्पादे भद्रपीठे संस्थाप्य ।
 शन्न इति स्थापयेत् । ॐ शन्न आपो धन्वन्याः शन्नः
 सन्त्वनूप्याः । शन्नः समुद्रिया आपः शम्भु नः सन्तु-
 या इमा ॥ इत्युक्तेवलाभिरद्भिः स्नाताम् । या अकृ-
 न्तन् या अवयन् या अतन्वत याश्च देवीरन्तामभि-
 तोऽततन्थ । तास्त्वा देवीर्जरसा संव्ययन्त्वाऽयुष्मतीदं
 परिधत्स्व वास इत्याहृत वासः परिधाप्य ॥ आशासा-

नेत्यन्तरतो मौञ्जेन दर्भेण योत्त्रेण वा कन्या स्वयं
सन्नहति ॥ वधूरिमं मन्त्रं वाचनीया मौञ्जीं गृह्यमा-
ना ॥ आशासानः सौमनसं प्रजां सौभाग्यं रयिम् ।
अग्रेरनुव्रता भूत्वा सन्नह्ये सुकृताय कम् ॥ प्रेतो मु-
श्चामीति सन्नहनं (मौञ्जीं) ग्रन्थयेत् ॥ प्रेतो मुश्चामि
नामुतः सुवद्धाममुतस्करत् । यथेयमिन्द्र मीढुः सुपुत्रा
सुभगा सती ॥ पूषा त्वेतो नयतु हस्तं गृह्याश्विनौ त्वा
प्रवहतां रथेन । गृहान्गच्छ गृहपत्नी यथाऽसौ वशि-
नी त्वं विदथेमां वदासि ॥ मा विदन्परिपन्थिनो ये
आसीदन्ति दम्पती । सुगेभिर्दुर्गमऽतीतामऽपद्रवन्त्यरा-
तयः ॥ इत्युदानीयोक्तं वाससः कर्म ।

अथ मङ्गल्यमालाकर्म । यथा कश्मीरेषु श्वशूरन्या वा विधवा
वधूवरयोः शिरसि मङ्गल्यमालां बध्नाति ॥ यजमान-
पत्नीमानीय । तीर्थे स्नयं० यत्रास्तिमाता० कन्योद्वा-
हनिमित्तं धूपदीपः ॥ महेश्वरस्त्र्यम्बकश्च ईशानः शि-
व एव च । भवः शर्वश्च रुद्रश्च दक्षिणादिक्रमेण तु ॥

पुष्पं वरस्य । महेश्वराय नमः दक्षिणपादे । उप-
 काय नमः वामपादे । ईशानाय नमः दक्षिणजानौ ।
 शिवाय नमः वामजानौ । भवाय नमः दक्षिणस्कन्दे ।
 शर्वाय नमः वामस्कन्दे । रुद्राय नमः शिरसि ॥
 विष्णवे महाराजाय समालभनं गन्धो नमः एवमर्घपु-
 ष्पधूपदीपाः वासः पुष्पमालां बध्नाति । पुष्पवती०
 इति मन्त्रेण । गौरी चैवतु गायत्री सावित्री च सर-
 स्वती । उमा कान्ता भवानी च वामावर्तेन पूजयेत् ॥
 गौर्यै नमः वामपादे । गायत्र्यै नमः दक्षिणपादे ।
 सावित्र्यै नमः वामजानौ । सरस्वत्यै नमः दक्षिण-
 जानौ । उमायै नमः वामस्कन्दे । कान्तायै नमः
 दक्षिणस्कन्दे । भवान्यै नमः शिरसि ॥ विष्णुपत्न्यै
 दुहित्रे लक्ष्म्यै समालभनं गन्धो नमः ॥ एवमर्घपुष्प-
 धूपदीपाः वासः पुष्पमालां बध्नाति । पुष्पवती० इति
 मन्त्रेण । विष्णोः सपत्नीकस्यार्घदानाद्यर्चनविधिः
 सर्वः परिपूर्णस्तु । अन्नं नमः २ शन्ना दवी० ।

पोशानं नमः । पुनः शन्नो देवी० । विष्णवे सपत्नीकाय
दक्षिणायै । वधूवरयोर्मुखे नैवद्यं (सासनाभद्र) । आचारि-
कानि द्रव्यानि वस्त्राण्याभरणानि च । मणिमुक्कप्रवा-
लानि यथाशक्तिर्विधीयते ॥ गोभूहिरण्यमश्वांश्च वस्त्राणि-
विविधानि च । अन्यानि सर्वदानानि यथाविभवतस्त-
था ॥ इति मङ्गल्यमालाकर्म । अथामिकर्म ।

पात्रं तिला० अग्निं परिसमुह्य । पर्युच्य । परिषिच्य । प-
रिस्तीर्य १६ अग्नये समनमत० । उद्वाह अक्षतसूक्तू-
नां विवाहे लाजानां यागः । अग्नये पुष्टिपतये प्रजा-
पतये जुष्टं निर्वपामि । एवं प्रोक्षामि । अक्षतसूक्तूनां
मेक्षणं न भवति । आज्यभागान्तं हुत्वा । अपरेणाग्निम-
नो रथं वाऽवस्थाप्य वधूवरौ ग्राह्मुखौ तिष्ठन्तौ । यो-
गे योगे० इति मन्त्रावृत्त्या युनक्ति कश्यपस्य ॥ योगे
योगे० । दक्षिणमितरमुत्तरामितरां तूष्णीं विमुच्य ।
तत उपविश्य । खे रथस्येति हिरण्यपूर्ध्वपाशे ग्रन्थि-
ना दौर्बेदा ॥ खे रथस्येति हिरण्यपूर्ध्वपाशे ग्रन्थि-
ना दौर्बेदा ॥ खे रथस्येति हिरण्यपूर्ध्वपाशे ग्रन्थि-

तो । अपालामिन्द्रस्त्रिष्पृता करोतु सूर्यवर्चसमिति हिर-
 ण्यं निष्क्यर्क्यं वद्धाध्यधि मूर्धनि दक्षिणस्मिन्युगत-
 त्त्तमन्यऽद्भिरेव प्रक्षालयति ॥ शन्ते हिरण्यमिति च ॥
 शन्ते हिरण्यं शम्भु सन्त्वापः शन्ते मेथीभवतु शं यु-
 गस्य तत्त्तम । शन्त आपश्शन्त पवित्रा भवन्त्वेनाप-
 त्या तन्वा संसृजस्वेति वधूमन्तरा वराग्नी आनीय वर-
 स्य दक्षिणत उपवेश्याध्यधि मूर्धनि दक्षिणस्मिन्युग-
 च्छिद्रे तद्विरण्यं निष्क्यर्क्यं वद्धमवस्थाप्याप आसिञ्चति ॥
 शान्ते हिरण्यमित्येतया । ततो वरस्योत्तरतो वधुमुपवे-
 श्य दक्षिणतः पुमान्भवत्यथ जुहोति ॥ अग्नये जनि-
 विदे स्वाहा, सोमाय जनिविदे स्वाहा, गन्धर्वाय ज-
 निविदे स्वाहा, । आयुषः प्राणमित्येकादश नामेभौ-
 वनस्यार्षम् ॥ आयुषः प्राणं सन्तनु स्वाहा० ११ दि-
 वः स्वरित्यन्तम् ॥ जयाभ्याताभ्यां राष्ट्रभृतश्च तानि
 यथोक्त्वाधिपत्यानि जुहोति । आकूतमिति त्रयोदशाहु-
 ताद्विदशगृहीतेन प्रतिमन्त्रं जुहुयात् इति सौमगिः

तेजोसि । जयाजयानां चित्राबलाकस्य सौरेः ॥ आ-
 कृतं चाकूतिश्चाधीतं चाधीतिश्च विज्ञातं च विज्ञातिश्च
 चित्तं च चित्तिश्च नाम च ऋतुश्च दर्शश्च पौर्णमासश्च ।
 प्रजापतिर्जयानिन्द्राय वृष्णे प्रायच्छदुग्रः पृतनाज्येषु ।
 तेभिर्वाजं वाजयन्तो जयेम तेनेमा विश्वाः पृतना
 अभिष्याम स्वाहा ॥ बृहस्पतिः पुरोहिताइत्यभ्या-
 सनां देवानाम् । तेजोसि । बृहस्पतिः पुरोहितः० म-
 स्यां देवहूत्यां स्वाहेति यावत् । राष्ट्रभृतो राष्ट्रभृतामो-
 पनिषदानामृषीणाम् ॥ ऋता षट् १ तस्यौषध २ सु-
 पुम्णा ३ तस्य नक्षत्रा ४ संहितो ५ तस्य मरीच ६
 भुजुप्सु ७ तस्य दक्षिणा ८ प्रजापति ९ तस्य ऋक्सा-
 म १० इषिरो ११ तस्यापोप्सु १२ सनो भुवनस्य० ॥
 अग्निर्भूतानामेकविंशमाधिपत्यानि जुहोति ॥ अग्निर्भूता-
 नामधिपतिः स माऽवतु तस्मै स्वाहा १ यमः पृथि-
 व्या अ० २ वायुरन्तरिक्षस्याधि० ३ सूर्यो दिवोऽधि०
 ४ चन्द्रमा नक्षत्राणाम् ५ विष्णुर्दिशाम् ६ पूषा

पथीनामधि० ७ तृष्टा रूपाणाम० ८ सविता प्रसव
 नाम० ९ इन्द्रो ज्येष्ठानाम० १० मित्रः सत्यानाम
 ११ वरुणो धर्माणाम० १२ रुद्रः पशूनाम० १३ वृ
 हस्पतिर्ब्रह्मणाम० १४ ब्राह्मणो वाचाम० १५ सोम ओ
 षधीनाम० १६ समुद्रः स्रवन्तीनाम० १७ अन्नं सप्ता
 ज्यानाम० १८ गायत्री छन्दसामधिपत्नी स माऽव
 तस्यै स्वाहा १९ मरुतो गणानामधिपतयस्ते माऽवन्
 तेभ्यः स्वाहा २० पितरः पितामहाः परेवरेभ्यस्ते न
 पान्तु ते नोऽवन्तऽस्मिन्ब्रह्मण्यस्मिन्कर्मण्यस्मिन्क्षत्रेऽस्य
 माशिष्यस्यां पुरोधायामस्यां देवहृत्यां स्वाहा २१ आवृ
 त्त्यै त्वा स्वाहा । कामाय त्वा स्वाहा । समृद्धे त्वा
 स्वाहा ॥ हिरण्यगर्भ इत्यष्टाभिः । हिरण्यगर्भः १ य
 प्राणतो २ य ओजदा ३ येन द्यौः ४ य इमे ५ य
 स्येमे ६ आपो ह यन्म ७ आनः प्रजा ८ उँ भू
 स्वाहा । उँ भुवः स्वाहा । उँ स्वः स्वाहा । उँ भू
 उँ भू ॥ अग्ने इति त्रिभिरेव्यं हुताः पा

इति त्रिभिः स्वाहान्तैर्वध्वा मूर्धनि संपातानवनयेत् ॥
 अग्न आयूंषि पवस आसवोर्जमिषं च नः, आरे वाध-
 स्व दुच्छुनाम् १ या ते पतिघ्नी तनूरपतिघ्नीं ते तां
 करोमि स्वाहा १ अग्निर्ऋषिः पवमानः० या तेऽपुत्री-
 या तनूः पुत्रीयां ते तां करोमि स्वाहा २ अग्ने पव-
 स्व० १ या तेऽपशव्या तनूः पशव्यां ते तां करोमि
 स्वाहा ३ ॥ अक्षतसूक्तूनां यागः । अग्निं पुष्टिपतिं प्र-
 जापतिं च यजेत । अग्निना रयिं० १ प्रजापते न हि०
 ॥ २ ॥ उदगग्रान्दर्भानास्तीर्थ, तेषु प्राङ्मुखीं वधूम-
 चस्थाप्य, तस्या वरः प्रत्यङ्मुखस्तिष्ठन्नेव हस्तौ गृह्णाति ।
 देवस्य त्वा सवितुः प्रसवेऽश्विनोर्बाहुभ्यां पूष्णो हस्ता-
 भ्यां हस्तं गृह्णामीति हस्तं गृह्णाति । दक्षिणमुत्तानं सा-
 हस्रं नीचारिक्रमरिक्रमेनैवं सव्यं सव्येन । गृह्णामीति
 चतस्रो वरं वाचयति ॥ गृह्णामि ते सुप्रजस्त्वाय ह-
 तौ मया पत्या जरदष्टिर्यथासत् । भगो अर्यमा सवि-
 त्वा पुरान्ध्रमद्य त्वाऽदुगाहस्पत्याय देवाः १ तां पूष

शिवतमामेरयस्व यस्यां वीजं मनुष्या वपन्ति । या त
 ऊरु उशती विश्रया ते यस्यामुशन्तः प्रहराम शेषम्
 सोमोऽददद्गन्धर्वाय गन्धर्वोऽदददग्नये । रयिं च पुत्रां
 आदादग्निर्मह्यमथो इमाम् ३ सोमः प्रथमो विवेद ग
 न्धर्वो विवेद उत्तरः । तृतीयोऽग्निष्टे पतिस्तुरीयोहं म
 नुष्यजः ४ ततो गाथा वरं वाचयति ॥ सरस्वति प्रद
 मवेति अनुवाकावुभावित्येके । सरस्वति मेदमव सुभ
 वाजिनीवति । यान्त्वा विश्वस्य भूतस्य प्रगायाम्यस्याग्र
 तः १ याग्रे सर्वं समभरद्यस्यां विश्वमिदं जगत् । ता
 मद्य वाचं गास्यामि या स्त्रीणामुत्तमं मनः २ य इह
 पूर्वं जना असन्पूर्वं पूर्वतरेभ्यः । मूर्ध्वन्वांस्तेभ्यो गन्धर्व
 पुरा देवेभ्य आतपत् ३ य एति सर्वतः प्राग्भ्यो दि
 ग्भ्योधि पवमानः । मूर्ध्वन्वान् ० ४ स भगवो न
 मरिष्यस्यहं चेदस्मि भेषजम् । मूर्ध्वन्वान् ० ५ हिरण्य
 वर्णो वैरुम्पः सत्त्वामन्मनसं करोतु । यद्राजायाति स
 मितिं समुदमिव सौभुवः ६ न वा तस्याभिवायते न

तस्याभिधीयते । न वा तस्य धुरं वहतु नोद्वा त-
 आपमीयते ७ आसद्यो हरितो रथः सौभ्रुवः सुहिर-
 ययः । तं वात इद्रुजीयत्युद्वातो दृढया धुरा ८ त-
 व राजन्दुन्दुभयस्तव दुन्दुभिरानकः । तव वातोद्वाता
 धौ तव चित्ररथं वनम् ९ ते शुक्रं शक्रस्याविन्द-
 राञ्चं निहितं गुहा । मूर्ध्वन्वांस्तेभ्यो गन्धर्वः पुरा
 वृभ्य आवृदः १० (अनु १) हिरण्यवर्णं सुभृतं
 भिमानं, कन्याया हस्तं प्रतिगृह्य पुण्यम् । सा पु-
 कामा सुभगाय भर्त्रे, भवेद्रशेयं गिरिवत्स्थिराय ॥
 रुम्पे मणिपर्वते गिरौ हरितसंकाशे । संकल्परमणेऽ-
 रा उभौ सुमनसौ चरावः १ आणीव रथे वेष्टसि
 ने वारि वर्षिण्ये । अप्सराः सूर्यवर्चस्विनी वशिनी
 न्मना भूयाः २ याऽसा उपरि तिष्ठति वने वारि व-
 ण्ये । वसुगा सूर्यवर्चस्विनी वशिनी मन्मना भूयाः ३
 श्वत्थक उपरि श्येनो रमणीयतरो नाम । तस्मिन्ह र-
 मणीयतरो नाम । तस्मिन्ह र-
 मणीयतरो नाम । तस्मिन्ह र-

ना सुभगे निर्गिरिभ्यः सरस्वति । मातेव दुहितु
 कुन्याभ्यो विभजा वसु ५ मध्यं तं च्छन्दस आ
 त्रादधुर्नाम परेति देवाः । अरुणपिशङ्गोऽथोस्य द
 णायस्तद्वेदस इहागन्तुमर्हति ६ इषीकवर्णे लेखभ्रू
 गे सुस्मिते । मूर्ध्वन्वांस्त्वा गन्धर्वो सामभिर्नियच्छ
 उभये त्वा देवगन्धर्वा सध्यंचो विह्वयामहे । तेषां
 तरान्कामयसि तानभ्येहि सरस्वति ८ अभ्यावर्तेऽह
 वान् गायतः कामयामहे । गायन्तं स्त्रियः काम
 न तथा ब्रह्मवादिनम् ९ यास्या उपरि पर्वत आ
 ना रममाणेव । क्षौममृद्धी हवा असि त्वोत ओ
 श्रुणातु इति १० (अनु० २) यदि पृथक्कन्त्रं ग्रद
 णमग्निमान्नीय, तत्रैवोपविश्य संस्थापयेत् ॥ वरपक्ष
 यजमानानां तिलकं कुर्यात् । तत ऋतुतिथ्यादितन्
 माप्तिः इति विवाहः ॥ १ ॥ अथोद्वाहः । पुन
 ४ समुह्य पर्युच्य परिषिच्य ६ परिस्तीर्य १६ ल
 वसु पणं । इदमर्यम्णे, इदं भन्धुर्नाम, इदं गङ्गा

ते लाजान् शमीपर्णमिश्रान् शूर्पे सपवित्रे तस्मिन्नेवाग्नौ
 संस्कृत्य चतुरङ्गुलिमात्रान् कल्पयेत् । आज्यभागान्तं हुत्वा
 इमे द्यावा इति चतस्रः । य इमे द्यावा १ यस्ये-
 विश्वे २ आपो ह यन् ३ आनः प्रजा ४ ओं भूः
 वाहा, ओं भुवः स्वाहा, ओं स्वः स्वाहा, ओं भू-
 वःस्वः स्वाहा, ॥ अग्न आयूषि० या ते पतिघ्नी० ।
 अग्निर्ऋषिः० या तेऽपुत्रीया० २ अग्ने पवस्व० या
 ऽपशव्या० । अग्नये जनिविदे स्वाहा० । आयुषः
 णमिति० । तेजोसि । आकूतंचाकूतिश्चेति । तेजोस ।
 हस्पतिपुरोहिता इति । ऋताषाडिति । अग्निभूताना-
 णमिति । अग्निभूतानाम० । यमः पृथिव्या० । वायुर-
 ण० । सूर्यो दिवो० । चन्द्रमा नक्ष० । विष्णुदि-
 ण० । पूषा पथीनां० । त्वष्टा रूपानां० । सविता
 मवा० । इन्द्रो ज्येष्ठा० । मित्रः सत्याना० । वरुणवे-
 र्माणा० । रुद्रः पशू० । बृहस्पतिर्ब्रह्मणा० । इन्द्रो
 वाचा० । साम आय० । समुद्रः सवन्ती० । द्वेती-

न्नं सम्रा० । गायत्री च्छन्द० । मरुतो गणाना०
 पितरः पितामहाः परेवरेभ्यस्ते नः पान्तु ते नोऽव
 ऽस्मि० । आकृत्यै त्वा इति । हिरण्यगर्भ इति चतु
 हिरण्यगर्भः ॥ १ ॥ यः प्राणतो ॥ २ ॥ य
 जदा ॥ ३ ॥ येन द्यौ ॥ ४ ॥ इत्यन्तं जुहुयात्
 उत्तरेणाग्निं वधूवरावानीय । पश्चादग्नेर्दर्भेषूपविश्य ।
 त्वमसीति वरं वाचयति । सा त्वमऽस्यऽमोऽहमऽ
 हमऽस्मि सा त्वं ता एहि विवाहावहै । पुंसे पु
 कर्तव्ये रायस्पोषाय सुप्रजस्त्वाय सुवीर्याय । इत्या
 भिदक्षिणमानीय उभौ प्राङ्मुखाववस्थाप्य । एह्या
 नमातिष्ठारमेव त्वं स्थिरो भव । कृण्वन्ति विश्व
 आयुस्ते शरदः शतमिति दक्षिणपदाऽश्मानमास्था
 वरः । आतिष्ठेममिति दक्षिणपदैव वधूश्च । अ
 ष्ठेममऽश्मानमऽश्मेव त्वं स्थिरा भव । प्रमृणीहि
 वस्यवः सहस्व पृतनायतः ॥ ततो वध्वा अञ्ज
 ऋत्विजाऽप्यथोपस्तृणाति । इदं हावरीति लाजान्व

भिमृशति । इदं हविः० । अथास्यै शमीलाजानावप-
ति शमीपर्णमिश्रांल्लाजानञ्जलिना प्रजापत्यतीर्थेनावपति
आता ब्रह्मचारी वा कश्चित् [भाषया लायभोय] ता-
नऽविच्छिन्दती जुहोति ॥ अर्यमणं नु देवमिति वद-
न्ती वधूर्लाजाञ्जुहोति । अर्यमणं नु देवं कन्या अग्नि-
मयक्षत सोस्मान्देवो अर्यमा प्रेतो मुञ्चतु माममुष्य (व-
रस्य षष्ठ्यन्तं नाम गृह्णाति वधूः) गृहेभ्यः स्वाहा ॥
इति प्रथमो होमः । [अग्निर्मा इति वरं नारी वा गुरुः वा-
चयति] । अग्निर्मा जनिमानऽनया जनिमन्तं करोतु जी-
वपत्निभूयासम् । इयं नार्युपब्रूते तोक्मान्यावपन्तिका
दीर्घायुरस्तु मे पतिरेधन्तां ज्ञातयो मम । (इत्येवं हि
रुत्तरं पर्ययणे पर्ययणे लाजाहोमो यजमानं चाशम-
चास्थापति) । पुनः एह्याश्मानं० । आतिष्ठेम० । १
गन्धर्वमिति वदन्ती वधूर्लाजाञ्जुहोति ॥ गन्धर्व पतिवे-
दत्तं कन्या अभिमयक्षत । सोस्मान्देवो गन्धर्वः प्रेतो
मुञ्चतु माममुष्य [नाम] गृहेभ्यः स्वाहा ॥ इति द्विती-

यो होमः । (सोमो मेति वरं वाचयति) । सोमो
 ज्ञातिमानऽनया ज्ञातिमन्तं करोतु जीवपत्तिर्भूयासम्
 इयं नार्युपब्रूते, तोक्मान्यवपन्तिका दीर्घायुरस्तु मे
 तिरेधन्तां ज्ञातयो मम ॥ इत्येवं द्वि० । एह्याश्मा०
 आतिष्ठेम० । अयम्बकमिति वदन्ती वधूर्लाजाञ्जुहोति
 अयम्बकं यजामहे सुगन्धि पतिपोषणम् । उर्वारुकमि
 बन्धनान्मृत्योर्मुक्षीय माऽमुष्य [नाम] गृहेभ्यः स्वाहा
 पूषा मा इति नारी वरं वाचयति ॥ पूषा मा पशुमा
 नया पशुमन्तं करोतु जीवपत्तिर्भूयासम् । इयं नार्युप
 ते, तोक्माण्यवपन्तिका दीर्घायुरस्तु मे पतिरेधन्तां ज्ञा
 तयो मम । नात्र प्रदक्षिणम् । तत उपविश्य । मरुत्ता वा
 होमाश्च लाजाहोमश्च नित्यशः । आसीनेन न होतव्य
 आधारो दक्षिणस्तथा ॥ ऋतुतिथिः ॥ इळामग्नेति ल
 जा शूर्पेण ॥ पूर्णा तावत् ॥ (तूष्णीं हस्तौ विमुच्य)
 वि ते मुञ्चामीति सन्नहनं विमुञ्चेत् । वि ते मुञ्चामि
 शानां निरक्षयिणिषु यज्ञाणि पवित्रानि ॥ दत्त्वा प्रासा

द्रविणेह भद्रं प्रमां ब्रूताद्धविर्दान्देवताभ्यः ॥ तत उत्त-
 रतोऽग्नेर्दक्षेणु प्राचीं प्रक्रामयति ॥ एकं, इषे १ द्वे,
 ऊर्जे २ त्रीणि, रायस्पोषाय ३ चत्वारि, मयोभवाय ४
 पञ्च, प्रजाभ्यः ५ षट्, ऋतुभ्यः ६ दीर्घायुत्वाय,
 सप्तमं ७ सखा सप्तपदा भव सुमृळीका सरस्वति मा ते
 व्योम सन्दृशे ॥ “विष्णुस्त्वाऽन्वेतु” इत्येवं सप्तमं पदं
 यावदनुषङ्गः ॥ नोदकेन न वा वाचा कन्यायाः पतिरु-
 च्यते । पाणिग्रहणसंस्कारात्पतित्वं सप्तमे पदे ॥ तच्चक्षु-
 रिति आदित्यमुपस्थापयति दिवा अस्तमितेऽग्निमुपस्थायप-
 ति रात्रौ ॥ जीवन्तीं पश्यसि, पश्यामः, ध्रुवं पश्यसि प-
 श्यामः, स्वस्त्यात्रेयं पश्यसि पश्यामः, अरुन्धतीं प-
 श्यसि पश्यामः । एतेषामैकैकं पश्यसि इत्याह ऋत्विक् ।
 पश्यामइति सर्वत्र प्रत्याह वधूः ॥ सुमङ्गलीरियं वधू-
 रिमां समेत्य पश्यत । सौभाग्यमस्यै दत्त्वा यथास्वं वि-
 परेतन । इति वीक्षिताननुमन्त्रयते ॥ उदुत्तममिति चतु-
 स्तिर्वधूमेशानीं दिशं धातीमनुमन्त्रयते । यतो वा स्वा-

तद्भर्तृवेश्म ॥ उदुत्तममारुहन्ती व्यस्यन्तीव पृतन्यतः ।
 मूर्धानं पत्युराऽरोह प्रजया च विराद्भव । १ इमां त्वमि-
 न्द्र मीद्वः सुपुत्रां सुभगां कृण्व । दशास्वां पुत्रानादेहि
 पतिमेकादशं कृधि २ सम्राज्ञी श्वशुरे भव सम्राज्ञी श्व-
 श्वां भव । ननान्दरि सम्राज्ञी भव सम्राज्ञी अधि देवेषु
 ३ स्नुषाणां श्वशुराणां च प्रजया च धनेन च । प-
 तीनां देवराणां च सजातानां विराड् भव ४ आदौ
 सुवर्णं रजतं वापि सा पात्रे तस्य निक्षिपेत् ।

अथ सूर्यवर्गं पठेत् । सत्येन सप्तचत्वारिंश-
 त्सावित्री सूर्यात्मदैवतमानुष्टुभं पञ्चभिः सोममस्तौत्परा-
 भिः सुविवाहं सप्तदश्यादेवान्परया सोमाकौ परया च-
 न्द्रमसं परा नृणां विवाहमन्त्राशीः प्राया नवो नव-
 स्त्रिस्रोऽनृक्षरा गृह्णामीति द्वे द्वे यदाश्विना पूषा घोर-
 चक्षुरिति त्रिष्टुभस्तृष्टमुरो बृहती पूर्वापरमिह प्रियमानः
 प्रजां जगत्यबृहती पंक्तिमिन्द्रो वृषाकपिः ॥ संसृष्टमि-
 ति विज्ञयाः सायाः पञ्चाशतमृचः । अधीयास्ता वि-

वाहेषु नायुग्मिर्वेदपारगैः ॥ ॐ संसृष्टं धनमुभयं स-
 माकृतमस्मभ्यं दत्तं वरुणश्च मन्युः । भियं दधाना
 हृदयेषु शत्रवः पराजितासो अपनिलयन्ताम् ॥ १ ॥
 सत्येनोत्तुभिता भूमिः सूर्योऽणोत्तुभिता द्यौः । ऋतेना-
 दित्यास्तिष्ठन्ति दिवि सोमो अधिश्रितः ॥ २ ॥ सो-
 मेनादित्या बलिनः सोमेन पृथिवी मही । अथो न-
 क्षत्राणामेषामुपस्थे सोम आहितः ॥ ३ ॥ सोमं म-
 न्यते पपिवान्यत्संपिशन्त्योषधिम् । सोमं यं ब्रह्मणो
 विदुर्न तस्याश्नाति कश्चन ॥ ४ ॥ आच्छद्विधानैर्गुपि-
 तो बार्हतैः सोमो रक्षितः । गृह्णामि च्छृण्वंस्ति-
 ष्ठासि न ते अश्नाति पार्थिवः ॥ ५ ॥ यत्त्वां देवाः
 प्रपिवन्ति तत आप्यायसे पुनः । वायुः सोमस्य र-
 क्षिता समानं मास आकृतिः ॥ ६ ॥ (व० १)
 रैभ्यासीदनुदेयी नराशंसिन्योचनी । सूर्याया भद्रमिद्धा-
 सो गाथयैति परिष्कृतम् ॥ ७ ॥ चित्तिरा उपवर्हणं
 चक्षुरा अभ्यञ्जनम् । द्यौर्भूमिः काश आसीच्चदयात्सु

र्या पतीम् ॥ ८ ॥ स्तोमा आसन्परिधयः कुवीरं च्छ-
 न्द ओपशः । सूर्याया अश्विना वराग्निरासीत्पुरो ग-
 वः ॥ ९ ॥ सोमो वधूयुरऽभवदऽश्विना स्तामुभावरा ।
 सूर्या यत्पत्ये शंसन्तीं मनसा सविता दधत् ॥ १० ॥
 मनो अस्या अनु आसीदथौरासीदुत च्छदिः । शुक्राव-
 नुङ्गाहावास्तां यदयात्सूर्या गृहम् ॥ ११ ॥ [व० २]
 ऋक्सामभ्यामभिहितौ गावौ ते सोमवावितः । श्रोत्रं
 ते चक्रे आस्तां दिवि पन्थाश्चराचरः ॥ १२ ॥ शुची
 ते चक्रे यात्याव्यानो अक्ष आहतः । आ नो मान-
 स्मयं सूर्याऽरोहत्प्रयती पतिम् ॥ १३ ॥ सूर्याया वह-
 तुः प्रागात्सविता यमऽवासृजत् । अघास्व हन्यते
 गावोर्जुन्योः पर्युह्यते ॥ १४ ॥ यदश्विना पृच्छमानाव-
 यातं , त्रिचक्रेण वहतु सूर्यायाः । विश्वे देवा अनु
 तद्वामऽजानन् , पुत्रः पितराववृणीत पुषा ॥ १५ ॥
 यदयातं शुभस्पती वरेयं सूर्यामुप । कैकं चक्रं वामा-
 सीत्क दष्टाय तस्थयुः ॥ १६ ॥ (व० ३) द्वे ते चक्रे

वरेयम् । समर्थमा सम्भगो नो निनीयात्सञ्जास्पत्यं
 स्वयममस्तु देवाः ॥ २४ ॥ प्र त्वा मुञ्चामि वरुणस्य
 पाशाद्येन त्वा बध्नात्सविता सुशेवः । ऋतस्य योनौ
 सुकृतस्य लोके रिष्टां त्वा सह पत्या दधामि ॥ २५ ॥
 प्रोतो मुञ्चामि नामुतः सुवद्वाममुतस्करत् । यथेयमि-
 न्द्र भीद्वः सुपुत्रा सुभगा सती ॥ २६ ॥ [वं० ५]
 पूषा त्वेतो नयतु हस्तं गृह्याश्विनौ त्वां प्रवहतां रथे-
 न । गृहान्गच्छ गृहपत्नी यथासौ वशिनी त्वं विद-
 थेमा वदामि ॥ २७ ॥ इह प्रियं प्रजया ते समृद्धय-
 तामस्मिन्गृहे गार्हपत्याय जागृहि । एना पत्या तन्वा
 संसृजस्वाथाजित्री विदथमा वदाथः ॥ २८ ॥ नील-
 लोहितं भवति कृत्या सक्त्रिव्यज्यते । एधन्ते अस्था
 ज्ञातयः पतिर्वन्धेषु बद्धयते ॥ २९ ॥ परा देहि शा-
 मुल्यं ब्रह्मभ्यो विभजा वसु । कृत्यैषा पद्धती भूत्वा
 जाया विशते पतिम् ॥ ३० ॥ अश्रीरातनूर्भवति रुश-
 ती पापया युया । पतिर्वद्वधूवससा स्वमङ्गलमभिधि

त्सते ॥ ३१ ॥ [व० ६] ये वध्वश्चन्द्रं वहंतु यच्चा-
यन्ति जनादनु । पुनस्तान्यज्ञिया देवा नयन्तु यत-
आगताः ॥ ३२ ॥ मा विदन्परिपन्थिनो य आसीदन्ति
दम्पती । सुगेभिर्दुर्गमस्तीतामऽपद्रवन्त्वऽरातयः ॥ ३३ ॥
सुमङ्गलीरियं वधूमिमां समेत पश्यत । सौभाग्यमस्यै
दत्त्वा यथाऽस्तं विपरेतन ॥ ३४ ॥ तृष्टमेतत्कटुकमेत-
दपाष्टवद्विषवन्नैतदर्थवे । सूर्या यो ब्रह्म विद्यात्स इद्वा-
धूयमर्हति ॥ ३५ ॥ आशासनं विशासनमथो अधि-
विकर्तनम् । सूर्यायाः पश्य रूपाणि तानि ब्रह्मा तु
शुन्धति ॥ ३६ ॥ [व० ७] गृब्णामि ते सौभगत्वाय
हस्तौ मया पत्या जरदष्टिर्यथासत् । भगो अर्यमा स-
विता पुरन्ध्रमह्यं त्वाऽदुर्गार्हस्पत्याय देवाः ॥ ३७ ॥
तां पूषं शिवतमामेरयस्व यस्यां बीजं मनुष्या वपन्ति ।
या न ऊरू उशती विश्रया ते यस्यामुशन्तः प्रहराम
शेषम् ॥ ३८ ॥ तुभ्यमग्रे पर्यवहत्सूर्या वहतु ना स ह ।
उनः पतिभ्यो जाया दा अग्रे प्रजया सह ॥ ३९ ॥

पुनः पत्नीमग्निरदादायुषा सह वर्चसा । दीर्घायुरस्या
 यः पतिर्जीवातु शरदः शतम् ॥ ४० ॥ सोमः प्रथ-
 मो विवेद गन्धर्वो विवेद उत्तरः । तृतीयो अग्निष्टे प-
 तिस्तुरीयस्ते मनुष्यजः ॥ ४१ ॥ (व ८) सोमो द-
 दद्गन्धर्वाय गन्धर्वोदददग्नये । रयिं च पुत्रांश्चादादग्निर्म-
 ह्यमथो इमाम् ॥ ४२ ॥ इहैवा तस्मा वियौष्टं विश्वमा-
 युर्व्यश्नुतम् । क्रीडन्तौ पुत्रैर्नप्तृमिर्मोदमानौ स्वे गृहे
 ॥ ४३ ॥ आ नः प्रजां जनयतु प्रजापतिराजरसाय
 समनत्कर्यसा । अदुर्मङ्गलीः पतिलोकमाविवेश शन्नो
 भव द्विपदे शं चतुष्पदे ॥ ४४ ॥ अधोरचक्षुरपति-
 ष्येऽधिशिवा पशुभ्यः सुमनाः सुवर्चाः । वीरसूदेव-
 कामा स्योना शन्नो भव द्विपदे शं चतुष्पदे ॥ ४५ ॥
 इमांत्वामिन्द्र मीढाः सुपुत्रां सुभगां कृण्व । दशास्यां
 पुत्रानाधेहि पतिमेकादशं कृधि ॥ ४६ ॥ सम्राज्ञी श्व-
 शुरे भव सम्राज्ञी श्वश्वां भव । ननान्दरि सम्राज्ञी भव
 सम्राज्ञी अधिदेवृषु ॥ ४७ ॥ समजतु विश्वदेवाः स-

मापो हृदयानि नौ । संमातरिश्वा सन्धाता समुदेष्टी द-
यातु नौ ४८ ध्रुवोऽधिपुण्या मयि मह्यं त्वादादबृहस्प-
तिः । मया पत्या प्रजावती सज्जीव शरदः शतम् ४९
(व ६) विहिसेतोरसृक्षत नेन्द्रं देवमऽमंसत । यत्रास-
द्रुषाकपिरर्यः पुष्टेषु सत्सखा, विश्वस्मादिन्द्रउत्तरः ५०
ममो ब्रह्मणे० ३ इति सूर्यवर्गं पठित्वा ॥ कन्या पितु-
र्ब्राह्मणपूजनं । गायत्र्यै नमः ३ । अग्रेर्यविष्टस्य, अ-
गः पुष्टिपतेः प्रजापतेः अर्यम्णः गन्धर्वस्य ऋक्कस्य
कन्योद्वाहनिमित्तं ब्राह्मणपूजनमर्चामहं करिष्ये ॐ कु-
म्भ ॥ दक्षिणायै । आश्रावितमिति पूर्णा विमुच्य ।
ति उद्वाहः ॥ २ ॥ अथ वरस्य प्रायश्चित्तहोमः ॥
पूजः परिसमुह्य । पर्युच्य । परिषिच्य ६ परिस्तीर्य
६ नास्ति निर्वापणं । अग्नये वायवे सूर्याय चन्द्रमसे
वेष्णवे प्रायश्चित्तयागदेवताभ्यः अग्नये वैश्वानराय इद-
माज्यमर्पयामि नमः ॥ आज्यभागान्तं । ॐ उलपरा-
गं ॥ १ ॥ अथ प्रायश्चित्तयागदेवताभ्यः अग्नये वैश्वानराय इदमाज्यमर्पयामि नमः ॥ आज्यभागान्तं । ॐ उलपरा-

सौषधं सावसथं प्रतिपद्यते रोहिण्या मूलेन वा । य
 पुण्योक्तमपरेणाग्निमानुडुहे रोहिते चर्मण्युपविश्यापि
 दर्मेण्वेव जयप्रभृतिभिर्हुत्वा ॥ अग्निरैतु प्रथम इत्याद्या
 पञ्चदशाहुतीः सुवेण जुहोति । अग्निरैतु प्रथमो देव
 तानां सोऽस्याः प्रजां नयतु सर्वमायुः । तदऽयं राज
 वरुणोऽनुमन्यतां यथेयं स्त्री पौत्रमऽधवन्निरुन्ध्यात्स्वा
 १ अग्निरिमां त्रायतां गार्हपत्यः सोऽस्याः प्रजां मुञ्च
 मृत्युपाशात् । अरिक्कोपस्था जीवतामस्तु माता पौत्रम
 नन्दमऽभि विबुध्यतामियं स्वाहा २ मा ते गृहे नि
 घोर उत्थादऽन्यत्र त्वद्गुदत्यः संविशन्तु । जीवपुत्रा
 तिलोके विराज पश्यन्ती प्रजां सुमनस्यमाना स्वाहा
 मा ते कुमारः स्तनधः प्रमायि मा त्वं विकेशी
 आवधिष्ठाः । स्तनन्धयं ते सविताभिरक्षत्वऽवास
 परिधानाद्बृहस्पतिः, विश्वेदेवा अभिरक्षन्तु नित्यं स्व
 हा ४ अग्ने! प्रायश्चित्ते त्वन्देवानां प्रायश्चित्तिरग्नि
 ऽस्यां भृशा तनूस्ताऽमस्यां नाशय स्वाहा ॥ ५ ॥ भव

प्रायश्चित्ते० ॥ ६ ॥ सूर्य प्रा० ॥ ७ ॥ चन्द्र प्रा० ॥ ८ ॥ विष्णो
प्रा० ॥ ९ ॥ विष्णो प्रा० ॥ १० ॥ चन्द्र प्रा० ॥ ११ ॥ सूर्य
प्रा० ॥ १२ ॥ वायो प्रा० ॥ १३ ॥ अग्ने प्रा० ॥ १४ ॥ त्र्यायु-
षं० ॥ १५ ॥ दधि क्रावणो० इति त्रिर्दधि भक्षयित्वा ३ ।
मानवकायोत्सङ्गे । इळामग्ने इति (अक्षोट १०) फलानि प्र-
ददाति ॥ ततः ये के च ज्मा इत्याज्यप्रधानम् । ऋतु-
तिथिः । वरस्य ब्राह्मणपूजनं । गायत्र्यै नमः ॥ ३ ॥ अद्य
तावत् अग्रेर्यविष्टस्य अग्नेः वायोः सूर्यस्य चन्द्रस्य वि-
ष्णोः प्रायश्चित्तदेवतानां आत्मोद्वाहनिमित्तं ब्राह्मणपूज-
नमर्चामहं करिष्ये ॐ कुरुष्व । दक्षिणायै । आश्रा-
चित्तमिति पूणा विमुच्य ।

अथ दायभक्तमानीय । पुनः परिसमूह पर्युच्य प-
रिषिच्य ६ चातुष्कोष्टैः परिस्तीर्य । अन्नपात्रे इदं ह-
विः० । अग्नये स्वाहा, प्रजापतये स्वाहा, इति हस्ते-
नाहुतिद्वयं हुत्वा । अग्निं विमुच्य । नयामि । धर्मं देहि० ।
अन्नपात्रात्क्षेत्रेशबलिं दत्त्वा शेषं बधूवरौ प्राश्नीतः ॥

अन्नमेव विवननमन्नं संवननं स्मृतम् । अन्नं पशूनां
 प्राणं सदऽन्नं ज्येष्ठं भिषक्स्मृतम् । अन्नमयेन मणिना
 प्राणसूत्रेण पृश्निना । सिनोसि सत्यग्रन्थिना हृदयं च
 मनश्च ते २ सह वाचा मनो अस्तु सहचित्तं सहव्रतम्
 चक्रमिवानुडुहः पदं मामेवान्वेतु ते मनः ३ मां चैव
 पश्य सूर्यं च मा चान्येषु मनः कृथाः । चाक्रवाकं
 संवननं मम चामुष्याश्च भूयादिति वरेण बंध्वाः पृष्य
 न्तं नाम ग्राह्यं । अमुकेत्युच्यमानामुक्यादेव्याः भूयादि
 ति दधिघृतमिश्रं प्राश्नीतः ॥ इति दायभक्तविधिः ॥

॥ अथ मङ्गलपुष्पाणि क्षिपेत् ॥

ओं संवत्सरं ब्रह्मचर्यं चरतो द्वादशरात्रीः षट्तिरस्र
 एकां वास्तः संविशतः ॥ अपश्यन्त्वा मनसा चोकि-
 तानं तपसो जातं तपसो विभूतम् । इह प्रजामिह रयि-
 रराणः प्रजायस्व प्रजया पुत्रकाम इति स्त्री ॥ १ ॥ अपश्य-
 न्त्वा मनसा दीध्यानां स्वीयां तनूं ऋद्धं नादमानाम्
 तपसा स्वच्छा युवतिर्बभूवाः प्रजायस्व प्रजया पुत्रका

मे इति पतिः ॥ २ ॥ प्रजापते तनुं मे जुषस्व त्वष्टन्देवेभिः
सह मा न इन्द्र । विश्वेर्देवैर्यज्ञियैः संविदानः पुंसां बहूनां
मातरः स्याम ॥ ३ ॥ अहं गर्भमादधाम्योषधीष्वऽहं
विश्वेषु भुवनेष्वन्तः । अहं प्रजा अजनयन्पृथिव्यामहं
जनिभ्यो अवरीषु पुत्रान् ॥ ४ ॥ इति स्त्र्यादिव्य-
त्यासं जपत एवमेवं तौ प्रजाकामौ संविशतः । करदिति
भसदमभिमृशति , भसदित्युपरिजननं बृहदितिजातं व-
योल्पवह्नपेक्षया बध्वा ब्रह्मचर्यविधिः ॥

ज्योत्कारं क्रमते चैव स्वस्तिना परिपठ्यते । ब्राह्मणै-
राशिषाः कार्या विष्णुर्वचनमब्रवीत् ॥ १ ॥ विष्णुर्वा त्रि-
पुरान्तको भवतु वा ब्रह्मा सुरेन्द्रोथवा भानुर्वा शश-
लक्ष्मणोथ भगवान्वुधोथ सिद्धोथवा । रागद्वेषविषाति-
मोहरहितः सन्तानकल्पद्रुमो यः सर्वैः सहसंस्कृतो गु-
णगणैस्तस्मै नमः सर्वदा ॥ २ ॥ प्रसन्नमूर्तिः स्थिर-
मन्त्रविग्रहः समग्रशक्तिर्जगदेकवान्धवः । उमापतिः ख-
ण्डशशाङ्कशेखरो जयस्यमायातिहरो महेश्वरः ॥ ३ ॥

गायत्री ब्रह्मणो यद्वल्लक्ष्मीर्देत्यरिपोर्यथा । उमा यथा
 महेशस्य तथा त्वं भव भर्तरि ॥ ४ ॥ सुवर्चला य-
 थार्कस्य यथा चन्द्रस्य रोहिणी । मदनस्य रतिर्यद्वत्त-
 था० ॥ ५ ॥ सुदक्षिणा दिलीपस्य वसन्तस्य धृति-
 र्यथा । अरुन्धती वसिष्ठस्य तथा० ॥ ६ ॥ रामस्
 च यथा सीता विनता कश्यपस्य च । पावकस्य यथ
 स्वाहा तथा० ॥ ७ ॥ उषा यथाऽनिरुद्धस्य दमयन्ती
 नलस्य च । सती च ऋतुपर्णस्य तथा० ॥ ८ ॥
 यथा गौरी महेशस्य यथा स्वर्गपतेः शची । यथा श्रीः
 श्रीधरस्यैव तथा० ॥ ९ ॥ पुलोमजा यथेन्द्रस्य य-
 थागस्त्यस्य धर्मिणी । देवकी वसुदेवस्य तथा० ॥ १०
 शन्तनोश्च यथा गङ्गा सुभद्रा हर्जुनस्य च । धृतराष्ट्र-
 स्य गान्धारी तथा० ॥ ११ ॥ यथेन्द्राणी हरिहरे
 स्वाहा चैव विभावसौ । रोहिणी च यथा चन्द्रे दम-
 यन्ती यथा नले ॥ १२ ॥ यथा वैश्रवणे भद्रा व-
 सिष्ठे वाप्यरुन्धती । यथा नारायणे लक्ष्मीस्तथा०

विवाहविधिः ।

५५

॥ १३ ॥ अहीनां मालिकां विभ्रत्तथा पीताम्बरं वपुः ।
 हरो हरिश्च दम्पत्योर्वा करोतु सुमङ्गलम् ॥ १४ ॥
 लीलया कुण्डलीकृत्य धारयन्भुजगं हरः । देयाद्देवो
 वराहश्च स वामभ्यधिकां श्रियम् ॥ १५ ॥ जीवसूची-
 रसूर्भेदे सर्वसौख्यसमन्विता । सुभगा भोगसम्पन्ना य-
 ज्ञपत्नी स्वनुव्रता ॥ १६ ॥ अतिथीनागतान्साधून्वा-
 लान्वृद्धान्गुरुस्तथा । पूजयन्त्या यथान्यायं शश्वद्गच्छ-
 न्तु ते सप्ताः ॥ १७ ॥ पृथिव्यां यानि रत्नानि गु-
 णवन्ति गुणानि च । तान्याप्नुहि त्वं कल्याणि सु-
 खिनी शरदः शतम् ॥ १८ ॥ धनपुत्रवती साध्वी
 सततं भर्तृवल्लभा । मनोज्ञा ज्ञानसहिता तिष्ठ त्वं शर-
 दः शतम् ॥ १९ ॥ लक्ष्मीर्यथा सकलदेवगणारिश-
 त्रोगौरी यथा पशुपतौ च शची सुरेन्द्रे । गायत्र्यपीह
 परमेष्ठिनि नित्यरक्ता तद्वद्भव त्वमपि भर्तारि नित्यरक्ता
 ॥ २० ॥ सा रोहिणी पतिव्रता च यथा शशाङ्के
 नित्यं यमान्यापि यमं च यथानुरक्ता । स्वाहा यथा

हुतभुजे च्यवने सुकन्या तद्वद् ॥ २१ ॥ सी
 यथा दशरथस्य सुते प्रवीरे प्रीतिर्यथा मुनिवरे च
 तिश्च कामे । सूर्येऽनुरक्तहृदया च सुवर्चला स्यात्तद्वद्
 ॥ २२ ॥ वाणाख्यदैत्यतनया च यथाऽनिरुद्धे यद्वन्मले
 पवरे दमयन्त्यनन्या । हंसावली नृपसुता कमलाक
 वा तद्वद् ॥ २३ ॥ सुदक्षिणा चापि नृपे दिली
 ह्यरुन्धती चापि मुनौ वसिष्ठे । गाढानुरक्ता भवती
 यद्वत्तद्वद् ॥ २४ ॥ यद्वन्नृपे दशरथे च कुसल्यक
 न्या मन्दोदरी दशमुखेऽसुरसंघमुख्ये । अत्रौ यथा स
 कलधर्मरताऽनसूया तद्वद् ॥ २५ ॥ यद्वल्लक्ष्मीर्मधुम
 दनयोः पत्रिणोश्चक्रनाम्नोर्यद्वन्नित्यं रजनिशशिनोः
 त्रिनीसूर्ययोश्च । गाढप्रेम्णोर्भवति शिवयोः सुप्रसन्नं
 स्वान्तं जायापत्योर्भवतु भवतोस्तद्वदेव त्रिलोके ॥ २६ ॥
 अतिरमणीयाकृत्योः समवयसोः प्रोल्लसत्प्रेम्णोः ।
 ध्रुवरयोर्नूनं पाणिग्रहणं भवतोः शिवायास्तु ॥ २७ ॥
 पद्मासाधनयोर्नगेन्द्रतनयानगेन्द्रदेवयूथयोः स्वाहापावन

विवाहविधिः ।

५७

योरमर्त्यतटिनीकल्लोलिनीनाथयोः । पौलोमीपुरुहूतयो र-
ति रतिप्राणेशयोः प्रेमवान्दम्पत्योर्युवयोश्चिरं भवतु त-
त्सौभाग्यभाग्योदयः ॥ २८ ॥ यन्मङ्गलं शैलसुतावि-
वाहे हरस्य दत्तं कमलासनेन । तन्मङ्गलं तेऽद्य विवाह-
काले ददामि वै देवमुनिप्रणीतम् ॥ २९ ॥ अक्षतौष-
धितिलाश्च शाद्वला धूपदीपकुसुमानि चन्दनम् । मा-
क्षिकं दधि सशर्करं पयो मङ्गलं दधतु वोऽभिषेकजम्
॥ ३० ॥ धातृकेशवशिवाः सुपूजिताः परमुखोऽथ स-
दनो विनायकः । अश्विनौ धनपतिर्विभावसुर्मङ्गलं ॥
३१ ॥ शक्रवह्नियमपाशिनैर्ऋतिवायुयक्षपतिशम्भुपद्मजाः ।
विष्णुना सह दिशामिनास्त्वमी मङ्गलं ॥ ३२ ॥ अत्रिक-
श्यपवसिष्ठगौतमा व्यासगालवपुलस्त्यकौशिकाः । गाधि-
नन्दनकणादशौनका मङ्गलं ॥ ३३ ॥ मेषगोमिथुन-
कर्कटास्तथा सिंहकन्यतुलकीटधान्विनः । मार्गकुम्भज-
लजास्तु राशयो मङ्गलं ॥ ३४ ॥ सूर्यसोमकुजचन्द्र-
नन्दना जीमिशुकशमिराहुकेतवः । ध्रुवकुम्भजयुता स-

हाग्रहा मङ्गलं० ॥ ३५ ॥ मार्गपौषमधुराधफाल्गुणा
 माघशुक्लशुचिभाद्रश्रावणाः । आश्विद्युग्वहुलकाश्च मास-
 का मङ्गलं० ॥ ३६ ॥ इक्षुसैन्धवदुग्धसुरार्णवाः क्षीर-
 स्वादुदधिसिन्धवस्तथा । निम्नगानुगमिता महार्णवा
 मङ्गलं० ॥ ३७ ॥ शेषतत्त्वकमलाहिवासुकिः शङ्खपा-
 लफणिपद्मपुष्कराः । मानसो विमलशम्भुनैमिषा मङ्ग-
 लं० ॥ ३८ ॥ मेरुमन्दिरहिमाद्रिरैवता विन्ध्यसह्यमल-
 याद्रिदुर्दुराः । गन्धमादनशिवालया अमी मङ्गलं०
 ॥ ३९ ॥ तार्क्ष्यजैमनिजटायुजम्पुलाश्चित्रसेनद्विजहंसदु-
 र्दुराः । सम्पतित्रिदशवायसोऽरुणा मङ्गलं० ॥ ४० ॥
 रामलक्ष्मणदिलीपभार्गवाः सत्यकेतुनलभीष्मपाण्डवाः ।
 धर्मदत्तशिविवैन्यभूमिषा मङ्गलं० ॥ ४१ ॥ जानकी
 सह सुतैररुन्धती मालती शशिमती सुदक्षिणा । द्रौ-
 पदी च दमयन्त्यथोर्मिला मङ्गलं ॥ ४२ ॥ जाह्नवी
 शशिभवा शरावती नर्मदा च यमुना विपाशिका ।
 गण्डकी मधुमती सरस्वती मङ्गलं० ॥ ४३ ॥ पाव-

ती च कमला शची रतिः सत्यवत्यपि सरोहिणी
 ह्युषा । कौशिकी च विनता च देवकी मङ्गलं दध०
 ॥ ४४ ॥ रावणश्च बलिदानवो मयः कालकूटदहनो
 विभीषणः । बाणकंसयवना महासुरा मङ्गलं दध०
 ॥ ४५ ॥ सूर्येन्दुराशितितिथियोगमुनीन्द्रतारा लोकेशभू-
 तवसुनागनगाः समुद्राः । विद्याधराप्सरसआदिगणाः
 सदैव कुर्वन्तु वां सुमुदिताः प्रथमाभिषेकम् ॥ ४६ ॥
 स्वर्धेनुर्वृषभोहरिः सुरवधूरम्भा च कल्पद्रुमो नक्षत्रं
 तिथिवासराः क्षणमथो लग्नं मुहूर्तं शुभम् । खं वायुः
 शशिभास्करो च धरणिस्तोयं च वह्निः पुमानित्येवं
 परमेश्वरप्रकृतयः कुर्वन्तु वां मङ्गलम् ॥ ४७ ॥ ये
 शृण्वन्त्यथवा स्तुवन्ति विमलं मन्त्रं महामङ्गलं तीर्थं
 यज्ञविधौ विवाहसमये राज्याभिषेके पथि । सन्तुष्टाः
 शुभकाक्षिणस्त्रिदिवपास्तेषाममी दैवता नूनं यत्र भव-
 न्ति कर्म कुशलं ते प्राप्नुवन्त्यद्भुतम् ॥ ४८ ॥ आ-
 दित्याग्निपुता विधुः सवरुणा भोमः कुमारान्वितः

सौम्यो विष्णुयुतो गुरुः समघवा वाणीयुतो भार्गवः ।
 सन्नद्धा रविजो गणेश्वरयुतो राहुः सरुद्रः शिखी म-
 ङ्गल्यं ददतो हरार्चनरताः कुर्वन्तु वां मङ्गलम् ॥ ४९ ॥
 यावद्वीपे तरङ्गान्वहति सुरनदी जाह्नवी पुण्यतोया या-
 वदाकाशमार्गे तपति दिनकरो भास्करो लोकपालः ।
 यावद्ब्रह्मा च विष्णुः सुरपतिसहितो वर्तते मेरुशृङ्गे
 तावच्चं भूमिनिष्ठो धनसुतसहितो भुङ्क्ते पथ्यां सुलक्ष्मीम्
 ॥ ५० ॥ यावच्चन्द्रार्कतारा भ्रमयति गगने कालमूर्ति-
 श्च विष्णुर्यावत्कैलासमेरुहिमगिरिगिरिजा यान्ति नद्यः
 समुद्रम् । यावत्कल्पान्तकालं दनुजसुरगणा भूर्भुवः
 स्वश्च यावत्तावच्चं भूमिनिष्ठो धनसुतसहितो भुङ्क्ते पथ्यां
 सुलक्ष्मीम् ॥ ५१ ॥ यावन्मेरुर्विशालो हिमगिरिमल-
 यो सह्यगोवर्धनौ च यावद्भूमौ स्रवन्तीगणयुतजलधिः
 स्थीयते देवपूज्यः । यावद्रामात्सुकीर्तिर्भुवि जनमुखगा
 भारती चापि पुण्या तावच्चं भूमिनिष्ठो धनसुतसहितो
 भुङ्क्ते पथ्यां सुलक्ष्मीम् ॥ ५२ ॥ लक्ष्मीः कौस्तुभपा-

रिजातकतरु धान्वन्तरिश्चन्द्रमा धेनुः कामदुघा सुरा
 सुरगजो रम्भा च देवाङ्गना । अश्वः सप्तमुखस्तथा
 हरिधनुः शङ्खं विषं चामृतं रत्नानीति चतुर्दश प्रति-
 दिनं कुर्वन्तु वां मङ्गलम् ॥ ५३ ॥ यावत्तोयधरा-
 धराधरधराधाराधरा भूधरा यावच्चारुविचारुचारुचमरं
 चामीकरं चामरम् । यावद्रामविरामरामरमणं रामायणं
 श्रेयसे तावद्भोगविभोगभोगभवनं भोगायनं त्वं भव
 ॥ ५४ ॥ आयुर्वर्षशतं शतं तपशतं वाराङ्गनानां
 शतं कम्बोजाश्वशतं शतं शतगुणैर्मत्तङ्गजानां शतम् ।
 छत्रं पूर्णघटाभिषेकसहितं दासीजनानां शतं जीव त्वं
 सकलत्रपुत्रसहितो मन्वन्तराणां शतम् ॥ ५५ ॥ आ-
 युष्मान्भव पुत्रवान्भव भव श्रीमान्यशस्त्री भव प्रज्ञावा-
 न्भव भूरिभूतिकरणैर्दानैः कनिष्ठो भव । तेजस्वी भव
 वैरिदर्पदलनव्यापारदक्षो भव श्रीशम्भोर्भव पादपूजन-
 रतः सर्वोपकारी भव ॥ ५६ ॥ आयुर्द्रोणसुते श्रियो
 दशरथे शत्रुघ्नं राघवे ऐश्वर्यं नहुषे मतिश्च पवने मा-

नं च दुर्योधने ! शौर्यं शान्तनवे बलं हलधरे सत्यं
 च कुन्तीसुते विज्ञानं विदुरे भवन्तु भवतः कीर्तिश्च
 नारायणे ॥ ५७ ॥ आयुर्वलं विपुलमस्तु सुखितमस्तु
 सौभाग्यमस्तु विषदा तव कीर्तिरस्तु । श्रीरस्तु धर्मम-
 तिरस्तु रिपुक्षयोस्तु सन्तानवृद्धिरभिवाञ्छितसिद्धिरस्तु
 ॥ ५८ ॥ दीर्घायुर्भव जीव वत्सरशतं नश्यन्तु सर्वा-
 पदः स्वास्थ्यं संभज चञ्चलां त्यज मतिं लक्ष्म्येकना-
 थो भव । किं ब्रूमो भृगुगौतमात्रिकपिलव्यासादिभि-
 र्भाषितं यद्रामस्य पुराऽभिषेकसमये तच्चास्तु ते मङ्ग-
 लम् ॥ ५९ ॥ सुपुण्याहं सुनक्षत्रं सुलग्नं च सुमङ्ग-
 लम् । अस्मिन्विवाहकाले तु देयाद्गणपतिस्तु वाम् । ६० ।
 यावदिन्द्रादयो देवा यावच्चन्द्रदिवाकरौ । तावत्त्वं तिष्ठ
 स्थानेऽस्मिन्स्ववृतः सहसम्पदा ॥ ६१ ॥ आयुश्च वि-
 द्यां च धनं सुखं ते धर्मार्थकामं बहुपुत्रलाभम् । श-
 त्रक्षयं राजसुपूज्यतां च तुष्टा ग्रहाः सर्वकामान्दि-
 श्यन्तु ॥ ६२ ॥ सुरार्चनेन दानेन साधूनां सङ्गमेण

च । आशीर्वादेन विप्राणां जीव त्वं शरदः शतम्
 ॥ ६३ ॥ मन्त्रार्थाः सफलाः सन्तु पूर्णाः सन्तु म-
 नोरथाः । शत्रूणां बुद्धिनाशोस्तु मित्राणामुदयस्तव
 ॥ ६४ ॥ मार्कारण्डेयमुनेः स्वर्गवैद्ययोः स्वर्पतेः समम् ।
 आयुरारोग्यमैश्वर्यमेतत्त्रितयमस्तु ते ॥ ६५ ॥ जीव
 त्वं शरदः शतम् ॥ कलशपृच्छां सम्पाद्य । गायत्र्यै नमः ३ ।
 अथ तावत् महागणपतेः । अग्नेः पुष्टिपतेः प्रजापतेः १ अर्य-
 म्णाः गन्धर्वस्य त्र्यम्बकस्य विवाहोद्वाहदेवतानां २ अग्नेः
 वायोः सूर्यस्य चन्द्रमसः विष्णोः प्रायश्चित्तयागदेवता-
 नां ३ मेघादीनां द्वादशराशीनां अश्विन्यादीनां सप्तविं-
 शतिनक्षत्राणां वासुदेवस्य० इन्द्रादीनां दशदिक्पालानां०
 आत्मोद्वाहनिमित्तं कन्योद्वाहनिमित्तं कलशपूजनं ग्रहमण्ड-
 लपूजनं दिक्पालपूजनमच्छिद्रं सम्पूर्णमस्तु ॥ आपन्नोस्मि०
 कलिक्रलुप० आह्वानं । उदकलशं० इति विवाहविधिः

पनये

वाहे

॥ समाप्तः ॥

॥ ओ ३ म् ॥

अथोपनयनविधिः

—०-:-*:-०—

संस्काराणामाऽनुपूर्व्यं वक्ष्ये लौगाक्षिभाषितम् । य-
थोक्तकर्महोमानां यथाकालं यथाक्रमम् ॥ ऋतौ चतु-
र्थ्यां स्नातायां प्राजापत्यं चरुं श्रेपेत् । निश्चये बीजवाप-
स्य गृह्यसूत्रे विधिः स्मृतः ॥ सीमन्तश्च यथाकालं
कार्यं पुंसवनं ततः । जातकर्म नामकर्म दर्शनं सूर्यच-
न्द्रयोः ॥ अन्नप्राशनहोमोऽथ चोडोपायनमेव च ।
ऋतुनक्षत्रयागात्प्राग्भैक्षस्याचरणं विदुः ॥ व्याख्यानं
ब्रह्मचर्यस्य होमे सम्पादिते भवेत् । शौचशिक्ष-
न्ध्योपास्तिर्मन्त्राणामुपदेशनम् ॥ तथाऽग्नीन्धनमन्त्राणां
होमैवस्य भोजनम् । तिस्रस्तं तद्वहःशेषं स्वाध्याय-
न

ब्रह्मचारिणम् ॥ सन्ध्योपास्त्याग्निकार्यं च भैक्षचर्यां त-
 तोऽन्वहम् । त्रैविद्यकं यथाकालमुपाकर्म यथोदितम् ॥
 चातुर्होतृकहोमौ द्वावऽऽरण्यानि व्रतान्यऽथ । गो-
 दानहोमस्रैविद्यापवर्गोऽपि ततः स्मृतः ॥ यथाकाल-
 मऽध्ययनमुत्सर्जनविधिस्ततः । प्रास्याग्नौ दण्डमजिनं
 मेखलां चाप्सु निक्षिपेत् ॥ मधुपर्कस्ततो देय आचा-
 र्याय यथाविधिः । स्नानव्रते स्नातकाय मधुपर्कं प्र-
 दापयेत् ॥ एकादशानुवाकेन ततः स्यादऽनुशासनम् ।
 स्नातस्य स्वस्तिपुण्यत्वाद्धोमोऽथ स्यात्त्रिकादिभिः ॥
 पुत्रं पिताऽर्हयेत्तत्र स्वस्तिपुण्येष्वऽतः परम् । मधुपर्क-
 विधेरन्ते विद्यार्थिव्रतादिकम् । सर्वं कुर्याद्विधानेन त-
 तो गृहसमाश्रयः ॥ अनेन क्रमयोगेन यथाकालं द्वि-
 जन्मनाम् । कार्यः शरीरसंस्कारः पावनः शुभकर्मकृत् ॥
 न निर्वापश्च सीमन्ते जातकर्मणि वै तथा । चूडोपा-
 यनयोस्तद्वत्त्रैविद्यकव्रतद्वये । उपाकर्मणि गोदाने वि-
 वाहे प्रायश्चित्के ॥ चतुर्गृहीत्वा प्रधानान्यथाकर्म समाच-

रेत् । सकृत्संस्कृतसंस्कारः सीमन्तेन द्विजः स्त्रियाः ।
 यं यं गर्भं प्रसूयते स सर्वः संस्कृतो भवेत् ॥ अनेक-
 देवतायागे त्वेक एव चरुः श्रपेत् । ऋते पुंसवनाद्ध्ये लौ-
 गाक्षिवचनं यथा ॥ मौजीवन्धे रक्त्तश्चेते मण्डले सूर्य-
 चन्द्रयोः । वर्तुले नवरेखाढ्ये वितस्तिसंमिते यजेत् ।
 केशान्तिको ब्रह्मणस्य दण्डः कार्यः प्रमाणतः । ल-
 लाटसंमितो राज्ञः स्यात्तु नासान्तिको विशः ॥ नाड्यु-
 ष्ठादधिका कार्या समित्स्थूला तथा क्वचित् । उपवीतं वटो-
 रेकं द्वे तदितरयोः स्मृते ॥ ओंकारं पूर्वमुच्चार्य व्याहृती-
 स्तदनन्तरम् । सावित्री प्रणवश्चान्ते जप एवमुदाहृतमिति ।

श्रीमहागायत्र्यै नमः , सावित्र्यै नमः , सरस्वत्यै नमः ।
 स्वस्ति प्रजाभ्यः । आदावश्मचूर्णेन ग्रहमण्डलं तद्वत्
 ऊर्ध्वाधश्चन्द्रसूर्ययोर्नवरेखायुते द्वादशांगुलमिते श्वेतरङ्गे
 वर्तुले मण्डले चोल्लिख्य ॥ ओंकारो यस्य मूलमित्या-
 दि । वषट्ते विष्णु तावत् । ततः कलशे प्रधानानि
 ओं प्रजापते नहि त्वदन्य एता विश्वा जातानि परितः

बभूव । यत्कामास्ते जुहुमस्तन्नो अस्तु वयं स्याम प-
 तेया रयीणां नमः ॥ १ ॥ ये के च ज्मा महिनो
 आहिमाया दिवो जज्ञिरे अपां सधस्थे । ते अस्मभ्यमि-
 षये विश्वमायुः क्षपा उस्त्रा वरिवस्यन्तु देवा नमः
 ॥ २ ॥ अग्निस्तुविश्रवस्तमं तुविब्रह्माणमुत्तमम् ।
 अतूत्थं श्रावयत्पतिं पुत्रं ददाति दाशुषे नमः ॥
 इन्द्र क्षत्रमऽभि वामसोजोऽजायथा वृषभश्चर्षणीनाम् ।
 अपानुदोजनमऽमित्रयन्तमुरुं देवेभ्यो अकृणोरु लोकं
 नमः ॥ प्र तद्विष्णुः स्तवते वीर्येण सृगो न भीमः
 कुचरो गिरिष्ठः । यस्योरुषु त्रिषु विक्रमणेष्वऽधि क्षि-
 यन्ति भुवनानि विश्वा नमः ॥ ३ ॥ हिरण्यगर्भः
 समवर्तताग्रे भूतस्य जातः पतिरेक आसीत् । स दा-
 धार पृथिवीं द्यामुतेमां कस्यै देवाय हविषा विधेम नमः
 संवत्सरस्य प्रतिमां ये त्वा रात्रिमुपासते । तेषामायु-
 ष्मतीं प्रजां रायस्पोषेण संसृज नमः ॥ काय नमः ।
 कस्यै नमः । कतमस्यै नमः । प्रजापतये नमः । प्र-

जापते इति द्वाभ्याम् । प्रजापते नहि त्वदन्य एता
विश्वा जातानि परिता बभूव । यत्कामास्ते जुहुमस्त-
न्नो अस्तु नमः ॥ असावमुष्य पुत्रोऽमुष्याऽसौ पुत्रो वयं
स्याम पतयो रयाणां नमः ॥ देवदत्तो यज्ञदत्तस्य पुत्रो
यज्ञदत्तस्य देवदत्तः पुत्रो वयं स्याम पतयो रयीणां
नमः ॥ ४ ॥ कया नश्चित्र आभूवदृती सदा वृधः
सखा । कया शचिष्ठया वृता नमः ॥ कस्त्वा सत्ये
मदनां मँहिष्ठो मत्सदन्धसा । दृढा चिदाऽरुजे वसु
नमः ॥ कया तच्छृण्वे शच्या शचिष्ठो यया कृणोति
मुहुः काचिद्वृषः । पुरु दाशुषे विचयिष्ठो अंहोथा द-
धाति द्रविणं जनित्रे नमः ॥ प्रजापतये नमः । प्र-
जापते इति द्वाभ्याम् । प्रजापते नहि त्वदन्य इत्यादि
नमः । [असावमुष्येत्यादि नमः] देवदत्तो यज्ञदत्तस्य
पुत्रो यज्ञदत्तस्य देवदत्तः पुत्रो वयं स्याम पतयो रयी-
णां नमः ॥ ५ ॥ मित्रो जनान्यातयति ब्रुवाणो मि-
त्रो दाधार पृथिवीमुत द्याम् । मित्रः कृष्टीरनिमिषाऽभि-

चष्टे मित्राय हव्यं घृतवद्विधेम नमः ॥ प्र स मित्र
मर्तो अस्तु प्रयस्वान्यस्त आदित्य शिञ्जति व्रतेन ।
न हन्यते न जीयते त्वत्तो नैनमंहो अश्रोत्यऽन्तितो न
दूरात् नमः ॥ ६ ॥ आप्यायस्व समेतु ते विश्वतः
सोम वृष्णयम् । भवाऽऽवाजस्य सङ्गथे नमः ॥ सं ते
पयांसि समयन्तु वाजः सं वृष्णयान्यऽभिमातिषाहः ।
आप्यायमानो अमृताय सोम दिवि श्रवांस्युत्तमानि धि-
ष्व नमः ॥ ७ ॥ अन्नपते अन्नस्य नो देह्यनमीवस्य
शुष्मिणः । प्र प्रदातारं तारिषं ऊर्जं नो देहि द्विपदे
चतुष्पदे नमः ॥ ८ ॥ ये के च ज्मा इत्यादि नमः
॥ ९ ॥ मेधां मह्यमङ्गिरसो मेधां सप्तर्षयो ददुः ।
मेधामग्निश्च वायुश्च मेधां धाता दधातु मे नमः ॥ मेधां मे
वरुणो राजा मेधामग्निर्ददातु मे । मेधामिन्द्रश्च सूर्यश्च
मेधां देवी सरस्वती नमः ॥ या मेधा अप्सरस्सु ग-
न्धर्वेषु च यन्मनः । दैवी मानुषी या मेधा सा मा-
मविशतादिह नमः ॥ शरीरं मे विधत्ते वाद्यं मधु

महुहे । निशामितं निशामये मयि श्रुतं नमः ॥ य-
 न्मेऽनूक्तं तद्रमतां शकेयं यदनुब्रुवे प्रियाः श्रुतस्य
 यांसं मेधया संविधीमहि अवृधमहमवृधस्त्वमसौ सौम्य
 प्राणस्त्वं मे गोपाय ब्रह्मणस्तदणी स्थ श्रुतं मे मा प्र-
 हासीत् नमः ॥ छन्दोभ्यः नमः । उपायनाय नमः ।
 ये के च ज्मा ॥ १० ॥ ये के च ज्मा । छन्दोभ्यः
 नमः । त्रैविद्यकाय नमः ॥ ११ ॥ अप्वा नामासि
 तस्यास्ते जोष्ट्रीयं गमेयमहमिद्वमिद्वमेधः परिमेधामृतस्य
 जगृभ अहं सूर्य इवाजनि नमः ॥ रन्तिर्नामासि त-
 स्यास्ते जोष्ट्रीयं गमेयमहमिद्वमिद्वमेधः परिमेधामृतस्य
 जगृभ अहं सूर्य इवाजनि नमः ॥ युक्तिर्नामासि त-
 स्यास्ते जोष्ट्रीयं गमेयमहमिद्वमिद्वमेधः परिमेधामृतस्य
 जगृभ अहं सूर्य इवाजनि नमः ॥ योगोनामासि तस्यते
 जोष्ट्रीयं गमेयमहमिद्वमिद्वमेधः परिमेधामृतस्य जगृभ
 अहं सूर्य इवाजनि नमः ॥ युजे नमः । उद्युजे नमः ।
 युक्त्यै नमः । योगाय नमः । उपाकरणदेवताभ्यः

उपनयनविधिः ।

८

नमः ॥ १२ ॥ चितिः सुविचत्तमाज्यं वाग्नेदिराधीतं
 बर्हिः केतो अग्निर्विज्ञातमग्निर्वाचस्पतिर्होता मन उपव-
 क्ता ग्राणो हविः सामाऽध्वर्युरिन्द्रं गच्छ नमः ॥ पृ-
 थिवी होता द्यौरध्वर्युस्त्वष्टाग्निर्मित्र उपवक्ता वाचस्पते-
 वाचो वीर्येण सम्भृततमेन यक्ष्यसे यज्ञपतये वार्यमाऽऽ-
 स्वस्करो वाचस्पतिः सोमं पिबतु जजनदिन्द्रमिन्द्रियाय
 नमः सोमः सोमस्य पुरोगाः शुक्रः शुक्रस्य पुरोगाः
 श्रातस्त इन्द्र सोम वातापे हवनश्रुतः नमः ॥ अग्नि-
 होता वातोऽध्वर्युरुद्रोऽग्निर्वृहस्पतिरुपवक्ता वाचस्पते हृदि-
 धे नामन्वाचस्पतिः सोममपादस्मासु नृम्णां धाः नमः
 सोमः सोमस्य पुरोगाः शुक्रः शुक्रस्य पुरोगाः श्रात-
 स्त इन्द्र सोम वातापे हवनश्रुतः नमः ॥ वाग्धोता-
 वातोऽध्वर्युर्दीक्षा पत्न्यापोऽभिगरो मनो हविस्तपसि जु-
 होमि वाचस्पते छिद्रया वाचाऽछिद्रया जुह्वा दिवि
 देवामधुदोत्रा मैरयस्व नमः ॥ महाहविर्होता सत्यह-
 विरध्वर्युरचित्तपाजा अग्निदऽचित्तमन उपवक्तानाधृष्य-

आप्रतिधृष्यश्चाभिगरा आयास्य उद्गाता वाचस्पते वि-
 धे नामन्विधेम ते नामविधेस्त्वमस्माकं नाम मा देवानां
 तन्तु च्छेदि मा मनुष्याणां नमः ॥ छन्दोभ्यः नमः ।
 चातुर्होतृकाय नमः ॥ १३ ॥ [पुनः] चित्तिः सुक्-
 ण्मित्री होता० ॥ अग्निर्होता० ॥ वाग्धोता० ॥ महा-
 हविर्होता० ॥ छन्दोभ्यः नमः । अपवर्गे चातुर्होतृका-
 य नमः ॥ १४ ॥ ब्रह्मणे नमः । प्रजापतये नमः ।
 धर्माय सम्राजे नमः । सूर्याय विश्राजे नमः । देवे-
 भ्यो धर्मपेभ्यो नमः । पितृभ्यो धर्मपेभ्यो नमः ।
 छन्दोभ्यो नमः । प्रवर्ग्यव्रताय नमः ॥ १५ ॥ ब्र-
 ह्मणे नमः । प्रजापतये नमः । धर्माय सम्राजे नमः ।
 सूर्याय विश्राजे नमः । देवेभ्यो धर्मपेभ्यो नमः ।
 पितृभ्यो धर्मपेभ्यो नमः । छन्दोभ्यो नमः । अप-
 वर्गे प्रवर्ग्यव्रताय नमः ॥ १६ ॥ अग्नये नमः । वा-
 यवे नमः । सूर्याय नमः । ब्रह्मणे नमः । प्रजापत-
 ये नमः । संवत्सराय नमः । ऋतुभ्यो नमः । अरु-

णेभ्यः काण्वर्षिभ्यो नमः । छन्दोभ्यो नमः । अरु-
 णव्रताय नमः ॥ १७ ॥ अग्नये नमः । वायवे नमः ।
 सूर्याय नमः । ब्रह्मणे नमः । प्रजापतये नमः । सं-
 वत्सराय नमः । ऋतुभ्यो नमः । अरुणेभ्यः काण्व-
 र्षिभ्यो नमः । छन्दोभ्यो नमः । अपवर्गे अरुणव्र-
 ताय नमः ॥ १८ ॥ अग्नये नमः । वायवे नमः ।
 सूर्याय नमः । ब्रह्मणे नमः । प्रजापतये नमः । छ-
 न्दोभ्यो नमः । ऋषिभ्यो नमः । छन्दोभ्यो नमः ।
 औपनिषद्व्रताय नमः ॥ १९ ॥ आवहन्ती वितन्वाना
 कुर्वाणा वरमात्मनः । वासांसि मम गावश्चतुष्पानेन
 वर्धय नमः ॥ सुवर्णा हरिणीं लक्ष्मीं धनदामश्चपू-
 जिताम् । ततो मे श्रियमावह लोमशां पशुभिः सह
 नमः ॥ २० ॥ आ मा यन्तु ब्रह्मचारिणो नमः ।
 सं मा यन्तु ब्रह्मचारिणो नमः । तपो यशोयशानि
 नमः । जनो यशोयशानि नमः । श्रेयान्वसो यशो
 यशानि नमः । तं त्वा मग प्रविशामि नमः । स

मा भग प्रविशामि नमः । अस्मिन्सहस्रशाखे अरण्य-
 महं त्वयि मृजे नमः ॥ २१ ॥ अग्नये नमः वायवे
 नमः । सूर्याय नमः । ब्रह्मणे नमः प्रजापतये नमः ।
 छन्दोभ्यो नमः । ऋषिभ्यो नमः । छन्दोभ्यो नमः ।
 अपवर्गे औपनिषद्व्रताय नमः ॥ २२ ॥ ये के च
 ज्मा० । गोदानव्रतदेवताभ्यो नमः ॥ २३ ॥ ये के
 च ज्मा० । छन्दोभ्यो नमः । अपवर्गे त्रैविद्यकव्रत-
 देवताभ्यो नमः ॥ २४ ॥ स्नातकव्रतदेवताभ्यो नमः ।
 मौञ्जीबन्धनयागदेवताभ्यो नमः । तद्विष्णोः० । वा-
 सुदेवाय० । विष्णुपञ्चायतनदेवताभ्यो नमः ॥ इन्द्रः
 पर्वता बृहतारथेन० । ऐन्द्राग्रं तावत् ॥ सावित्राणि
 सावित्रस्य देवस्यत्वा सवितुः प्रसवेऽश्विनोर्बाहुभ्यां पू-
 ण्णो हस्ताभ्यामाददे । महागणपतये कुमाराय श्रियै
 सरस्वत्यै लक्ष्म्यै विश्वकर्मणे द्वाद्वेवताभ्यः । प्रजापतये
 ब्रह्मणे कलशदेवताभ्यः ब्रह्मविष्णुमहेश्वरदेवताभ्यः चा-
 तुर्वेदेश्वराय सानुचराय ऋतुपतये नारायणाय । “ मागे-

शीर्षे” रुक्मिणीसहिताय कृष्णाय श्रीसहिताय
 केशवाय । “पौषे” प्रियासहि० अनन्ताय, वागी-
 श्वरीस० नारायणाय । “माघे” प्रीतिसहि० अच्यु-
 ताय, कान्तास० माधवाय । “फाल्गुणे” शक्तिस०
 चक्रिणे, क्रियास० गोविन्दाय । “चैत्रे” सिद्धिस०
 वैकुण्ठाय, मतिस० विष्णवे । “वैशाखे” शोभास०
 जनार्दनाय, विभूतिस० मधुसूदनाय । “ज्यैष्ठ्ये” म-
 हिमास० उपेन्द्राय, इच्छास० त्रिविक्रमाय । “आ-
 षाढे” लक्ष्मीस० यज्ञपुरुषाय, धृतिस० वामनाय ।
 “श्रावणे” कान्तिस० वासुदेवाय, रतिस० श्रीधराय ।
 “भाद्रपदे” प्राप्तिस० हरये, मायास० हृषीकेशाय ।
 “आश्वयुजे” प्राकाम्यास० योगीश्वराय धीस० पद्म-
 नाभाय । “कार्तिके” लघिमास० पुण्डरीकाक्षाय,
 गरिमास० दामोदराय । “मलिन्लुचे” शक्तिस०
 योगीश्वराय, सत्यभामास० नरकारये । तिष्कलास०
 महामार्ताण्डाय ॥ दुर्गायै ऋक्काय वरुणाय यज्ञपुरु-

षाय अग्निष्वात्तादिभ्यः पितृगणदेवताभ्यः । प्रजाप-
 तये । सीमन्तकरणदेवताभ्यः । अग्नये इन्द्राय विष्णवे
 पुंसवनदेवताभ्यः । जातकरणदेवताभ्यः । काय प्र-
 जापतये नामकरणदेवताभ्यः । मित्राय । सोमाय ।
 अन्नपतये । चूडाकरणदेवताभ्यः । मेधायै सरस्वत्यै
 छन्दोभ्यः उपायनदेवताभ्यः । छन्दोभ्यः त्रैविद्यकव्र-
 तदेवताभ्यः । उपाकरणदेवताभ्यः । छन्दोभ्यः चा-
 तुर्होतृकव्रतदेवताभ्यः । छन्दोभ्यः अपवर्गे चातुर्होतृ-
 कव्रतदेवताभ्यः ब्रह्मणे प्रजापतये धर्माय सम्राजे सूर्याय
 विभ्राजे देवेभ्यो धर्मपेभ्यः पितृभ्यो धर्मपेभ्यः
 छन्दोभ्यः प्रवर्ग्यव्रताय । ब्रह्मणे प्रजापतये धर्माय
 सम्राजे सूर्याय विभ्राजे देवेभ्यो धर्मपेभ्यः पितृभ्यो
 धर्मपेभ्यः छन्दोभ्यः अपवर्गे प्रवर्ग्यव्रताय । अग्नये
 वायवे सूर्याय ब्रह्मणे प्रजापतये संवत्सराय ऋतुभ्यः
 अरुणेभ्यः काण्वर्षिभ्यः छन्दोभ्यः अरुणव्रताय ।
 अग्नये वायवे सूर्याय ब्रह्मणे प्रजापतये संवत्सराय ऋ-

तुभ्यः अरुणेभ्यः कारवर्षिभ्यः छन्दोभ्यः अपवर्गे
 अरुणव्रताय । अग्नये वायवे सूर्याय ब्रह्मणे प्रजापत-
 ये छन्दोभ्यः ऋषिभ्यः छन्दोभ्यः औपनिषद्व्रताय ।
 श्रियै श्रीकामदेवताभ्यः । यशसे यशस्कामदेवताभ्यः ।
 अग्नये वायवे सूर्याय ब्रह्मणे प्रजापतये छन्दोभ्यः ऋ-
 षिभ्यः छन्दोभ्यः अपवर्गे औपनिषद्व्रताय गोदानव्र-
 तदेवताभ्यः । छन्दोभ्यः अपवर्गे त्रैविद्यकव्रतदेवताभ्यः
 स्नातकव्रतदेवताभ्यः । मौञ्जीबन्धनयागदेवताभ्यः ।
 भगवते वासुदेवाय संकर्षणाय प्रद्युम्नाय अनिरुद्धाय
 सत्याय पुरुषाय अच्युताय माधवाय गोविन्दाय सह-
 स्रनाम्ने विष्णवे लक्ष्मीसहिताय नारायणाय । भवाय
 देवाय शर्वायदेवाय रुद्रायदेवाय पशुपतयेदेवाय उग्रा-
 यदेवाय भीमायदेवाय महादेवाय ईशानायदेवाय पा-
 र्वतीसहिताय परमेश्वराय । विनायकाय एकदन्ताय
 कृष्णपिङ्गलाय गजाननाय लम्बोदराय भालचन्द्राय
 हेरम्वाय आस्तुरथाय विघ्नेशाय विघ्नभञ्ज्याय वल्लभा

सहिताय महागणेशाय । ह्रांहींसःसूर्याय सप्ताश्वाय अ-
 नश्वाय एकाश्वाय नीलाश्वाय प्रत्यक्षदेवाय परमार्थसा-
 राय तेजोरूपाय प्रभासहिताय आदित्याय । भगवत्यै
 अमायै कामायै चार्वग्यै टंकधारिण्यै तारायै पार्वत्यै
 यक्षिण्यै श्रीशारिकाभगवत्यै श्रीशारदाभगवत्यै श्रीमहा-
 राज्ञीभगवत्यै श्रीज्वालाभगवत्यै व्रीडाभगवत्यै वैखरीभ-
 गवत्यै वितस्ताभगवत्यै गंगाभगवत्यै यमुनाभगवत्यै का-
 लिकाभगवत्यै सिद्धलक्ष्म्यै महालक्ष्म्यै महात्रिपुरसुन्द-
 रहस्रनाम्न्यै देव्यै विष्णुपञ्चायतनदेवताभ्यः । अभयं
 करीदेव्यै क्षेमंकरीभवान्यै सर्वशत्रुघातिन्यै इहराष्ट्राधिप-
 तये अमुकभैरवाय । इन्द्राय वज्रहस्ताय अग्नये शक्ति-
 हस्ताय यमाय दण्डहस्ताय नैर्ऋतये खड्गहस्ताय वरु-
 णाय पाशहस्ताय वायवे ध्वजहस्ताय कुबेराय गदाह-
 स्ताय ईशानाय त्रिशूलहस्ताय ब्रह्मणे पद्महस्ताय वि-
 ष्णवे चक्रहस्ताय अनन्तादिभ्या अष्टाभ्यः कुलनागदे-
 वताभ्यः । अग्न्यादित्याभ्यां वरुणचन्द्रमोसुभ्यां कुमार

भौमाभ्यां विष्णुबुधाभ्यां इन्द्रावृहस्पतिभ्यां सरस्वतीशु-
 काभ्यां प्रजापतिशनैश्वराभ्यां गणपतिराहुभ्यां रुद्रकेतु-
 भ्यां ब्रह्मधुत्राभ्यां अनन्तागस्त्याभ्यां ब्रह्मणे कूर्माय
 ध्रुवाय अनन्ताय हरये लक्ष्म्यै कमलायै शिख्यादि-
 भ्यः पञ्चचत्वारिंशद्वास्तोष्पतिदेवताभ्यः ब्रह्म्यादिभ्यो-
 मातृभ्यः गौर्यादिभ्योमातृभ्यः ललितादिभ्योमातृभ्यः
 दुर्गाक्षेत्रेशगणेश्वरदेवताभ्यः राकादेवताभ्यः त्रिकादेव-
 ताभ्यः सिनीवालीदेवताभ्यः यामीदेवताभ्यः रौद्रीदेव-
 ताभ्यः वारुणीदेवताभ्यः ब्राह्मस्पतिदेवताभ्यः ओंभूर्देव-
 ताभ्यः ओंभुवोदेवताभ्यः ओंस्वर्देवताभ्यः ओंभूर्भुवःस्व-
 र्देवताताभ्यः अखण्डब्रह्माण्डदेवताभ्यः धूर्भ्यः उपधू-
 र्भ्यः महागायत्र्यै सावित्र्यै सरस्वत्यै हेरकादिभ्यो वटु-
 कादिभ्यः तुण्डुलमात्रं दधिमधुमिश्रं ओंनमो नैवेद्यं नि-
 वेदयामि नमः ॥ हिरण्यगर्भः० । यः प्राणतो० ।
 य ओजदा० । येन द्यौ० । य इमे द्यावा० । य-
 स्येमे विश्वे० । आपो हयन्० । आनः प्रजञ्ज० ।

अर्चन्तस्त्वा ॥ यजमानमानीय । आसनशोधनं । शु-
 क्लाम्बरधरं० । अ नाभौ । अपसर्पन्तु० । तीर्थे स्वेयं० ।
 वसोः पवित्रं० । (शकुनानयनम् ।) आ ब्राह्मन्० ।
 यदावधन् । परमात्मने० । स्वप्रकाशो० । वनस्पति० ।
 नमो धर्म० । यत्रास्ति माता० । अत्र तावत्० ।
 महागणपतये० । प्रजापतये० हेरुकादिभ्यो सुतस्य सु-
 तयोः सुतानां वा मौञ्जीबन्धननिमित्तं धूपदीपसङ्कल्पा-
 त्सिद्धिरस्तु धूपो नमः दीपो नमः ॥ “अपसव्येन ।”
 नमः पितृभ्यः० । “सव्येन ।” गायत्र्यै नमः ॐ
 भूर्भुवःस्वः ३ । अद्य तावत्० । महागणपतेः कुमार-
 स्य श्रियः सरस्वत्याः लक्ष्म्याः विश्वकर्मणः द्वाद्वेवता-
 नां प्रजापतेः ब्रह्मणः कलशदेवतानां ब्रह्मविष्णुमहेश्वर-
 देवतानां चातुर्वेदेश्वरस्य सानुचरस्य ऋतुपतेः नारायण-
 स्य दुर्गायाः त्र्यम्बकस्य वरुणस्य यज्ञपुरुषस्य अग्निष्वात्ता-
 दीनां पितृगणदेवतानां । प्रजापतेः । सीमन्तकरणदे-
 वतानां । अग्नेः इन्द्रस्य विष्णोः पुंसवनदेवतानां

जातकरणदेवतानां । कस्य प्रजापतेः नामकरणदेवतानां ।
 मित्रस्य । सोमस्य । अन्नपतेः । चूडाकरणदेवतानां ।
 मेधायाः सरस्वत्याः छन्दसां उपायनदेवतानां । छन्द-
 सां त्रैविद्यकव्रतदेवतानां । उपाकरणव्रतदेवतानां । छ-
 न्दसां चातुर्होतृकव्रतदेवतानां । छन्दसां अपवर्गे चातु-
 र्होतृकव्रतदेवतानां । ब्रह्मणः प्रजापतेः धर्मस्य सम्राजः
 सूर्यस्य विभ्राजः देवानां धर्मपानां पितृणां धर्मपानां
 छन्दसां प्रवर्ग्यव्रतदेवतानां । ब्रह्मणः प्रजापतेः धर्मस्य
 सम्राजः सूर्यस्य विभ्राजः देवानां धर्मपानां पितृणां
 धर्मपानां छन्दसां अपवर्गे प्रवर्ग्यव्रतदेवतानां । अग्नेः
 वायोः सूर्यस्य ब्रह्मणः प्रजापतेः संवत्सरस्य ऋतूनां
 अरुणानां काण्वर्षीणां छन्दसां अरुणव्रतदेवतानां ।
 अग्नेः वायोः सूर्यस्य ब्रह्मणः प्रजापतेः संवत्सरस्य
 ऋतूनां अरुणानां काण्वर्षीणां छन्दसां अपवर्गे अरु-
 णव्रतदेवतानां । अग्नेः वायोः सूर्यस्य ब्रह्मणः प्रजाप-
 तेः छन्दसां ऋषीणां छन्दसां औपनिषदव्रतदेवतानां ।

श्रियः यशसः । अग्नेः वायोः सूर्यस्य ब्रह्मणः प्रज
पतेः छन्दसां ऋषीणां छन्दसां अपवर्गे औपनिषद
तदेवतानां । गोदानव्रतदेवतानां । छन्दसां अपव
त्रैविद्यकव्रतदेवतानां । स्नातकव्रतदेवतानां । मौञ्जी
न्धनयागदेवतानां । भगवतः वासुदेवस्य सङ्कर्षणस्य
शुभस्य अनिरुद्धस्य सत्यस्य पुरुषस्य अच्युतस्य माधव
स्य गोविन्दस्य सहस्रनाम्नः विष्णोः लक्ष्मीसहित
नारायणस्य । भवस्य देवस्य शर्वस्य देवस्य रुद्रस्य दे
स्य पशुपतेर्देवस्य । उग्रस्य देवस्य भीमस्य देवस्य
हादेवस्य ईशानस्य देवस्य पार्वतीसहितस्य परमेश्वरस्य
विनायकस्य एकदन्तस्य कृष्णपिङ्गलस्य गजाननस्य
म्बोदरस्य भालचन्द्रस्य हेरम्बस्य आखुरथस्य विघ्ने
स्य विघ्नभक्ष्यस्य वल्लभासहितस्य महागणेशस्य । ह
र्षीसः सूर्यस्य सप्ताश्वस्य अनश्वस्य एकाश्वस्य नीला
स्य प्रत्यक्षदेवस्य परमार्थसारस्य तेजोरूपस्य प्राभा
हितस्य आदित्यस्य । भगवन्त्याः अमायः कामा

चार्वङ्याः टंकधारिण्याः तारायाः पार्वत्याः यक्षिण्याः
 श्रीशारिकाभगवत्याः श्रीशारदाभगवत्याः श्रीमहाराज्ञी-
 भगवत्याः श्रीज्वालाभगवत्याः ब्रीडाभगवत्याः वैखरी-
 भगवत्याः वितस्ताभगवत्याः गङ्गाभगवत्याः यमुनाभगव-
 त्याः कालिकाभ० सिद्धलक्ष्म्याः महालक्ष्म्याः महात्रिपुर-
 सुन्दर्याः सहस्रनाम्न्यः देव्याः विष्णुपञ्चायतनदेवतानां ।
 अभयङ्करीदेव्याः क्षेमङ्करीभवान्याः सर्वशत्रुघातिन्याः ।
 इहराष्ट्राधिपतेः अमुकभैरवस्य । इन्द्रस्य वज्रहस्तस्य
 अग्नेः शक्तिहस्तस्य यमस्य दण्डहस्तस्य नैऋतेः ख-
 ङ्गहस्तस्य वरुणस्य पाशहस्तस्य वायोः ध्वजहस्तस्य
 कुबेरस्य गदाहस्तस्य ईशानस्य त्रिशूलहस्तस्य ब्रह्मणः
 पद्महस्तस्य विष्णोः चक्रहस्तस्य अनन्तादीनां अष्टानां
 कुलनागदेवतानां अग्न्यादित्ययोः वरुणचन्द्रमसोः कु-
 मारभौमयोः विष्णुबुधयोः इन्द्राबृहस्पत्योः सरस्वती-
 शुक्रयोः प्रजापतिशनैश्चरयोः गणपतिराहोः रुद्रकेत्वोः
 ब्रह्मध्रुवयोः अनन्तागस्त्ययोः । ब्रह्मणः कर्मस्य ध्रुव-

स्य अनन्तस्य हरेः लक्ष्म्याः कमलायाः शिख्यादीनां
 पञ्चचत्वारिंशद्वास्तोष्पतिदेवतानां ब्राह्म्यादीनां मातृणां
 गौर्यादीनां मातृणां ललितादीनां मातृणां दुर्गाक्षेत्रेश्वरा
 णेश्वरदेवतानां राकादेवतानां त्रिकादेवतानां सिनीव
 लीदेवतानां यामीदेवतानां रौद्रीदेवतानां वारुणादेवत
 नां बार्हस्पत्यदेवतानां । ओंभूर्देवतानां ओंभुवोदेवतानां
 ओंस्वर्देवतानां ओंभूर्भुवःस्वर्देवतानां अखण्डब्रह्माण्डदे
 वतानां धुरां उपधुरां महागायत्र्याः सावित्र्याः सरस्वत्या
 हेरुकादीनां वडुकादीनां ॥ आत्मनो वाङ्म० सुतस्य
 सुतयोः सुतानां वा मौञ्जीबन्धननिमित्तं द्वार्देवतापूज
 कलशपूजनं ग्रहमण्डलपूजनं दशदिक्पालपूजनं क्षेत्रेश्व
 रपूजनमर्चामहं करिष्ये ओंकुरुष्व ॥ तिलसर्षपयवानि
 कीर्यं । एवमेव । महागणपतेरिदमासनं नमः कुमा
 रस्य० । हेरुकादीनां इदमासनं नमः ॥ महागणपतये
 हेरुकादिभ्यो० । युष्मान्वः पूजयामि ओंपूजय ।

तदेवताः प्रजापतिं ब्रह्माणं कलशदेवताः ब्रह्मविष्णुम-
 श्वरदेवताः चातुर्वेदेश्वरं सानुचरं ऋतुपतिं नारायणं
 र्गं त्र्यम्बकं वरुणं यज्ञपुरुषं अग्निष्वात्तादीः पितृग-
 तदेवताः । प्रजापतिं सीमन्तकरणदेवताः । अग्निं इन्द्रं
 षष्ठ्यं पुंसवनदेवताः । जातकरणदेवताः । कं प्रजापतिं
 ामकरणदेवताः । मित्रं सोमं । अन्नपतिं । चूडाकरणदेव-
 ताः । मेधां सरस्वतीं छन्दांसि उपायनदेवताः । छ-
 दांसि त्रैविद्यकव्रतदेवताः । उपाकरणव्रतदेवताः ।
 छन्दांसि चातुर्होतृकव्रतदेवताः । छन्दांसि अपवर्गे चा-
 त्तुर्होतृकव्रतदेवताः । ब्रह्माणं प्रजापतिं धर्मं सम्राजं
 र्यं विभ्राजं देवान् धर्मपान् पितृन् धर्मपान् छन्दांसि
 वर्यव्रतदेवताः । ब्रह्माणं प्रजापतिं धर्मं सम्राजं सूर्यं
 वेभ्राजं देवान् धर्मपान् पितृन् धर्मपान् छन्दांसि प्रव-
 र्यव्रतदेवताः । ब्रह्माणं प्रजापतिं धर्मं सम्राजं सूर्यं
 वेभ्राजं देवान् धर्मपान् पितृन् धर्मपान् छन्दांसि अ-
 वर्गे प्रवस्यव्रतदेवताः । अग्निं वायुं सूर्यं ब्रह्माणं प्र-

जापतिं सेवत्सरं ऋतून् अरुणान् काण्वर्षीन् छन्दांसि
 अरुणव्रतदेवताः । अग्निं वायुं सूर्यं ब्रह्माणं प्रजापतिं
 छन्दांसि ऋषीन् छन्दांसि औपनिषद्व्रतदेवताः । श्रियं
 यशसं । अग्निं वायुं सूर्यं ब्रह्माणं प्रजापतिं ऋषीन्
 छन्दांसि अपवर्गे औपनिषद्व्रतदेवताः । गोदानव्रतदे-
 वताः । छन्दांसि अपवर्गेत्रैविद्यकव्रतदेवताः स्नातकव-
 रतदेवताः मौज्जीबन्धनयागदेवताः । भगवन्तं वासुदे-
 वं सङ्कर्षणं प्रद्युम्नं अनिरुद्धं सत्यं पुरुषं अच्युतं माध-
 वं गोविन्दं सहस्रनामानं लक्ष्मीसहितं नारायणं । भवदे-
 वं शर्वदेवं रुद्रदेवं पशुपतिदेवं उग्रदेवं भीमदेवं महादे-
 वं ईशानदेवं पार्वतीसहितं परमेश्वरं । विनायकं एकदन्-
 तं कृष्णपिङ्गलं गजाननं लम्बोदरं भालचन्द्रं हेरम्बं आ-
 सुरथं विघ्नेशं विघ्नभक्ष्यं वल्लभासहितं महागणेशं
 ह्रीं ह्रीं सूर्यं सप्ताश्वं अनश्वं एकाश्वं नीलाश्वं प्रत्यक्षदे-
 वं परमार्थसारं तेजोरूपं प्रभासहितं आदित्यं । भगवन्तं

श्रीशारिकाभगवतीं श्रीशारदाभ० । श्रीमहाराज्ञीभ० श्री-
 ज्वालाभ० ब्रीडाभ० वैखरीभ० वितस्ताभ० गङ्गाभ०
 यमुनाभ० कालिकाभ० सिद्धलक्ष्मीं महालक्ष्मीं महा-
 त्रिपुरसुन्दरीं सहस्रनाम्नीं देवीं । विष्णुपञ्चायतनदेवताः ।
 अभयङ्करीदेवीं क्षेमङ्करीभवानीं सर्वशत्रुघातिनीं इहराष्ट्रा-
 धिपतिं अमुकभैरवं । इन्द्रं वज्रहस्तं अग्निं शक्तिहस्तं य-
 मं दण्डहस्तं नैऋतिं खड्गहस्तं वरुणं पाशहस्तं वायुं
 ध्वजहस्तं कुबेरं गदाहस्तं ईशानं त्रिशूलहस्तं ब्रह्माणं
 पद्महस्तं विष्णुं चक्रहस्तं अनन्तादीः अष्टौ कुलनागदे-
 वताः । अग्न्यादित्यौ वरुणचन्द्रमसौ कुमारभौमौ वि-
 ष्णुबुधौ इन्द्रावृहस्पती सरस्वतीशुक्रौ प्रजापतिशनैश्चरौ
 गणपतिराहू रुद्रकेतू ब्रह्मध्रुवौ अनन्तागस्त्यौ ब्रह्माणं
 कर्म ध्रुवं अनन्तं हरिं लक्ष्मीं कमलां शिख्यादीः प-
 ञ्चचत्वारिंशद्वास्तोष्पतिदेवताः ब्राह्म्यादीः मातृः गौर्या-
 दीः मातृः ललितादीः मातृः दुर्गाक्षेत्रेशगणेश्वरदेवताः
 आकाशदेवताः त्रिकाशेः सिनीवालीदेः स्यामीदेः वैश्रीदेः

वारुणीदे० बार्हस्पतिदे० ओंभूर्दे० ओंभुवोदे० ओंस्वर्दे०
 ओंभूर्भुवःस्वर्दे० अखण्डब्रह्माण्डदे० धुरः उपधुरः म-
 हागायत्रीं सावित्रीं सरस्वतीं हेरुकादीन् वडुकादीन्
 आवाहयिष्यामि ओंआवाहय ॥ (आवाहनानि कलशे ।)
 यवान्विकीर्य । पाद्यार्थमुदकं नमः । शन्नो देवा० ।
 लाजाश्च० । महागणपतये० । हेरुकादिभ्यो० पाद्यं
 नमः ॥ शेषं निवार्य । पुनः शन्नो देवी० । आपः
 क्षीरं० । महागणपते कुमार श्रीः सरस्वति लक्ष्मीः
 विश्वकर्मन् द्वादिवताः प्रजापते ब्रह्मन् कलशदेवताः ।
 ब्रह्मविष्णुमहेश्वरदेवताः चातुर्वेदेश्वर सानुचर ऋतपते
 नारायण दुर्गे त्र्यम्बक वरुण यज्ञपुरुष अग्निष्वात्तादयः
 पितृगणदेवताः । प्रजापते सीमन्तकरणदेवताः अग्ने इन्द्र
 विष्णो पुंसवनदेवताः । जातकरणदेवताः क प्रजापते नाम
 करणदेवताः । मित्र । सोम । अन्नपते चूडाकरणदेवता
 मेघे सरस्वति छन्दांसि उपायनदेवताः । छन्दांसि
 त्रैविध्यप्रतदेवताः । उपाकरणदेवताः । छन्दांसि वा

तुर्होतृकव्रतदेवताः । ब्रह्मन् प्रजापते धर्म सम्राट् सूर्य
 विभ्राट् देवाः धर्मपाः पितरः धर्मपाः छन्दांसि प्रव-
 र्ग्यव्रतदेवताः । ब्रह्मन् प्रजापते धर्म सम्राट् सूर्य वि-
 भ्राट् देवाः धर्मपाः पितरः धर्मपाः छन्दांसि अप-
 वर्गे प्रवर्ग्यव्रतदेवताः । अग्ने वायो सूर्य ब्रह्मन् प्रजा-
 पते छन्दांसि ऋषयः छन्दांसि औपनिषदव्रतदेवताः ।
 श्रीः । यशः । अग्ने वायो सूर्य ब्रह्मन् प्रजापते छ-
 न्दांसि ऋषयः छन्दांसि अपवर्गे औपनिषदव्रतदेवताः
 गोदानव्रतदेवताः । मौञ्जीबन्धनयागदेवताः । भगवन् वासु-
 देव संकर्षण प्रद्युम्न अनिरुद्ध सत्य पुरुष अच्युत माधव
 गोविन्द सहस्रनामन् विष्णो लक्ष्मीसहित नारायण ।
 भवदेव शर्वदेव रुद्रदेव पशुपतेदेव उग्रदेव भीमदेव
 महादेव ईशानदेव पार्वतीसहितपरमेश्वर । विनायक
 एकदन्त कृष्णपिंगल गजानन लम्बोदर भालचन्द्र
 हेरम्ब आखुरथ विघ्नभक्ष्य वल्लभासहित महागणेश ।
 द्वादीशः सार्वभौमः सप्तर्षिः जनार्दनः एकाग्रः नीलाक्षः परमार्थः

सार तेजोरूप प्रभासहित आदित्य । भगवति अमे
 कामे चार्वाङ्गि टङ्कधरिणि तारे पार्वति यक्षिणि श्री-
 शारिकाभगवति श्रीशारदाभ० श्रीमहाराज्ञीभ० श्रीज्वा-
 लाभ० व्रीडाभ० वैखरीभ० वितस्ताभ० मङ्गाभ० य-
 मुनाभ० कालिकाभ० सिद्धलक्ष्मीः महालक्ष्मीः महा-
 त्रिपुरसुन्दरि सहस्रनाम्नि देवि भवानि विष्णुपञ्चायतन-
 देवताः । अभयंकरीदेवि क्षेमंकरीभवानि सर्वशत्रुघातिनि
 इह राष्ट्राधिपते अमुकभैरव । इन्द्र वज्रहस्त अग्ने शक्ति-
 हस्त यम दण्डहस्त नैऋते खड्गहस्त वरुण पाशहस्त
 वायो ध्वजहस्त कुबेर गदाहस्त ईशान त्रिशूलहस्त
 ब्रह्मन् पद्महस्त विष्णो चक्रहस्त अनन्तादयोष्टौकुलना-
 गदेवताः अग्न्यादित्यौ वरुणचन्द्रमसौ कुमारभौमौ वि-
 ष्णुबुधौ इन्द्रावृहस्पती सरस्वतीशुक्रौ प्रजापतिशनैश्चरौ
 गणपतिराहू रुद्रकेतू ब्रह्मधुवौ अनन्तागस्त्यौ ब्रह्मन् कू-
 र्म ध्रुव अनन्त हरे लक्ष्मीः कमले शिख्यादयः पञ्चच-
 वारंशं द्वास्तोष्पातिदेवताः । ब्रह्मयादयो मातरः गौर्यादयो

उपनयने (२८) अग्निकुण्डादिपूजनम्

मातरः ललितादयो मातरः दुर्गाक्षेत्रेशगणेश्वरदेवताः
 राकादे० त्रिकादे० सिनीवालीदे० यामीदे० रौद्रीदे०
 वारुणीदे० बार्हस्पतिदे० । ओंभूर्दे० ओंभुवोदे० ओंस्व-
 र्दे० ओंभूर्भुवःस्वर्दे० अखण्डब्रह्माण्डदे० धुरः उपधुरः
 महागायत्रि सावित्रि सरस्वति हेरुकादयो वटुकादयः
 इदं वोऽर्घ्यं नमः । महागणपतये समालभनं गन्धो नमः
 एवमर्घ्यो नमः पुष्पं नमः । दक्षिणान्तं । तद्विष्णोः० ।
 मुक्ताविद्रुम० । इति कलशे पुष्पं॥

अथाग्निकर्म । पानं तिला० । निर्दग्धं रक्षो० ।
 अग्निं परिसमूह्य पर्युक्ष्य परिषिच्य ६ आदौ पञ्च० । १६

अथाग्निकुण्डपूजा । (वेदिमुपस्पृश्य) । आगच्छ वरदे
 ज्ञानमुद्रे यज्ञैर्विभूषिते । वेदि वेदमयैर्मन्त्रैः संस्कृते ते
 नमो नमः ॥ त्वामाश्रित्य स्थिता देवा घृताहुतिं पि-
 वन्ति ये । ते देवास्तुष्टिमायान्तु मा विघ्नं यज्ञकर्मणि ॥
 पयः पृथिव्यां पय ओषधीषु० । देवस्य त्वा सवितुः०

॥ (अथाञ्जलिः) ॥ संमुखा तिष्ठ वेदि त्वं यथा स्थास्य-

उपनयने (२६) अग्निकुण्डादिपूजनम्

न्ति देवताः । स्थानभूता शिवादीनां शक्तीनां सुरपूजि-
ते । ब्रह्माऽज्ञयाद्य मे यज्ञं सफलीकर्तुमर्हसि ॥ (गणपत-
येऽक्षोटं ज्वालालिङ्गे श्रीफलकन्दौ च संस्थाप्य) ॥ सं-
व्वः सृजामि । अश्विनोः प्राण ॥ ॐ गायत्र्यै नमः
३ । तत्पुरुषाय विद्महे वक्रतुण्डाय० । ३ । वैश्वान-
राय विद्महे सप्तार्चिषे धी० तन्नोऽग्निः प्र ३ ॥ पाव-
काय विद्महे हेलालीलाय धीः तन्नोऽग्नि० ३ । तत्पु०
महादेवा० ३ । अद्य तावत्ति० महागणपतेः० द्वाद्व-
तानां, विनायकस्य ८ आदित्यमण्यः अनुमतिमण्यः
सरस्वतिमण्यः (पूर्वे) देवमुखस्य (आग्नेये) सप्तजिह्वस्य (द-
क्षिणे) वैश्वानरस्य (नैऋते) जातवेदसः (पश्चिमे) अग्नेः
(वायवे) हुताशनस्य (उत्तरे) हुतवहस्य (ईशाने) कृष्णवर्त्म-
नः (मध्ये) अग्नेः सहस्राक्षस्य शतं ते प्राणः शतं ते
व्यानः शतं ते तेजः सहस्रमुखस्य (ऊर्ध्वे) ब्रह्मविष्णुमहे-
श्वरदेवतानां कान्त्याः करान्त्याः मनोजवायाः सलोहि-
तायाः धूम्रायाः विस्फुलिगिन्याः सुमनसायाः विश्वच-

उपनयने (३०) अग्निकुण्डादिपूजनम्

र्यायाः ब्रह्माण्डव्यापिन्याः ज्वालालिङ्गतेजसः धूम्रवर्णा-
याः नीलवर्णायाः कपिलायाः ज्वालायाः तेजोवत्याः
हव्यवाहायाः कव्यवाहायाः रौद्र्याः संहारिण्याः ता-
पिन्याः पाचिन्याः । भवस्य देवस्य ऽ षड्विंशत्त-
त्त्वानां सप्तजिह्वासहितस्य पावकस्य ब्रह्माण्डव्यापकते-
जोमयपरमशिवज्वालालिङ्गदेवतानां (सुचमूले) सोमस्य
शुक्रस्य अग्नेः (मध्ये) महेश्वरस्य [मूर्ध्नि] ब्रह्मणः । [सुच-
मूले] अपां [मध्ये] भास्करस्य [रन्ध्रयोः) गौर्याः दुर्गायाः
कात्यायन्याः महाः सुक्लुवदेवतानां आत्मनो० सुतस्य
सुतयोः सुतानां वा मौजीबन्धननिमित्तं द्वाद्वेतापूजनं
अग्निकुण्डपू० ज्वालालिङ्गपू० सुक्लुवपूजनमर्चामहं क-
रिष्ये ॐ कुरुष्व ॥ एवमेवासनं ॥ महागणपतये० वि-
नायकाय० आदित्यमणये अनुमतिमणये सरस्वतिमण-
ये पूर्वे देवमुखाय आग्नेये सप्तजिह्वाय दक्षिणे वैश्वानराय
नैऋते जातवेदसे पश्चिमे अग्नये वायव्ये हुताशनाय उत्तरे
इन्द्रायाः ईशाने कृष्णवर्त्मने मध्ये अग्नये सहस्राक्षाय

उपनयने

(३१)

अग्निकुण्डादिपूजनम्

शतं ते प्राणः शतं ते व्यानः शतं ते तेजः सहस्रमुखाय
ऊर्ध्वे ब्रह्मविष्णुमहेश्वरदेवताभ्यः काल्यै कराल्यै मनोज-
वायै सुलोहितायै धूम्रायै विस्फुलिङ्गिन्यै सुमनसायै वि-
श्वचयै ब्रह्माण्डव्यापिन्यै ज्वालालिङ्गतेजसे धूम्रवर्णायै नी-
लवर्णायै कपिलायै ज्वालायै तेजोवत्यै हव्यवाहायै कव्य-
वाहायै रौद्र्यै संहारिण्यै तापिन्यै पाचिन्यै । भवाय देवा-
य ऽ षड्विंशतत्त्वेभ्यः सप्तजिह्वासहिताय पावकाय ब्रह्मा-
ण्ड व्यापकतेजोमयपरमशिवज्वालालिङ्गदेवताभ्यः । सो-
माय शुक्राय अग्नये महेश्वराय ब्रह्मणे । अद्भ्यः भास्कराय
गौर्यै दुर्गायै कात्यायन्यै मह्यै सुक्लृवदेवताभ्यः युष्मा-
न्वः पूजयामि ओं पूजय । महागणपतिं० विनायकं ऽ
आदित्यमणिं अनुमतिमणिं सरस्वतिमणिं (पूर्वे) देवमुखं
[आग्नेये] सप्तजिह्वं [दक्षिणे] वैश्वानरं (नैऋते) जातवेदसं
(पश्चिमे) अग्निं (वायव्ये) हुताशनं (उत्तरे) हुतवाहं (ईशाने)
कृष्णवर्त्मनं (मध्ये) अग्निं सहस्राक्षं शतं ते प्राणः शतं ते
व्यानः शतं ते तेजः सहस्रमुखं [ऊर्ध्वे] ब्रह्मविष्णुमहेश्वरदे-

वताः कालीं करालीं मनोजवां सुलोहितां धूम्रां विस्फु-
 लिङ्गिनीं सुमनसां विश्वचर्यां ब्रह्माण्डव्यापिनीं ज्वाला-
 लिङ्गतेजसं धूम्रवर्णां नीलवर्णां कपिलां ज्वालां तेजो-
 वर्तीं हव्यवाहां कव्यवाहां रौद्रीं संहारिणीं तापिनीं पा-
 चिनीं भवं देवं ८ षड्विंशत्तत्त्वानि सप्तजिह्वासहितं पा-
 वकं ब्रह्माण्डव्यापकतेजोमयपरमशिवज्वालालिङ्गदेवताः
 सोमं शुक्रं अग्निं महेश्वरं ब्रह्माणं । अपः भास्करं गौरीं
 दुर्गां कात्यायनीं महीं सुक्लुवदेवताः आवाहयिष्यामि
 उमावाहय ॥ आवाहयाम्यहं देवं गणेशं सुरपूजितम्
 सदैव विघ्नहर्तारं सर्वकामफलप्रदम् ॥ रक्तवर्णो महातेजा
 रक्तस्रग्दामभूषितः । बलिः पुष्पं चरुश्चैव धूपोयं परिक-
 ल्पितः ॥ अग्निं स्वाहासमेतं दितिजसुरनुतं रक्तवर्णं त्रि-
 नेत्रं कण्ठे हारं भुजाम्यां वरमभयमथो दक्षिणाभ्यां वह-
 न्तम् । वामाभ्यामक्षमालाममृतकलशकं रम्यहासं सुवे-
 पं नानालङ्कारयुक्तं मृगवरसहितं त्वाह्वये होमकाले ॥
 ज्वालामग्निदत्तमाकाशं ॥ (ज्वालालिङ्गे) आवाहयामि

गिरिजाधवमीश्वरं तं गौरीयुतं सकलपाशहरं सुरेशम् ।
 चर्माम्बरं दशभुजं च त्रिशूलहस्तं बालैर्विभूषिततनुं
 मखरक्षणार्थम् ॥ (सुक्स्तुचौ) ॥ मूले सोमाग्निशुक्रा-
 स्पदमथ शिरसि ब्रह्मणो मध्यदेशे माहेश्वर्यं स्तुवं तं स्तु-
 चमपि पयसां भास्करस्याथ मध्ये । दुर्गागौर्योर्द्विरन्ध्रे
 स्वजनभयहतेर्भूमिकात्यायनीयं देवान्पितृनृषींश्चाविरतकुश-
 लदावाहये वां स्वहोमे ॥ भगवन्पुण्डरीकाक्ष० । शन्नो
 देवी० । महागणपतये० पाद्यं नमः । पुनः शन्नो देवी ।
 आपः क्षीरं । महागणपते कुमार० विनायक ऽ आदित्यमणे
 अनुमतिमणे सरस्वतिमणे पूर्वे देवमुख अग्नेये सप्तजिह्व
 दक्षिणे वैश्वानर नैऋते जातवेदः पश्चिमे अग्ने वायव्ये
 हुताशन उत्तर हुतवाह ईशाने कृष्णावर्मन् मध्ये अ-
 ग्ने सहस्राक्ष शतं ते प्राणः शतं ते व्यानः शतं ते
 तेजः सहस्रमुख ऊर्ध्वे ब्रह्मविष्णुमहेश्वरदेवताः कालि
 करालि मनोजवे सुलोहिते धूम्रे विस्फुलिङ्गिनि सुमन-
 भे विश्वचर्ये ब्रह्माण्डव्यापिनि ज्वालालिङ्गतेजः धूम्रव-

उपनयने

(३४)

अग्निकुण्डादिपूजनम्

रौ नीलवर्णे कपिले ज्वाले तेजोवति हव्यवाहे कव्य-
वाहे रौद्री संहारिणि तापनि पाचिनि । भव देव ऽ
षड्विंशत्तत्त्वानि सप्तजिह्वासहित पावक ब्रह्माण्डव्याप-
कतेजोमयपरमशिवज्वालालिङ्गदेवताः सोम शुक्र अग्ने
महेश्वर ब्रह्मन् अपः भास्कर गौरि दुर्गे कात्यायनि
महि स्रुक्स्रुवदेवताः इदं वोढ्यं नमः । महागणपतये
गन्धादि दक्षिणानैवेद्यान्तम् ॥ अथ पुरोहितपूजा ॥
शतक्रतोर्यथा जीवो विष्णोर्ब्रह्मा यथा पुरः । अध्वर्यो-
भूतथा मे त्वं भव ब्रह्मन्नमोस्तु ते । इन्द्रावृहस्पतिभ्यां
गन्धादि नैवेद्यान्तम् । अथ स्रुक्स्रुवप्रतिपादनम् । सावि-
त्राणि सावित्रस्य देवस्य त्वा स० आत्मनो यज्ञसाफ-
ल्यद्वारा सर्वात्मकविष्णुप्रीत्यर्थं ब्राह्मणाय स्रुक्स्रुवौ प्र-
तिपादयामि ३ प्रतिगृह्णामि ३ ॥ [गृहीत्वापठति हस्तौ
धालयन्] यातारमिन्द्रमवितारमिन्द्र हवे हवे सुहवं शूर-
मिन्द्रम् । ह्वयामि शक्रं पुरहूतमिन्द्रं स्वस्ति नो मघवा
याविन्द्रः । इन्द्रं कुन्तो यवहरं शशीपतिं काष्ठे नि

बाढ ऋषिराहूदूतये । रथं न दुर्गाद्वसवः सदानवो वि
 श्वस्मान्नो अंहसो निष्पिपर्तन । २ चित्तिः स्रक्चिन्तमाज्ज
 वाग्नेदिराधीतं बर्हिः । केतोरग्निर्विज्ञातमग्निर्वाचस्पतिर्हो
 ता मन उपवक्ता प्राणो हविः सामाऽध्वर्युरिन्द्रं गच्छ
 नमः ३ कथा नश्चित्र० ४ अन्नात्परिस्त्रतो रसं०
 ब्रह्मा देवानां० ६ पृथिवी शान्तिरन्तरिक्षं शान्ति०
 [ततोग्निं पुष्पयित्वा] । सप्तहस्तश्चतुश्चङ्गः सप्तजिह्वो वि
 शीर्षकः । त्रिपात्रसन्नवदनः सुखासीनः शुचिस्मितः
 यावद्धोमं तथा यज्ञं करिष्ये त्वदनुज्ञया । तावत्कात्
 मिहातिष्ठ बहे विघ्नं निवारय २ [ततोग्निकोणे धमयेत्
 ओं हुं हुतभुजे स्वाहा ३ अग्ने शके इति (मंत्रः) ॥ (अ
 समित्पूजा) । ओंभूर्भुवः स्वर्मन्त्रेण समिद्धमानयेद्बुधः
 [घृतवती, पयः पृथिव्यामिति घृतदुग्धाभ्यां संस्पृशत् ।
 घृतवती भुवनानामभिध्रियोर्वी पृथिवी मधुदुधे सुपे
 सा । द्यावापृथिवी वरुणस्य धर्मणा विष्कम्भिते
 जरे भूरितेजसा १ पयः पृथिव्यां पयः पृथिवीधु

दिव्यन्तरिक्षे । पयोधाः पयस्वतीः प्रदिशः सन्तु स-
 ह्यम् २ [दर्भकाण्डद्वयं प्रज्वालयावर्तनीयम्] । येन देवा
 ज्योतिषोर्ध्वा उदारयन्येनादित्या वसवो येन रुद्राः ।
 येनाङ्गिरसो महिमानमानशुस्तेनैतु यजमानाय स्वस्ति ।
 [ततो नमस्कारः] । पृथिवी समित्तामग्निं समिन्धे तामहं
 समिन्धे सा मा समिद्धा सुसमिद्धा तेजसा वर्चसा य-
 शसा ब्रह्मवर्चसेन समिन्ध्यात् १ अन्तरिक्षं समित्तां वायुं
 समिन्धे तामहं समिन्धे० २ द्यौः समित्तां सूर्यं समि-
 न्धे तामहं० ३ ॥ ओषधीनां पते सोम हव्यकव्येष्व-
 ऽयुक्ताम् । यथातथागतां सम्यक्दूरीकुरु नमोस्तुते ।
 [ततः पूजा] । हव्यै कव्यै कुरुकुल्यायै सिन्धव्यै सिंहै
 अमृतवर्धिण्यै अमृतरूपिण्यै वह्निप्रियायै । गन्धादि नै-
 वेद्यान्तमर्चयित्वा प्रणमेत् ॥ हव्यं प्रणीहि हव्यं शृ-
 णीहि हव्यं श्रपय हव्यं पाचय हव्यमसि हव्यत्वा हव्यं
 वहसि हव्यं सीद सुगमं प्रयासि ॥ [ततः पुस्तक पूजा ।]
 सरस्वतीं देवयन्तो हवन्ते सरस्वतीमध्वरे तायमाने ।

सरस्वतीं सुकृतो आह्वयन्ते सरस्वतीं दाशुषो वार्यं धातुं
 लक्ष्म्यै मेधायै धरायै धृत्यै तुष्ट्यै वागीश्वर्यै वाग्देवता
 गायत्र्यै सावित्र्यै सरस्वत्यै अमृतेश्वर्यै । गन्धादि नैवे
 द्यान्तमर्चयित्वा । [अग्निभद्रं पठेत्] । अग्नये समनमत०
 वायवे० । सूर्याय० वरुणाय० साम्ने० ब्राह्मणे० रात्रे
 रथाय समन० ॥ इत्यग्निकुण्डपूजा ॥

आदौ बीजवापनम् । उत्तरतः संस्तीर्य० । प्रजापतये उ
 निर्वपामि । एवं प्रोक्षामि ॥ आधारादाज्यभागान्तं हुत्वा
 यजमानपत्नीमानोय । या आपो दिव्या पयसा सम
 भूव या अन्तरिक्ष्या उत पार्थिवासः । तासां त्वा
 वासां रुचाऽभिषिञ्चामि वर्चसा ॥ अभि त्वा वर्चसा
 सिचं यज्ञेन पयसा सह । यथासौ मित्रवर्धनस्तथा त
 सविताकरत् । इन्द्रं विश्वा अवीवृधत्समुद्रं व्यचसं मि
 रथीतमं रथीनां वाजानां सत्पतिं पतिम् ॥ [ऋतौ
 तुर्ध्या स्नातायां निशि प्रजापत्यं चरुं श्रपयित्वा
 स्थालीपाकेन प्रधानं । प्रजापतं नोह त्वदन्य एता वि

जातानि पस्विता बभूव । यत्कामास्ते जुहुमस्तन्नो अस्तु
वयं स्याम पतयो रथीणाम् स्वाहा । तत ऋतुतिथियागा-
दितन्नसमाप्तिः । अग्निं विमुच्य ॥ इति बीजवापनम् ॥ १ ॥

अथ सीमन्तोन्नयनम् ॥ अग्निं परिसमूह्य पर्युच्य
परिषिच्य ६ आदौ पञ्च० । न निर्वापः । पृश्न्याः प-
योसि । आधारादाज्यभागान्तं हुत्वा । (तृतीये गर्भमासे
सीमन्तं कारयते शुद्धपक्षस्य पुण्याहे पर्वणि वा यथो-
क्तमुपसमाधाय जयप्रभृतिभिर्हुत्वा । पश्चादग्नेर्दर्भेषु प्राडा-
सीनायाः सर्वान्केशान्प्रमुच्य प्रसादयति यजमानपत्नी ॥)
यं सीमन्तं कंकतस्ते चकार यद्वा क्षुरः परिवर्ज्य वपं-
स्ते । स्त्रीषु रूपमश्विनौ तन्निधत्तं पौंस्येनेमं संसृजतं वी-
र्येण ॥ इन्द्राणी चक्रे कङ्कतं ससीमन्तं विसर्पतु । पुनः
पतिभ्यो जायन्दा अग्ने प्रजया सह । ॥ पुनः पत्नीमग्नि-
रदादायुषा सह वर्चसा । दीर्घायुरस्या यः पतिर्जीवा-
तु शरदः शतम् । (इति त्रिःश्वेतया शलल्या शमी-
शाखया सपलाशया वा सीमन्तं विविमोदति) ॥ (वा

स्ते राके इत्यथास्याः पृथक्केशपक्षौ सन्नह्यति) । यास्ते
 राके सुमतयः सुपेशसो याभिर्ददासि दाशुषे वसूनि ।
 ताभिर्नो अद्य सुमना उपागहि सहस्रपोषं सुभगे ररा-
 णा ॥ (नीललोहितेन सूत्रेण केशान् ग्रन्थयेत्) ।
 नीललोहितं भवति कृत्या शक्तिर्व्यज्यते । एधन्ते अस्या
 ज्ञातयः पतिर्वन्धेषु बध्यताम् । इति । यो गुरुस्तमर्ह-
 येदेतदेव कुमारीणां सदोद्धरणमत्रैवानवलोभनम् ॥
 (यजमानपत्न्याः) या आपो दिव्या० । चतुर्गृहीतेना-
 ज्यप्रधानम् । ये के च जमा महि नो अहिमाया
 दिवो जज्ञिरे अपां सधस्थे । ते अस्मभ्यमिषये विश्व-
 मायुः क्षप उस्त्रा वरिवस्यन्तु देवाः ॥ तत ऋतुति-
 थियागादितन्त्रसमाप्तिः । विमुच्य । इति सीमन्तोन्न-
 यनम् ॥ २ ॥

अथ पुंसवनम् । अग्निं परिसमूह्य पर्युक्ष्य परिषि-
 च्य । आदौ पञ्च । अग्नये जुष्टं निर्वपामि । इन्द्राय
 जुष्टं निर्वपामि । विष्णवे जुष्टं निर्वपामि । एवं प्रो-

क्षामि । आज्यभागान्तं हुत्वा । या आपो दिव्या ॥
 [अथ पुंसवनं भूयिष्ठगतेषु गर्भमासेषु त्रीन्स्थालीपा-
 कान् श्रपयेत् आग्नेयं ऐन्द्रं वैष्णवं च तेषां यथादैवतं
 जुहोति ।] “अग्निस्तुविश्रवस्तममिति स्थालीपाक-
 स्य ।” अग्निस्तुविश्रवस्तमंतुविब्रह्माणमुत्तमम् । आ-
 नूतं श्रावयत्पतिं पुत्रं ददातु दाशुषे स्वाहा ॥ “पु-
 मानग्निरिति स्रुवेणाज्यहोमः ।” पुमानग्निरजायत पुमांसं
 जनयेत्पुत्रं दशमे मासि सूतवे । येन जातेन विभुना
 जीवेम शरदः शतं पश्येम शरदः शतम् । इति त-
 न्नो महस्व शतिनं सहस्रिणं गोसनिमश्वसनिं वीरम्
 स्वाहा ॥ “इन्द्रक्षत्रमिति स्थालीपाकस्य ।” इन्द्र-
 क्षत्रमभि वाममोजोऽजायथा वृषभश्चर्षणीनाम् । अपा-
 मुदो जनममित्रयन्तमुरुं देवेभ्यो अकृणोरु लोकम् स्वा-
 हा ॥ “पुमानिन्द्र इति स्रुवेणाज्यहोमः ।” पुमानि-
 द्रो अजायत पुमांसं ॥ “प्र तद्विष्णुरिति स्थाली-
 पाकस्य ।” प्र तद्विष्णुः स्तवते वीर्येण मृगो न भी-

मः कुचरो गिरिष्ठः । यस्योरुषु त्रिषु विक्रमणेष्वधि
 क्षियन्ति भुवनानि विश्वा स्वाहा ॥ “पुमान्विष्णुरिति
 सुवेणाज्यहोमः ।” पुमान्विष्णुरजायत पुमांसं जनये
 त्पुत्रं दशमे मासि मृतवे । येन जातेन विश्वना जी-
 वेम शरदः शतं पश्येम शरदः शतम् । इति तन्मे
 मंहस्व शतिनं सहस्रिणं गोसानिमश्वसनिं वीरं स्वाहा ॥
 तत ऋतुतिथियागादितन्त्रसमाप्तिः ॥ इति पुंसवनम् ॥३॥

अथ जातकरणम् ॥ परिसमूह्य पर्युक्ष्य वरिषिच्य
 आदौ पञ्च । न निर्वापः । आज्यभागान्तं हुत्वा ।
 या आपो दिव्याः । (पुत्रे जाते नाम धीयते घोष
 वदाद्यन्तरन्तःस्थं चतुरक्षरं यथोपपत्तिर्वा । अग्निमानी
 तस्मिन्नाज्यभागान्तं हुत्वा सहिरण्ये कांस्ये सम्पात
 नवनयेत् ॥ चतुर्गृहीतेनाज्येनाष्टौ प्रधानाहुतीर्जुहुयात् ।
 हिरण्यगर्भः समवर्तताग्रे भूतस्य जातः पत्तिरेक आ-
 सीत् । स दाधार पृथिवीं द्यामुतेमां कस्मै देवाय ह
 विषा विधेम स्वा “इत्यग्नौ” इति ॥ [इति सहिरण्य

कास्ये आहुतिशेषमवनयेत्] ॥ १ ॥ संवत्सरस्य प्रति
मां ये त्वा रात्रिमुपास्महे । तेषामायुष्मतीं प्रजां राय-
स्पोषेण संसृज स्वा—, हा ॥ २ ॥ काय स्वा—, हा
॥ ३ ॥ कस्मै स्वा—, हा ॥ ४ ॥ कतमस्मै स्वा—, हा
॥ ५ ॥ प्रजापतये स्वा—, हा ॥ ६ ॥ “ प्रजापते
इति द्वाभ्याम् । ” प्रजापते नहि त्वदन्यः, एता वि-
श्वा जातानि परितावभूव । यत्कामास्ते जुहुमस्तन्नो
अस्तु स्वा—, हा ॥ ७ ॥ अमा अमुष्य पुत्रोऽमुष्यासौ
पुत्रो वयं स्याम पतयो रयीणां स्वा—, हा (देवदत्तो
यज्ञदत्तस्य पुत्रो यज्ञदत्तस्य देवदत्तः पुत्रो वयं स्याम
पतयो रयीणां स्वा—, हा ॥ ८ ॥) “ अग्नेरायुरसीति
हिरण्येन मुखं मेध्यं कृत्वा । ” अग्नेरायुरसि तस्य ते
मनुष्या आयुष्कृतस्तेनास्मा अमुष्मा अमुकदेवायायुर्धेहि ।
[पाणिना मुखमद्भिः संस्पृश्य ॥ प्रक्षाल्य स्तनावनुम-
न्त्रयते ॥ मधु वात इति तिसृभिः प्रत्यृचमनुमन्त्रयते]
मधु वात ऋतायते मधु क्षिरन्ति सिन्धवः । माध्वी-

नः सन्त्वौषधीः । (इति दक्षिणस्तनं) । मधु नक्तमुतो-
 षसा मधुमत्पार्थिवं रजः । मधु द्यौरस्तु नः पिता ।
 [इति वामस्तनं] । मधुमान्नो वनस्पतिर्मधुमां अस्तु
 सूर्यः । माध्वीर्गावो भवन्तु नः । [इत्युभौ] ! [ततो
 हिरण्येन सम्पातान्सन्निधृष्य मधु चेत्येके तन्मुखे आ-
 युर्धयेति [बालकस्य नाम संगृह्य] सप्तभिराज्यं स्तनौ च
 पाययेत्पिता] । “ अमुकेदत्त ” आयुर्धय । जरान्धय ।
 सत्यन्धय । श्रियन्धय । ऊर्जन्धय । ज्योतिर्धय । रा-
 यस्पोषन्धय । ब्रह्मवर्चसं धय । जीव शरदः शतं प-
 श्य शरदः शतम् । “ इति मूर्ध्नि निघ्राप्य बोधश्चमे-
 ति स्वस्त्ययनं वाचयति । ” बोधश्च मा प्रतीबोधश्च
 पुरस्ताद्गोपायताम् । अस्वमश्च माऽणवद्राणश्च दक्षिणतो
 गोपायताम् । गोपायमानश्च मा रक्षमाणश्च पश्चाद्गोपा-
 यताम् । जागृविश्च माऽरुन्धती चोत्तराद्गोपायताम् ।
 अनमित्रं नो अधरागऽनमित्रमुदक्कृधि । इन्द्राऽनमित्रं
 नः पश्चादऽनमित्रं पुरस्कृधि । अनमित्रैरहोभिः सचेम-

हि विश्वेदेवाः । अनमित्रा न उशसः सन्तु निष्पुचः ।
 याः षडुर्वीः पञ्च प्रदिशस्ता न पान्तु , मित्रधा नो
 मित्रे दधात अभयं नो अस्तु , ये रात्रीमनुतिष्ठथ
 ये च भूतेषु जागृथ , पशून्ये सर्वात्रक्षत तेन आत्मसु
 जागृत ॥ बोधप्रतीबोधाऽस्वप्नानवद्राणो गोपायमान रक्ष-
 मान जागृवेरुन्धति , ये देवास्तनूपाः स्थ ते म इह
 तन्वस्पात , बोधप्रतीबोधेत्यसौ वा आदित्यो बोधः ,
 प्रतीबोधोग्निः , स्वप्नावद्राणेति चन्द्रमा वा अस्वप्नोयं
 य्यः पवते सोनवद्राणो गोपायमानरक्षमाणेत्यहर्वै गो-
 पायमानो रात्रीरक्षमाणो जागृवेरुन्धतीति यज्ञो वै जा-
 गृविर्दक्षिणारुन्धत्येते वै देवा राष्ट्रभृतस्तानेवेष्टे आत्म-
 नो गोपीथाय । इति ॥ तत ऋतुतिथ्यादि तन्त्रस-
 माप्तिः ॥ विमुच्य ॥ इति जातकरणम् ॥ ४ ॥

अथ नामकरणम् ॥ अग्निं परिसमूह्य पर्युच्य परि-
 पिच्य । आदौ पञ्च ॥ काय प्रजापतये नामकरणदे-
 वताभ्यो जुष्टं निर्वपासि । एवं प्रोक्षामि । आच्यभ-

गान्तं हुत्वा ॥ [दशम्यां तस्मिन्नेवाग्नौ पयसि स्थाली-
 पाकं श्रपयित्वा] । सर्वगन्धैः फलोत्तरैः सशिरसः
 स्नापयित्वाऽहतेन वाससा प्रच्छाद्य । या आपो दिव्याः
 [बालकस्य मन्त्रस्नानम्] ॥ “ स्थाली पाकस्य जुहोति’
 कया नश्चित्र आशुवदूती सदा वृधः सखा । कय
 शचिष्ठया वृता स्वाहा ॥ १ ॥ कस्त्वा सत्यो मदनां मंहि
 ष्ठो मत्सदन्धसः । दृढा चिदारुजे वसु स्वाहा ॥ २ ।
 कया तच्छृण्वे शच्या शचिष्ठो यया कृणोति मुहु
 काचिदृष्वः । पुरु दाशुष्वे विचयिष्ठो अंहोथा दधार्
 द्रविणं जन्त्रि स्वाहा ॥ ३ ॥ प्रजापतये स्वाहा ॥ ४ ॥
 प्रजापते नहि त्वदन्य० ॥ ५ ॥ देवदत्तो यज्ञदत्तस्
 पुत्रो यज्ञदत्तस्य देवदत्तः पुत्रो वयं स्याम पतये
 रयीणां स्वाहा ॥ ६ ॥ अग्नेरायुरसीति तुल्यमाललाट
 मभिमर्षणम् ॥ [तदेव नाम धीयते इत्येके] ॥ तत ऋ
 तुतिथ्यादि । परि ते दूळ भोरथो अस्मां अश्नाति विश्वतः
 येन रिक्षसि दाशुषः ॥ सान्नित्राणि काय प्रजापतये

वो यन्नवमैस्तन्नवनीतमभवो यदध्रियथास्तद्धृतमभवः
 घृतस्य धाराममृतस्य पन्थामिन्द्रेण दत्तं प्रयतं भरु-
 द्विः, तत्त्वा विष्णुरन्वपश्यत्तत्त्वेळा गव्यैरयेत् ॥ (पाव-
 मानेन घृतपात्रात्सुवर्णमुदधृत्य ॥) पावमानेन त्वा
 स्तोमेन गायत्र्या वर्तन्योपांशोर्वीर्येणोद्वराम्यसौ ॥ १ ॥
 अमुकदेव । असौ शब्दस्थाने कुमारस्य नाम आम-
 न्त्रणप्रथमान्तं ग्राह्यम् ॥ बृहता त्वा रथन्तरेण विष्ट-
 भा वर्तन्या शुक्रस्य वीर्येणोत्सृजाम्यसौ ॥ २ ॥ अग्ने-
 स्त्वा मात्रया जगत्या वर्तन्या देवस्त्वा सवितोन्नयतु
 जीवातवे जीवनस्याया असौ ॥ ३ ॥ अमुकशर्मन् ॥
 (देवा आयुष्मन्त इति षड्भिर्यजमानाय प्रयच्छेति ॥)
 देवा आयुष्मन्तस्तेऽमृतेनायुष्मन्तस्तेषामयमायुषाऽयुष्मा-
 नस्त्वसौ ॥ १ ॥ असौ शब्दस्थाने शिशोः प्रथम-
 नाम ग्राह्यम् । ब्रह्मायुष्मत्तद्ब्रह्मणैरायुष्मत्तस्यायमायुष-
 युष्मानस्त्वसौ ॥ अमुकदत्तः ॥ २ ॥ अग्निरायुष्म-
 त्कनस्पतिभिरा० । अमुकस्वामी ॥ ३ ॥ यज्ञ

युष्मान् स दक्षिणाभिरा० । अमुकदेवः ॥ ४ ॥ सोम
 आयुष्मान् स ओषधीभिरा० । अमुकशर्मा ॥ ५ ॥
 ओषधय आयुष्मतास्ता अद्भिरायुष्मतीस्तासाम० । अ-
 मुकसोमः ॥ ६ ॥ तत्पितृव्यायुरेव निरवधयेदिति [पि-
 वति] ॥ [हिरण्यादघृतं प्रक्षाल्य] इममग्न [इति कण्ठे
 आवधाति] ॥ इममग्न अयुषे वर्चसे कृधि तिग्ममोजो
 वरुण संशिंशाधि । मातेवास्मा अदिते शर्म यच्छ
 विश्वे देवा जरदष्टिर्यथाऽसत् ॥ (तस्य ललाटमभिमृ-
 श्याश्विनोः प्राण इति जपति ।) अश्विनोः प्राणस्तौ
 ते प्राणं दत्तां तेन जीव । मित्रावरुणयोः प्राणस्तौ
 ते प्राणं दत्तां तेन जीव । बृहस्पतेः प्राणः स ते
 प्राणं ददातु तेन जीव ॥ “ बालकालिङ्गनं पित्रोरङ्गा-
 दिति ” ॥ अङ्गादङ्गात्संभवसि हृदयादभिजायसे । आ-
 त्मा वै पुत्रनामासि जीव शरदः शतं पश्य शरदः
 शतमिति मूर्ध्नि निघ्राप्य , पूर्णां दत्त्वा ॥ मा नस्तोके
 वृथा बोधश्च सा इति स्मरत्यननं वाचमिति वि-

मुच्य ॥ इति नामकरणम् ॥ ५ ॥

अथ सूर्यदर्शनम् ॥ परिसमूह्य पर्युच्य परिषिच्य ।
 आदौ पञ्च । मित्राय जुष्टं निर्वपामि । एवं प्रोक्षाभि-
 आज्यभागान्तं हुत्वा ॥ [तृतीयेऽर्धमासे दर्शनमादि-
 त्यस्योदिते त्वादित्ये रथचक्रमात्रं द्विहस्तप्रमाणं स्थ-
 ण्डिलमुल्लिख्य ॥ “मौञ्जीग्रन्थे रक्तश्चेते मण्डले सूर्यच-
 न्द्रयोः । वर्तले नवरेखाढ्ये वितस्ति संमिते यजेदिति ” ॥
 तरणिरिति चतुर्भिः सुवेणाज्यहोमः] । तरणिर्वि-
 श्वदर्शतो ज्योतिष्कृदसि सूर्य । विश्वमाभासि रोचन-
 म् स्वाहा ॥ १ ॥ दिवो रुक्मा उरुचक्षुरुदेति दूरे
 अर्थस्तरणिर्भ्राजमानः । नूनं जनः सूर्येण प्रसूता अ-
 यन्नर्थानि कृणवन्नपांसि स्वाहा ॥ २ ॥ उदुत्यं जात-
 वेदसं देवं वहन्ति केतवः । दृशे विश्वाय सूर्य-
 स्वाहा ॥ ३ ॥ चित्रन्देवानामुदगादनीकं चक्षुर्भिन्न-
 वरुणस्याग्नेः । आप्राद्यावापृथिवी अन्तरिक्षं सूर्य अ-
 सो जगत्स्तस्थुपश्च स्वाहा ॥ ४ ॥ ततः सूर्यपूजनम्

संवः सृजामि० । अश्विनोः० । गायत्र्यै नमः । ३
 भास्कराय विद्महे सहस्ररश्मये धीमहि । तन्नः सूर्यः
 प्रचोदयात् । ३ । अद्यतावत्० । मित्रस्य सानुचरस्य
 आत्मनो० सुतस्य मौञ्जीबन्धननिमित्तं सूर्यपूजनमर्चा-
 महं करिष्ये ॐ कुरुष्व । मित्रस्य सानुचरस्येदमासनं
 नमः । मित्राय सानुचराय त्वां पूजयामि ॐ पूजय ।
 मित्रं सानुचरमावाहयिष्यामि ॐ आवाहय ॥ आवा-
 हयाम्यहं देवं भानुं सर्वजगद्गुरुम् । अरुणः सारथि-
 र्यस्य सप्ताश्वरथवाहनः ॥ एहि सूर्य सहस्रांशो० ।
 आकृष्णेन० । यवान्विकीर्य । शन्नो देवी । लाजा
 गन्धो वचा कुष्ठं बालुकं पद्मकेसरम् । नागकेसरसं-
 युक्तं पाद्यमेतत्प्रकल्पयेत् । मित्राय सानुचराय पाद्यं
 नमः । पुनः शन्नो देवी० । आपः क्षीरं । कुङ्कु-
 मागुरुकर्पूरचन्दनैश्च सुगन्धिभिः । मृगजातीसमायुक्ते-
 रर्घ्यमेतत्प्रकल्पयेत् । मित्र सानुचर इदं वोढ्यं नमः ।
 विनायकानुचरस्य समस्तभक्तं गन्धो वमः एवमेव

नमः पुष्पं नमः । दक्षिणान्तं । अमृतमस्तु ॐ नमः
 आदित्याय ऋषिकश्यपपुत्राय अदितेर्गर्भसम्भूताय रक्त-
 वर्णसदृशाय रक्ताम्बरस्त्रीरवाससे तपसोग्ररूपधराय भ-
 क्तिभावनाय आरुह्य मेरुं प्रदक्षिणं कृत्वा ग्रहमण्डलं
 प्रविश्य इत्यक्षतगन्धपुष्पधूपदीपसुवर्णरचितं बलिं प-
 रिकल्पयामि स्वर्गणैः परिवृतः प्रीतमानसो भव ऋते
 ते नमः मित्राय सानुचराय नमो नैवेद्यं निवेदयामि
 नमः । [मित्रो जनन्या । प्रसमित्र इति स्थालीपाक-
 स्य] ॥ मित्रो जनन्यातयति प्रजानां मित्रो दधार पृ-
 थिवीमुत द्याम् । मित्रो कृष्टीरनिमिषाभिचष्टे मित्राय हव्यं
 घृतवद्विधेम स्वाहा १ प्रसमित्रमत्तो अस्तु प्रयस्वान्यस्त
 आदित्य शिञ्जते व्रतेन । न हन्यते न जीयते त्वोत्ते
 नैनमंहो अश्नोत्यन्ति नो दूरात् स्वाहा २ ॥ [अभ्यावर्त
 स्वेति कुमारमभ्युदानयति] अभ्यावर्तस्व पृथिवी यज्ञेन प-
 यसा सह । वपां ते अग्नीरिषतो आरोहत् । द्रष्टे नम इति
 अथ श्रुतिर्योपस्थानम् ॥ द्रष्टेनम उपहस्ते नमो द्रष्टे

पनयने

(५२)

चन्द्रदर्शनम्

मः ख्यात्रे नम उपख्यात्रे नमोऽनुक्शात्रे नमः शृण्वते
म उपशृण्वते नमः सते नमोऽसते नमो जाताय नमो
निष्यमाणाय नमो भूताय नमो भविष्यते नमश्चक्षुषे न-
श्रोत्राय नमो मनसे नमो वाचे नमो ब्रह्मणे नमः
न्ताय नमस्तपसे नमः ॥ अदृश्रन्नस्य केतवो विरश्म-
जनाननु । आजन्तो अग्रयो यथा ॥ सर्पिष्मदन्नं ब्रा-
ह्मन्भोजयेत् । तत ऋतुतिथ्यादि तंत्रसमाप्तिः ॥ विष्णु-
॥ इति सूर्यदर्शनम् ॥ ६ ॥

अथ चन्द्रदर्शनम् ॥ अग्निं परिसमूह्य पर्युक्ष्य परिषि-
 । आदौ पञ्च । सोमाय जुष्टं निर्वपामि । एवं प्रो-
मि । आज्यभागान्तं हुत्वा ॥ मक्षूदाता, भूयो जात
माज्यस्य जुहोति ॥ मक्षूदाता मातरिश्वा वचोभिश्चन्द्रो
भूताद्वर्धते जायमानः । आयुः प्रजाममृतं सौभगत्वं प्र
द्रमास्तिरते दीर्घमायुः स्वाहा ॥ १ ॥ भूयो जातो ह-
चन्द्रमास्मात्पूर्णः पुरस्तात्पयसो हविर्भिः । पयो ग-
देवता पिबन्मानश्चन्द्रो मृतजन्मभयं कुर्यात् स्वाहा ॥

ततः सोमपूजनम् । सूर्यस्योपरि नवरेखात्म वर्तुलं स
ममण्डलमुल्लिख्य ॥ संवः सृजामि । अश्विनोः ।
यत्रै नमः ३ निशाकराय विद्महे शीतरश्मये धीमहि
तन्नः सोमः प्रचोदयात् ३ अद्य तावत् सोमस्य सा
चस्य । आत्मनो० सुतस्य मौज्जीवन्धननिमित्तं चन्द्र
जनमर्चामहं करिष्ये ॐ कुरुष्व । सोमस्य सानुचर
दमासनं नमः । सोमाय सानुचराय त्वां पूजयामि
पूजय । सोमं सानुचरमावाहयिष्यामि ॐ आवाहय ।
वान्विकीर्य । आवाहयाम्यहं देवं चन्द्रं नक्षत्रनायक
शम्भोः शिरस्यलंकारं प्रत्यक्षं लोकनायकम् । शुक्लव
या ते धामानि । शन्नो देवी० । लाजाश्च । सो
सानुचराय पाद्यं नमः । पुनः शन्नो देवी० ।
क्षीरं० । सोम सानुचर इदं वोढ्यं नमः । सोमाय
नुचराय समालभनं । दक्षिणान्तं । सावित्राणि० ॐ
मः सोमाय अत्रिपुत्राय अमृतोद्भवाय शुक्लवर्णसह
शुक्लाम्बरचीरवाससे तपसोग्ररूपधराय भक्तिभावनाय

रुह्य मेरुं प्रदक्षिणं कृत्वा ग्रहमण्डलं प्रविश्य इत्यक्षत-
 गन्धपुष्पधूपदीपसुवर्णरचितं बलिं ते परिकल्पयामि स्व-
 गणैः परिवृतः प्रीतमानसो भव ऋतं ते नमः सोमाय
 सानुचराय नमो नैवेद्यं निवेदयामि नमः ॥ आप्याय-
 स्व, सन्ते पयांसीति स्थालीपाकस्य । आप्यायस्व स-
 मेतु ते विश्वतः सोम वृष्णयम् । भवावाजस्य सङ्गथे स्वा-
 हा १ सन्ते पयांसि समयन्तु वाजाः संवृष्णयान्यभि-
 मातिषाहः । आप्यायमानो अमृताय सोम दिवि श्र-
 वांस्युत्तमानि धिष्व स्वाहा २ । (अभ्यावर्तस्वेति कुमा-
 रमभ्युदानयति ।) अभ्यावर्तस्व पृथिवी यज्ञेन पयसा
 सह । वपां ते अग्ने र्षितो अरोहत् ॥ (यथादित्यं, न-
 वो इत्युपस्थानम् ।) यथादित्यमादित्या आप्याययन्ति
 यथक्षितिमक्षितयो वदन्ति । एवं मामिन्द्रो वरुणो वृ-
 हस्पतिराप्याययन्तु भुवनस्य गोपाः १ नवो नवो भ-
 वति जायमानोऽह्नां केतुरुपसामेत्यग्रम् । भागन्देवेभ्यो
 विधातायन्मन्त्रमस्ति रते दीर्घमायुः ॥ २ ॥

काशो आदर्शपर्यायः दक्षिणा । तत ऋतुतिथ्यादित
सर्माप्तिः विमुच्य । इति चन्द्रदर्शनम् ॥ ७ ॥

अथान्नप्राशनम् । अग्निं परिसमूह्य पर्युच्य परि
च्य । आदौपश्च । अन्नपतये जुष्टं निर्वपामि एवं
क्षामि । । आज्यभागान्तं हुत्वा । (षष्ठे मासेऽन्न
शनं दन्तेषु वा जातेषु सर्वाण्यन्नानि संयूय साध
त्वा आयुर्धा देव, घृतपृतीक इति च द्वाभ्यां सुवे
ज्यहोमः ।) आयुर्धा देव जरसं वृणानो घृतं वसानो
पृष्टो अग्ने । घृतं पिवन्नमृतं चारु गन्धं पितेव
जरसे नयेमं स्वाहा ॥ १ ॥ घृतप्रतीको घृतपृष्टो
मिधृतं हवनो घृतमस्य धाम । घृतशुषो हरितस्त्वा
हन्तु घृतं पिवन्न्यजताद्देव देवान् स्वाहा ॥ २ ॥
(अन्नपतेरिति स्थालीपाकस्य ।) अन्नपते अन्नस्य नो
ह्यऽनमीवस्य शुष्मिणः । अ प्रदातरं तारिषं ऊर्जं
देहि द्विपदे चतुष्पदे स्वाहा । अनयैव कुमारमपि
अं प्राशयेत् । [देवाग्रतोऽथ विन्यस्य शिल्पभाण्ड

सर्वशः । अस्त्राणि सर्वशास्त्राणि ततः पश्येत लक्ष-
णम् । प्रथमं यन्मृजेद्वालस्ततो भाण्डं स्वयं तदा । जी-
वितं तस्य बालस्य तेनैव तु भविष्यति ।] तत ऋतु-
तिथ्यादितंत्रसमाप्तिः । इत्यन्नप्राशनम् ॥ ८ ॥

अथचूडाकरणम् ॥ परिसमूह्य पर्युक्ष्य परिषिच्य ।
आदौ पञ्च ॥ न निर्वापः । पृश्न्याः पयोसि । आ-
ज्यभागान्तं ॥ (तृतीयस्य वर्षस्य भूयिष्ठेषु गतेषु चू-
डाः कारयते । दक्षिणतः कण्टावसिष्ठानाम् , उभय-
तोऽत्रिकश्यपानम् , मुण्डा भृगवः , पञ्च चूडा आङ्गि-
रसानाम् , वाजिमेके मङ्गलार्थं शिखिनोऽन्ये यथाकुल-
धर्म वा ॥ [शुद्धपक्षस्य पुण्याहे पर्वणि वा यथोक्तमुप-
समाधाय जयप्रभृतिभिर्हुत्वा ।] आज्यभागान्तं । अ-
यमगात्सविता क्षुरेणोष्णेन वायो उदकेन एहि । आ-
दित्या रुद्रा वसवः सचेतसः सोमस्य राज्ञो वपत प्र-
चेतस इत्युष्णा अपोऽभिमन्त्रयते । उष्णाश्च शीताश्च
समेत्य सर्वा ब्रह्मस्पतिः सविता सत्यधर्मा तदनुमन्त्रय-

ताम् । सोमपुत्रस्याध्वरस्य । आर्द्रदानवः स्थ जीवदा-
नवः स्थोन्दतीरिहैनमवताऽप उन्दन्तु जीवसे दीर्घायुत्वा-
य वर्चसे इत्यभ्युन्देत् । ओषधे त्रायस्वैनमिति दर्भम-
न्तर्धाय, स्वधिते मैत्रं हिंसीः । इति क्षुरेणाभिधाय ।
येनावपत्सविता क्षुरेण सोमस्य राज्ञो वरुणस्य विद्वान् तेन
ब्रह्मणो वपतेदमद्यायुष्माञ्जरदष्टिर्यथाऽसत् अयमसौ अ-
मुकदेवः इति दक्षिणकेशान्ते । प्रागग्रेण दर्भेण ॥ १ ॥
एवं । आर्द्रदानवः स्थ० । ओषधे त्रायस्वैनमिति ।
येन धाता बृहस्पतिरग्नेरिन्द्रस्य चायुषे वपत् । तेना-
स्यायुषे वप सुश्लोक्याय स्वस्तये अयमसौ अमुकदत्तः
इति पश्चिमकेशान्ते उदगग्रेणदर्भेण ॥ २ ॥ आर्द्रदा-
नवः स्थ० । ओषधे त्रायस्वैनं । स्वधिते मैत्रं हिंसीः
येन पूषा प्रजापतेरग्नेः सूर्यस्य चायुषे वपत् । तेना-
स्यायुषे वप सुश्लोक्याय स्वस्तये अयमसौ अमुकच्छ-
न्दः इत्युत्तरकेशान्ते पूर्वाग्रेण दर्भेण० ॥ ३ ॥ आर्द्रदा-
नवः स्थ । ओषधे त्रायस्वैनम् । स्वधिते मैत्रं हिंसीः

येन भूयश्च रात्री ज्योक् पश्या च सूर्यम् । तेनास्या-
युषे वप स्वश्लोक्याय स्वस्तये अयमसावमुकशर्मा इति
पूर्वकेशान्ते प्रागग्रेण दर्भेण ॥ ४ ॥ [इति प्रतिदिशं
प्रतिमंत्रं दर्भक्षुरकर्म] यत्क्षुरेण वर्तयता सुपेशसा वप्त-
वपसि केशात् । शुन्धि शिरो माऽस्यायुः प्रमोषीरिति
[लोहायसं क्षुरं केशवापाय प्रयच्छति] मा ते केशान-
नुगात्तेज एतत्तथा धाता दधातु ते । तुभ्यमिन्द्रो बृ-
हस्पतिः सविता वर्च आदधुरिति (प्रपततोऽनुमन्त्रयते
सुहृत्परिग्राह्यानुप्यमानान्हरितगोमये समवचितोति) उ-
पत्वाय राज्ञो वरुणस्य केशान्सोमो धाता सविता वि-
ष्णुरग्निः । तेभ्यो निधानं बहुधान्वविन्दन्नन्तरा द्यावा-
पृथिवी अवस्युः [इति प्रागुदीचीं द्वियमाणाननुमन्त्रय-
ते] अरिक्ते पर्याश्लेषयते इतिश्रुतिः ॥ बालकं स्नाप-
यित्वा । या आपो दिव्याः ॥ चतुर्गृहीतेनाज्यप्रधानं
। ये के च जमा । तत ऋतुतिथ्यादितत्रसमाप्तिः ॥ कले-
वरं ददाति पञ्चमगुणं तिलपिशलं केशवापाय प्रयच्छति

सर्पिष्मदन्नं ब्राह्मणान्भोजयेत् ॥ इति चूडाकरणम् ॥ ६

अथोपायनम् अग्निं परिसमूह्य पर्युच्य परिषिच्य
आदौ पञ्च । न निर्वापः । मेधायै सरस्वत्यै
न्दोभ्यः उपायनदेवताभ्यः अग्नये वैश्वानराय इदम
ज्यमर्पयामि नमः । आज्यभागान्तं हुत्वा ॥ (तत्रा
विद्यारम्भः ॥) वसोऽहृतं ब्रह्मसूत्रमश्मानं दधि मेखल
म् । अजिनं नवनीतं च दण्डं चात्रोपकल्पयेत् ॥ (स
प्तमे वर्षे ब्राह्मणस्योपायनम् । नवमे राजन्यस्य । एक
दशे वैश्यस्य आ षोडशाद्राह्मणस्यानतिक्रमः । द्वावि
शाद्राजन्यस्य । चतुर्विंशाद्वैश्यस्य । स्नातोऽपकेऽश्वे यथो
क्तमुपसमाधाय जयप्रभृतिभिर्हुत्वा ।) रेवतीस्त्वा व्यक्ष
न्कृत्तिकाश्चक्रतुस्त्वा अपसस्त्वा व्यतन्वत धियोऽवयव
वशा अमृजत्सहस्रमन्तां अभितो दधन्ताऽशीतीर्मध्यम
वयन्नु नारीरित्यहृतं वासोभिमन्त्रयते ।] देवीर्देवाय परि
सावित्रे परिधत्त वर्चस इमं शतायुषं कृणातु जीव
कमिति परिधापयति । जरां गच्छ परिधत्स्व वास

भूर्वा पीवानभिः शस्तिपावा शतं च जीव शरदः पुरु-
 ची रायश्च पूषमुपसंव्ययस्व ॥ परीमं सोमं तेजसे म-
 हे श्रोत्राय दध्मसे यथैनं जरसं नयज्ज्योक्श्रोत्राय जाग-
 रज्ज्योक्श्रोत्रेऽधिजागरदि (तिब्राह्मणस्य) परीममिन्द्र-
 मोजसे महे क्षत्राय दध्मसे यथैनं जरसं नयज्ज्योक्क्षेत्राय
 जागरज्ज्योक्क्षेत्रेऽधिजागरदि [ति राजन्यस्य] परीमं मनु-
 मायुषे महे पोषाय दध्मसे यथैनं जरसं नयज्ज्योक्पोषाय
 जागरज्ज्योक्पोषेऽधिजागरदि [ति वैश्यस्य] परीदं वासो
 धियाः स्वस्तये भवा पीवानऽभिः शस्तिपावा शतं च
 जीव शरदः सवीरो वसूनि चोग्रो विभजस्व जीवन्निति
 (परिहितवाससमनुमन्त्रयते) ॥ योगे योगे तवस्तरं वा-
 जे वाजे हवामहे । सखायमिन्द्रमृतये ॥ युवा सुवासाः
 परिवीत आगात्स उच्छ्रेयान्भवति जायमानः । तंधी-
 रासः कवय उन्नयन्ति स्वाध्यो मनसा देवयन्तः ॥
 (ततः कृदाचमनम् ।) यज्ञोपवीतमिति “ ब्रह्मसूत्रं
 परिधापयति ” ॥ यज्ञोपवीतं परमं पवित्रं प्रजापतेर्य-

त्सहजं पुरस्तात् । आयुष्यमग्र्यं प्रतिमुञ्च शुभ्रं यज्ञो-
 पवीतं बलमस्तु तेजः ॥ यज्ञोपवीतमसि यज्ञस्य त्वो-
 पवीतेनोपनह्यामि ॥ “ततः कृदाचमनम्” ॥ पवित्र-
 पाणिः । आब्रह्मन्निति ललाटे तिलकं कारयित्वा । यदाव-
 धन् अग्निमभि दक्षिणमानीय । एह्याश्मानमातिष्ठाश्मेव त्वं
 स्थिरो भव । कृष्वन्ति विश्वेदेवा आयुष्टे शरदः शत-
 म् । इति “दक्षिणेन पदाश्मानमास्थापयति” मम ब्र-
 ते हृदयं ते ददामि मम चित्तमनु चित्तं ते अस्तु ।
 मम वाचमेकव्रतो ज्वपस्व बृहस्पतिस्त्वा युनक्तु मह्यमि
 (ति नाभिदेशादूर्ध्वं पाणिनोन्मार्ष्टि) ॥ दधि क्राव्णो
 “इति त्रिदधिर्भक्षयित्वा” ॥ दधि क्राव्णो अकारिपं
 जिष्णो अश्वस्य वाजिनः । सुरभि नो मुखा करत्प्रा
 ण आयुषि तारिषत् ॥ “ब्रह्मचर्यमागामुप मा नयस्वे
 ति वाचयित्वा ॥” [पश्चादग्नेर्दग्धेष्वासीनं कृतपादोपसं-
 गृहणं गुरुः प्रणवं व्याहृतीश्चाध्यापयति] ॥ “अधीहि
 माः ॥ व्याहृतीमे भवाननुब्रवीतु ॥ प्रणवस्य अधीष-

ब्रह्मा गायत्रं छन्द एव च । देवोऽग्निर्व्याहृतिषु च वि-
 नियोगः प्रकीर्तितः ॥ प्रजापतेर्व्याहतयः पूर्वस्य पर-
 मेष्ठिनः । व्यस्ताश्चैव समस्ताश्च ब्राह्ममक्षरमोमिति ॥
 व्याहृतीनां समस्तानां दैवतं तु प्रजापतिः । व्यस्ता-
 नामयमग्निश्च वायुः सूर्यश्च देवताः ॥ छन्दश्च व्याहृती-
 नामेकाक्षराणामुक्ताख्यं, द्व्यक्षराणामत्युक्ताख्यमि (ति वो-
 धयित्वा । “ उँभूर्भुवःस्वः ” [इति त्रिर्वाचयति] । इयं
 दुरुक्तादि (ति वाचयन्मेखलां त्रिगुणां त्रिप्रदक्षिणामा-
 वध्नाति ।) इयं दुरुक्तात्परिवाधमाना वर्णं पवित्रं पुनती
 म आगात् । प्राणापानाभ्यां बलमाभजन्ती सखा दे-
 वी सुभगा मेखलेयम् ॥ ऋतस्य गोप्त्री तपसस्तरुत्री
 घृती रक्षः सहमाना अरातिम् । सा नः समन्तमनु
 परेहि भद्रे भर्तारस्ते मेखले सा रिषाम ॥ श्रद्धाया
 दुहिता तपसोधिजाता स्वसर्षीणां मन्त्रकृतां बभूव ।
 सा मा मेखले परिरेरिहस्व मयि देहि तपइन्द्रियं च ॥
 (इति वाचयन्मेखलामावध्नाति) मौञ्जं त्रिवृता ब्रा-

ह्मणाय । मौर्वी धनुर्ज्या राजन्याय । सौत्री वैश्याय ”
चित्तस्य समोसि दैव्यो ग्रन्थिरसि मा विसस्त्रे (इ-
ति त्रिगुणं प्रवरसंख्यया वा ग्रन्थि कृत्वा) ॥ “ मि-
त्रस्य चक्षुरित्यजिनम् ” ॥ मित्रस्य चक्षुर्धरुणं बलाय
तेजो यशस्वी स्थविरं समृद्धम् । अनाहनस्यं वसनं च-
रिष्णु परीदं वाज्यजिनं दधेयमि (ति वाचयन्नैण्येयं च-
र्म ब्राह्मणाय प्रयच्छति । वैयाघ्रं राजन्याय । रौरवं वै-
श्याय) ॥ तच्चक्षुरि [त्यादित्यमुपस्थापयति] ॥ तच्च-
क्षुर्देवहितं पुरस्ताच्छुक्रमुचरत् । पश्येम शरदः शतं
जीवेम शरदः शतम् ॥ “ को नामासीत्युक्ते । अभिवा-
दने प्रोक्ते ” । असौ अहं भोरि “ ति प्रत्याह ” ॥ गु-
रोः पादावुपसंगृह्य ब्रह्मचार्यभिवादयते । यथा । [अ-
भिवादये देवशर्माहं भोः । “ इत्येवमभिवादयते ” ॥
आयुष्मान्भव सौम्य देवशर्म ३ न् “ इति प्रत्यभिवा-
दनम् ” ॥] व्यतस्तपाणिना कार्यमुपसंगृहणं गुरोः ।
सत्येन सत्यः स्पृष्टव्यो दक्षिणेन तु दक्षिणः ॥ अ-

कारश्वास्य नाम्नोन्ते वाच्यः पूर्वोक्षरः प्लुतः । यो न
वेच्यभिवादस्य विप्रः प्रत्यभिवादनम् ॥ नाभिवाद्यः
स विदुषा यथा शूद्रस्तथैव सः ॥ देवस्य त्वा सवितुः
प्रसवेश्विनोर्बाहुभ्यां पूष्णो हस्ताभ्यां हस्तं गृह्णामि ।
अमुकस्वामिन् ! उपनयेऽसौ सविता ते हस्तमगृहीत् अ-
मुकच्छन्द ! अग्निराचार्यस्तवामुकस्वामिन् । कस्त्वां क
मुपनयेऽसौ अमुकशर्मन् ! काय त्वा परिदधामि अमु-
कदेव ! कस्य ब्रह्मचार्यऽसि । प्राणस्य ब्रह्मचार्यस्मी
“ति प्रत्याह” । एवं । प्रजापतये त्वा परिदधामि ।
देवाय त्वा सवित्रे परिदधामि । बृहस्पतये त्वा परि-
दधामि अमुकदत्त ! ॥ देव ! सवितरेष ते ब्रह्मचारी तं
गोपाय सुदीर्घाय स मा मृत । १ । अग्निपुत्रैष ते० । २
वायुपुत्र० । ३ । सूर्यपुत्र० । ४ । विष्णुपुत्रैष ते० । ५ ।
ब्रह्मपुत्रैष ते० । ६ । [ततो ब्रह्मचार्यसि “इति पञ्चभि-
रनुशास्ति बाढमिति प्रत्याह ॥] ब्रह्मचार्यसि । अपो-
दानं कर्म कुरु । दिवा मा सुषमासीः । रात्रं मञ्ज ।

मेधां मह्य "मिति वाचयति" । मेधां मह्यमङ्गिरसो
मेधां सप्तर्षयोऽदधुः । मेधामग्निश्च वायुश्च मेधां धा-
ता दधातु मे । १ । मेधां मे वरुणो राजा मेधामग्नि-
र्दधातु मे । मेधामिन्द्रश्च सूर्यश्च मेधां देवी सरस्वती
। २ । या मेधा अप्सरस्तु गन्धर्वेषु च यन्मनः । दै-
वी मानुषी या मेधा सा मामाविशतादिह । ३ । श-
रीरं मे विचक्षणं वाङ्मे मधुमद्बुधे । निशामितं निशा-
मये मयि श्रुतम् । ४ । यन्मेनूक्तं तद्रमतां शक्यं य-
दनु ब्रुवे, प्रियाः श्रुतस्य भूयांसं मेधया संविधीमहि ।
अवृधमहमवृधस्त्वमसौ सौम्य प्राणस्तन्मे, गोपाय ब्रह्म-
णतदाणीस्थ श्रुतं मे मा प्रहासीत् । ५ । (ततो हस्तौ
विमुच्य) । आज्यदर्शनम् ॥ आत्मनोवाङ्० । मेधायै
सरस्वत्यै छन्दोभ्यः उपायनदेवताभ्यः अग्नये वैश्वान-
राय इदमाज्यमर्पयामि नमः ॥ मेधां मह्यमि [ति सप्त
प्रधानाहुतीर्वैश्वदेवींच चतुर्गृहीतेनाज्येन जुहुयात्] मेध-
मह्यमङ्गिरसो १ । मेधां मे वरुणो राजा । २ । या मेधा अ-

सरःसु । ३ । शरीरं मे । ४ । यन्मेनूक्तं । ५ । छ-
 दोभ्यः स्वाहा । ६ । उपायनाय । ७ । ये के च जमा
 । ८ । “क्रतुर्नामधेयेन च यथोपचरितः क्रतुर्भवत्येवं
 दोक्तानि सर्वाणि” ॥ पश्चादग्रेर्दर्भेषु प्राङ्ङासीनः प्र-
 यङ्ङासीनाय तत्सवितुरिति ब्राह्मणाय तां सवितु रिति रा-
 न्याय । “विश्वारूपाणी” ति वैश्याय । सावित्रीं त्रि-
 न्वाह ॥ “अधीहि भोः सावित्रीत्रिजपपूर्वानुपायनब्र-
 मन्त्रान्मे भवाननुब्रवीतु” ॥ विश्वामित्र ऋषिः छन्दो
 गायत्रं सविता तथा । देवतोपनये जपे गायत्र्या योग
 च्यते । आवाहयामि गायत्रीं सर्वपापप्रणाशिनीम् ॥
 गायत्र्या परं जप्यं न व्याहृतिसमं हुतम् । आगच्छ
 रदे देवि जपे मे सन्निधौ भव ॥ गायन्तं त्रायसे य-
 माद्रायत्री त्वं ततः स्मृता । अग्निर्वायुश्च सूर्यश्च बृह-
 त्याप एवच ॥ इन्द्रश्च विश्वे देवाश्च देवताः समुदाह-
 रः । एवमर्षिं छन्दो दैवतं विनियोगं चानुस्मृत्य ॥ गा-

परिक्षिप्य प्राणायामं कुर्यात् ॥ “ओजोसीति” ग
 त्रीमावाह्य देवानामार्षम् । ओजोसि सहोसि बलमसि आ
 सि देवानां धाम नामासि विश्वमसि विश्वायुः सर्वमसि
 युरभिभूः ओंभूः ओंभुवः ओंस्वः ओंमहः ओंजनः ओं
 ओंसत्यं ॥ ओतत्सवितुर्वरेण्यं भर्गो देवस्य धीमहि ।
 यो यो नः प्रचोदयादौ ॥ पच्छः । अर्धर्चशः । स
 मन्ततः ॥ “इति ब्राह्मणस्य” ॥ (तां सवितुर्वरेण्यं
 चित्रामहं वृणे सुमतिं विश्वजन्याम् । यामस्य कण्वो
 हत्प्रपीनां सहस्रधारां पयसा महीं गाम् “इति राजन्यस्य
 ॥ विश्वारूपाणि प्रतिमुञ्चते कविः प्रासावीद्भद्रं वि
 चतुष्पदे । विनाकमख्यत्सविता वरेण्योऽनु प्रयाणसु
 विराजति ॥ “इति वैश्यस्य ॥) ॥ “यश्च मेधाव
 स्यात्पालाशमेकसरं दण्डं नवनीतेनाभ्यज्य तस्य
 यायां प्राङ्मुखं वाचयति” ॥ सुश्रवाः सुश्रवाः
 यथा त्वं सुश्रवा अस्येवं मा सुश्रवाः सौश्रवसं कु
 यथा त्वं सुश्रवा देवानां वेदस्य निधिनापोसि ॥

ब्राह्मणानां ब्राह्मणो वेदस्य निधिगोपो भूयांसम् ॥ [इति
 पालाशं दण्डं ब्राह्मणाय प्रयच्छति ॥ आश्वत्थं राजन्या-
 य । नैयग्रोधं वैश्याय] ॥ स्मृतं च मेति वाचयति ॥
 “स्मृतं निन्द्रा च विद्या च श्रद्धा सत्यं तथैवच । मृतं
 श्रुतं व्रतं चैवमित्यष्टावुभयव्रतम्” । स्मृतं च मे अस्मृतं
 च मे तन्मे उभयव्रतम् । १ । निन्द्रा च मे अनिन्द्रा च
 मे तन्मे उभयव्रतम् । २ । विद्या च मे अविद्या च मे
 तन्मे उ० । ३ । श्रद्धा च मे अश्रद्धा च मे० । ४ ।
 सत्यं च असत्यं च० । ५ । मृतं च मे अमृतं० । ६ ।
 श्रुतं च मे अश्रुतं च मे० । ७ । व्रतं च मे अव्रतं च मे तन्मे
 उभयव्रतम् । ८ । यद्वाङ्मणस्य ब्रह्मणि व्रतं, यदग्नेः सेन्द्रस्य
 सप्रजापतिकस्य सर्पिकस्य सपितृकस्य समनुष्यस्य समनु-
 ष्यराजन्यस्य सगन्धर्वाप्सरोजनस्कस्य ससर्पेतरजनस्कस्य
 सौषधिवनस्पतिकस्य सहग्रास्यैश्च पशुभिरारण्यैश्च साकाश-
 स्य सप्रकाशस्य सानूकाशस्य सातीकाशस्य सह यन्मे आत्म-
 न आत्मनि व्रतं तन्मे सर्वव्रतमिदं महमग्नौ समिधमग्न्याद्वा

म्यग्रे सर्वव्रतो भवामि ॥ अधीतेहैतेषां वेदानामेकं द्वौ
 त्रीन्सर्वान्वायमेवं विद्वानुपनयते इति श्रुतिः ॥ (प्रतिगृह्ये-
 प्सितं दण्डमुपस्थाय च भास्करम् । प्रदक्षिणं परीत्याग्निं
 चरेद्भैक्षं यथाविधि ॥ भवत्पूर्वं चरेद्भैक्षमुपनीतो द्विजोत्त-
 मः । भवन्मध्यं तु राजन्यो वैश्यस्तु भवदुत्तरम् ॥ ऋ-
 तुनक्षत्रयागात्प्राग्भैक्षस्याचरणं विदुः । मातरं वा स्वसा-
 रं वा मातुर्वा भगिनीं निजाम् ॥ भिक्षेत भिक्षां प्रथमं
 या चैनं नावमानयेत् ॥ सुवर्णं रजतं वापि सा पात्रे त-
 स्य निक्षिपेत् । समाहृत्य तु तद्भैक्षं यावदर्थममायया । नि-
 वेद्य गुरवेऽश्रीयादाचम्य प्रयतः शुचिः ॥ ब्राह्मणस्य धनं
 भिक्षा क्षत्रियस्य धनुर्धनम् । वैश्यस्य कृषिर्वानिज्यं शूद्र-
 स्य सेवनं स्मृतम् ॥) भवति भिक्षां देहि । स्वस्त्यस्तु
 “इति स्त्रीविषये” । भोः भिक्षां देहि । स्वस्त्यस्तु ।
 “इति पुंविषये” ॥ आदौ पितृयज्ञोपवीतं पश्चात्तद्भिक्षा
 ततः सर्वेषां बान्धवानां च ॥ तत ऋतुतिथ्यादि । ततो ब्रा-
 ह्मणसूतम् । जौ भूयः स्वर्णम् । अथ तान्वात मोक्षयामा-

सरस्वत्याः छन्दसामुपायनव्रतदेवतानां आत्मनो० आत्म-
 नो वा सुतस्य मौञ्जीबन्धननिमित्तं अग्रेयविष्टब्राह्मणपूजन-
 मर्चामहं करिष्ये उँकुरुष्व । दक्षिणान्तं । कर्त्रे वरं ददात्यह-
 शेषंस्थापयेत् । व्याख्यातं ब्रह्मचर्यम् ॥ इति मौञ्जीबन्धनम-
 न्त्रः पूर्णां दत्त्वा । विमुच्य । पुनरग्निं परिसमूह्य पर्युच्य ६ ॥
 अथ व्रतशिक्षा ॥ ब्रह्मचारी बाढमिति प्रत्याह । ' उपन-
 यनप्रभृति व्रतचारी स्याः । मार्गवासाः स्याः, संहतकेशः
 स्याः, भैक्षचर्यवृत्तिः स्याः, सशल्कदण्डः स्याः, सप्त-
 मुञ्जां मेखलां धारयेः, न मधुमांसे अश्नीयाः, क्षारलव-
 णवर्जी स्याः, आचार्यस्याप्रतिकूलः स्याः सर्वकार्यास्व-
 तन्नः स्याः, पूर्वोत्थायी स्याः, जघन्यसंवेशी स्याः,
 यत्त्वामुपेयात्तदस्मै दद्याः, बहूनां येन संयुक्तस्तदस्मै द-
 द्याः, न प्रविभजेः, नास्य शय्यामाविशेः, न रथमारु-
 हेः, न संवस्त्रयेथाः, सर्वाणि सांस्पर्शकानि स्त्रीभिः सह
 वर्जयेः, न मुषितां प्रेक्षेः, न विहारार्थं जल्पेः, न रु-
 च्यर्थं किञ्चन धारयेथाः, न स्नायाः, उदकं वाभ्युपेयाः,

यदि स्नाया दण्ड इवाप्सु परिप्लवेथाः, मुण्डो भव
जटिलो भव, एकशिखी वा भव, सायं प्रातः सन्ध्यामु
पासीथाः, तिष्ठेः पूर्वाभासीथा उत्तराम्, उँभूर्भुवःस्वरि
त्युक्त्वा तत्सवितुरिति सावित्रीमनुब्रूयाः, प्रागस्तमयान्नि
ष्क्रम्य समिध आहरेः । हरिणीर्ब्रह्मवर्चसकाम इति श्रुतिः
सायं प्रातः सन्ध्यानिःसरणं कर्तव्यम्, भैक्ष्याचरणं कर्त
व्यम्, अग्नीन्धनं कर्तव्यम्, सायमेवाग्नीन्धनमित्येके ।
भैक्षस्याचरणे दोषः पावकस्यासमिन्धने । सप्तरात्रमकृत्यै
तदवकीर्णिव्रतं चरेत् ॥ सप्तागारं चरेद्भैक्षं स्वकर्म परिकी
र्तयन् । तेभ्यो लब्देन भैक्षेण वर्तयेदेककालिकम् । उप
स्पर्शस्त्रिषवणमब्देन स विशुद्ध्यति ॥ कामावकीर्णोऽस्म्य
वकीर्णोऽस्मि कामकामाय स्वाहा । १ । कामाभिद्रुग्धो
ऽस्म्यभिद्रुग्धोऽस्मि कामकामाय स्वाहा । २ । “इत्यवकी
र्णिव्रतम्” । इतिव्रतशिक्षा ॥ अथ शौचशिक्षा ॥ उप
नीय गुरुः शिष्यं शिक्षयेच्छौचमादितः । आचारमग्नि
कार्यं च सन्ध्योपासनमेव च । प्रतिश्रयादक्षिणपश्चिमे

क्षिप्रं गत्वा क्षेपमात्रं शरस्य । कृत्वा पुरीषं च शिरोव-
 पुण्ण्यं नतु स्पृशेज्जातु शिरः करेण ॥ शुष्कैस्तृणैर्वा का-
 र्वा पर्णैः पत्रदलेन वा । सुसंवृते प्रदेशे वा ह्यन्तर्धाय व-
 चन्धराम् ॥ सूत्रोच्चारणसमुत्सर्गं दिवा कुर्यादुदङ्मुखः ।
 क्षिणाभिमुखो रात्रौ सन्ध्ययोश्च यथादिवा । एका लि-
 ङ्गुदे तिस्रस्तथा वामकरे दश । उभयोः सप्त दातव्या
 दः शुद्धिमभीप्सता ॥ एकां लिङ्गे मृदं दद्याद्दामहस्ते
 मृत्त्रयम् । उभयोर्हस्तयोर्द्वे तु सूत्रशौचं प्रचक्षते ॥ वि-
 गौरमृदः शौचे क्षत्रे रक्ताः प्रकीर्तिताः । हरिद्रवर्णा
 श्वे तु कृष्णाः स्त्रीशूद्रयोः स्मृताः ॥ नाहरेन्मृत्तिकां व-
 त्ना कूलात्सैकतात्तथा । नाखुकृष्टान्न वल्मीकात्पांसुलाक्ष-
 कर्दमात् ॥ न मार्गादपिराक्षैव शौचशिष्टां परस्य तु ।
 तच्छौचं गृहस्थानां द्विगुणं ब्रह्मचारिणाम् ॥ त्रिगुणं
 वनस्थानां यतीनां तु चतुर्गुणम् । कृत्वा सूत्रपुरीषे
 खान्याचान्त उपस्पृशेत् ॥ दिवाशौचस्य राज्यर्धं प-
 दादौ विधीयते । आर्तः कुर्याद्यथाशक्ति स्वस्थः क-

र्याद्यथोदितम् ॥ इति शौचशिक्षा ॥ अथातः, प्रण
 स्य ऋषिर्वहेत्यादि सन्ध्योपासनां सर्वा कृत्वा ॥ अथा
 परिषिच्य । “अग्नीन्धने परिस्तरणं न स्यात्” ॥ वि
 रसीत्य (नुवाकेन तिष्ठन्नग्निमुपस्थापयति ।) (धिष्ण्यान
 माङ्गिरसामग्निगणानां चेत्यार्षम् ।) विभूरसि प्रवाहनो वा
 रसि हविवाहनः श्वात्रोसि प्रचेतास्तुथोसि विश्ववेदा
 शिगसि कविरङ्गारिरसि बम्वारिरवस्युरसि दुवस्वाज
 न्ध्युरसि मार्जलीयः सम्राळसि कृशानुः परिषद्योस्याः स्
 व्यो नभोसि प्रतक्का समृष्टोसि हविसूदन ऋतधामासि
 ज्योतिः समुद्रोसि विश्वव्यचा अजोस्येकपादहिरसि बुध
 कव्योसि कव्यवाहनो रौद्रेणानीकेन पाहि माग्ने पिप्र
 माग्ने नमस्ते अस्तु मा मा हिंसीः । तत उपविश्य । एधोस
 [समिध आदधाति ।] एधोस्येधिषीमहि “इति प्रथम
 समिदसि समिधिषीमहि “इति द्वितीयां” इदमहमग्नौ स
 धमभ्यादधाम्यग्ने ! सर्वन्नतो भवामि “इति तृतीयां” इ
 हमग्नौ समिधमहार्प्य ब्रूते जातवेदसे स मे श्रद्धां च मेध

दीर्घमायुर्जातवेदाः प्रयच्छतु “इति चतुर्थीम्” ॥ तेजोसि
 तेजो मयि देहीत्यात्मनि । शेषेणोपतिष्ठते ॥ अपो अ-
 द्यानुचारिणं रसेन समगन्महि । पयस्वानय आगमत्तं
 मा संसृज वर्चसा । सं माग्ने ! वर्चसा सृज प्रजया च
 धनेन च । विद्युर्मे अस्य देवा इन्द्रो विद्यात्सहर्षिभिः ॥
 तत उपविश्य ॥ ततः प्रातः प्रागुदयाद्वादश चतुर्विं-
 शतिमष्टचत्वारिंशतं वा वर्षाणि यो ब्रह्मचर्यं चरति म-
 लज्जुरवलः कृशः सर्वं स विन्दते स्नात्वा, यत्किञ्चिन्म-
 नसेच्छति, एतेनैव धर्मेण साध्वधीते । अग्निं विमुच्य
 “इत्यग्नीन्धनम्” ॥ इत्युपायनम् ॥ १० ॥

॥ अथ त्रैविद्यकम् ॥ अग्निं परिसमूह्य पर्युच्य परि-
 चिच्य ॥ आदौ पञ्च ॥ नास्ति निर्वापणम् । छन्दो-
 भ्यः । त्रैविद्यकाय । इदमाज्यमर्पयामि नमः ॥ आज्य-
 भागान्तं ॥ [त्रैविद्यकमाचार्यस्य विधिर्यो वेदमधीते पु-
 रस्ताच्चोपरिष्ठाच्चाहोमुग्भिः समिधोभ्यादध्यादुक्तं ब्रतोपा-
 यनं विमोचनम् ॥ आदौ ब्रतालम्बं कुर्यात् ॥ [वसनं मे

खलां चर्म दण्डं समिधमेव च । व्रतालम्बं प्रधानं च कुर्यात्सर्वव्रतेष्वपि ॥ यद्यस्य विहितं चर्म यत्सूत्रं या च मेखला । यो दण्डो यच्च वसनं तत्तत्सर्वव्रतेष्वपि] ॥ रेवतीस्त्वा० । इयं दुरुक्तात्० । मित्रस्य चक्षुः० । सुश्रव० “इति वसनमेखलाजिनदण्डमन्त्रानावर्तयेत्” ॥ यदेवा देवहेळनमिति “तिसृभिः समिदादानम्” ॥ यदेवा देवहेळनं देवासश्चक्रम वयम् । अग्निर्मा तस्मादेनसो विश्वान्मुञ्चन्त्वंहसः । १ । यदि दिवा यदि नक्रमेनांसि चक्रम वयम् । वायुर्मा तस्मादेनसो विश्वान्मुञ्चन्त्वंहसः । २ । यदि जाग्रद्यदि स्वप्नमेनांसि चक्रमा वयम् । सूर्यो मा तस्मादेनसो विश्वान्मुञ्चन्त्वंहसः । २ । अग्रे व्रतपते “इत्युपस्थानम्” ॥ अग्रे व्रतपते व्रतमालभे तत्ते प्रब्रवीमि तच्छकेयं तेनर्ध्यासम् । १ । वायो व्रतपते व्रतमालभे तत्ते प्रब्रवीमि तच्छकेयं तेनर्ध्यासम् । २ । सूर्यव्रतपते व्रतमालभे तत्ते प्रब्रवीमि तच्छकेयं तेनर्ध्यासम् । ३ । इत्यालभ्य ॥ चतुर्गृहीतेनाज्यप्रधानम् । ये के च ज्मा ।

छन्दोभ्यः स्वाहा । त्रैविद्यकाय स्वाहा ॥ “ पश्चादग्नेर्द-
र्भेषु कृतपादोपसंग्रहणं । अधीहि भोः सावित्रीत्रिजपपू-
र्वान्त्रैविद्यकव्रतमन्त्रान्मे भवाननुब्रवीतु” ॥ ॐ भूर्भुवस्वस्त०
३ ॥ इषे त्वोर्जे त्वा वायवः स्थोपायवः स्थ देवो वः स-
विता प्रार्पयतु श्रेष्ठतमाय कर्मणे आप्यायध्वमध्वन्या देव-
भागं प्रजावतीरनमीवा अयच्छमा मा वः स्तेन ईशत मा-
घशंसः परि वो रुद्रस्य हेतिवृणक्तु ध्रुवा अस्मिन्गोपतौ
स्यात बह्वीर्यजमानस्य पशून्पाहि यजमानस्य पशुपा अ-
सि । १ । देवस्य त्वा सवितुः प्रसवेऽश्विनोर्बाहुभ्यां पूष्णो
हस्ताभ्यामाददे गोषदसि प्रत्युष्टं रक्षः प्रत्युष्टारातिः प्रे-
यमगाद्विषणा बर्हिर्च्छ मनुना कृता स्वधया वितष्टा उ-
र्वन्तरिक्षं वीहीन्द्रस्य परिषूतमसि माधो मोपरि परुस्त
ऋद्ध्या समाच्छेता तेमारिषत् देवबर्हिः शतवल्शां विरो-
ह सहस्रवल्शा वि वयं रुहेम आदित्या रास्त्रासीन्द्राण्याः
सन्नहनं पूषा ते ग्रन्थि ग्रन्थातु स ते मा स्थादिन्द्रस्य त्वा
बाहुभ्यामुद्यच्छे बृहस्पतेस्त्वा मूर्ध्ना हरामि देवङ्गममसि

तदाहरन्ति कवयः पुरस्ताद्देवेभ्यो जुष्टमिह बहिरामदे । २ ।
 वसोः पवित्रमसि शतधारं वसूनां पवित्रमसि सहस्रधार-
 मयच्चावः प्रजया संसृजामि रायस्पोषेण बहुला भव-
 न्तीः मधुमद्घृतवत्पिन्वमाना जीवा जीवन्तीरुप वः स-
 देम मातरिश्वा नो घर्मोसि द्यौरसि पृथिव्यसि विश्वधायाः
 परेण धाम्ना हुतासि माह्वाः साविश्वायुः सा विश्वव्यचा
 सा विश्वधायाः हुतस्तोको हुतो द्रप्सोनये बृहते नाकाय
 स्वाहा द्यावापृथिवीभ्यां सम्मृच्यध्वमृतवरी ऊर्मिणा म-
 धुमत्तमा मान्द्रा धानस्य सातयः इन्द्रस्य त्वा भागं सो-
 मेनातनश्म्यदस्तमसि विष्णवे विष्णो हव्यं रक्षस्वापो
 जागृत । ३ । “इति त्रीननुवाकान्पठेत्” ॥ “यजुर्वेदो
 भवाननुब्रवीतु ।” अग्निमीळे पुरोहितं यज्ञस्य देवमृत्वि-
 जम्, होतारं रत्नधातमम् ॥ अग्निः पूर्वेभिर्ऋषिभिरीड्यो
 नूतनैरुत, स देवानिह वक्ष्यति ॥ अग्निना रयिमश्नव-
 त्पोषमेव दिवे दिवे, यशसं वीरवत्तमम् ॥ अग्नेयं यज्ञ-
 मध्वरं विश्वतः परिभूरसि, स इदेवेषु गच्छसि ॥ अग्नि-

होता कविक्रतुः सत्यश्चित्रश्रवस्तमः, देवो देवेभिरागमत्
 यदङ्ग दाशुषे त्वामग्ने भद्रं करिष्यसि, तवेत्तत्सत्यमङ्गिरः ॥
 उप त्वाम्ने दिवे दिवे दोषावस्तर्धिया वयम्, नमो भर-
 न्त एमसि ॥ राजन्तमध्वराणां गोपामृतस्य दीदिविम्,
 वर्धमानं स्वे दमे ॥ स नः पितेवं सूनवेग्ने सूपयानो भव,
 सचस्वा नः स्वस्तये ॥ “इत्यृत्विक्संहिताग्निसूक्तं पठेत्”
 “ऋग्वेदो भवाननुब्रवीतु” । अग्न आयाहि वीतये गृ-
 णानो हव्यदातये, निहोता सत्सि बर्हिषि ॥ “सामवे-
 दो भवाननुब्रवीतु” । नमो ब्रह्मणे । ३ । इति परिधानी-
 यांस्त्रिरन्वाह ॥ तत ऋतुतिथ्यादितंत्रसमाप्तिः ॥ इति त्रै-
 विद्यकमन्त्राः ” ॥ ११ ॥

॥ अथोपाकर्म ॥ अग्निं परिसमूह्य पर्युक्ष्य परिषिच्य ॥
 चातुष्कोष्ठैस्तरैःपरिस्तीर्य । (उपाकर्मणि चोत्सर्गे यथाकालं
 समेत्य च । ऋषीन्दर्भमयान्कृत्वा पूजयेत्तर्पयेत्ततः ॥) पृश्न्या
 पयोसि० । उपाकरणदेवताभ्य इदमाज्यमर्पयामि नमः ॥

अथुक्तं कानिचिद्वचनानि सुभाषितानि [प्रेक्ष्यै

श्विहर्भागैः [उपयामरहितं] सुवं संमृज्य परिस्तीर्य वेदिं ।
 अप्वा नामसीत्यष्टौ सुवेणाज्याहुतीर्जुहुयात् । अप्वा नामा-
 सि तस्यास्ते जोष्ट्रीयं गमेयमहमिद्धमिद्धमेधः परि मेधामृत-
 स्य जगृभ अहं सूर्य इवाजनि स्वाहा ॥ १ ॥ रन्तिर्नामासि
 तस्यास्ते० । २ । युक्तिर्नामासि तस्या० । ३ । योगो नामा-
 सि तस्यस्ते जो० । ४ । युजे स्वाहा । ५ । उद्युजे स्वाहा
 । ६ । युक्त्यै स्वाहा । ७ । योगाय स्वाहा । ८ । अन्तेवा-
 सिनां योगमिच्छन् ॥ दधि क्राणो “ इति त्रिदधि भक्ष-
 यित्वा ” ॥ पश्चादग्नेर्दग्धेष्वासीनं कृतपादोपसंगृहणं । अधी-
 हि भो सावित्रीत्रिजपपूर्वानुपाकरणव्रतमन्त्रान्मे भवाननुब्र-
 वीतु ” ॥ ओं भूर्भुवः स्वस्तत्स० ॥ ३ ॥ इषे त्वोजे त्वा “ इ-
 त्यनुवाकत्रयं पठित्वा ” ॥ कस्त्वा युनक्तीति घोराणामार्षम् ॥
 कस्त्वा युनक्ति स त्वा युनक्तु विष्णुस्त्वा युनक्तुः स्य यज्ञ-
 स्य वै मह्यं सन्नत्यै अध्ययनाय अमुष्मै कामायाऽयुषे त्वा
 प्राणाय त्वा व्यानाय त्वाऽपानाय त्वा व्युष्ट्यै त्वा रथ्यै
 त्वा रात्रये त्वा पोषाय त्वा योगाय त्वाऽदध्यायै त्वा

प्रच्युत्यै त्वा ॥ नमो ब्रह्मणे । ३ । तत ऋषिपूजनम् ॥
 संवः सृजामि । अश्विनोः प्राण । गायत्र्यै नमः ! ॐ भू-
 भुवः स्व ३ अद्यतावत् । अग्नेः वायोः सूर्यस्य ब्रह्मणः इ-
 न्द्रस्य प्रजापतेः भवस्य शर्वस्य ईशानस्य ईश्वरस्य वि-
 ष्णोः बृहस्पतेः यजुर्वेदस्य छन्दसां ऋषीणां वेदानां ब्रा-
 ह्मणानां सोमानां सोमपानां आचार्याणां विंशतिऋषी-
 णां आत्मनो० सुतस्य मौजीबन्धननिमित्तं विंशतिऋषि-
 पूजनमर्चामहं करिष्ये ॐ कुरुष्व ॥ एवमेव षष्ट्यासनम् ॥
 अग्नये वायवे सूर्याय ब्रह्मणे इन्द्राय प्रजापतये भवाय श-
 र्वाय ईशानाय ईश्वराय विष्णवे बृहस्पतये यजुर्वेदाय छ-
 न्दोभ्यः ब्राह्मणेभ्यः सोमेभ्यः सोमपेभ्यः आचार्येभ्यः
 विंशतिऋषिभ्यो युष्मान्वः पूजयामि ॐ पूजय । अग्निं वा-
 युं सूर्यं ब्रह्माणं इन्द्रं प्रजापतिं भवं शर्वं ईश्वरं विष्णुं बृ-
 हस्पतिं यजुर्वेदं छन्दांसि ऋषीन् वेदान् ब्राह्मणान् सो-
 मान् सोमपान् आचार्यान् विंशति ऋषीन् आवाहयिष्या-
 मि ॐ आवाहय ॥ यवास्मिर्वायि ॥ शन्नो देवी । लाजि-

अथ । पाद्यं नमः । पुनः शन्नो देवी । आपः क्षीरं । अग्ने वायो
 सूर्य ब्रह्मन् इन्द्र प्रजापते भव शर्व ईशान ईश्वर विष्णो
 बृहस्पते यजुर्वेद छन्दांसि ऋषयः वेदाः ब्राह्मणाः सोमाः
 सोमपाः आचार्याः विंशतिऋषयः इदं वोऽर्घ्यं नमः ।
 गन्धपुष्पादि दक्षिणांतं ॥ नैवेद्यम् ॥ विमुच्य ॥ अग्ने-
 र्दक्षिणतः स्थाप्याः इत्युपाकरणम् ॥ १२ ॥

अथ चातुर्होतृकम् ॥ अग्निं परिसमूह्य पर्युच्य परि-
 पिच्य । आदौ पञ्च ॥ चातुर्होतृभ्यः छन्दोभ्यः चातुर्हो-
 तृकाय जुष्टं निर्वपामि । एवं प्रोक्षामि ॥ आज्यभागा-
 न्ते ॥ [अथातः चातुर्होत्रिकं ब्रह्मचारिकल्पेन व्रतमुपैति ।
 संवत्सरमष्टौ मासांश्चतुरो मासान्वा शुद्धपक्षस्य पुण्याहे
 पर्वणि वा यथोक्तमुपसमाधाय जयप्रभृतिभिर्हुत्वा ॥ “ब्र-
 ह्मचारिणो वसनादिमन्त्रानावर्तयेत्”] ॥ रेवतीस्त्वा । इ-
 यं दुरुक्तात् । मित्रस्य चक्षुः । सुश्रवाः सुश्रवाः ॥ [पूर्वे-
 णाग्निं गोमयलोष्ठे षट्पञ्चाशद्भिर्दर्भाङ्कुरैर्ब्रह्मप्रकृतिं दर्भस्त-
 म्भ्यः संस्थाप्य, ब्राह्मणाभ्यर्चयित्वा उपविश्य]

संव्वः सृजामि । अश्विनोः । उँगायत्र्यै नमः । १ । चतु-
 र्मुखाय विद्महे कमण्डुलधराय धीमहि, तन्नो ब्रह्मा प्र ३
 अद्य तावत् । पृथिव्याः अग्नेः ऋग्वेदस्य ब्रह्मणः छन्द-
 सां । अन्तरिक्षस्य वायोः यजुर्वेदस्य ब्रह्मणः छन्दसां
 दिवः सूर्यस्य सामवेदस्य ब्रह्मणः छन्दसां दिशां च-
 न्द्रमसः अथर्वणवेदस्य ब्रह्मणः छन्दसां चातुर्वेदेश्वर-
 स्य सानुचरस्य आत्मनो सुतस्य मौञ्जीबन्धननिमित्तं
 चातुर्वेदेश्वरपूजनमर्चामहं करिष्ये उँकुरुष्व ॥ एवं षष्ठ्या-
 सनम् ॥ पृथिव्यै अग्नये ऋग्वेदाय ब्रह्मणे छन्दोभ्यः ।
 अन्तरिक्षाय वायवे यजुर्वेदाय ब्रह्मणे छन्दोभ्यः । दिवे
 सूर्याय सामवेदाय ब्रह्मणे छन्दोभ्यः । दिग्भ्यः चन्द्रमसे
 अथर्वणवेदाय ब्रह्मणे छन्दोभ्यः चातुर्वेदेश्वराय सानुच-
 राय त्वां पूजयामि उँपूजय ॥ पृथिवीं अग्निं ऋग्वेदं ब्र-
 ह्माणं छन्दांसि । अन्तरिक्षं वायुं यजुर्वेदं ब्रह्माणं छन्दां-
 सि । दिवं सूर्यं सामवेदं ब्रह्माणं छन्दांसि । दिशः च-
 न्द्रमसं अथर्वणवेदं ब्रह्माणं छन्दांसि । चातुर्वेदेश्वरं सानुचरं

नुचरमावाहयिष्यामि ओंमावाहय ॥ यवान्विकीर्य ॥ आ-
 वाहयाम्यहं देवं ब्रह्माणं कमलोद्भवम् । कमण्डुल्वक्षस-
 त्राभ्यामन्वितं हंसवाहनम् ॥ रक्तवर्णो । ब्रह्मा देवानां ॥
 पाद्यं नमः । पुनः शन्नो देवी । आपः क्षीरं । पृथिवि अग्ने
 ऋग्वेद ब्रह्मन् छन्दांसि । अन्तरिक्ष वायो यजुर्वेद ब्रह्मन्
 छन्दांसि । द्यौः सूर्य सामवेद ब्रह्मन् छन्दांसि । दिशः
 चन्द्रमाः अथर्वणवेद ब्रह्मन् छन्दांसि चातुर्वेदेश्वर सानु-
 चर इदं वोर्ध्यं नमः । गन्धपुष्पादि नैवेद्यान्तम् ॥ [हिर-
 ण्यवर्णा इति चतुष्टभिः समिधोऽभ्यादध्यात्] ॥ हिरण्य-
 वर्णाः शुचयः० । १ । यासां देवा० । २ । यासां राजा०
 । ३ । शिवेन मा० । ४ । “पाणी प्रक्षाल्य” ॥ अग्ने व्रत-
 पते इत्युपस्थापयति ॥ अग्ने व्रतपते व्रतमालभे तत्ते प्रव-
 वीमि तच्छ्रेयं तेनर्घ्यासम् । १ । वायो व्रतपते० । २ ।
 सूर्य व्रतपते० । ३ । ब्राह्मणा व्रतपतयो व्रतमालभे तद्वः
 प्रव्रवीमि० । ४ ॥ अथ व्रतहोमः ॥ [प्रधानानि स्थाली-
 पाकस्य, चतुर्गृहीतैश्चतुर्होतृभिराज्येन तेजस्कामो, या-

वकेन पशुकामोऽन्नाद्येन वीर्यकामोपि पयसि स्थालीपा-
 कं श्रपयित्वा, ब्रह्मवर्चसकामो मनसैकैकं हुतमनुमन्त्रयते]
 “चितिः स्तुक्चित्तमाज्यं वाग्वेदिराधीतं बर्हिः केतो अग्नि-
 विज्ञातमग्निर्वाचस्पतिर्होता मन उपवक्त्रा प्राणो हविः सा-
 माध्वर्युरिन्द्रं गच्छ स्वाहा । १ । मनसा, चितिः स्तु” गि-
 त्यनुमन्त्रयते” ॥ पृथिवी होता द्यौरध्वर्युस्त्वष्टाग्निर्मित्र
 उपवक्त्रा वाचस्पतेर्वाचो वीर्येण सम्भृततमेन यक्ष्यसे य-
 ज्ञपतये वार्यमाऽऽस्वस्करो वाचस्पतिः सोमं पिवतु जज-
 नदिन्द्रमिन्द्रियाय स्वाहा सोमः सोमस्य पुरोगाः शुक्रः
 शुक्रस्य पुरोगाः श्रातास्त इन्द्र सोम वातापे हवनश्रुतः स्वा-
 हा । २ । मनसा, “पृथिवी होता” ॥ अग्निर्होताश्विनाध्वर्यु
 रुद्रोऽग्निर्वृहस्पतिरुपवक्त्रा वाचस्पते हृद्विधेनामन्वाचस्पतिः
 सोममपादस्मासु नृम्णां धात् स्वाहा सोमः सोमस्य पुरो-
 गाः शुक्रः शुक्रस्य पुरोगाः श्रान्तास्त इन्द्र सोम वातापे ह-
 वनश्रुतः स्वाहा । ३ । मनसा, “अग्निर्होता” ॥ वाग्धोता
 वातोध्वर्युर्दीक्षा पत्न्यापोभिगरो मनो हविस्तपसे जुहोमि

वाचस्पतेऽच्छिद्रया वाचाऽच्छिद्रया जुह्वा दिवि देवा मृ-
घद्धोता मैरयस्व स्वाहा । ४ । मनसा, “वाग्धोता” ॥
महाहविर्होता सत्यहविरध्वयुरचित्तपाजा अग्निदचित्त मन
उपवक्त्रा नाधृष्यश्चाप्रतिधृष्यश्चाभिगरा अयास्य उद्गाता
वाचस्पते विधे नामन्विधेम ते नाम विधेस्त्वमस्माकं नाम
मा देवानां तन्तु छेदि मा मनुष्याणां स्वाहा । ५ । मनसा
“महाहवि” ॥ छन्दोभ्यः स्वाहा । ६ । मनसा । चातुर्हो-
तृकाय स्वाहा । ७ । मनसा । यद्वेदव्रतं तदत्र व्रतं, विका-
राननुक्रमिष्यामः ॥ ब्रह्मचारी “वाढमिति” प्रत्याह ॥
ब्रह्मचार्यसि, अपोशानं कर्म कुरु, दिवा मा सुष्वप्सीः,
वाचं यच्छ, न चतुर्भिः सहासीथाः, न चतुर्णां समक्षं
भुञ्जीथाः, न चतुर्भिः सह भुञ्जीथाः, एकतमो वा भु-
ञ्जीथाः ॥ “पश्चादग्नेर्दग्नेषु० । अर्धाहि भोः सावित्रीत्रिज-
यपूर्वाश्चातुर्होतृकव्रतमन्त्रान्मे भवाननुब्रवीतु” ॥ ओंभूर्भुवः
स्वस्तत्सवितुः० ॥ चित्तिः स्तुक् । १ । पृथिवी होता । २ ।
आग्निर्होता । ३ । वाग्धोता । ४ । महाहवि । ५ । छन्दोभ्ये

उपनयने

(८६)

अपवर्गे चातुर्होतृकम्

नमः । ६ । चातुर्होतृकाय नमः । ७ । इति वाचयित्वा,
नमो ब्रह्मणे “इति त्रिर्वाचयेत्” ऋतुतिथ्यादितत्रसमा-
प्तिः ॥ इति चातुर्होतृकम् ॥ १३ ॥

अथापवर्गः । अग्निं परिसमूह्य पर्युक्ष्य परिषिच्य ।
आदौ पञ्च । चातुर्होतृभ्यः, छन्दोभ्यः, अपवर्गे
चातुर्होतृकाय जुष्टं निर्वपामि । एवं प्रोक्षामि । आ-
ज्यभागान्ते । रेवतीस्त्वा “इत्यादि वसनादीननुमन्त्र-
येत् ।” चितिः स्रुगिति सप्तप्रधानाहुतीर्जुहुयात् चितिः
स्रुक् ॥ १ ॥ (मनसा) पृथिवी होता ॥ २ ॥
(मनसा) अग्निर्होता ॥ ३ ॥ (मनसा) वाय्वो होता
॥ ४ ॥ ॥ (मनसा) महाहवि ॥ ५ ॥ (मनसा)
छन्दोभ्यः स्वाहा ॥ ६ ॥ (मनसा) अपवर्गे चातु-
र्होतृकाय स्वाहा ॥ ७ ॥ (मनसा) प्रधानान्तरं स-
मिदाधानम् । हिरण्यवर्णाः शुचयः ॥ १ ॥ यासां
देवा ॥ २ ॥ यासां राजा ॥ ३ ॥ शिवेनमा ॥ ४ ॥

अग्रे ब्रतपते “इत्युपस्थाय ब्रतं विमुञ्चेत् । तत उपस्थानम् ।”

उपनयने

(८७)

प्रवर्ग्यव्रतम्

अग्ने व्रतपते व्रतमाचारिषं तदशकं तत्ते प्रब्रूमस्तन्नो
गोपाय ॥ १ ॥ एवं वायो ॥ २ ॥ सूर्य ॥ ३ ॥
ब्रह्मणा व्रतपतयो व्रतमचारिषं तदशकं तद्वः प्रब्रूमस्तन्नो-
गोपाय ॥ ४ ॥ तत ऋतुतिथ्यादितन्त्रसमाप्तिः । ना-
त्र व्रतादेशः । न चातुर्होतृकमन्त्रोपदेशः । इति चा-
तुर्होतृकापवर्गः ॥ १४ ॥

अथ प्रवर्ग्यव्रतम् । अथात्र व्रतविधिः । (सर्वत्र र-
हस्यमन्त्रप्रयोगे प्रपत्तिं मार्जनं चोर्ध्वं वेदव्रतादविच्छिन्नं
प्रवर्ग्यव्रतं चरिष्यंस्त्रीणि वर्षाणि द्वे संवत्सरं वापराद्वे-
धिवृक्षसूर्ये ग्रामस्यासकाशे उदकान्तेऽग्निं प्रज्वाल्य तत्रा-
दौ पूर्वेषुकर्म तस्मिन्नग्नौ परिसमूह्य पर्युच्य । नमो वा-
चे इति प्रावर्गिकीं पूर्वाशान्तिं पठेत् ॥) पुनरग्निं परि-
समूह्य पर्युच्य । शुक्रियं रुद्रस्य । नमो वाचे नमो
वाचस्पतये या वागुदिता या चानुदिता तस्यै वाचे
नमः, नम ऋषिभ्यो मन्त्रकृद्भ्यो मन्त्रविद्भ्यो मा मा-
मृष्यो मन्त्रकृतो मन्त्रविदः पराहुदैवी वाचमुद्यमि शि-

वामजस्तां जुष्टां देवेभ्यः स्वधावतीं पितृभ्यः शुश्रूषेण्यां
 मनुष्येभ्यः तं मा देवा अवन्तु शोभायै पितरोऽनुमद-
 न्तु सुचक्षामहमक्षिभ्यां सुवर्चा मुखेन सुश्रुत्कर्णाभ्यां
 भूयासं, उंभूर्भुवःस्वः, प्राच्या त्वा दिशा अग्निना दे-
 वतया गायत्रेण च्छन्दसा वसन्तमृतुं प्रविशामि । द-
 क्षिण्या त्वा दिशा इन्द्रेण देवतया त्रैष्टुभेन च्छन्दसा
 ग्रीष्ममृतुं प्रविशामि । प्रतीच्या त्वा दिशा सवित्रा
 देवतया जागतेन च्छन्दसा वर्षाभृतुं प्रविशामि । उदी-
 च्या त्वा दिशा मित्रावरुणाभ्यां देवतयाऽनुष्टुभेन च्छ-
 न्दसा शरदमृतुं प्रविशामि । ऊर्ध्वया त्वा दिशा बृ-
 हस्पतिना देवतया पांक्तेन च्छन्दसा हेमन्तमृतुं प्रवि-
 शामि । अनया त्वा दिशा प्रजापतिना देवतया अ-
 नाप्तेन च्छन्दसा शिशिरमृतुं प्रविशामि ॥ गायत्रं च्छ-
 न्दः प्रविशामि, त्रिष्टुभं च्छन्दः प्रविशामि, जगतीं च्छ-
 न्दः प्रविशामि, अनुष्टुभं च्छन्दः प्रविशामि, पांक्तिं च्छ-
 न्दः प्रविशामि, अतिच्छन्दसं च्छन्दः प्रविशामि । च्छ-

न्दांसि प्रविशामि । तानि नः पारयन्तु तानि नोऽव-
 न्तु तानि स ऋच्छतु योस्मान्द्वेष्टि यं च वयं द्विष्मः ॥
 आपो अस्मात्प्रविशन्तु आपो अस्मासु जागृत आयु-
 विंश्चायुर्विंश्वमायुर्व्यश्नवै सर्वमायुर्व्यश्नवै, दिव्यो गन्ध-
 र्वो भुवनस्य यस्पतिरेकाव्यो मनसा विच्वोड्यः, त-
 न्त्वा यामि ब्रह्मणा देवदैव्यं नमस्ते अस्तु दिवि ते
 सधस्थम्, दिविपृष्टो यजतः सूर्यत्वगवयाता हरसो दै-
 व्यस्य एकाव्यो मनुष्यः सुशेवः, मृळ्वाद्गन्धर्वो भुवन-
 स्य यस्पतिरनवद्याभिः समजग्माभिरप्सरःस्वपि गन्ध-
 र्वे आसीत् समुद्र आसां सदनं व आहुस्ततः सध्या
 च परा च चरन्त्यभ्रियेदिद्युर्नक्षत्रियेयाः, विश्ववसुं ग-
 न्धर्वं ससध्रे ताभ्यो नमो अस्तु ता नो मृळ्यन्तु
 ता नः शर्म यच्छतु ता यं द्विष्मो यश्च नो द्वेष्टि त-
 मासां जम्भे दध्मः, आहुस्ते भग चक्षुषी ताभ्यां वि-
 प्रश्य मामऽभि यदेतत्सारधं यधु तेन रूपमनज्मि ते
 तेन रूपमनग्नि मे, देवस्य त्वा सन्निहः प्रसवेक्षितो

बाहुभ्यां पूष्णो हस्ताभ्यां देवानां क्रतुभिर्देवाभ्यञ्जनै-
 रभ्यञ्जे भगवन्नामासि, तस्य ते ऋचश्च यजूंषि च
 सामानि च वागग्रा अन्यच्चतुः सूर्येऽन्यत्सूर्येऽन्यदग्नौ
 अन्यद्भगवान्भूयासम्, ऐळोसि चक्षुरसि श्रोत्रमसि पुर-
 न्धिर्नाम वागसि येन शतक्रतुभागमुपजुह्वे तेन त्वोपह्व-
 ये भग, तद्वानरासनयेदं स उग्रमाविष्कृणोमि तन्यत्त-
 न्न वृष्टिम्, दधृङ्हयमध्वाथर्वाणो वामस्य शीर्ष्णा सु-
 मतिमवोचत्, अग्निरीशेव सव्यस्याग्निर्महः सौभगस्य
 तान्यस्मभ्यं विरासते ॥ इति प्रावर्ग्यिकी पूर्वा शान्तिः ॥
 उदयन्तमित्युपस्थानम् । उदयन्तमसस्परि ज्योतिष्पश्य-
 न्त उत्तरम् । देवं देवत्रा सूर्यमगन्म ज्योतिरुत्तमम् ॥
 “उष्णीषं त्रिरावर्तं वेष्टयित्वा” शुक्रियं रुद्रस्य । आ-
 युर्दा आयुर्मे देहि आयुषे नः पुनर्देहि, प्राणदा प्राणं
 मे देहि आयुषे नः पुनर्देहि, व्यानदा व्यानं मे देहि
 आयुषे नः पुनर्देहि, अपानदा अपानं मे देहि आयु-
 षे नः पुनर्देहि, चक्षुर्दा चक्षुर्मे देहि आयुषे नः पुनर्देहि,

नर्देहि, श्रोत्रोदा श्रोत्रं मे देहि आयुषे नः पुनर्देहि,
वर्चोदा वर्चो मे देहि आयुषे नः पुनर्देहि । “एता-
नि सप्त यज्ञंषि । सप्तानामपि चायुषे नः पुनर्देहि ।
इति साधारणोनुषङ्गः ॥” नमो रुद्राय दिविषदे य-
स्य वर्षमिषवस्तस्मै नमस्ते नमः समरे स मा मा हिं-
सीः । नमो रुद्रायाऽन्तरिक्षपदे यस्य वात इषवस्तस्मै
नमस्ते नमः समरे स मा मा हिंसीः । नमो रुद्राय
पृथिवीपदे यस्यान्नमिषवस्तस्मै नमस्ते नमः समरे स मा
मा हिंसीः ॥ ब्रह्मण उपस्तरणमसि ब्रह्मणे त्वोपस्तृ-
णामीळायै वास्त्वसि वास्तुमद्वास्तुमान्भूयासमवास्तुः स
भूयाद्योस्मान्द्वेष्टि यं च वयं द्वेष्मः । प्रतिष्ठासि प्रति-
ष्ठा मे भूयादप्रतिष्ठाः स भूयाद्योस्मान्द्वेष्टि यं च वयं
द्वेष्मः ॥ आवातवाहि भेषजं विवातवाहि यद्रपः । त्वं
हि विश्वभेषजो देवानां दूत ईयसे । यददो वा ततो
गृहेऽमृतस्य निधिर्हितः । ततो नो धेहि जीवसे ततो
नो अमयकृधि । धुमिरकुमिः परितुमस्मानिष्टिभिर-

श्विना सौभगेभिः । तन्नो मित्रो वरुणो मामहन्ताम-
 तिथिः सिन्धुः पृथिवीमुत द्यौः ॥ पृथिवी शान्तिर-
 न्तरिक्षं शान्तिर्द्यौः शान्तिर्दिशः शान्तिरापः शान्ति-
 रोषधयः शान्तिर्वनस्पतयः शान्तिस्तयाहं शान्त्या स-
 र्वशान्त्या मह्यं द्विपदे चतुष्पदे शान्तिं करोमि शा-
 न्तिर्नो अस्तु शान्तिरसि शान्तिः शान्तिः शान्तिः ।
 या वागुदिता याचानुदिता शिवा नः शन्तमा भव
 सुमृळीका सरस्वति मा ते व्योम सन्दृशे । मित्रस्य
 त्वा चक्षुषा प्रेक्षे मित्रस्य त्वा चक्षुषान्वीक्षे, सूर्यस्य त्वा
 चक्षुषा प्रेक्षे सूर्यस्य त्वा चक्षुषान्वीक्षे 'अभिवीक्ष्य' ॥
 मित्रस्य चर्षणीधृतः श्रवो देवस्य सानसि द्युम्नं चित्र-
 श्रवस्तमम् । मित्रस्य चर्षणीधृतः श्रवो देवस्य सानसि
 सत्यं चित्रश्रवस्तमम् ॥ आपो हि ष्ठा मयोभुवस्ता न
 ऊर्जे दधात न, महे रणाय चक्षसे । यो वः शिव-
 तमो रसस्तस्य भाजयते ह नः, उशतीरिव मातरः ।
 तस्मा अरगमाम वा यस्य क्षयाय जिन्वथ, आपो जन-

यथा च नः ॥ आपः पृणीत भेषजं वरूथं तन्वो
 मम, ज्योक्च सूर्य दृशे । शन्नो देवीरभिष्टये आपो
 भवन्तु पीतये, शँय्योरभिस्रवन्तु नः । शन्नो मित्रः
 शँ वरुणः शन्नो भवत्वयमा । शन्न इन्द्रो बृहस्पतिः
 शन्नो विष्णुरुरुक्रमः ॥ शन्नो मित्रः शँ वरुणः श-
 न्न अस्त्वयमा । शन्न इन्द्रश्चाग्निश्च शन्नो विष्णुरुरुक्र-
 मः ॥ त्यमूषु वाजिनं देवजूतं सहवानन्तरुतारं रथा-
 नाम् । अरिष्टनेमिं पृतनाजमाशुं स्वस्तये तार्क्ष्यमिवाह-
 येम ॥ कया नश्चित्र आभुवदूती सदावृधः सखा,
 कया शचिष्ठया वृता । कस्त्वा सत्यो मदानां मंहिष्ठो
 मत्सदन्धसः, दृढा चिदारु जीवसे । अभिषुणः स-
 खीनामविता जरितृणाम्, शतं भव स्यूतिभिः ।
 “शुक्रियं रुद्रस्य ।” य उदगात्पुरस्तान्महतो अर्णवा-
 द्विभ्राजमानः सरिरस्य मध्ये । स मामृषभो रोहिता-
 न्नः सूर्यो विपश्चिन्मनसा पुनातु । यद्ब्रह्मावादिष्म त-
 न्मा हिंसीत्सूर्याय विभ्राजाय वै नमो ऊमः ॥ इति

प्रावर्ग्यिकी उत्तरा शान्तिः ॥ अग्निं परिषिञ्चामि ।
 विभूरसीत्यादि । एतेनैव धर्मेण साध्वधीते “इत्यन्तं”
 नमो वाचे । “पूर्वा शान्तिं पठित्वा ।” उष्णीषं नि-
 वार्य । इयं कन्या, अयं वत्सः, अयमादित्यः, इदं
 क्षीरोदनम् । आयुर्दा इत्युत्तरां शान्तिं पठेत् ॥ वि-
 मुच्य । इति पूर्वेष्वुक्तम् ॥ २ ॥ पुनरग्निं परिसमूह्य
 पर्युच्य परिषिच्य । आदौ पञ्च । उत्तरतः संस्तीर्य
 स्तुचं पूरयित्वा ॥ नमो वाचे । सावित्राणि । ब्रह्मणे,
 प्रजापतये, घर्मायसम्राजे, सूर्याय विश्राजे, देवेभ्यो
 घर्मपेभ्यः, पितृभ्यो घर्मपेभ्यः, छन्दोभ्यः, प्रवर्ग्यव्र-
 ताय ८ जुष्टं निर्वपामि ॥ आयुर्दा । विष्णुर्मनसेति ।
 नमो वाचे । सावित्राणि । ब्रह्मणे० । ८ जुष्टं प्रो-
 क्षामि । आयुर्दा आज्यदर्शनं । आज्यभागान्ते । रेव-
 तीस्त्वा इत्यादि वसनादीननुमन्त्रयेत् ॥ नमो वाचे ।
 ततः समिदाधानम् । पृथिवी समित्तामग्निः समिन्धे
 तामहं समिन्धे सा मा समिद्धा सुषमिद्धा तेजसा व-

र्चसा यशसा ब्रह्मवर्चसेन समिन्ध्यात् ॥ १ ॥ अन्त-
 रिक्षं समित्तां वायुः समिन्धे ता० ॥ २ ॥ द्यौः स-
 मित्तां सूर्यः समिन्धे० ॥ ३ ॥ पाणी प्रक्षाल्य । अग्ने
 व्रतपते सम्राठसि व्रतपा असि व्रतभृदसि व्रतपतिरसि
 व्रतमालभे तत्ते प्रवर्षामि तच्छकेयं तेनार्घ्यासम् ॥ १ ॥
 वायो व्रतपते० ॥ २ ॥ सूर्य व्रतपते० ॥ ३ ॥
 “उदुत्यमिति दशर्चेन प्रथमेन प्रतीकानुवाकेन स्तुवेण
 प्रत्यृचमाज्यं जुहुयात् ।” उदत्यञ्जातेवदसं देवं वह-
 न्ति केतवः, दृशे विश्वाय सूर्यम् ॥ १ ॥ इममूपत्व-
 मस्मभ्यं सनिं गायत्रं नवीयांसम्, अग्ने देवेषु प्रावो-
 चत् ॥ २ ॥ समिन्द्रेन मनसा नेषे गोभिः संस्वरि-
 भिर्हरिवः संस्वस्त्या । संब्रह्मणा देवकृतं यदस्ति सं दे-
 वानां सुमत्या यज्ञियानाम् ॥ ३ ॥ सं वर्चसा पयसा
 सन्तनूभिरगन्महि मनसा सं शिवेन । त्वष्टा सुदत्रो
 विदधातु रायो नूनोमार्ष्टुतन्वो यद्विलिष्टम् ॥ ४ ॥
 अन्वाग्निरुषसामग्रमख्युदन्वहानि प्रथमो जातवेदाः । अ-

नु सूर्यस्य पुरुत्रा च रश्मीरनु द्यावापृथिवी आततन्य
 ॥ ५ ॥ यावाङ्कशा मधुमत्यश्विनौ सूनृतावती, तथा
 यज्ञं मिमिक्षताम् ॥ ६ ॥ धाता दधातु नो रयिमी-
 शानो जगतस्पतिः । स नः पूर्णेन वाचनत् ॥ ७ ॥
 धाता प्रजानामुत राये ईशिषे धातेदं विश्वं भुवनं ज-
 जान । सन्दाशुषे किरति भूरिवासं वयं स्याम पतयो
 रयीणाम् ॥ ८ ॥ त्रयस्त्रिंशत्तन्तवो यान्वितन्वत इमं
 यज्ञं स्वधया ये दधन्ते । तेषां छिद्रं प्रतिदध्मो यदत्र
 स्वाहाऽयं यज्ञो अर्प्येतु देवान् ॥ ९ ॥ इदं विष्णु-
 विचक्रमे त्रेधा निदधे पदम्, समूढमस्य पांखरे । १० ।
 (उक्तं स्थालीपाकस्य व्रतहोमः ।) ब्रह्मणे स्वाहा, प्रजाप-
 तये स्वाहा, धर्मरिसम्राजे स्वाहा, सूर्याय विश्राजे स्वाहा,
 देवेभ्योऽधर्मपेभ्यः स्वाहा, पितृभ्योऽधर्मपेभ्यः स्वाहा, छ-
 न्दोभ्यः स्वाहा, प्रवर्ग्यव्रताय स्वाहा, ॥ “ पश्चादग्नेर्देर्भेष्वा-
 सीनं कृतपादोपसंग्रहणं सावित्रीत्रिजपपूर्वं शुक्रियप्रथ-
 मानुवाकमध्याप्यानुशास्ति ॥ अर्धाहि भोः सावित्री-

त्रिजपपूर्वान्प्रवर्ग्यव्रतमन्त्रान्मे भवाननुब्रवीतु ।" ओंभू-
 र्भुवःस्वस्तत्स० ३ । शुक्रियं रुद्रस्य । युञ्जते मन उ-
 त युञ्जते धियो विप्रा विप्रस्य बृहतो विपश्चितः ।
 विहोत्रा दधे वायुना विधेक इन्महे देवस्य सवितुः प-
 सिष्टुतिः ॥ देवस्य त्वा सवितुः प्रसवेश्विनोर्बाहुभ्यां पू-
 ष्णो हस्ताभ्यामाददे नारीःस्थ ॥ उत्तिष्ठ ब्रह्मणस्पते
 देवयन्तस्त्वमहे उपप्रयन्तु मरुतः सुदानव इन्द्र प्राशू-
 न्मवा सचा । प्रैतु ब्रह्मणस्पतिः प्रदेव्येतु सूनृता, अ-
 च्छावीरन्तुर्य पंक्तिरादसन्देवा यज्ञं नयन्तु नः । देवी
 द्यावापृथिवी देवयजनेनुनेमांसाथामृतस्यर्ध्यासमद्य मखस्य
 शिरो मखाय त्वा मखस्य त्वा शीर्ष्णे ॥ १ ॥ एवं ।
 इयत्यग्रआसीर्ऋतस्यर्ध्यासमद्य म० ॥ २ ॥ देवीवः
 प्रियोस्य भूतस्य प्रथमजाऋतस्यर्ध्यासमद्य० ॥ ३ ॥
 इन्द्रस्यौजोसि ऋतस्यर्ध्यासमद्य० ॥ ४ ॥ प्रजापतेस्तनू-
 स्यऋतस्यर्ध्यासमद्य० ॥ ५ ॥ मधु त्वा मधुना करोतु
 यज्ञस्य पदे स्थः, गायत्रोसि त्रैष्टुभोसि जागतोसि म-

खोसि मखस्य रास्तासि सूर्यस्य हरसाश्रय विष्णुर्निष्प-
 दोसि प्राजापत्यं देवानां त्वा पत्नी वृष्णो अश्वस्य नि-
 ष्पदा धूपयन्तु अर्चिषे त्वा शोचिषे त्वा हरसे त्वा ,
 मित्रस्य चर्षणीधृतः श्रुवो देवस्य सानसि शुभ्रं चित्रश्र-
 वस्तमम् , देवस्त्वा सवितोद्वपतु सुपाणिः स्वङ्गुरिः सु-
 चाहुरुत शक्त्या । अव्यथमानाः पृथिव्यामाशा दिश
 आपृण उत्तिष्ठ बृहद्भवोर्ध्वस्तिष्ठ ध्रुवस्त्वम् ॥ इदमहममु-
 सामुष्यायनममुष्याः पुत्रं तेजसा ब्रह्मवर्चसेन समर्धयामि ।
 इदमहममुममुष्यायनममुष्याः पुत्रं तेजसा ब्रह्मवर्चसेन
 व्यर्धयामि । इदमहममुममुष्यायनममुष्या पुत्रमोजसा वीर्ये-
 ण समर्धयामि इदमहममुममुष्यायनममुष्याः पुत्रमोजसा वी-
 र्येण व्यर्धयामि । इदमहममुममुष्यायनममुष्याः पुत्रमूर्जं प-
 शुभिः समर्धयामि । इदमहममुममुष्यायनममुष्या पुत्रमूर्जः
 पशुभिर्व्यर्धयामि । इदमहममुममुष्यायनममुष्या पुत्रं तेजसा
 ब्रह्मवर्चसेन , ओजसा वीर्येण , ऊर्जः पशुभिरन्नाद्येन
 समर्धयामि । ऋजवे त्वा साधवे त्वा सुक्षित्यै त्वा

सूर्यस्य त्वा चक्षुषान्वीक्षे, छृणतु त्वा वाक् छृणतु त्वा
 कं छृणतु त्वा पयः छृणतु त्वा रसः छृणतु त्वा ह-
 विः छृणतु त्वा सोमः छृणतु त्वा यज्ञः छृणतु त्वा ब्र-
 ह्मा छृणतु त्वा प्रजापतिः ॥ यद्वेदव्रतं तदत्र व्रतं ब्र-
 ह्मचारी वाढमिति प्रत्याह । 'पञ्च विकाराननुक्रमि-
 ष्यामः ।' ब्रह्मचार्यसि अपोशानं कर्म कुरु, दिवा
 मा सुष्वप्सीः, वाचं यच्छ, मा मलवद्वाससोद्राक्षीः,
 मा सम्भाषयेथाः, मलवद्वाससो भवन्ति, उदक्या सू-
 तिका श्वपाकाऽऽशुचयोऽन्त्यावसायिन इति, न श्मशा-
 नं गच्छेः, न शवशरीरं पश्येः, अनातृणं शवशरीरं
 दृष्ट्वा त्रिरात्रमुपवासेः, न मधुमांसे प्राश्यालभ्य वा
 शरीरं पुनर्व्रतमालभेथाः, यानि हविर्दूषणानि तानि
 भोजनदूषणानि, नोच्छिष्टं भुञ्जीथाः, नोच्छिष्टमन्यस्मै
 दद्याः मा गुरोर्भुञ्जीथाः, व्याधितविषयमेतत् । येने-
 च्छेत्तेन चिकित्सेत्, कामं गुरुच्छिष्टमश्नीयादिति ह्याचा-
 र्यः । न नक्तं भुञ्जीथाः, उपज्वल्य वा भुञ्जीथाः,

न मृन्मये भुञ्जीथाः, न प्रतिसन्दद्या इत्येके । स्था-
 नासनं पर्वान्तेषूपवासः, वाग्यमनं च, कंचिदप्रयतं
 दृष्ट्वा प्राणायामैः स शुद्ध्यति, सन्दर्शने त्रयः कार्याः
 संव्याहृत्य तु सप्त, समासाद्य तु द्वादश, सर्वत्र ज्यो-
 तिर्दर्शनमुदकोपस्पर्शनम्, सूर्याचन्द्रमसौ गौरग्निर्ब्राह्म-
 णा इत्येतानि पञ्चज्योतींष्येतेषामेकेनापि शुद्ध्यति, अ-
 वद्धं मनो दरिद्रं चक्षुः, सूर्यो ज्योतिषां श्रेष्ठो दीप्ते
 मा मा हिंसीरिति [सूर्यं दिवाग्निं रात्रौ रेतसि स्कन्ने
 पुनर्मा मैत्विन्द्रिषमिति जपेत् ॥] ॐ पुनर्मा मैत्विन्द्रि-
 यं पुनरायुः पुनर्भगः । पुनर्ब्रह्मणमैतु मा पुनर्द्रविणमैतु
 मा ॥ यन्मेद्य रेतः पृथिवीमस्कान्यदोषधीरद्य सरद्यद-
 पः, तदहं पुनराददे ॥ यन्मे रेतः प्रसिच्यते यन्म
 आजायते पुनः । यद्वा मे प्रतितिष्ठति तेन माममृतं
 कुरु तेन सुप्रजसं कुरु ॥ नमो ब्रह्मणे “इति त्रिः
 पठेत् ।” आयुर्दा । ऋतुतिथ्यादितन्त्रसमाप्तिः ॥ इति
 प्रवर्ग्यव्रतम् ॥ १५ ॥

अथापवर्गे प्रवर्ग्यव्रतम् ॥ आदौ पूर्वद्युक्कर्म । अग्निं
 परिसमूह्य पर्युक्ष्य ॥ नमो वाचे । उदयन्तमुपस्थाय ।
 उष्णीषं त्रिरावर्तं वेष्टयित्वा । आयुर्दा । परिषिञ्चामि ।
 विभूरसि० एतेनैव धर्मेण साध्वधीते “इत्यन्तं ।”
 नमो वाचे । उष्णीषं निवार्य । इयं कन्या० ! आयु-
 र्दा ॥ विमुच्य । इति पूर्वद्युक्कर्म ॥ ६ ॥ अग्निं परि-
 समूह्य पर्युक्ष्य परिषिच्य । आदौ पञ्च । उत्तरतः सं-
 स्तीर्य-स्रुचं पूरयित्वा । नमो वाचे । सावित्राणि ।
 ब्रह्मणे प्रजापतये धर्माय संम्राजे सूर्याय विभ्राजे देवे-
 भ्यो धर्मपेभ्यः पितृभ्यो धर्मपेभ्यः छन्दोभ्यः अपव-
 र्ग्ये प्रवर्ग्यव्रताय जुष्टं निर्वपामि ॥ आयुर्दा । विष्णु-
 र्मनसेति । नमो वाचे । सावित्राणि । ब्र० प्र० ॥ ८ ॥
 जुष्टं प्रोक्षामि ॥ आयुर्दा । पात्राणि च तूष्णीं ।
 आज्यभागान्ते ॥ रेवतीस्त्वा इत्यादि वसनादीननुमन्त्र-
 येत् ॥ नमो वाचे । (“मा नो धर्मो” इत्येकोनविंश-
 द्भिरुत्तमेन प्रतीकानुवाकेन प्रत्यृचमाज्यं जुहुयात् ॥)

उपनयने (१०२) अपवर्ग्ये प्रवर्ग्यव्रतम्

शुक्रियं रुद्रस्य । मा नो धर्मो व्यथितो विव्यथ नो
मा नः परमधाममाहुतो नैः । मोष्वस्मांस्तमस्यन्तरा धा-
मा रुद्रियासो अभिकुर्वतो नः ॥ १ ॥ मा नः क्रतु-
भिरीळतेभिद्विषो अस्मान्स्वनीते मापरादाः । मा नो
अग्निर्निर्ऋतिर्मो अरातिर्मानो द्यावापृथिवी हेळ्येथाम् ॥ २ ॥
अनु नो मित्रावरुणा इहावतामन्वादीध्याना अभि नः
सखायौ । आदित्यानां प्रसृतिर्हेतिरुग्रा शिवाः काष्ठ
हविषः परि णो वृणक्तु ॥ ३ ॥ विधुर्दद्राणां समने
बहूनां युवानं सन्तं पलितो जगार । देवस्य पश्य का-
व्यं सहि त्वा द्यां समानसह्यः समानः ॥ ४ ॥ ओं
भूः ॥ ५ ॥ ओंभुवः ॥ ६ ॥ ओंस्यः ॥ ७ ॥ ओं
भूर्भुवःस्यः ॥ ८ ॥ उदुत्यं जातवेदसं देवं वहन्ति
केतवः, दृशे विश्वाय सूर्यम् ॥ ९ ॥ उद्वयन्तमसस्प-
रि० ॥ १० ॥ उदुत्तिष्ठस्वध्वरावनो दिव्या कृपा दृशे
च भासा । बृहता स्वशुकभिरग्रे याहि स्वशस्तिभिः

॥ ११ ॥ ऊर्ध्वं ऊषण उतये तिष्ठा देवो न सविता ।

उपनयने (१०३) अपवर्ग्ये प्रवर्ग्यत्रतम्

ऊर्ध्वो वाजस्य सनिता यदञ्जिभिर्वाधद्भिर्विह्वयामहे । १२
 पुनरूर्जा निवर्तस्व पुनरग्न इषायुषा । पुनर्नः पाह्यंहसः
 ॥ १३ ॥ सह रय्या निवर्तस्वाग्ने पिन्वस्व धारया,
 विश्वपत्न्या विश्वतस्परि ॥ १४ ॥ धाता दधातु नो
 रयिमीशानो जगतस्परि, स नः पूर्णेन वाचनत् । १५ ।
 धाता प्रजानामुत राये ईशिषे धातेदं विश्वं भुवनं ज-
 जान । सन्दाशुषे किरति भूरिवासं वयं स्याम पतयो
 रयीणाम् ॥ १६ ॥ अग्न आयूंषि पवस आसवोर्जमि-
 मश्च नः, आरे वाधस्व दुच्छुनाम् ॥ १७ ॥ अग्ने प-
 वस्व स्वपा अस्मे वर्चः सुवीर्यम्, दधद्रयिं मयि पोषम्
 ॥ १८ ॥ तन्नो अग्ने वरुणस्य विद्वा० ॥ १९ ॥ स
 त्वन्नो अग्नेवमोभवती नेदिष्टो० ॥ २० ॥ वायुरग्रेगा
 यज्ञप्रीत्साकं गर्मनसा यज्ञम्, शिवो नियुद्धिः शिवाभिः
 ॥ २१ ॥ प्रयाभिर्यासि दाश्वंसमच्छानियुद्धिर्वाय इष्टये
 दुराणे । निनो रयिं सुभोजसंयुवस्वनिवीरं गव्यमश्वं च
 राधः ॥ २२ ॥ हिरण्यगर्मः ॥ २३ ॥ यः प्राणतो

॥ २४ ॥ य ओजदा ॥ २५ ॥ येन द्यौः ॥ २६ ॥
 य इमे द्या ॥ २७ ॥ यस्येमे विश्वे ॥ २८ ॥ यं
 क्रन्दसी अवासा तस्तभाने अभ्यैक्षता मनसा रेजमाने ।
 यत्राधिसुर उदितो विभाति कस्मै देवाय हविषा विधे-
 म ॥ २९ ॥ “उक्तं स्थालीपाकस्य व्रतहोमः ।” ब्र०
 प्र० घ० सू० दे० पि० छ० अपवर्ग्ये प्रवर्ग्यव्रताय ।
 “द्यौः समित्तामिति समिध आदाय ।” द्यौः समि-
 त्तां सूर्यः समिन्धे तामहं समिन्धे सा मा समिद्धा सुष-
 मिद्धा तेजसा वर्चसा यशसा ब्रह्मवर्चसेन समिन्ध्यात्
 ॥ १ ॥ अन्तरिक्षं समित्तां वायुः समिन्धे ॥ २ ॥
 पृथिवी समित्तामग्निः समिन्धे ॥ ३ ॥ सूर्य व्रतपते
 सम्राळसि व्रतपा असि व्रतभृदसि व्रतपतिरसि व्रतम-
 चारिषं तदशकं तत्ते प्रब्रूमस्तन्नो गोपाय । वायो ब्र०
 अग्ने व्रत० ॥ आयुर्दा० । ऋतुतिथ्यादितन्त्रसमाप्तिः ।
 इत्यपवर्ग्ये प्रवर्ग्यव्रतम् ॥ १६ ॥

अथारुणव्रतम् ॥ आदौ पूर्वद्युर्कर्म । अग्निं परिस-

मूढ्य पर्युक्ष्य । नमो वाचे । उदयन्तं । उष्णीषं त्रि-
 रावर्तं वेष्टयित्वा ॥ आयुर्दा । परिषिच्य । विभूरसि-
 षतेनैव धर्मेन साध्वधीते “इत्यन्तं ।” नमो वाचे ।
 उष्णीषं निवार्य । इयं कन्या० । आयुर्दा । विमुच्य
 इति पूर्वद्युक्कर्म ॥ ४ ॥ परिसमूह्य पर्युक्ष्य परिषिच्य ।
 आदौ पञ्च । उत्तरतः संस्तीर्य । क्षुचं पूरयित्वा ॥
 [संवत्सरमेतद्व्रतं द्वौ मासौ यावद्ब्रह्मणं वा नियमः स-
 मासेन । तस्मिन्नियमविशेषाः । चतुर्थकालपानमक्षोऽ-
 सञ्चयवानहरहर्वाभक्ष्यमश्नीयात् ॥ अ० वा० सू० ब्र०
 अ० सं० ऋ० अ० छ० अरुणव्रताय जुष्टं निर्वपा-
 मीति व्रतहोमः । प्रवर्ग्यवदादेशोऽरुणाः काणवर्षयोऽर-
 ण्येऽधीयेताऽपमापमिति जपित्वा महानाङ्गीरित्युदकं सं-
 स्पृश्य तदाचार्यः शिष्याय दद्यात्, शिवानः शन्तमा
 इत्योषधीरालभेत सुमृलीकेति भूमिमेवमपवर्ग्ये गौर्वासः
 कंसो हिरण्यं च दक्षिणान्यद्वा शुक्लं यथाशक्निर्वा ।
 यथाशक्नि कर्मेति ह विज्ञायते । एवं स्वाध्यायधर्मेणाधी-

यीत तपस्वी पुण्यो भवति ॥] आपमापमपः सर्वा
 अस्मादस्मादितोमुतः । अग्निर्वायुश्च सूर्यश्च सह सञ्चि-
 स्करुर्धिया । वाय्वश्चा रश्मिपतयो मरीच्यात्मानो अ-
 द्रुहः । देवीर्भुवनसूवरीः पुत्रवत्त्वायिमे सुवः । महाना-
 म्नी महामाना महामाया महासोमा महस्परि । देवीः
 पर्जन्यसूवरीः पुत्रवत्त्वायिमुं सुवः । अपाश्नुष्टिमपारक्ष-
 मपाश्नुष्टिमपारसम् । अपावमनुजावर्ति मम देवीर्ऋते-
 हिताः । वज्रन्देवीरनुदिताः स्थ वरुणं देवसूवरीः ।
 आदित्यानुदितं देवीर्योनिनोर्ध्वमुदीषत ॥ भद्रङ्कर्णेभिः
 शृणुयाम देवा भद्रं पश्येमाक्षिभिर्यजत्राः । स्थिरैरङ्गै-
 स्तुष्टुवांसस्तनूभिर्व्यशेम देवहितं यदायुः । स्वास्ति न
 इन्द्रो वृद्धश्रवाः स्वास्ति नः पूषा विश्ववेदाः । स्वास्ति
 नस्तादयो अरिष्टनेभिः स्वास्ति नो बृहस्पतिर्दधातु ॥
 केतवोऽरुणासश्चर्षणयो वातरशनाः प्रतिष्ठां शतधायस-
 माहिताः । अथो सहस्रधायसं शिवा नः शन्तमा
 भवथ दिव्या आप ओषधयो वनस्पतयः सुसृजन्मा

सरस्वति मा ते व्योम सन्दृशे ॥ (इत्यारुण्येपूर्वोत्तरे
 शान्ती ।) सावित्राणि । अग्नये वायवे सूर्याय ब्रह्मणे
 प्रजापतये संवत्सराय ऋतुभ्यः अरुणेभ्यः काण्वर्षिभ्यः
 छन्दोभ्यः अरुणव्रताय जुष्टं निर्वपामि ॥ आपमापं ।
 विष्णुर्मनसीति । आपमापं । सावित्राणि । अ० वा०
 सू० ब्र० प्र० सं० ऋ० अ० छ० अरुणव्रताय जुष्टं
 प्रोक्षामि ॥ आपमापं । पात्राणि च तूष्णीं । आज्य-
 भागान्ते । रेवतीस्त्वा इत्यादि वसनादीननुमन्त्रयेत् ॥
 नमो वाचे । पृथिवी समित्तामग्निः समिन्धे तामहं स-
 मिन्धे सा मा समिद्धा सुषमिद्धा तेजसा वर्चसा य-
 शसा ब्रह्मवर्चसेन समिन्ध्यात् । अन्तरिक्षं समित्तां
 वायुः । द्यौः समित्तां सूर्यः । पाणी प्रक्षाल्य । अग्ने
 व्रतपते सम्राळसि व्रतपा असि व्रतभृदसि व्रतपतिरसि
 व्रतमालभे तत्ते प्रब्रवीमि तच्छ्रुकेयं तेनर्ध्यासम् । वा-
 यो ब्र० । सूर्य ब्र० ॥ उदुत्यमिति दशर्चेन० ॥
 आयुर्दा । आपमापं ॥ “उक्त्रं स्थालीपाकस्य व्रतहोमः ।”

अ० वा० सू० प्र० सं० ऋ० अ० छ० अरुण० ॥

“पश्चादग्नेर्दग्नेषु । अधीहि भोः सावित्रीत्रिजपपूर्वानरु-
णव्रतमन्त्रान्मे भवाननुब्रवीतु ॥” उ० भूर्भुवःस्वस्तत्सवि-
तु ३ । “अरुणोरुणानामनुवाकं वाचयित्वा ॥” अ-
रुणोरुणानां केतूनाम् ॥ योसौ तपन्नुदेति स सर्वेषां
भूतानां प्राणानादायोदेति मा मे प्रजाया मा पशूनां
मा मम प्राणानादायोदगाः । असौ योस्तमेति स स-
र्वेषां भूतानां प्राणानादायास्तमेति मा मे प्रजाया मा
पशूनां मा मम प्राणानादायास्तङ्गाः । असौ य आपू-
र्यते स सर्वेषां भूतानां प्राणैरापूर्यते मा मे प्रजाया
मा पशूनां मा मम प्राणैरापूरिष्ठाः । असौ य उप-
क्षीयते स सर्वेषां भूतानां प्राणैरुपक्षीयते मा मे प्रजा-
या मा पशूनां मा मम प्राणैरुपक्षेष्ठाः । अमूनि या-
नि नक्षत्राणि भूतानि चोपसर्पन्ति चोत्सर्पन्ति च ता-
नि सर्वेषां भूतानां प्राणैरुपसर्पन्ति चोत्सर्पन्ति च मा
मे प्रजाया मा पशूनां मा मम प्राणैरुपसर्पन्ति चोत्स-

र्षत ॥ अयं संवत्सरः स सर्वेषां भूतानां प्राणैरुपप्र-
 सर्पति चोत्सर्पति च मा मे प्रजाया मा पशूनां मा
 मम प्राणैरुपसर्प चोत्सृप ॥ इमे ऋतवस्ते सर्वेषां भू-
 तानां प्राणैरुपप्रसर्पन्ति चोत्सर्पन्ति च मा मे प्रजाया
 मा पशूनां मा मम प्राणैरुपसृपत मोत्सृपत ॥ इमे
 मासाश्चार्धमासास्ते सर्वेषां भूतानां प्राणैरुपप्रसर्पन्ति
 चोत्सर्पन्ति च मा मे प्रजाया मा पशूनां मा मम
 प्राणैरुपसृपत मोत्सृपत ॥ इदमहस्तत्सर्वेषां भूतानां
 प्राणैरुपसर्पति चोत्सर्पति च मा मे प्रजाया मा पशू-
 नां मा मम प्राणैरुपसृप मोत्सृप ॥ इयं रात्रिः सा
 सर्वेषां भूतानां प्राणैरुपप्रसर्पति चोत्सर्पति च मा मे
 प्रजाया मा पशूनां मा मम प्राणैरुपसृप मोत्सृप ॥
 यद्वेदव्रतं तदव्रतं० । नमो ब्रह्मणे “इत्यन्तं ।” आप-
 मापं । ऋतुतिथ्यादितन्त्रसमाप्तिः ॥ इत्यरुणव्रतम् १७

॥ अथापवर्गेऽरुणव्रतम् ॥ आदौ पूर्वद्युक्कर्म । प-

रिसमूह पर्युक्त्य । नमो वाचे । उदयन्तं । उष्णीषं

त्रिरावर्तं वेष्टयित्वा ॥ आयुर्दा । परिषिच्य । विभूर-
 सि० । एतेनैव धर्मेण साध्वधीते “इत्यन्तं ।” नमो वा-
 चे । उष्णीषं निवार्य । इयं कन्या० । आयुर्दा ।
 विमुच्य । इति पूर्वेषुकर्म ॥ ५ ॥ अग्निं परिसमूह्य
 पर्युक्ष्य परिषिच्य । उत्तरतः संस्तीर्य । आपमापं ।
 सावित्राणि । अग्नये वायवे सूर्याय ब्रह्मणे प्रजापतये
 संवत्सराय ऋतुभ्यः अरुणेभ्यः काण्वर्षिभ्यः छन्दोभ्यः
 अपवर्ग्ये अरुणव्रताय जुष्टं निर्वपामि ॥ आपमापं ।
 विष्णुर्मनसीति । आपमापं । सावित्राणि । अ० वा०
 सू० ब्र० प्र० सं० ऋ० अ० छ० अपवर्ग्येऽरुणव्रताय
 जुष्टं प्रोक्षामि । आपमापं० । पात्राणि च तूष्णीं । आज्यभा-
 गान्ते । रेवतीस्त्वा । नमो वाचे । मा नो घ-
 र्मो इत्येकोनविंशद्भिरुत्तमेन प्रतीका० । आयुर्दा । आ-
 पमापं । उक्तं स्थालीपाकस्य व्रतहोमः ॥ अ० वा०
 सू० ब्र० प्र० सं० ऋ० अ० छ० अपवर्ग्येऽरुण-
 व्रताय ॥ आपमापं । नमो वाचे । द्यौः समि-

तां सूर्यः । सूर्य व्रतपते सम्राळसि । आयुर्दा ।
 ऋतुतिथ्यादितन्त्रसमाप्तिः ॥ इत्यपवर्ग्येऽरुणव्रतम् १८
 ॥ अथौपनिषदव्रतम् ॥ आदौ पूर्वद्युक्कर्म । परिस-
 मूह्य पर्युच्य । नमो वाचे । उदयन्तं । उष्णीषं त्रि-
 रावर्तं वेष्टयित्वा । आयुर्दा । परिषिच्य । विभूरसि ।
 नमो वाचे । उष्णीषं निवार्य । इयं कन्या । आयु-
 र्दा । विमुच्य । इति पूर्वद्युक्कर्म ॥ ६ ॥ परिसमूह्य
 पर्युच्य परिषिच्य । आदौ पञ्च । उत्तरतः ० दैवतं नि-
 र्वपति ॥ “सुमन्तोः कश्यपस्य तदन्तेवासिनां चार्षम्”
 शन्नो मित्रः शं वरुणः शन्नो भवत्वर्थमा । शन्न इ-
 न्द्रो बृहस्पतिः शन्ना विष्णुरुरुक्रमः । नमो ब्रह्मणे
 नमो वायवे नमस्ते वायो त्वमेव प्रत्यक्षं ब्रह्मासि त्वा-
 मेव प्रत्यक्षं ब्रह्म वदिष्यामि ऋतं वदिष्यामि सत्यं व-
 दिष्यामि तन्मामवतु तद्वक्त्रारमवत्ववतु मामवतु वक्तारं
 शान्तिः शान्तिः शान्तिः । सह ना अवतु सह नौ
 धनक सह वीर्यं करवावहै तेजस्वि ना अधीतमस्तु

मा विद्विषावहै शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥ सावित्रा-
 णि । अग्नये वायवे सूर्याय ब्रह्मणे प्रजापतये छन्दो-
 भ्यः ऋषिभ्यः छन्दोभ्यः औपनिषदव्रताय जुष्टं नि-
 र्वपामि ॥ शन्नो मित्रः शं वरुणः शन्नो अस्त्वयमा,
 शन्न इन्द्रश्चामिश्र शन्नो विष्णुरुरुक्रमः । नमो ब्रह्मणे
 नमो वायवे नमस्ते वायो त्वमेव प्रत्यक्षं ब्रह्मासि त्वा-
 मेव प्रत्यक्षं ब्रह्मावादिषमृतमवादिषं सत्यमवादिषं त-
 न्मामावीत्तद्वक्त्रारमावीदावीन्मामावीद्वक्त्रारं शान्तिः ३ ।
 सह ना अव्रतु सह नौ भुनक्तु सह वीर्यं करवावहै
 तेजस्वि ना अधीतमस्तु मा विद्विषावहै शान्तिः ३ ॥
 (इत्यौपनिषद्युत्तरा शान्तिः ॥) विष्णुर्मनसीति । शन्नो
 मित्रः शं वरुणः शन्नो भवत्वयमा । सावित्राणि ।
 अ० वा० सू० ब्र० प्र० छ० ऋ० छ० औपनिषद-
 व्रताय जुष्टं प्रोक्षामि ॥ शन्नो मित्रः शं वरुणः श-
 न्न अस्त्वयमा । पात्राणि च तूष्णीं । आज्यभागान्ते ।
 स्वेतिहा । नमो वाये । पृथिवी । अग्निः ।

व्रतपते । उदुत्यमिति दशर्चेन । आयुर्दा । शन्नो मि-
त्रः भवत्वयमा । उक्तं स्थालीपाकस्य व्रतहोमः । अ०
वा० सू० ब्र० छ० ऋ० छ० औपनिषदव्रताय ॥
“ पश्चादग्नेर्दग्नेषु । अधीहि भोः सावित्रीत्रिजपपूर्वानौप-
निषदव्रतमन्त्रान्मे भवाननुब्रवीतु ॥ ” उ० भूर्भुवःस्वस्त
त्सवि० ३ । यच्छन्दसामिति द्वे वाचयति ॥ यच्छ-
न्दसामृषभो विश्ववेदा च्छन्दोभ्योध्यमृतात्सम्बभूव ।
स सामिन्द्रो मेधयास्पृणोत्व मृतस्य देव धारणो भू-
यासम् ॥ १ ॥ शरीरं मे विचक्षणं वाङ्मे मधु म-
दुहे । कर्णाभ्यां भूरिसुश्रवं ब्रह्मणः कोशोसि मेधया-
पिहितः श्रुतं मे गोपाय ॥ यद्वेदव्रतं तदव्रतं० ॥
प्रवर्ग्येणौपनिषदं व्याख्यातं । तस्मिन्नियमविशेषाः ।
[न दक्षिणेऽनाध्यायो नात्र नक्तमभोजनं न मृन्मये
भोजनप्रतिषेधः नैनमेकोधीयीथाः सा बहवोधीयध्वं द्वे-
एवाधीयीथाः प्रथमद्वादशौ शान्तिर्द्वादशानां त्रयोदश
चतुर्दशयोः प्रथमं यजुःशान्तिः । एवमन्ते ।] शन्नो

मित्रः शन्नो अस्त्वर्यमा ॥ ऋतुतिथ्यादितन्त्रसमाप्तिः ।
इत्यौपनिषद्व्रतम् ॥ १६ ॥

अथ श्रीकामः ॥ अग्निं परिसमूह्य पर्युच्य परिषि-
च्य । आदौ पञ्च । श्रियै श्रीकामदेवताभ्यो जुष्टं
निर्वपामि । एवं प्रोक्षामि । आज्यभागान्ते । [श्रीका-
मः श्वेताया गोः सरूपवत्सायाः पुंवत्सायाः पयसि
स्थालीपाकं श्रपयित्वा । आवहन्तीति द्वाभ्यां स्थाली-
पाकस्य जुहुयात् ।] आवहन्ती वितन्वाना कुर्वाणा
वरमात्मनः । वासांसि मम गावश्चाऽन्नपानेन वर्धय
स्वाहा ॥ १ ॥ सुवर्णा हरिणीं लक्ष्मीं धनदामश्वपू-
जिताम् । ततो मे श्रियमावह लोमशां पशुभिः सह
स्वाहा ॥ २ ॥ श्रीरेनमनपगा भवतु । ऋतुतिथ्यादि-
तन्त्रसमाप्तिः ॥ [अन्येनान्नाद्येन च ब्राह्मणान्भोजयि-
त्वा हुतशेषस्य स्वयं प्राश्नीयात् ॥] इति श्रीकामः ॥ २० ॥

अथ यशस्कामः ॥ अग्निं परिसमूह्य पर्युच्य परि-
षिच्य । आदौ पञ्च । यशसे यशस्कामदेवताभ्यो जुष्टं

निर्वपामि । एवं प्रोक्षामि ॥ आज्यभागान्ते । [यश-
स्कामो रोहिण्या गोः सरूपवत्सायाः पुंवत्सायाः पय-
सि स्थालीपाकं श्रपयित्वा ॥ आ मा यन्तिवत्यष्टाभिः
स्थालीपाकस्य जुहुयात् ।] आ मा यन्तु ब्रह्मचारि-
णः स्वाहा । सं मा यन्तु ब्रह्मचारिणः । तपो यशो
यशानि । जनो यशो यशानि । श्रेयान्वसो यशो य-
शानि । तं त्वा भग प्रविशामि । स मा भग प्रवि-
श । अस्मिन्सहस्रशाखे विभजाहं त्वयि मृजे स्वाहा
॥ ८ ॥ यथापः प्रवणायन्ति यथा मासा अहर्जनम् ।
एवं मा ब्रह्मचारिणो धातुरायन्तु सर्वशः । प्रतिवेशो-
सि प्र प्र मा भाहि प्र मा पद्यस्व, नमो ब्रह्मणे ३
धारणं मेस्त्वऽनिराकरणं धारयितास्मि कर्णयोः श्रुतं मे
मा पच्योष्ट माऽमुष्य मेधाव्यऽनिराकरिष्णुर्भवति । अ-
न्येनानेन च ब्राह्मणान्भोजयित्वा हुतशेषस्य स्वयं प्रा-
श्नीयात् ॥ असौ अमुकदत्तः यशस्वी भवतु । [श्री-
कामयशस्कामयोराज्यभागान्ते स्थालीपाकहोमः ।] ॥ अ-

उपनयने

(११६) अपवर्गे औपनिषदव्रतं

तुतिथ्यादितन्त्रसमाप्तिः ॥ (नानयोः पूर्वद्युक्कर्म, न
वसनानुमन्त्रणादि, नात्र व्रतादेशः, न व्रतमन्त्रवाच-
नम्, नापवर्गः ।) इति यशस्कामः ॥ २१ ॥

अथापवर्गे औपनिषदव्रतम् ॥ आदौ पूर्वद्युक्कर्म ।
परिसमूह पर्युच्य । नमो वाचे । उदयन्तं । उष्णीषं
त्रिरावर्तं वेष्टयित्वा । आयुर्दा । अग्निं परिषिच्य ।
विभूरसि । नमो वाचे । उष्णीषं निवार्य । इयं क-
न्या । आयुर्दा । विमुच्य । इति पूर्वद्युक्कर्म ॥ ७ ॥
परिसमूह पर्युच्य परिषिच्य । आदौ पञ्च । उत्तरतः
संस्तीर्य । शन्नो भवत्वयमा । सावित्राणि । अग्नये
वायवे सूर्याय ब्रह्मणे प्रजापतये छन्दोभ्यः ऋषिभ्यः
छन्दोभ्यः अपवर्गे औपनिषदव्रताय जुष्टं निर्वपामि ॥
शन्नो अस्त्वयमा । विष्णुर्मनसीति । शन्नो भवत्वयमा
सावित्राणि । अ० वा० सू० ब्र० प्र० छ० ऋ०
छ० अपवर्गे औपनिषदव्रताय जुष्टं प्रोक्षामि । शन्नो
अस्त्वयमा । आज्यभागान्ते । रेवतीरुत्वा । नमो वा-

चे । मा नो घर्मो इत्येकोन । आयुर्दा । शन्नो भव-
त्वय्यमा । उक्त्वं स्थालीपाकस्य व्रतहोमः ॥ अ० वा० सू० ब्र०
प्र० छ० ऋ० छ० अपवर्गे औपनि० ॥ शन्नो अस्त्वय्यमा ।
नमो वाचे । द्यौः समित्तां सूर्यः । सूर्य व्रतपते ॥

“सर्वे बान्धवाः पाणौ पुष्पं गृहीत्वा, शुक्रियं रुद्र-
स्य । आयुर्दा, इति पठित्वाग्नौ प्रक्षिपेत् ॥” ऋतु-
तिथ्यादितन्त्रसमाप्तिः ॥ इत्यपवर्गे औपनिषद्व्रतम् २२

॥ अथ गोदानम् ॥ परिसमूह्य पर्युच्य परिषिच्य ।
आदौ पञ्च । न निर्वापः । गोदानदेवताभ्य इदमा-
ज्यमर्पयामि नमः ॥ आज्यभागान्ते । (षोडशे वर्षे
गोदानमग्नौ वा समाप्ते तद्व्याख्यातम्, जटाकर्मणा चू-
डाकरणवद्वाऽज्यभागान्ते ।) अयमगात्सविता क्षुरेण
उष्णेन वायोदकेन एहि । आदित्या रुद्रा वसवः स-
चेतसः सोमस्य राज्ञोवपत प्रचेतसः “इत्युष्णा आ-
पोऽभिमन्त्रयते ॥” उष्णाश्च शीताश्च समीत्य सर्वा

महस्पतिः सविता सत्यधर्मास्तदनुमन्यतामिति उष्णाः

शीतजलेषु संमिलाप्य ॥ आर्द्रदानवस्थ जीवदानवस्थो-
 न्दतीरिहैनमवतपन्दतु जीवसे दीर्घायुत्वाय वर्चसे ओ-
 षधे त्रायस्वेति दर्भमन्तर्धाय ओषधे त्रायस्वैनं, स्व-
 धिते मैत्रं हिंसी, रितिक्षुरेणाभिधाय ॥ येनावपत्स-
 विता क्षुरेण सोमस्य राज्ञो वरुणस्य विद्वान् । तेन
 ब्राह्मणो वपतेदमद्याऽऽयुष्माञ्जरदष्टिर्यथाऽसत् ॥ अयम-
 सावमुकदत्तः दक्षिणकेशान्ते । आर्द्रदानव । येन धा-
 ता बृहस्पतिरग्नेरिन्द्रस्य चायुषेऽवपत् । तेनास्यायुषेऽव-
 पत्सुश्लोक्याय स्वस्तये अयमसावमुकदेवः पश्चिमकेशान्ते ॥
 आर्द्रदानव । येन पूषा प्रजापतेरग्नेः सूर्यस्य चायुषेऽवपत् ।
 तेनास्यायुषेऽवपत्सुश्लोक्याय स्वस्तये । अयमसावमुक-
 शर्मा उत्तरकेशान्ते । आर्द्रदान । येन भूयांश्च रात्रीं
 ज्योक्पश्या च सूर्यम् । तेनास्यायुषेऽवपत्सुश्लोक्याय
 स्वस्तये । अयमसावमुकस्वामी पूर्वकेशान्ते ॥ इति
 प्रदक्षिणं प्रतिदिशं प्रतिमंत्रं दर्भक्षुरकर्म यत्क्षुरेण वर्त-
 यता सुपेशसा वस्र्वपसि केशान् । शुन्धिशिरोमायु-

प्यायुःप्रमोषीरिति लोहायसं क्षुरं केशवापाय प्रयच्छति ॥
 मा ते केशाननुगात्तेज एतत्तथा धाता ददातु ते ।
 तुभ्यमिन्द्रो बृहस्पतिः सविता वर्च आदधु “रिति
 प्रपततोऽनुमन्त्रयते ॥” सुहृत्परिगृह्य केशानुप्यमाना-
 न्हरितगोमये समवचिनोति । उप्वाय राज्ञो वरुणस्य
 केशान्सोमो धाता सविता विष्णुरग्निः । तेभ्यो नि-
 धानं बहुधानुविन्दन्नन्तरा द्यावापृथिवी अवस्युरिति प्रा-
 गुदीचीं हियमाणमनुमन्त्रयते । अरिक्ते पर्याश्लेषयत
 इति श्रुतिः शिरःप्रक्षाल्य ॥ सार्वार्हि देवः । ये के च जमे-
 त्याज्यप्रधानम् । ऋतुतिथ्यादितन्त्रसमाप्तिः ॥ इति
 गौदानम् ॥ २३ ॥

अथापवर्गे त्रैविद्यकम् ॥ अग्निं परिसमूह्य पर्युक्ष्य
 परिषिच्य । आदौ पञ्च । न निर्वापः । पृश्न्याः
 पयोसि । छन्दोभ्यः अपवर्गे त्रैविद्यकाय इदमाज्यम-
 र्पयामि नमः । आज्यभागान्ते । रेवतीस्त्वा । आ-
 ज्यप्रधानं । ये के च जमा । छन्दोभ्यः स्वाहा ।

उपनयने

(१२०)

अपवर्गे त्रैविद्यकम्

अपवर्गे त्रैविद्यकाय स्वाहा ॥ “समिधादानम्” यदे-
वा देवहेळनं देवासाश्चकृम वयम् । अग्निर्मा० ॥ यदि
दिवा यदि नक्तमेनांसि चकृम वयम् । वायुर्मा० ॥
यदि जाग्रद्यदि स्वप्नमेनांसि चकृम वयम् । सूर्यो मा०
“उपस्थानम्” अग्ने व्रतपते व्रतमाचारिणं तद्दशकं
तत्ते प्रब्रूमस्तन्नो गोपाय ॥ वायो० । सूर्य० ॥ ऋ-
तुतिथ्यादि । सर्वेषां बान्धवानां नैवेद्यम् ॥ अमृते-
शमुद्रया अमृतीकृत्य । अमृतमस्तु अमृतायतां नैवेद्यं,
सावित्राणि सावित्रस्य देवस्य त्वा सवितुः प्रसवेभ्वि-
नोर्बाहुभ्यां पूष्णो हस्ताभ्यामाददे । महागणपतये०
प्रजापतये सीमन्तकरणदेवताभ्यः अग्नये इन्द्राय वि-
ष्णवे पुंसवनदेवताभ्यः जातकरणदेवताभ्यः काय प्र-
जापतये नामकरणदेवताभ्यः मित्राय सोमाय अन्नप-
तये चूडाकरणदेवताभ्यः मेधायै सरस्वत्यै छन्दोभ्यः
उपनिषददेवताभ्यः छन्दोभ्यः त्रैविद्यकव्रतदेवताभ्यः उ-
पाकरणदेवताभ्यः छन्दोभ्यः चातुर्होतृकदेवताभ्यः उ-

उपनयने

(१२१)

अपवर्गे त्रैविद्यकम्

ह्मणे प्रजापतये घर्माय सम्राजे सूर्याय विभ्राजे देवे-
भ्योघर्मपेभ्यः पितृभ्योघर्मपेभ्यः छन्दोभ्यः प्रवर्ग्यव्रत-
देवताभ्यः । ब्र० प्र० घ० सू० दे० पि० छ० अ-
पवर्गे प्रवर्ग्यव्रतदेवताभ्यः अ० वा० सू० ब्र० प्र०
सं० ऋतुभ्यः अरुणेभ्यः काण्वर्षिभ्यः छ० अरुण-
व्रतदेवताभ्यः । अ० वा० सू० ब्र० प्र० सं० ऋ०
अ० छ० अपवर्गेऽरुणव्रतदेवताभ्यः । अ० वा० सू०
ब्र० प्र० छ० ऋषिभ्यः छ० औपनिषदव्रताय श्रियै
श्रीकामदेवताभ्यः यशसे यशस्कामदेवताभ्यः अ० वा०
सू० ब्र० प्र० छ० ऋषिभ्यः छ० अपवर्गे औपनि-
षदव्रतदेवताभ्यः गोदानव्रतदेवताभ्यः । छ० अपवर्गे
त्रैविद्यकव्रतदेवताभ्यः स्नातकव्रतदेवताभ्यः मौञ्जीबन्ध-
नयागदेवताभ्यः भगवते वासुदेवाय० विष्णुपञ्चायतन-
देवताभ्यः अभयङ्करीदेव्यै० इन्द्राय वज्रहस्ताय० हेरु-
कादिभ्यो वटुकादिभ्यः ॥ उत्पन्नममृतं दिव्यं प्राक्-
दीरोदधिबन्धवान् । अन्नममृतमपेण जैदेवं प्रतिगृह्य

उपनयने

(१२२)

अपवर्गे त्रैविद्यकम्

ह्यताम् ॥ मुक्ताविद्रुम० । अद्य तावत् । सुतस्य मौ-
ञ्जीबन्धननिमित्तं ॐ नमो नैवेद्यं निवेदयामि नमः ॥
इळामग्ने० । ब्राह्मणपूजनम् ॥ गायत्र्यै नमः ॐ भूर्भु-
वःस्वः ३ अद्य तावत् अग्नेर्यविष्टस्य सानुचरस्य अ-
ध्वर्योः ब्रह्मविष्णुमहेश्वरदेवतानां आत्मनो० सुतस्य
मौञ्जीबन्धननिमित्तं अग्नेर्यविष्टब्राह्मणपूजनमर्चामहं क-
रिष्ये ॐ कुरुष्व ॥ यवान्विकीर्य । अग्नेर्यविष्टाय सानु-
चराय अध्वर्यवे ब्रह्मविष्णुमहेश्वरदेवताभ्यः समालभनं
गन्धादि दक्षिणान्तं । गायत्र्यै नमः ३ अद्य तावत् ।
अग्नेर्यविष्टस्य० आत्मनो० सुतस्य मौञ्जीबन्धननिमित्त-
मच्छिद्रं सम्पूर्णमस्तु एवमस्तु ॥ यवोदकं नमः ॥
सर्वेषां बान्धवानां आश्रावितमिति पूर्णं दत्त्वा । वि-
मुच्य पुनरग्निं परिसमूह्य पर्युच्य । अग्नौ दण्डं प्राप्तीत्
अप्सु मेखलां वासश्च ॥ विमुच्य इत्यपवर्गे त्रैविद्यकम् २४
अथ स्नानव्रतमन्त्राः ॥ छन्दस्यऽर्थान्वुद्धा गां का-
वेदा न्वार्यमर्हयेत् । शिष्यो यथा पठत्यर्हो भवन्ति

आचार्य ऋत्विक् राजा विवाहः प्रियः स्नातक इत्यऽ-
 थैनमर्हयन्ति । आदौ च कर्मणोर्ध्वमुदकं सौषधं दर्भा
 इति कंसे चमसे वा दध्यासिच्य मधु च वर्षीयसा
 पिधाय विष्टराभ्यां परिगृह्य पाद्यप्रथमैः प्रतिपद्यन्ते ॥
 मयि दोहोसि विराजो दोहः पद्यायै विराजो दोहम-
 शीयेत्याहियमाणमनुमन्त्रयते ॥ “भगवन् विष्टरो विष्टरो
 विष्टरः” विष्णोः आचार्यस्य वा स्नातकस्य इदमासन-
 मास्यतां । विष्टरोसि मातरि सीदेति विष्टरमास्तीर्य
 तस्मिन्नुपविशति । विष्टर आसीनायैकैकं त्रिः प्राह ॥
 पाद्यं ३ अर्घ्यं ३ मधुपर्कं ३ आचमनीयं ३ नैव
 भोरित्याह, न मार्षेति ॥ शन्नो देवी०, लाजाश्च ।
 भगवन्पाद्यं २ उं भगवन्पाद्यं ददानि ते ३ । उं
 भगवन् पाद्यं प्रतिगृह्णामि ३ । मयि दोहोऽसीति
 पाद्यपात्रं हस्ताभ्यां गृहीत्वा वामपाणौ निधाय स्वयं
 पादाववनेनिज्यात् । दक्षिणं पादमवनेनिज, इदमहम-
 स्मिन्कुले ब्रह्मवर्चसं दधामि । उत्तरं पादमवनेनिज,

इदमहं मां मयि तेजो वीर्यमन्नाद्यं प्रजां पशून् ब्रह्म
वर्चसं दधामि ॥ शन्नो देवी० । आपः क्षीरं०
भगवन्नर्घ्यं दधानि ते ३, सावित्राणि० । ओं भग
वन्नर्घ्यं प्रतिगृह्णामि ३ इति त्रिरुक्त्वा प्रतिग्रहीता पाद्य
पात्रवदाऽऽदाय । आपो हिष्टेति तिसृभिः शिरसि पवि
त्रेणापः क्षिपेत् ॥ पवित्रं निवार्य । विष्णवे आचा
र्याय वा स्नातकाय गन्धादि यज्ञोपवीतान्तं । विष्णो-
रर्घ्यदानाद्यर्चनविधिः सर्वः परिपूर्णोस्तु । अन्नं नमः ।
सावित्राणीति मधुपर्कः ॥ “मधुपर्कं विदुस्त्र्यङ्गं या-
ज्ञिका यज्ञकर्मणि । मात्तिकं च घृतं चैव सुजातं शो-
भनं दाधि ॥” भगवन्मधुपर्को मधुपर्कः ३ । ओंभग-
वन्मधुपर्कं दधानि ते ३ इति त्रिरुच्चार्य दाता । सा-
वित्राणि । भगवन्मधुपर्कं प्रतिगृह्णामि ३ इति त्रिरु-
च्चार्याञ्जलिनादाय सव्ये पाणौ निधाय ग्रहीता विष्टरो
स्यन्तरिक्षमधि विश्रयस्वेति वर्षिष्टपात्रस्योपरिस्थितं वि-
ष्टरमूर्धमुत्क्षिपेत् । विष्टरमवकृष्य । उरुत्वेत्यवसार्य

चक्षुरित्यवेक्ष्य । पृथिव्यास्त्वा नाभौ साधयाम्यऽनेन
 ति विष्टरेऽधःस्थिते भूमौ निधाय । मधुवात इति ति-
 यभिः प्रदेशिन्याऽलोडयति । वसवस्त्वाऽग्निराजानो भ-
 न्नयन्तु, पितरस्त्वा यमरा०, रुद्रास्त्वा सोमरा०,
 आदित्यास्त्वा वरुणरा०, विश्वे त्वा देवा बृहस्पति-
 राजानो० ॥ इति प्रदक्षिणं प्रतिदिशं प्रतिमंत्रं पात्र-
 स्यान्तेषु लेपान्निर्माणं ॥ विश्वे देवा इत्युत्तरार्धे एव
 यन्मधुन इति च । यन्मधुनो मधुव्यस्य परममन्नाद्यं
 रूपं तेनाहं मधुनो मधुव्यस्य परमस्यान्नाद्यस्य परमो-
 न्नादो मधव्यो भूयासं त्रियै विद्यायै यशोसि श्रियै
 यशोसि यशसे ब्राह्मणो दीप्तिरसि इति । सत्यश्रीः,
 यशःश्रीः, मयिश्रीः, श्रीः श्रियतामिति मधुपर्कस्य
 चतुष्प्राश्नाति अङ्गुष्ठद्वितीयाभिः कनिष्ठया प्रथममेवम-
 नुपूर्वं सर्वाभि स्तदवशिष्टं सुहृदे प्रयच्छति । भगव-
 न्नाचमनीयं ३ त्रिरित्युक्ते विष्णवे आचार्याय वा स्ना-
 तकाय आचमनीयं नमः । अमृतोपस्तरणमसि स्वाहे-

त्यप आचमयेत् । विष्णवे दक्षिणायै ॥ तस्मा असि-
 पाणिर्गा ग्राह । खड्गपाणिस्तां शास्ति । भगवन्गौः ३
 गां प्रकरिष्ये ३ इति मा प्रमार्षीः ३ तां शास्ति ।
 मम चामुष्याश्च पाप्मानं जहि , हतो मे पाप्मानं
 मे हतं कुरुतेति चतुरो नानागोत्रान्ब्राह्मणान्भोजयेत् ।
 एष आद्योपायो , यद्युत्सृजेत्तदा , माता रुद्राणामिति
 जपेत् । माता रुद्राणां दुहिता वसूनां स्वसाऽऽदित्या-
 नाममृतस्य नाभिः । प्रणुवोचं चिकितुषे जनाय मा
 गामनागामदिति वधिष्ठ ॥ सूर्यवसानद्भगवती हि भू-
 यादथो वयं भगवतः स्याम । अद्वि तृणमघ्न्ये वि-
 श्वधानीं पिव शुद्धमुदकमाचरन्ती । ॐ ३ उत्सृजतु
 तृणाण्यच्चित्युक्त्वा तामुत्सृष्टां पशुमाङ्गवा न मांसो मधुप-
 र्कः स्यादिति ह ज्ञायतेऽपिवा घृतौदन एव वा स्या-
 त् ॥ मधुपर्के च यज्ञे च पितृदैवतकर्मणि । अत्रैव
 पशुवो हिंसा नान्यत्र मनुरब्रवीत् ॥ इति मधुपर्कवि-
 धिः ॥ “एवं मधुपर्कं शिष्यो निवर्त्य ।” श्रोत्रि-

योऽन्यो वेदाध्यायी, न तस्य स्नानम्, अथास्य स्नानं व्रजपरिहितं प्रपाद्य जटाश्मश्रुलोमनखमभिसंहार्य, "आपो हिष्ठा" इति तिसृभिः स्नायात् । हिरण्यवर्णाः इति च द्वाभ्याम् । हिरण्यवर्णाः शुचयः । १ । हिरण्यवर्णाः शुचयः पावका विचक्रमुर्हित्वावद्यमापः । शतं पवित्रा वितताह्यासां भाभिर्मा देवः सविता पुनातु ॥ २ ॥ शन्न आपो धन्वन्याः०, ॥ ३ ॥ आपो अस्मान्मातर० ॥ ४ ॥ इति च । द्यौस्ते इति छत्रं धारयेत् । द्यौस्ते पृष्ठं पृथिवी सधस्थमात्मान्तरिक्षं समुद्रो योनिः । विख्याय चक्षुषा त्वामभितिष्ठा प्रतन्यतः । इममग्र इति हिरण्यं बध्नीयात् ॥ गृत्समदस्य भार्गवस्य । इममग्रमायुषे० ॥ प्रतिष्ठे इति वाराह्या उपानहौ प्रतिमुञ्चेत् । प्रतिष्ठे स्थो देवते मा मा हिंसिष्ठम् ॥ द्विवस्त्रोऽस्त ऊर्ध्वम् । तस्माच्छ्रोभनं वासो भतव्यमिति श्रुतिः । ततो ब्रह्मचारी बाढमिति प्रत्याह ॥ वैणवदण्डधारी स्याः, नित्यं कृत्रधारी स्याः, अपन्थदा-

यी स्याः, अदत्तहरणं प्रतिषिद्धम्, अपरया द्वारा-
 निःसरणं प्रतिषिद्धम्, मलवद्वाससा सह संभाषा प्रतिषि-
 द्धा, रजोवाससा सह शय्या प्र०, गुरोर्दुरुक्तवचनं
 प्रतिषिद्धम्, अस्थाने स्मयनं प्र० सरणं प्र० गायनं प्र०
 नर्तनं प्र० तस्य चेक्षणं प्रति०, ॥ वेदमनूच्यैकादशोनुवा-
 केनानुशास्ति । सत्यं वद, धर्मं चर, स्वाध्यायान्मा-
 प्रमद, आचार्याय प्रियं धनमाहृत्य प्रजातन्तुं मा व्य-
 वच्छेत्सीः, सत्यान्न प्रमदितव्यम्, धर्मान्न प्र०, य-
 त्नान्न प्र०, कुशलान्न प्र०, स्वाध्यायप्रवचनाभ्यां न
 प्र०, यज्ञदेवपितृकार्येभ्यो न प्र०, मातृदेवो भव,
 पितृदेवो भव, आचार्यदेवो भव, अतिथिदेवो भव,
 यान्यनवद्यानि कर्माणि तानि त्वया कर्तव्यानि नो
 इतराणि । अथ यान्यस्माकं सुचस्तानि तानि त्वया
 कर्तव्यानि नो इतराणि । अथ ये केचास्मच्छ्रेयांसो
 ब्राह्मणा आगच्छेरंस्तेषां त्वयाऽऽसनेन प्रश्रयितव्यम्, श्र-
 द्धया देयमाश्रद्धया देयं संविदा देयमसंविदा देयं द्वि-

या दयं भिया देयं विच्यै देयमविच्यै देयं भूत्यै देयम-
 भूत्यै देयम् ॥ अथ यदि ते कर्मविचिकित्सा वृत्तिविचिकि-
 त्सा वा स्यात् ये तत्र ब्राह्मणाः सन्दर्शिनो युक्ता अयुक्ता रूक्षा
 अरूक्षा लुब्धा अलुब्धा वा धर्मकामा स्युः, यथा ते
 तत्र वर्तेरंस्तथा त्वं तत्र वर्तेथाः, एष आदेशः, एष
 उपदेशः, एषा वेदोपनिषदेतदनुशासनमेवमेवैतदुपा-
 स्यम् ॥ अथातोष्टाचत्वारिंशत्समितम् । तत्र विधि-
 विशेषः । नियमेष्वचार्यप्रधानः स्यात् । निलयार्थी
 गृहं न प्रविशेत् । अनिलयः स्यात् । अन्यत्र वृ-
 त्ताद्वल्मीकाद्वा । निस्तान्तवामित्येके । यथोक्तमेकं तु
 वासः शाणी चीरं कुतपं वा । परिमितमुरःप्रमाणमु-
 परि जानु । चतुर्थकालपानभक्तः । असञ्चयवान् ।
 अहरहर्वाभैक्षमश्रीयात् । अहस्तिष्ठेत् । रात्रावासीत उ-
 भयं मुनिव्रतः स्यात् । स्त्रीशूद्रपतितरभसरजस्वलैर्वा न
 सम्भाषेतेतिच्यवनोभृगुः । द्वादशरात्रं वोभयतः । अ-
 मावस्यां पौर्णमासीं च पालाशयः सभिधो नित्याः ।

परिधिवृक्षाणां वा ॥ १६ ॥ मेधां मह्यमिति पाणि-
मार्गं दत्वा त्रिषवणमहोरात्रमुदकोपस्पर्शनम् । नमो
हमाय मोहमायेति चानुसवनम् । अम्रये वैश्वानराय
तपाय तापसाय तपन्ताय विन्दवे विन्दाय सुविन्दाय
सर्वविन्दाय नमः पराय सुपाराय पारयन्ताय शान्ताय
नम ऊर्म्याय नमः सूर्याय नमश्च्यवनाय भार्गवाय
इत्येता एव देवतास्तर्पयन्नुदकेन एष संवत्सरं चरित्वा
विमलो विपापो भवति सर्वेषां वेदानां चरितब्रह्मचर्यो
यदि नान्यत्कुरुते । स तु खलु चरितब्रह्मचर्यो दशदश
पुरुषान्पुनाति पूर्वापरानात्मानं चैकविंशम् पंक्तिं च या-
वत्पश्यति यस्यामुपविशति । समाप्त एतासामेव देव-
तानामन्नस्य जुहोति धेनुर्दक्षिणा ॥ इति शिक्षा ॥
पुनस्तीर्थं गच्छेत् प्राचीमुदीचीं वा तत्र मंत्रः ॥ ये
ते पन्थानः सविता पूर्य्य सोरेण वो वितता अन्त-
रिक्षे तेभिर्नो अद्य पथिभिः सुगेभी रक्षा चनो अधि-
च देव ब्रूहि ॥ नमोऽयमे पृथिवीक्षिते लोकस्पृष्टे लोक-

मस्मै यजमानाय देहि, नमो वायवेऽन्तरिक्षक्षिते लो-
कस्पृते लोकमस्मै यजमानाय देहि, नम आदित्याय
दिविक्षिते लोकस्पृते लोकमस्मै यजमानाय देहि ॥
नदीतीरं गत्वा सन्ध्योपासनं कुर्यात् ॥ ततो नदीतीरादाग-
त्य । स्वस्तिपुण्यत्वाद्धोमस्य चाग्रातत्वात्त्रिकादिभिर्होमः ।

तत्रायं विधिः । परिसमूह्य पर्युक्ष्य परिषिच्य । पुरस्तात्
आज्यदर्शनं । अभ्युक्ष्य पवित्रमग्नौ यैःकैश्चिद्भागैः सु-
वं संसृज्य “तव श्रिय इति चतुर्विंशतिभिराज्याहुतीः
सुवेण जुहुयात् ॥” तव श्रिये व्यजिहीत ॥ १ ॥
बृहस्पति अति यदर्यो ॥ २ ॥ बृहस्पतिसमजयद्वसू
॥ ३ ॥ यमो दाधार ॥ ४ ॥ यथा पञ्च ॥ ५ ॥
त्रिकटुकेभिः ॥ ६ ॥ मृळा नो रुद्रो तन्नो ॥ ७ ॥
अश्यामते सुमति ॥ ८ ॥ त्वेषं वयं रुद्रं ॥ ९ ॥
अव ते हेळो ॥ १० ॥ उदुत्तमं वरुण ॥ १२ ॥
इमं मे वरुण ॥ १२ ॥ ओंभूर्लो ॥ १३ ॥ ओंभु-
वो ॥ १४ ॥ ओंस्व ॥ १५ ॥ ओंभूर्भु ॥ १६ ॥

अग्निर्मूर्धा ॥ १७ ॥ उभा वामिन्द्राग्नी ॥ १८ ॥
 अयमिह ॥ १९ ॥ अयं ते योनि ॥ २० ॥ स्तमो
 देवानां । उपप्रयन्तो ॥ २१ ॥ अस्य प्रतना ॥ २२ ॥
 अरुणेः । कदा चनस्तरी ॥ २३ ॥ अक्षोऽसहितं ।
 परि ते दूळभो ॥ २४ ॥ विमुच्य । नयामि । इति
 त्रिकाहोमाः ॥ ब्रह्मचर्यात्समावृत्तं पिता पुत्रं मधुपर्क-
 णार्हयेत् । यदुक्तं । तं प्रतीतं स्वर्गमेण ब्रह्मदायहरं
 पितुः । स्रग्विणं तल्प आसीनमर्हयेत्प्रथमं पिता ॥
 मधुपर्कं स्नातकाय दत्त्वा । अथ यजमानहस्तेन वैश्वदे-
 वं कुर्यात् । अग्नेः पृच्छां विसर्ज्य । अग्नये स्विष्टकृतं
 स्वाहा । विमुच्य । नयामि ॥ क्षेत्रेशबलिः । गाय-
 त्र्यै नमः ३ । महागणपतेः कलशपूजनं ग्रहमण्डल-
 पूजनं सूर्यपू० सोमपू० ऋषिपू० चतुर्मुखब्रह्मपू० क्षेत्रे-
 श्वरपूजनमच्छिद्रं सम्पूर्णमस्तु एवमस्तु ॥ यवोदकं नमः ।
 अज्ञा मे दीयतां । आपन्नोस्मि । ईशानविष्णु । कलिक-
 लुप्त । ब्रह्मविसर्जनं कस्त्वा विमुञ्चति मत्वा विमुञ्चतु विष्णु-

स्त्वा विमुञ्चत्वऽस्य यज्ञस्य वै मह्यं सन्तुत्यै अध्यय-
 नाय कामायायुषे त्वा प्राणाय त्वा व्यानाय त्वापा-
 नाय त्वा व्युष्ट्यै त्वा रय्यै त्वा राधसे त्वा पोषाय त्वा-
 धोषाय त्वा राट्धोषाय त्वा प्रतिष्ठ्यै त्वेति ब्रह्मवि-
 सर्जनं ॥ कदीवन्तं य औषज० इति ऋषि विसर्जनम् ॥
 क्षमध्वं मम क्षेत्रेशाः । नमो ब्रह्मणे । उदकलशमा-
 नीय । मन्त्रार्थाः । इति उपनयनविधिः ॥

॥ ओ ३ सू ॥

अथ

कन्यासंस्कारविधिः

अथ कन्यासंस्कारसामग्री ॥ शकुनं अशमचूर्णं जलं
अक्षतं अक्षोट घृतं यवः अग्निहोत्री इन्धनं पेर वध्वाः
वरस्य च काष्ठपादू (स्त्राव) पुष्पाणि छयेट दधि क्षीरं
भाण्डानि वरि अपूपिका भक्तवरि हाभील अय १२
पशु हन्द कुङ्ग कर्पूर कस्तूरि । इति सामग्री ॥

अशमचूर्णेन ग्रहमण्डमुल्लिख्य । वर्षद्ते विष्ण तावत्
प्रधानानि । [अक्षोटदेवताः] ब्रह्मा देवानां० । ब्रा-

ह्यै नमः माहेश्वर्यै कौमार्यै वैष्णव्यै वाराह्यै नारसि-
 ह्यै ऐन्द्र्यै । [घृतधारादे०] गौरीर्मिर्माय० । गौर्यै
 पद्मायै शक्त्यै मेधायै सावित्र्यै विजयायै जयायै ।
 [टिकपूचदे०] दिव्यं सुपर्ण० । देवसेनायै स्वाहायै
 सुधायै मातृभ्यः लोकमातृभ्यः धृत्यै तुष्ट्यै [स्वात्मदे०]
 जातवेदसे० । पुष्ट्यै आत्मदेवतायै । [कुड्यशाखादे०]
 ये के च ज्मा० । ललितायै उमायै गौर्यै अम्बिकायै
 सलिलाश्रयायै भगाह्यै भगाक्ष्यै । [भक्तपिण्डदे०] रा-
 कामहं० । अनुमत्यै राकायै सिनीवाल्यायै कुह्यै धात्र्यै
 सर्वेश्वर्यै अन्नेश्वर्यै । [देवतवारिदे०] यो विश्वचक्षु० ।
 एकान्तवासिन्यै क्षेत्रेशदे० क्षेत्रस्य पतिना० गणानां त्वा०
 दुर्गाक्षेत्रगणेश्वरदेवताभ्यो नमः मातृकामण्डलदेवता-
 भ्यः ॥ [जातकर्मविषये] “जातकरणदेवताभ्यः ।
 काय प्रजापतये नामकरणदेवताभ्यः ॥” (कन्यासं-
 स्कारविषये) ये के च ज्मा० सीमन्तकरणदेवताभ्यः ।
 इन्द्राणीमासु नारीषु० । नाहमिन्द्राणी शरणं सख्युर्वृ-

पाकपेनृते यस्ये० सद्योद्धरणदेवताभ्यः । इन्द्राय इन्द्रा-
 एयै कामायै भगायै ह्रियै श्रियै लक्ष्म्यै तुष्ट्यै पुष्ट्यै
 विश्वावसवे गन्धर्वराजाय गोदानदेवताभ्यः ॥ अल-
 क्ष्मीनिर्णोदनदेवताभ्यः ॥ [द्वादशवर्षादाधिक्यां क-
 न्यायां रजोदोषनिवारणार्थं हविष्कल्पं नान्यथा ।]
 “अर्यम्णे प्रजापतये हविष्कल्पदेवताभ्यः ॥” इन्द्रा-
 एयै वरुणान्यै गन्धर्वाण्यै उदकान्यै अग्नये जीवपुत्राय
 प्रजापतये महाराजाय स्कन्दाय अर्यम्णे भगाय प्रजा-
 नकाय हविष्पुण्यदेवताभ्यः ॥ अग्नये सोमाय मित्राय
 वरुणाय इन्द्राय उदकाय भगाय अर्यम्णे पूष्णे त्वाष्ट्रे
 राज्ञे प्रजापतये कन्याहोमदेवताभ्यः ॥ अग्नये सोमाय
 मित्राय वरुणाय इन्द्राय उदकाय भगाय अर्यम्णे पू-
 ण्णे त्वाष्ट्रे राज्ञे प्रजापतये कुम्भाय वैश्रवणाय ईशा-
 नाय वरहोमदेवताभ्यः ॥ अग्निर्ना रयिमश्नवत्० ।
 प्रजापते नहि० महाप्रस्थानदेवताभ्यः । कन्यासंस्कार-
 देवताभ्यः ॥ तद्विष्णोः० वासुदेवादिभ्यो विष्णुपञ्चा-

यतनदेवताभ्यः । इन्द्रार्पवता । ऐन्द्राग्रं तावत् । सा-
 वित्राणि मधुपर्कं । हिरण्यगर्भः ८ अर्चन्तस्त्वा ॥
 (यजमानमानीय ।) आसनशोधनं । अ नाभौ । तीर्थे
 स्नेयं० । वसो पवित्रं । आशीर्वादं । कंकणबन्धनं ।
 परमात्मने । स्वप्रकाशो । वनस्पति । नमो धर्म ।
 यत्रास्ति माता० । अद्य तावत् महागणपतये० पितृ-
 गणदेवताभ्यः । ब्राह्म्यै माहेश्वर्यै कुमार्यै वैष्णव्यै वा-
 राह्यै नारसिंह्यै ऐन्द्र्यै गौर्यै पद्मायै शङ्ख्यै मेधायै सा-
 वित्र्यै विजयायै जयायै देवसेनायै स्वाहायै सुधायै मा-
 तृभ्यः लोकमातृभ्यः धृत्यै तुष्ट्यै पुष्ट्यै आत्मदेवतायै
 ललितायै उमायै गौर्यै अम्बिकायै सलिलाश्रयायै भ-
 गाह्यै भगाक्ष्यै अनुमत्यै सकायै सिनीवाल्म्यै कुह्यै धा-
 त्र्यै सर्वेश्वर्यै अन्नेश्वर्यै एकान्तवासिन्यै दुर्गाक्षेत्रगणेश्वर-
 देवताभ्यः मातृमण्डलदेवताभ्यः ॥ सीमन्तकरणदेव-
 ताभ्यः सहोद्वरणदेवताभ्यः इन्द्राय इन्द्रायै कामाय
 भगाय द्वित्र्यै श्रियै लक्ष्म्यै तुष्ट्यै पुष्ट्यै विश्वावसवे

गन्धर्वराजाय गोदानदेवताभ्यः अलक्ष्मीनिर्णोदनदेव-
ताभ्यः [रजोदोषार्थे] अर्यम्णे प्रजापतये हविकल्पदे-
वताभ्यः इन्द्रायै वरुणायै गन्धर्वायै उदकान्यै अ-
ग्नये जीवपुत्राय प्रजापतये महाराजाय स्कन्दाय अर्य-
म्णे भगाय प्रजानकाय हविष्पुण्यदेवताभ्यः अग्नये
सोमाय मित्राय वरुणाय इन्द्राय उदकाय भगाय अ-
र्यम्णे पूष्णे त्वाष्ट्रे राज्ञे प्रजापतये अग्नये सोमाय मि-
त्राय वरुणाय इन्द्राय उदकाय भगाय अर्यम्णे पूष्णे
त्वाष्ट्रे राज्ञे प्रजापतये कुम्भाय वैश्रवनाय ईशानाय व-
रहोमदेवताभ्यः अग्नये पुष्टिपतये प्रजापतये महाप्रस्था-
नदेवताभ्यः कन्यासंस्कारदेवताभ्यः वासुदेवाय० वि-
ष्णुपश्चायतनदेवताभ्यः इन्द्राय वज्रहस्ताय० हेरुकादि-
भ्यो वटुकादिभ्यः धूपो नमः दीपो नमः ॥ अपस-
व्येन । समस्तमातापितृभ्यः । सव्येन । गायत्र्यै नमः
ॐ भूर्भुवःस्वः ३ सुभगायै विद्महे ३ अद्य तावत् ।
महागणपतेः० ब्राह्म्याः माहेश्वर्याः कौमार्याः वैष्ण-

व्याः वाराह्याः नारसिंहाः एन्ध्र्योः गौर्याः पद्मायाः
 शच्याः मेधायाः सावित्र्याः विजयायाः जयायाः दे-
 वसेनायाः स्वाहायाः सुधायाः मातृणां लोकमातृणां
 धृतेः तुष्टेः पुष्टेः आत्मदेवतायाः ललितायाः उमायाः
 गौर्याः अम्बिकायाः सलिलाश्रयायाः भगाह्याः भगा-
 न्याः अनुमत्याः राकायाः सिनीवासायाः कुह्याः धा-
 न्याः सर्वेश्वर्याः अन्नेश्वर्याः एकान्तवासिन्याः दुर्गाक्षे-
 त्रगणेश्वरदेवतानां मातृमण्डलदेवतानां ॥ सीमन्तकर-
 खदेवतानां सद्योद्धरणदेवतानां इन्द्रस्य इन्द्राण्याः का-
 मायाः भगायाः द्वियाः श्रियाः लक्ष्म्याः तुष्ट्याः पु-
 ष्ट्याः विश्वावसोः गन्धर्वराजस्य गोदानदेवतानां अ-
 लक्ष्मीनिर्णोदनदेवतानां [रजोदोषार्थे] “अर्यम्णः प्र-
 जापतेः हविष्कल्पदेवतानां” इन्द्राण्याः वरुणान्याः
 गन्धर्वान्याः उदकान्याः अग्नेः जीवपुत्रस्य प्रजापतेः
 महाराजस्य स्कन्दस्य अर्यम्णः भगायाः प्रजानकस्य
 हविष्पुण्यदेवतानां अग्नेः सोमस्य मित्रस्य वरुणस्य

इद्रस्य उदकस्य भगस्य अर्यम्णः पूष्णः त्वाष्टुः राज्ञः
 प्रजापतेः कुम्भस्य वैश्रवणस्य ईशानस्य वराहोमदेव-
 तानां अग्नेः पुष्टिपतेः प्रजापतेः महाप्रस्थानदेवतानां
 कन्यासंस्कारदेवतानां वासुदेवस्य० विष्णुपञ्चायतनदेव-
 तानां इन्द्रस्य वज्रहस्तस्य हेरुकादीनां आत्मनो वा-
 क्ष्मनः० मातृकादेवीसन्तोषणार्थमर्चामहं करिष्ये ओंकु-
 लष्व ॥ महागणपतेरिदमासनम् । महागणपतये यु-
 ष्मान्वः पूजयामि ओंपूजय । महागणपति० ब्राह्मीं
 महेश्वरीं कौमारीं वैष्णवीं वाराहीं नारसिंहीं ऐन्द्रीं
 गौरीं पद्मां शुचीं मेधां सावित्रीं विजयां जयां देवसे-
 नां स्वाहां सुधां मातरं लोकमातरं धृतिं तुष्टिं पुष्टिं
 आत्मदेवतां ललितां उमां गौरीं अम्बिकां सलिलाश्र-
 पां भगहीं भगाक्षीं अनुमतिं राका सिनीवालीं कुहूँ
 धात्रीं सर्वेश्वरीं अन्नेश्वरीं एकान्तवासिनीं दुर्गाक्षेत्रगणे-
 श्वरदेवताः मातृमण्डलदेवताः ॥ सीमन्तकरणदेवताः
 सद्योद्धरणदेवताः इन्द्रं इन्द्राणीं कामां भगां ह्रियं

श्रियं लक्ष्मीं तुष्टिं पुष्टिं विश्वावसुं गन्धर्वराजं गोदान-
 देवताः अलक्ष्मीनिर्णोदनदेवताः (रजोदोषार्थे) अर्य-
 माणं प्रजापतिं हविष्कल्पदेवताः इन्द्राणीं वरुणानीं
 गन्धवानीं उदकानीं अग्निं जीवपुत्रं प्रजापतिं महाराजं
 स्कन्दं अर्यमाणं भगां प्रजानकं हविष्पुण्यदेवताः अग्निं
 सोमं मित्रं वरुणं इन्द्रं उदकं भगं अर्यमाणं पूष्णं त्वा-
 ष्ठारं राजानं प्रजापतिं कुम्भं वैश्रवणं ईशानं वरहोम-
 देवताः अग्निं पुष्टिपतिं प्रजापतिं महाप्रस्थानदेवताः क-
 न्यासंस्कारदेवताः वासुदेवं विष्णुपञ्चाशत्तनदेवताः इन्द्रं
 वज्रहस्तं हेरुकादीन् एता देवता आवाहयिष्यामि ॐ
 आवाहय ॥ पाद्यार्थेऽहं नमः । शन्नो देवी । ला-
 जाश्च । महागणपतये पाद्यं नमः ॥ पुनः शन्नो देवी
 आपः क्षीरं० । महागणपते० ब्राह्मि माहेश्वरि कौमा-
 रि वैष्णवि वाराहि नारसिंहि ऐन्द्रि गौरि पद्मे शचि
 मेधे सावित्रि विजये जये देवसेने स्वाहे सुधे मातरः
 लोकमातरः धृते तुष्टे पुष्टे आत्मदेवते ललिते उमे गौरि

अम्बिके सलिलाश्रये भगाहि भगाक्षि अनुमते राके
 सिनीवालि कुहूः धात्रि सर्वेश्वरि अनेश्वरि एकान्तवा-
 सिनि दुर्गाक्षेत्रगणेश्वरदेवताः मातृमण्डलदेवताः सीम-
 न्तकरणदेवताः सद्योद्धरणदेवताः इन्द्र इन्द्राणि काम
 भग ह्रीः श्रीः लक्ष्मीः तुष्टे पुष्टे विश्वावसो गन्धर्वरा-
 ज गोदानदेवताः अलक्ष्मीनिर्णोदनदेवताः [रजोदोषार्थे]
 अर्यमन् प्रजापते हविष्कल्पदेवताः । इन्द्राणि वरुणा-
 नि गन्धर्वाणि उदकानि अग्ने जीवपुत्र प्रजापते महा-
 राज स्कन्द अर्यमन् भग प्रजानक हविष्पुण्यदेवताः
 अग्ने सोम मित्र वरुण इन्द्र उदक भग अर्यमन् पूषन्
 त्वाष्टः राजन् प्रजापते कन्याहोमदेवताः अग्ने सोम मित्र
 वरुण इन्द्र उदक भग अर्यमन् पूषन् त्वाष्टः राजन्
 प्रजापते कुम्भ वैश्रवण ईशान वरहोमदेवताः अग्ने पुष्टि-
 पते प्रजापते महाप्रस्थानदेवताः कन्यासंस्कारदेवताः ।
 वासुदेव विष्णुपञ्चायतनदेवताः इन्द्र वज्रहस्त हेरुका-
 दयः इदं वोऽर्घ्यं नमः ॥ महागणपतये समस्तभूतं

गन्धो नमः अर्घो नमः पुष्पं नमः । तद्विष्णोः । जा-
 तवेदसे इति च कलशे पुष्पाणि । अथाग्निकर्म । पात्रं
 तिला० । परिसमूह्य ६ आदौ पञ्च । अग्नये समनम-
 त् ८ । उत्तरतः संस्तीर्य । सावित्राणि महागणपतये
 ब्राह्म्यै १६ वायुदेवाय इन्द्राय वज्रहस्ताय बहुकादि-
 भ्यः जुष्टं निर्वहामि एवं प्रोक्षामि । आज्यभागान्तं ।
 गणपतिध्यानं निषसीदेत्यन्नहोमं विधाय ॥ (यजमानपत्नी-
 मानीय मातृकापूजनं यथा) तीर्थे स्नानं वसोपवित्रं आशीर्वा-
 दं परमात्मने । यत्रास्ति माता । अत्र तावत् महागणप-
 तये ब्राह्म्यै १६ धूपदीपः । गणेशार्थं मृत्पिण्डं संस्थाप्य ।
 आद्याः पञ्च घृतैः प्रोक्ताः मधुमांसान्वितं द्वयम् । इ-
 धिकाव्णेति मन्त्रेण वर्तयेद्भक्तगोलकान् । आनो भद्रे-
 ति सूक्तेन स्थापयेदन्नगोलकान् । आनोभद्रेति पठि-
 त्वाऽन्नमयै नमः (इत्येवं सप्त) पात्रान्तरे तु तदन्नं
 नैवेद्यार्थं तु रक्षयेत् ॥ ब्राह्म्याद्याः सप्ताक्षोटेषु घृत-
 धारासु सप्त च । गौर्याद्या देवसेनाद्याः शिरोवस्त्रे वि-

निमित्ते । पुष्ट्यात्मदेवते स्वस्मिन्नलिताद्याश्च कुड्यके
 मक्तापिण्डेष्वनुमत्याद्याश्च सप्ताथ कुम्भके । एकान्तव
 सिनीत्येवं मातृकार्चनभूमिकाः ॥ एवं संस्थाप्य । संव्र
 सृजामि । अश्विनोः । गायत्र्यै नमः ३ सुभगायै वि
 ब्रहे ३ महागणपतेः द्वाद्देवानां ब्राह्म्याः १६ मातृम
 ण्डलदेवतानां आत्मनो० अमुककर्मनिमित्तं मातृकादे-
 वीसन्तोषणार्थं मातृमण्डलपूजनमर्चामहं करिष्ये । द-
 क्षिणान्तं कृत्वा । भद्रं पश्येमेति चतुर्नर्तनं च कृत्वाज्यदर्श-
 नं कुर्यात् ॥ पुनर्जमानमानीय । पशूपहारमनु । आ-
 ज्यहोमं तर्पणं च । ओंकारो यस्येति यवतिलहोमं त-
 र्पणं पुरुषसूक्तलक्ष्मीसूक्तरुद्रमन्त्रं सतर्पणं विधाय वध्वाः
 वरस्य च स्नानं कार्यम् ॥ ततो निसरणस्थले (उजस मञ्जु
 लिवेथ) स्वस्तिकरेखायां पीठिकां विधाय । तीर्थे स्नेयं यत्रा-
 स्ति माता धात्र्यै विधात्र्यै देहल्यै विश्वरूपिण्यै शक्त्यै अथ-
 वा पृथिव्यै अग्नये ऋग्वेदाय ब्रह्मणे छन्दोभ्यः अन्तरिक्षाय
 वायवे यजुर्वेदाय ब्रह्मणे छ० दिवे सूर्याय सामवेदाय वाङ्मो-
 त्रि

छ० दिग्भ्यः चन्द्रमसे अथर्वणवेदाय ब्रह्मणे छन्दोभ्यः पीठेश्वरदेवताभ्यः धूपदीपः संवः सृजामि अश्विनोः ओंगायत्र्यै नमः पीठेश्वर्यै विद्महे सर्वाधाराय धीमहि तन्नः शक्तिः प्रचोदयात् ३ अद्य तावत् धात्र्याः विधात्र्याः देहल्याः विश्वरूपिण्याः (मध्ये) शक्तेः । अथवा । पृथिव्याः अग्नेः ऋग्वेदस्य ब्रह्मणः छन्दसां अन्तरिक्षस्य वायोर्यजुर्वेदस्य ब्रह्मणः छन्दसां दिवः सूर्यस्य सामवेदस्य ब्रह्मणः छन्दसां दिशां चन्द्रमसः अथर्वणवेदस्य ब्रह्मणः छन्दसां (मध्ये) पीठेश्वरदेवतानां आत्मनो कन्यायाः वसुस्य वा संस्कारनिमित्तं पीठेश्वरदेवतापूजनमर्चामहं करिष्ये । दक्षिणान्तं । ततः कन्याचतुष्कमृहीतकोणवस्त्रान्तरिते वधूवरयोः शिरसि सर्वौषधिजाफलपुतां जलधात्यजेत् ॥ सर्वगन्धैः फलोत्तरैः सशिरस्कं स्नापयित्वाऽऽहतेन वाससा प्रच्छाद्य । सावीर्हि देव० ओंगायत्र्यै नमः ३ पृच्छां विसर्ज्य । आपन्नोस्मि । नमो ब्रह्मणे

CC-0. Kashmiri Research Institute, Srinagar. Digitized by eGangotri

कं । आज्यदर्शनं । देवीसूक्तं । रक्षोघ्नमन्त्रं । ऋतुति-
थ्यादि । विमुच्य । नयामि । इति मातृकायागविधिः
ततो जातकरणनामकरणे । कन्यासंस्कारं ब्राह्मणपू-
जनं वैश्वदेवं नान्दीमुखादि सर्वं विदद्यात् ॥

अथ कन्यासंस्कारः । तत्र सामग्री समिधां द्वयं
कङ्कणार्थं द्वयं निर्वणबन्धयुतं केशपक्षार्थं द्वयं कांस्यपा-
त्रवादनार्थं पुनः पलाशशाखा रक्तसूत्रयुता ईशाने मोचनार्थं
कुंकुमचन्दनकर्पूरादि हविष्कल्पार्थं ॥ आदौ सीमन्तकरणम् ।
परिसमूह्य ६ आदौ पञ्च । न निर्वापः । आज्यभागान्तं ।
कुमारीमानीय । तृतीये अर्धमासे सीमन्तं कारयते ।
सुद्वपन्नस्य पुण्याहे पर्वणि वा यथोक्तमुपसमाधाय जय-
प्रभृतिभिर्हुत्वा । पश्चादग्नेर्दर्भेषु प्राणासीनायाः प्रत्यगा-
सीना सर्वान्केशान्प्रमुच्य प्रसादयते ॥ यं सीमन्तं क-
ृतस्ते चकार यद्वा क्षुरः परिवज्या वपस्ते । स्त्रीषु-
रूपमश्विनौ तन्विधत्तं पौंस्येनेमं संसृजतं वीर्येण ॥ इ-
त्यग्नी चक्रे कृतं ससीमन्तं विसर्पतु । पुनः पति-

भ्यो जायन्दा अग्रे प्रजया सह ॥ पुनः पत्नीमग्निर-
दादाऽऽयुषा सह वर्चसा ॥ दीर्घायुरस्या यः पतिर्जी-
वातु शरदः शतम् (इति त्रिःश्वेतया शलल्या शमी-
शाखया सपलशया ससीमन्तं विचिनोति ॥ यास्ते
राक इति पृथक्केशपक्षौ सन्नयति ।) यास्ते राके सुम-
तयः सुपेशसो याभिर्ददासि दाशुषे वसूनि । ताभिर्नो
अथ सुमना उपागहि सहस्रमोषं सुभगे रराणा ॥ [नी-
ललोहितेन सूत्रेण केशान्ग्रन्थयेत् ॥) नीललोहितं भव-
ति कृत्यासक्तिर्व्यज्यते । एधन्ते अस्या ज्ञातयः पति-
र्वध्येषु वध्यताम् ॥ या आपो दिव्याः । ये के च
ज्मेत्याज्यप्रधानम् । ऋतुतिथिः । विमुच्य ॥ इति
सीमन्तकरणम् ॥ १ ॥

अथ सद्योद्वरणम् । परिसमूह्य ६ अदौ पञ्च । न
निर्वापः । सद्योद्वरणदेवताभ्यः इदमाज्यमर्पयामि नमः
आज्यभागान्तं । आज्यप्रधानं । इन्द्राणीमासु नारीषु
नाहमिन्द्राणां । ऋतुतिथ्यादि ॥ इति सद्योद्वरणम्

॥ २ ॥

अथ गोदानम् । परिसमूह्य ६ आदौ पञ्च । इन्द्राय इन्द्रायै कामाय भगाय द्वियै श्रियै लक्ष्म्यै तुष्ट्यै पुष्ट्यै विश्वावसवे गन्धर्वराजाय गोदानदेवताभ्यः जुष्टं निर्वपामि । एवं प्रोक्षामि । आज्यभागान्तं । (ततः कांस्यपात्रे हिरण्यमलङ्करीयं सर्वं समुत्तिष्ठ्य यजमानहस्तेन । हिरण्यवर्णाः शुचयः १ यासां देवा २ यासां राजा ३ शिवेन मा ४ इति चतुष्टमिरभिषिच्य वध्याः संकल्पं दद्यात् ॥) सावित्राणि० अद्य तावत् आत्मनो० कन्योद्वाहनिमित्तं सूर्यदेवतं सौवर्णं चन्द्रदेवतं रौप्यं अग्निदेवतं कांस्यादि सर्वमलङ्करीयं प्रजाभ्यस्त्वा ददानि ३ सावित्राणि रायस्पोषाय त्वा प्रतिगृह्णामि । क इदं कस्मै अदात् ॥ (ततो गोदानिकैर्मन्त्रैः कन्यामलङ्कृत्य चतुष्पादे भद्रपीठे दक्षिणतोऽग्नेः प्राङ्मासीनामुपविश्याऽविधवाः स्त्रियः कन्या वा चतुसः माता पिता गुरुश्च सप्तमस्तां सहस्रच्छिदेण

पवित्रेण स्नापयित्वाऽऽहतेन वाससा प्रच्छाद्य ॥) सा-
 वीहिं देव (ततो विप्रहस्तेनाभिषेचनम्) हिरण्यवर्णाः
 शु ४ आपो हिष्ठा ३ एनव्याघ्रं परि ६ ॥ स्थाली-
 पाकस्य । इन्द्राय १२ प्रधानान्तरं कांस्यपात्रं “टोर”
 समिद्ध्यां “शुनं वहेति” मन्त्रेण वादयेद्वीतनृत्यं च
 कारयेत् । शुनं वहाशुनं नराः शुनं कृषतु लाङ्गुलम् ।
 शुनं वरत्रा वैद्यन्तां शुनमुष्टामुदिङ्गय १ शुनासीरादि-
 मांवाचं जुषेथां यदिवि चक्रथुः पयः तेनेमामुपसिञ्च-
 तम् २ अर्वाची सुभगे भव सीते वन्दामहे त्वा । य-
 थानः सुभगाससि यथानः सुफलाससि ३ इन्द्रःसीतां
 निगृह्णातु तां पूषा नियच्छतु । सा नः पयस्वती दु-
 हामुत्तरामुत्तरां समाम् ४ शुनं नः फला विकृषन्तु भूमिं
 शुनंकीनाशा अभियन्तु वाहैः । शुनं पर्जन्यो मधुना
 पयोभिः शुना सीरा शुनमस्मासु धत्तम् ५ सुप्रजस्त्वा-
 य गोमुखाः प्रक्रीडयन्त कन्या सुमनस्यमाना स्वाहा
 सहेन्द्रीणी कृतमङ्गला ६ । ऋतुतिथिः । इति गोदानम्

॥ ३ ॥

अथालक्ष्मीनिर्णोदनं । त्रिकाहोमपर्यायम् । परिस-
 मूह्य ६ पुरस्तात् ६ आज्यमुत्पूय यैः कश्चिदर्माग्रैः सुवसुन्मृ-
 ज्य उपयामरहितं आत्मनो त्रिकाहोमदेवताभ्य इदमाज्यम-
 र्पयामि नमः ॥ (याज्ञिकस्य वृक्षस्य प्रागायतां शाखां
 सकृदाच्छिन्नां सूत्रतन्तुना प्रच्छाद्य “तोलमूर नारेवन्
 गंडेत । सावित्राणीति वधूर्गृहीत्वा) या ते अलक्ष्मी
 मातृमयी पितृमयी संक्रामणी सहजा वापि काचित्तां
 तिष्येण सह देवतायाः निर्णुदामि सा द्विपन्तं गच्छतु
 तिष्यवृहस्पतिभ्यां नमो नमः (इति कलशं प्रति ऐ-
 शान्यां प्रक्षिपेत्) “तत सवेणाज्यहोमः ।” तवश्रिये
 १ वृहस्पतिरिति २ वृहस्पतिः समज ३ यमो दाधार
 ४ यथा पञ्च ५ त्रिकद्द्रुकेभिः ६ मृळनो रुद्रो त ७
 अश्यामते ८ त्वेपं वयं ९ अवते हेळो १० उदुत्तमं
 ११ इमं मे वरुणा १२ ओंभूर्लोकाय १३ ओंभुवो
 १४ ओंस्वर्लो १५ ओंभूर्भुव १६ अग्निर्मर्धा १७ ज-

भा वामिन्द्राणी १८ अयमिह १९ अयं ते योनि
 २० स्तमो देवानां । उपग्र २१ अस्य प्रतना २२
 अरुणे । कदा २३ अक्षोटसहितं । परि ते दूळभो
 २४ विमुच्य नयामि इत्यऽलक्ष्मीनिर्णोदनम् ॥ ४ ॥

अथ द्वादशवर्षोत्तीर्णाया रजोदोषनिवारणार्थं हवि-
 ष्कल्पम् ॥ परिसमूह्य ६ आदौ पञ्च । अर्यम्णे प्र-
 जापतये जुष्टं निर्वपामि एवं प्राक्षामि । आज्यभागा-
 न्तं । प्रधानं । अर्यम्णे स्वाहे (ति दक्षिणे) प्रजापत-
 ये स्वाहा (इत्थुत्तरे) प्रधानानन्तरं कुंकुमचन्दनादि स्र-
 वेणाज्याहुतीः सप्तदश जुहुयात् । अग्नये सोमाय मि-
 त्राय इन्द्राय वरुणाय बृहस्पतये रुद्राय स्कन्दाय वा-
 त्सीपुत्राय भग्नय भगनक्षत्रेभ्यः काल्यै पुष्ट्यै भद्रकाल्यै
 पूष्णे त्वाष्ट्रे महिष्यकाय स्वाहा १७ ऋतुतिथ्यादि ॥
 इति हविष्कल्पम् ॥ ५ ॥

अथ हविष्पुण्यम् ॥ परिसमूह्य ६ आदौ पञ्च ।
 इन्द्रायै वरुणायै गन्धर्वायै उदकान्यै अग्नये जीव-

पुत्राय प्रजापतये महाराजाय स्कन्दाय अर्यम्णे भगाय
प्रजानकाय हविष्पुण्यदेवताभ्यः जुष्टं निर्वपामि इदं
प्रोक्षामि ॥ आज्यभागान्ते । या आपो दिव्याः ।
प्रधानं । इन्द्राण्यै १३ ऋतुतिथ्यादि ॥ इति हवि-
ष्पुण्यम् ॥ ६ ॥

अथ कन्याहोमः ॥ परिसमूह ६ आदौ पञ्च ।
अग्नये सोमाय मित्राय वह्ण्याय इन्द्राय उदकाय भे-
गाय अर्यम्णे पूष्णे त्वाष्ट्रे राज्ञे प्रजापतये कन्याहोम-
देवताभ्यः जुष्टं निर्वपामि । आज्यभागान्तं । या आ-
पो दिव्याः । प्रधानं । अग्नये स्वाहा १३ ऋतुति-
थ्यादि ॥ इति कन्याहोमः ॥ ७ ॥

अथ वरहोमः ॥ परिसमूह ६ आदौ पञ्च । अ-
ग्नये सोमाय मित्राय वह्ण्याय इन्द्राय उदकाय भगाय
अर्यम्णे पूष्णे त्वाष्ट्रे राज्ञे प्रजापतये कुम्भाय वैश्वव-
णाय ईशानाय जुष्टं निर्वपामि । आज्यभागान्तं । या
आपो दिव्याः । प्रधानं । अग्नये १५ ऋतुतिथ्यादि ।

इति वरहोमः ॥ ८ ॥

अथ महाप्रस्थानमुद्वाहपर्यायम् ॥ परिसमूह्य ६ आ-
दौ पञ्च । अक्षतचरौ अग्नये पुष्टिपतये प्रजापतये जुष्टं
निर्वपामि । आज्यभागान्तं । सकलीकृत्योत्पृष्टा पिन-
ष्वलङ्कारेण काले सपवित्रे पात्रे सक्तून् सपतिचतु-
स्रोष्टौवाऽविधवाः शाकमिश्रिताभिर्मरिचशर्करादिभिः
साधिताभिः स्त्रियोऽन्येनान्नेन च ब्राह्मणायित्वा वीणा
गायद्भिः सह सङ्गायेयुरपि वा चतुरनर्तनं कुर्यात् ॥
क्रीडं वा शर्धो मरुतमनर्वणं रथे शुभम् । काण्ठा-
अभि प्रगायत इत्यनया मायत्र्या गणितऋत्विगेवानुम-
न्वयते ॥ (यावत्कन्याहोमं चतुष्पादे भद्रपीठे प्राडा-
सीनां कन्यामुपवेशयेत् । कन्यासंस्कारहोमानन्तरं वधूह-
स्ते खड्गं संस्थाप्य त्रिरावर्तमग्निं प्रदक्षिणी भवती रु-
क्षार्थं पूषा मामिति पाठयति ॥) पूषा मा प्रपथे पातु
पूषा मा पशुपा पातु पूषा माधिपतिः पातु प्राची दि-
गग्निर्देवता अग्निं स ऋच्छतु यो मैतस्या दिशो भि-

दासति [इति पूर्वतः] एवं । दक्षिणा दिगिन्द्रो दे-
वतेन्द्रं स ऋच्छतु यो मै तस्या० ॥ प्रतीची दिक्सो-
मो देवता सोमं स ऋच्छतु यो मै तस्या० ॥ उदी-
ची दिक्मित्रावरुणो देवता मित्रावरुणौ स ऋच्छतु
यो मै त० ॥ ऊर्ध्वा दिग्बृहस्पतिर्देवता बृहस्पतिं स
ऋच्छतु यो मै त० ॥ इयं दिगदितिर्देवताऽदित्यं स
ऋच्छतु यो० ॥ (सर्वतः) ज्योतिषे तन्तव आशिष-
माशास्ते साऽनुमा तनूः ॥ खड्गं भूमौ त्यक्तं ।
शन्नो देवी इति उपस्पृशेत् ॥ ततोऽक्षतसक्तूनां
प्रधानं । अग्निं पुष्टिपतिं प्रजापतिं च यजेत । अग्नि-
र्ना रयिं १ प्रजापते नहि २ ऋतुतिथिः । अग्रेयवि-
ष्टपूजनं । पूर्णं दत्त्वा विमुच्य ॥ ततो वैश्वदेवं स्वि-
ष्टकृद्भिना नान्दीमुखश्राद्धं कृत्वा अग्नये स्विष्टकृते स्वा-
हे (त्यैशान्यां) कलशपृच्छां विसर्ज्य ॥ नमो ब्रह्मणे
(यजमानपत्न्याः देवततभच्यनपूजा) अनुमत्यै १ राकायै
२ सिनीवालयै ३ कुह्यै ४ धात्र्यै ५ सर्वेश्वर्यै ६ अनेश्वर्यै

समालभनं गन्धो नमः अर्थो नमः पुष्पं नमः । उदक-
लशम् । इति कन्यासंस्कारविधिः ॥

अथ नान्दीमुखश्राद्धविधिः ।

नित्ये नान्दीमुखे तीर्थे द्विःकालं भोजनक्रिया ।
अष्टकाग्रायणे नोक्तं लौगाक्षिमुनिरब्रवीत् ॥ शान्ताकारं
जितं ते पुण्डरीकाक्ष ३ अद्य तावत् (सर्व्वेनैव सर्व्व
कर्म ।) नान्दीमुखीनां मातृणां पितामहीनां प्रपिताम-
हीनां । नान्दीमुखानां पितृणां पितामहानां प्रपिताम-
हानां । नान्दीमुखीनां मातामहीनां प्रमातामहीनां वृ-
द्धप्रमातामहीनां । नान्दीमुखानां मातामहानां प्रमाता-
महानां वृद्धप्रमातामहानां ॥ आत्मनो० सुतानामभ्यु-
दयनिमित्तं नान्दीमुखं श्राद्धं वैश्वदेवपूर्व्वकं द्वादशदैवत-
मर्चामहं करिष्ये ॐ कुरुष्व । यवान्विकीर्य । सत्यस्य वसो-
रिदमासनं नमः । सत्याय वसवे त्वां पूजयामि ॐ पूजय ।
सत्यं वसुमावाहयिष्यामि ॥ यवान्विकीर्य ॥ शन्नो देवी
लाजाश्च । भगवन्तः पाद्यं २ सत्याय वसवे पाद्यं न-

मः । शन्नो देवी । आपः क्षीरं । सत्य वसो इदं
 वोऽर्घ्यं नमः । सत्याय वसवे समालभनं गन्धोर्घपु-
 ष्पधूपदीपवासो नमः ॥ सत्यस्य वसोरर्घ्यदानाद्यर्चन-
 विधिः सर्वः परिपूर्णोऽस्तु ॥ नान्दीमुखीनां मातृणां
 पितामहीनां प्रपितामहीनां नान्दीमुखानां पितृणां पि-
 तामहानां प्रपितामहानां । नान्दीमुखीनां मातामहीनां
 प्रमातामहीनां वृद्धप्रमातामहीनां । नान्दीमुखानां मा-
 तामहानां प्रमातामहानां वृद्धप्रमातामहानां द्वादशदैव-
 तानां पितृणामिदमासनं नमः । नान्दीमुखेभ्यो द्वाद-
 शदैवतेभ्यः पितृभ्यो युष्मान्वः पूजय । नान्दीमुखा-
 न्द्वादशदैवतात्पितृनावाहयिष्यामि । यवान्विकीर्ष्य । श-
 न्नो देवी । लाजाश्व । नान्दीमुखेभ्यो द्वादशदैवतेभ्यः
 पितृभ्यः पाद्यं नमः । शन्नो देवी । आपः क्षीरं ।
 नान्दीमुखा द्वादशदैवताः पितरः इदं वोर्घ्यं नमः ।
 नान्दीमुखेभ्यो द्वादशदैवतेभ्यः पितृभ्यः समालभनं
 गन्धो नमः अर्घपुष्पधूपदीपवासो नमः ॥ नान्दीमु-

खानां द्वादशदैवतानां पितृणामर्घ्यदानाद्यर्चनविधिः स-
 र्वः परिपूर्णोस्तु ॥ सत्याय वसवे इदमन्नं श्रुतमभिधा-
 र्य । इदमन्नं नान्दीमुखेभ्यो द्वादशदैवतेभ्यः पितृभ्यः
 श्रुतमभिधार्य ॥ प्रक्षाल्य तुण्डलान्पवित्रान्तर्हितानावप-
 ति प्रक्षाल्याग्रतो मेक्षणमवदधाति ॥ अग्नौ करवाणि
 उंकुरु सोमाय पितृमते स्वधा नमः अग्नये कव्यवाह-
 नाय स्वधा नमः क्षीरं घृतं वाऽऽसिच्य । सत्याय वसवे
 अन्नं नमः २ अन्नं मधु २ पृथिव्यै नमः वैष्णव्यै
 नमः विष्णुर्हव्यं रक्षसु । सत्याय वसवे यथोपस्थितं
 दत्तं दास्यमानेन सह सव्यञ्जनमश्रुतमन्नं नमः ॥ ना-
 न्दीमुखीभ्यो मातृभ्यः पितामहीभ्यः प्रपितामहीभ्यः ।
 नान्दीमुखेभ्यः पितृभ्यः पितामहेभ्यः प्रपितामहेभ्यः ।
 नान्दीमुखीभ्यो मातामहीभ्यः प्रमातामहीभ्यः वृद्धप्र-
 मातामहीभ्यः । नान्दीमुखेभ्यो मातामहेभ्यः प्रमाता-
 महेभ्यो वृद्धप्रमातामहेभ्यो द्वादशदैवतेभ्यः पितृभ्यः
 अन्नं नमः २ अन्नं मधु २ विष्णुः कव्यं रक्षस्व ॥

नान्दमुखेभ्यो द्वादशदैवतेभ्यः पितृभ्यो यथोपस्थितं
 दत्तं दास्यमानेन सह सव्यञ्जनममृतमन्नं नमः । अद्य
 दिने अद्ययथा० । शन्नो देवी० । सत्याय वसवे अ-
 पोशानं नमः । नान्दीमुखेभ्यो द्वादशदैवतेभ्यः पितृ-
 भ्यः अपोशानं नमः । अमृतेन सह भोक्तव्यमसुरा नि-
 वर्तन्तां नान्दीमुखाः पितर आगच्छन्तु ॥ (पूर्वाग्रान्दू-
 र्वा आस्तीर्य ।) क्षीरयवैरवनेजनं नमः । (दधिवधि-
 रान् यवमधुमिश्रान् पिण्डान् श्रीफलसन्निभान् कृत्वा)
 उंगायत्र्यै नमः ३ जितं ते ३ सव्यं जानुं भूमौ नि-
 धाय नैर्ऋतकोणादारभ्य ईशानकोणं तावत् स्थाप्याः ॥
 अद्य तावत् नान्दीमुख्यः मातरः एष वः पिण्डो यै-
 चात्र वोनु तान्वै नमः X अप उपस्पृश्य । नान्दीमु-
 ख्यः पितामह्यः एव वः पि० । अप उ० । नान्दी-
 मुख्यः प्रपितामह्यः एव वः पि० ॥ उंगायत्र्यै नमः
 ३ जितं ते० अद्य तावत् । नान्दीमुखाः पितरः एष
 वः पि० नान्दीमुखाः पितामहाः एष वः पि० । ना

न्दीमुखाः प्रपितामहाः एष वः पि० ॥ ओंगायत्र्यै नमः
 ३ जितं ते० ३ अद्य तावत् नान्दीमुख्यः मातामह्यः एष वः
 पिण्डो येचात्र वोनु तान्वै नमः । अपउपस्पृश्य । ना-
 न्दीमुख्यः प्रमातामह्यः एष वः पि० । नान्दीमुख्यः
 वृद्धप्रमातामह्यः एष वः पि० ॥ ओंगायत्र्यै ३ जितं ते
 ३ अद्य तावत् नान्दीमुखाः मातामहाः एष वः पि०
 प्रमातामहाः वृद्धप्रमातामहाः एष वः पिण्डो येचात्र
 वोनु तान्वै नमः । अपउप० ॥ शोभनं वासो नमः
 वीरान्नं नमः । नान्दीमुखेभ्यो द्वादशदैवतेभ्यः पितृ-
 भ्यः समालभनं गन्धो नमः । अर्घो नमः पुष्पं नमः
 धूपो नमः दीपो नमः भक्ष्यभोज्यफलमूलबलिनैवेद्यम-
 न्नं नमः ॥ नान्दीमुखेभ्यो० हिमपानादृद्धिः क्षीरपाना-
 दृद्धिः मधुपानादृद्धिः यवोदकादृद्धिः उदकतर्पणादृद्धिः
 हिमं हिमं रजतं २ । वसन्ताय नमः ६ [षडृतुतर्प-
 णान्ते निर्वर्तयेत् ।] श्रिय एवैनं तच्छ्रियमाददाति स-

य एवं वेद ॥ ऊर्जासि नमस्कारं करोमि नमः । सा-
 वित्राणि नैवेद्यम् । ततो विकिरम् । नान्दीमुखानां ये
 के चित्पितृणामनुयायिनः विकिरान्नभुजस्तेषामन्नं तृप्त्य-
 र्थमस्त्विदम् ॥ विश्वेदेवास्तृप्ताः प्रीताश्च ते नित्यं स-
 र्वान्कामान्दिशन्तु नः ॥ नान्दीमुखेभ्यो द्वादशदैवतै-
 भ्यः पितृभ्य आचमनीयं नमः ॥ सत्याय वसवे आ-
 चमनीयं नमः । यो विश्वमाद्य भुवनस्य गोप्ता येनेदं
 विश्वं सचराचरं च । स वै देवो यजमानं च सां च
 या दक्षिणा सर्वमेतत्पुनातु । भद्रं पश्येम० । शन्नो
 देवी । नान्दीमुखेभ्यो० दक्षिणायै यवहिरण्य० । ना-
 न्दीमुखा द्वादशदैवताः पितरः प्रीयन्तं प्रीता भवन्तु ॥
 उंगायत्र्यै नमः ३ जितं ते ३ नान्दीमुखीनां मातृणां
 पितामहीनां प्रपितामहीनां । नान्दीमुखानां पितृणां पि-
 तामहानां प्रपितामहानां । नान्दीमुखीनां मातामहीनां
 प्रमातामहीनां वृद्धप्रमातामहीनां । नान्दीमुखानां मा-
 तामहीनां प्रमातामहीनां वृद्धप्रमातामहीनां द्वादशदैव-

तानां पितॄणां सुतस्याभ्युदयिकं वैश्वदेवपूर्वकं नान्दीमुख-
 श्राद्धमच्छिद्रं सम्पूर्णमस्तु एवमस्तु ॥ नान्दीमुखेभ्यो
 द्वादशदैवतेभ्यः पितृभ्यः यवोदकं नमः उदकतर्पणं
 नमः । इति नान्दीमुखश्राद्धविधिः ॥ *अथ ये विष्णुने स्वीष्टा ।
 विष्णु नमः । यथासिद्धं । मन्त्रान् ।*
 ॥ अथेहकीलपूजा ॥ *याका विद्योमिती । तोषा ।
 यायुः प्रजा । अक्षि ।*

[आदौ इहकीलकाशिरस्तले धान्यं बहुबीजं का-
 श्चुकरसं प्रक्षिप्य ॥ [शुक्लाम्बरधरं । तीर्थेस्तेयं । व-
 सोः पवित्रं । परमात्मने । स्वप्रकाशो । वनस्पति ।
 नमो धर्म । यत्रास्ति माता । अद्य तावत् महागणप-
 तये ब्रह्मणे कूर्माय ध्रुवाय अनन्ताय हरये लक्ष्म्यै क-
 मलायै शिख्यादिभ्यः पञ्चचत्वारिंशद्वास्तोष्पतिदेवता-
 भ्यः धूपदीपः ॥ मृद्धस्मगौमयैः स्नप्य काषायफल-
 वारिभिः ॥ आक्रम्य वाजिन् । प्रसद्य भस्मना । इह
 गावः । याः फलिनी । उदुत्तमं । (तत इहकीले
 एकविंशतिस्नानानि) (अम्बुना) उंगायत्र्यै नमः १
 (प्रथमं स्नानं गायत्र्याभिमान्वितं) (भस्मना) निर्दग्धं

रक्षो २ (मृदङ्गिः) उदुत्तमं ३ (गोमयेन) इह गावः
 ४ (सर्पपेण) रक्षोहणं ५ (त्रेताग्निभस्म) बृहत्साम
 क्षत्रभृद्वृद्धवृष्णयं त्रिष्टुभौजः शुंभितमुग्रवीरः । इन्द्रस्तो-
 मेन पञ्चदशेनौज इदं वातेन सगरेण रक्ष ६ [वृषशृ-
 ङ्गेण] चत्वारि शृङ्गास्त्रयो अस्य पादा द्वे शीर्षे सप्तह-
 स्तासो असि । त्रिधा बद्धो वृषभो रोरवीति महो दे-
 वो मर्त्यानाविवेश ७ (क्षीरोदकं) मनसा काममाकूतिं ८
 (हिरण्यतोयैः) हिरण्यवर्णा हरिणीं ९ (दर्भपिञ्जलैः)
 तरत्समग्निं धावति धारासुतोस्यान्धसः । तरत्समन्धी
 धावति १० (तीर्थतोयैः) इमं मे वरुणश्रधे ११ (न-
 द्युदकं) इतो न्विन्द्रं स्तवामहेऽहं शुद्धः शुद्धेन साम्ना ।
 शुद्धैरुक्तेर्वावृद्धांसं शुद्ध आशीर्वान्मम तु १२ [पर्वताद्-
 भ्रममध्याद्रा] इन्द्रापर्वता १३ [शङ्खतोयैः] वात आ-
 वातभेषजं शम्भुमयो भुवि हृदि । प्राण आयुंषि ता-
 रिपत् १४ [क्षेत्रमृत्] अश्वक्रान्ते १५ [वाल्मीकमृत्]
 अग्निर्ऋषिः १६ [रत्नवारि] ऋतं च सत्यं १७

(मात्तिकोदकं) मधुवाता ऋ १८ (दाधि) दाधि क्रा-
 ञ्णो १९ [सर्वौषधिः] या ओषधयः २० (पञ्चग-
 व्यं) समुद्रादूर्मि २१ ब्रह्मा तृप्यतां [इत्यादिदेवर्षितर्प-
 णम्] संवः सृजामि । अश्विनोः । गायत्र्यै नमः ६
 कल्पवृक्षाय विद्महे वनस्पतये धीमहि तन्नः कीला प्र-
 चोदयात् ३ अथ तावत् महागणपतेः ब्र कू ध्रु अ
 ह ल क शिख्यादीनां गृहप्राकारयागदेवतानां इहकी-
 लकादेवतानां आत्मनो गृहाच्छादननिमित्तं इहकीलका-
 पूजनमर्चामहं करिष्ये उंकुरुष्व । आवाहयाम्यहं देवं
 वास्तोष्पतिमतिप्रियम् । अधोमुखं धराकाशादिक्षु सर्वा-
 सु व्यापकम् । स्वेच्छावर्णो महा० ॥ भगवन्पु० ।
 पाद्यं । अर्घ्यं । स्नानं । वनस्पते मीढुङ्गो हि भूयाद-
 स्मा सखा प्रतरन्नस्ववीर । गोभिः समध्वो असि वीरयस्वा
 स्वाथाजिह्वां ययतुजिह्वानि ॥ वास्तोष्पतिसूक्तेन च ।
 अमीवहा० । ब्रह्मणे० स्नानं नमः ॥ गन्धार्घ्यपुष्पपूजा
 चण्डिकायाः अस्तमित्यादिदेवैः पूजयेत्

यवे तारकेभ्यः सप्तर्षिभ्यः भूलोकाय भुवोलो स्वलो-
 महोलो जनोलो तपोलो सत्यलो मित्राय वरुणाय पूष्णे
 धात्रे अर्यम्णे भगाय इन्द्राय सूर्याय विवस्वते दीप्तां-
 शवे प्रकृतये प्रकाशाय मार्तण्डाय इन्द्राय अग्नये य-
 माय नैऋतये वरुणाय वायवे कुवेराय ईशानाय ब्र-
 ह्मणे विष्णवे [पूर्वे] उमायै (दक्षिणे) रुद्रायै (पश्चिमे)
 भद्रङ्कयै (उत्तरे) प्रस्थायै (ईशाने) स्वाहायै (अग्नये)
 शुभङ्कयै (नैऋते) गायै (वायवे) श्रियै (ऊर्ध्वे) वा-
 गीश्वर्यै (अधः) लोकधात्र्यै (मध्ये) वृक्षाय मन्मथाय
 अशोकाय सन्तानाय पारिजाताय कल्पवृक्षाय हरिच-
 न्दनाय देवदारवे गजाय ऐरावताय पुण्डरीकाय वाम-
 नाय कुमुदाय अञ्जनाय पुष्पदन्ताय सार्वभौमाय सुप्र-
 तीकाय अग्न्यादित्याभ्यां० ब्रह्मणे कू० इहकीलदेवता-
 भ्यः अर्घो नमः पुष्पं नमः ॥ वासा पुष्पमालाना-
 डीबन्धनं च । अन्नं नमः । अपोशानं दक्षिणा नै-
 वेद्यमपूजाः । अनायासात्पूजां त्रैलोक्यलिः । पूर्वपू-

च्छां सम्पाद्य । उदकतर्पणं । आपन्नोस्मि । कीलोहि
भगवान्विष्णुरीश्वराश्च प्रकीर्तिताः । स्थितिं कुर्वन्तु स-
ततमस्मिन्स्थाने सदार्चिताः ॥ आह्वानं० ॥ नमो ब्र-
ह्मणे । इति तर्पणम् ॥ इति इहकीलिकापूजनम् ॥

सामग्री तिलाघृतक्षीरदधिधूपदीपमधुलाजाकुंकुमसवौ-
षधिकुशायवासिद्धार्थकासिन्दूरापूपिकानाडीबन्धनसौवर्ण-
पत्रपुष्पाधूपुष्पमालिकाधान्यकञ्चुकरसतीर्थमृत्तिकातीर्थ-
जलवल्मीकमृत्तिकाशंखौषधयश्च ॥

अथ सन्ध्योपासना

(नमस्कारकरो) श्रीमहागायत्र्यै नमः । सावित्र्यै
नमः । सरस्वत्यै नमः ॥ ओंप्रणवस्य ऋषिर्ब्रह्मा, गा-
यत्रं छन्द एव च । देवोऽग्निर्व्याहृतिषु च, विनियो-
गः प्रकीर्तितः ॥ प्रजापतेर्व्याहृतयः, पूर्वस्य परमेष्ठी-
नः । व्यस्ताश्चैव समस्ताश्च, ब्राह्ममऽक्षरमोमिति ॥ व्या-
हृतीनां समस्तानां, दैवतं तु प्रजापतिः । व्यस्तानाम-
ऽयमऽग्निश्च, वायुः सूर्यश्च देवताः ॥ छन्दश्च व्याहृती-

नामेकाऽक्षराणामुक्ताख्यं, द्व्यक्षराणामस्त्युक्ताख्यम् । वि-
 श्वामित्र ऋषिश्छन्दो, गायत्रं सविता तथा ॥ देवतो-
 पनये जप्ये, गायत्र्या योग उच्यते । आवाहयामि
 गायत्रीं, सर्वपापप्रणाशिनीम् ॥ न गायत्र्या परं ज-
 प्यं, न व्याहृतिसमं हुतम् । आगच्छ वरदे देवि,
 जप्ये मे सन्निधौ भव ॥ गायन्तं त्रायसे यस्माद्गायत्री
 त्व ततः स्मृता । अग्निर्वायुश्च सूर्यश्च बृहस्पत्याप एव
 च ॥ इन्द्रश्च विश्वेदेवाश्च देवताः समुदाहृताः । एवमा-
 ऽऽर्षं छन्दो दैवतं, विनियोगं चाऽनुस्मृत्य ॥ गायत्र्या
 शिखामाऽवच्छ, गायत्र्यैव समन्ततः । आत्मनश्चापः परि-
 क्षिप्य, प्राणायामं कुर्यात् ॥ (अपने आप के छडक करके
 आञ्जलि करना) ओजोऽसीति गायत्रीमाऽऽवाह्य देवानांमा-
 ऽर्षं ओजोऽसि सहोऽसि बलमऽसि भ्राजोऽसि देवानांधाम
 नामासि । विश्वमऽसि विश्वायुः सर्वमऽसि सर्वायुरऽ-
 भिभूः ॥ (प्राणायामका मंत्र) ओंभूः ओंभुवः ओंस्वः
 ओंमहः ओंजनः ओंतपः ओंसत्यं ओंतत्सवितुर्वरेण्यं,

भर्गो देवस्य धीमहि, धियो यो नः प्रचोदयात् ॐ आ-
 पो ज्योतीरसोऽमृतं ब्रह्म भूर्भुवः स्वरोम् ॥ (सायं की
 तीन आचमन करना) ॐ अग्निश्च मा मन्युश्च, मन्युप-
 तयश्च मन्युकृतेभ्यः पापेभ्यो रक्षन्ताम् । यद्वा पाप-
 मऽकार्षं, मनसा वाचा हस्ताभ्यां, पञ्चामुदरेण शि-
 श्ना । अहस्तदऽवलुम्पतु, यत्किञ्चिद्दुरितं मयीदमऽह-
 माऽपोऽमृतयोनौ सत्ये ज्योतिषि जुहोमि स्वाहा ॥
 (प्रातः की तीन आचमन) ॐ सूर्यश्च मा मन्युश्च,
 मन्युपतयश्च मन्युकृतेभ्यः पापेभ्यो रक्षन्ताम् । यद्वात्रा
 पापमकार्षं, मनसा वाचा हस्ताभ्यां, पञ्चामुदरेण शि-
 श्ना । रात्रिस्तदऽवलुम्पतु, यत्किञ्चिद्दुरितं मयीदमऽह-
 माऽपोऽमृतयोनौ । सूर्ये ज्योतिषि जुहोमि स्वाहा ॥
 (मध्याह्न की तीन आचमन) ॐ आपः पुनन्तु पृथि-
 वीं, पृथिवी पूता पुनातु माम् । पुनातु ब्रह्मणस्पति-
 ब्रह्म पूतं पुनातु माम् ॥ यदुच्छिष्टमऽभोज्यं वा, यद्वा
 दुश्चरितं मम । सर्वं पुनन्तु मामाऽऽपोऽसतां च प्रति-

ग्रहं जुहोमि स्वाहा ॥ [छातेको छिडकना] आपो हि-
 ष्ठा मयोभुव- [पैरों को] स्ता न ऊर्जे दधात न
 [सिरको] महे रणाय चक्षसे [छाते को] यो वः
 शिवतमो रस- [पैरों को] स्तस्य भाजयते हनः [सिर
 को] उशर्तारिव मातरः [सिर को] तस्मा अरंगमाम
 वो [छाते को] यस्य क्षयाय जिन्वथ [पैरों को]
 आपो जनयथा च नः ॥ [छाते और सिरको फी
 मंत्र से छिडकना] हिरण्यवर्णाः शुचयः पावका, यासु
 जाता कश्यपो यास्विन्द्रः । या अग्निं गर्भं दधिरे वि-
 रूपास्ता न आपः शंस्योना भवन्तु ॥ उँयासां देवा
 दिवि कृण्वन्ति भक्ष्यं, या अन्तरिक्षे बहुधा भवन्ति ।
 या० ॥ उँयासां राजा वरुणो याति मध्ये, सत्याऽनृते
 अवपश्यञ्जनानाम् । या० ॥ उँशिवेन सा चक्षुषा पश्य-
 ताऽऽपः शिवया तन्वोपस्पृशत त्वचं मे । मधुश्च्युतः
 शुचयो याः पावकास्ता न आपः शंस्योना भवन्तु ॥
 उँशन्नो देवीरऽभीष्टये आपो भवन्तु पीतये, शंस्योरऽ-

भिस्रवन्तु नः ॥ ओंशन्न आपो धन्वन्याः , शन्नः स-
 न्तऽनूण्याः । शन्नः समुद्रिया न आपः शमुनः सन्तु
 कूण्याः ॥ आपो अस्मान्मातरः शुन्धयन्तु घृतेन मा
 घृतपाः पुनन्तु । विश्वं हिरिप्रं प्रवहन्तु देवीरुदिदाभ्यः
 शुचिरापूत एमि ॥ इदमापः प्रवहत यत्किञ्चिद्दुरितं
 मयि । यद्वाहमभिदद्रोह यद्वा शेष उत्तानृतम् ॥ मुञ्च-
 न्तु मा शपथ्यादऽथो वारुण्यादुत । यथा यमस्य प-
 ड्वीशात्सर्वसादेव किल्बिषात् ॥ यज्जाग्रद्यत्सुप्तः पाप-
 मभिजगाम । सर्वस्मान्मा तस्मादेनसः प्रमुञ्चतु ॥ द-
 धिक्राव्णो अकारिषं जिष्णोरश्वस्य वाजिनः । सुरभि-
 नो मुखाकर्त्तृणां आयूंषि तारिषत् ॥ [वाहे तरफ
 तीन जलाञ्जलि सँग के छोडना] ओंद्रुपदादिवोन्मुमु-
 चानः , स्विन्नः स्नात्वी मलादिव । पूतं पवित्रेणेवाऽ-
 ज्यमाऽऽपः शुन्धन्तु सैनसः ॥ [पानी में दोनो हाथों
 से तीन आवर्तन करना] ओंऋतं च सत्यं चाभीद्वा-
 त्तपसोऽध्यऽजायत । ततो रात्रिरऽजायत , ततः समु-

द्रो अर्णवः ॥ समुद्रादऽर्णवादऽधि, संवत्सरो अ-
जायत । अहोरात्राणि व्यदधाद्विश्वस्य मिषतो वशी ॥
सूर्याचन्द्रमसौ धाता, यथापूर्वमऽकल्पयत् । दिवं च
पृथिवीं, चाऽन्तरिक्षमऽथो स्वः ॥ [सिरको छडकना]
ओंभूः ओंभुवः ओंस्वः ओंमहः ओंजनः ओंतपः ओंस-
त्यम् । [तीन आचमन करना] ओंअन्तश्चरसि भूतेषु,
गुहायां विश्वतो मुखः । त्वं यज्ञस्त्वं वषट्कार, आपो
ज्योतीरसोऽमृतं ब्रह्म भूर्भुवः स्वरोम् ॥ [प्राणायाम
करके सूर्यके संमुख तीन जलाञ्जलि छोडना] ॥
ओंभूर्भुवःस्वस्तत्सवितु० ३ ॥ [उपस्थान करना]
ओंउद्वयन्तमसस्परि, ज्योतिष्पश्यन्त उत्तरम् । देवं दे-
वत्राः सूर्यमऽगन्म ज्योतिरुत्तमम् ॥ ओंउदुत्यं जातवे-
दसं, देवं वहन्ति केतवः । दृशे विश्वाय सूर्यम् ॥
ओंचित्रन्देवानामुदगादनीकं, चक्षुर्मित्रस्य वरुणस्याऽग्नेः ।
आ प्रा द्यावापृथिवी अन्तरिक्षं, सूर्य आत्मा जगतस्त-
स्थुषश्च ॥ ओंतच्चक्षुर्देवहितं, पुरस्ताच्छुक्रमुचरत् । प-

श्येम शरदः शतं, जीवेम शरदः शतम् ॥ ओंहंसः
 शुचिषद्वसुरऽन्तरिक्षसद्वोता वेदिषदऽतिथिर्दुरोणसत् ।
 नृषद्वरसद्वतसद्व्योमसदऽब्जा गोजा ऋतजा अद्रिजा ऋ-
 तम् ॥ ओंविभ्राड्वृहत्पिबतु, सोम्यं मध्वायुर्दधद्यज्ञपता
 अविहुतम् । वात जूतयो, अभिरक्षत्यात्मना, प्रजा
 पिपतिं बहुधा विराजति ॥ [विष्णु का ध्यान करना]
 ओंआनुष्टुभस्य सूक्तस्य, त्रिष्टुप्ऽन्तस्य देवता । विश्वात्मा
 पुरुषः साक्षाद्वर्णिनारायणः स्मृतः ॥ “ओंपुरुषमेधाः
 पुरुषस्य नारायणस्याऽऽर्षम् ॥” ओंसहस्रशीर्षाः पुरुषः
 सहस्राक्षः सहस्रपात् । स भूमिं विश्वतो वृत्वाऽऽत्यति-
 ष्टदशांगुलम् ॥ पुरुष एवेदं सर्वं, यद्भूतं यच्च भव्यम् ।
 उताऽमृतत्वस्येशानो, यदऽन्नेनाऽतिरोहति ॥ एतावान-
 ऽस्य महिमाऽतो ज्यायांश्च पूरुषः । पादोऽस्य विश्वा
 भूतानि त्रिपादऽस्याऽमृतं दिवि ॥ त्रिपादूर्ध्व उदैत्पु-
 रुषः, पादोऽस्येहाऽभवत्पुनः । ततो विश्वं व्यक्राम-
 त्साशनाऽनशने अभि ॥ तस्माद्विराडऽजायत विराजो

अधिपूरुषः । स जातो अत्यरिच्यत पश्चाद्भूमिऽथो
 पुरः ॥ यत्पुरुषेण हविषा देवा यज्ञमऽतन्वत । वस-
 न्तो अस्याऽऽसीदाऽऽज्यं, ग्रीष्म इध्मः शरद्विः ॥
 तं यज्ञं वहिषि प्रौक्षन्पुरुषं जातमऽग्रतः । तेन देवा
 अयजन्त, साध्या ऋषयश्च ये ॥ तस्माद्यज्ञात्सर्वहुतः,
 संभृतं पृषदाऽऽज्यम् । पशूंस्तांश्चक्रे वायव्यानाऽऽर-
 ण्यान्ग्राम्यांश्च ये ॥ तस्माद्यज्ञात्सर्वहुत ऋचः सा-
 मानि जज्ञिरे । छन्दांसि जज्ञिरे तस्माद्यजुस्तस्मादऽजा-
 यत ॥ तस्मादऽश्वा अजायन्त, ये के चोभयादतः ।
 गावो ह जज्ञिरे तस्मात्तस्माज्जाता अजावयः ॥ यत्पुरु-
 षं व्यदधुः, कतिधा व्यकल्पयन् । मुखं किमऽस्य कौ
 बाहू, का ऊरू पादा उच्येते ॥ ब्राह्मणोऽस्य मुख-
 माऽऽसीद्बाहू राजन्यः कृतः । ऊरू तदऽस्य यद्वैश्यः,
 पद्भ्यां शूद्रो अजायत ॥ चन्द्रमा मनसो जातश्चक्षुः
 सूर्यो अजायत । मुखादिन्द्रश्चाग्निश्च, प्राणाद्वायुरऽजा-
 यत ॥ नाभ्या आसीदऽन्तरिक्षं, शीर्ष्णो द्यौः सम-

वर्तत । पद्भ्यां भूमिर्दिशः श्रोत्रात्तथा लोकानऽकल्प-
यन् ॥ सप्ताऽस्याऽऽसन्परिधयस्त्रिः सप्त समिधः कृताः ।
देवा यद्यज्ञं तन्वाना, अवध्नन्पुरुषं पशुम् ॥ यज्ञेन य-
ज्ञमऽयजन्त देवास्तानि धर्माणि प्रथमान्याऽऽसन् ।
ते ह नाकं महिमानः सचन्त, यत्र पूर्वं साध्याः स-
न्ति देवाः ॥ [संहारमुद्रा करके शिवका ध्यान क-
रना] ओंयज्जाग्रतो दूरमुदेति दैवं, तदु सुप्तस्य तथै-
वैति । दूरंगमं ज्योतिषां ज्योतिरेकं, तन्मे मनः शि-
वसंकल्पमऽस्तु ॥ येन कर्माण्यऽपसो मनीषिणो, यज्ञे
कृण्वन्ति विदथेषु धीराः । यदऽपूर्वं यत्तमऽन्तः प्र-
जानां तन्मे म० ॥ यत्प्रज्ञानमुत चेतो धृतिश्च, य-
ज्ज्योतिरऽन्तरऽमृतं प्रजासु । यस्मान्न ऋते किञ्चन
कर्म क्रियते, तन्मे म० ॥ येनेदं भूतं भवनं भवि-
ष्यत्परिगृहीतमऽमृतेन सर्वम् । येन यज्ञस्तायते सप्तहो-
ता, तन्मे म० ॥ यस्मिन्नृचः साम यजूंषि यस्मिन्प्र-
तिष्ठिता रथनाभाविवाऽराः । यस्मिंश्चित्तं सर्वमोतं प्र-

जानां, तन्मे म० ॥ सुषारथिरऽश्वानिव यन्मनुष्यान्ने-
नीयतेऽभींशुभिर्वाजिन इव । हृत्प्रतिष्ठं यदऽजरं यविष्ठं,
तन्मे म० ॥ अथ य एष एतस्मिन्मण्डले, पुरुषो
यश्चैष हिरण्यमयः पुरुषः । अथ य एष एतस्मिन्मण्ड-
ले, पुरुषोऽयमेव सोयं दक्षिणेऽक्षन्पुरुषः ॥ [उपस्थान
करना] शुक्रियं रुद्रस्य ॥ य उदगात्पुरस्तान्महतो
अर्णवाद्विभ्राजमानः सरिरस्य मध्ये । स मामृषभो रो-
हिताक्षः, सूर्यो विपश्चिन्मनसा पुनातु । यद्वह्नाऽवा-
दिष्म तन्मा मा हिंसीत्सूर्याय विभ्राजाय वै नमो
नमः ॥ (न्यास करना) अ नाभौ । उ हृदि । म
शिरसि ॥ भूः पादयो । भुवः हृदि । स्वः शिर-
सि ॥ ओंभूः अङ्गुष्ठाभ्यां नमः । भुवः तर्जनीभ्यां
नमः । स्वः मध्यमाभ्यां नमः । महः अनामिकाभ्यां
नमः । जनः कनिष्ठिकाभ्यां नमः । तपः सत्यं क-
रतलकरपृष्ठाभ्यां नमः ॥ भूः पादयोः । भुवः जा-
न्वोः । स्वः गुह्ये । महः नाभौ । जनः हृदि

तपः कण्ठे । सत्यं शिरसि ॥ ओंभूः हृदयाय नमः ।
 भुवः शिरसे स्वाहा । स्वः शिखायै वषट् । महः
 कवचाय हुँ । जनः नेत्राभ्यां वौषट् । तपः सत्यम-
 स्त्राय फट् ॥ तत्सवितुर्जुष्टाभ्यां नमः । वरेण्यं त-
 र्जनीभ्यां नमः । भर्गो देवस्य मध्यमाभ्यां नमः ।
 धीमहि अनामिकाभ्यां नमः । धियो योनः कनिष्ठा-
 काभ्यां नमः ॥ प्रचोदयात् करतलकरपृष्ठाभ्यां नमः ॥
 तत्पादयोः । सवितुर्जान्वोः । वरेण्यं कट्यां । भर्गो
 नामौ । देवस्य हृदये । धीमहि कण्ठे । धियो ना-
 सिकायां । यश्चक्षुषे । नः ललाटे । प्रचोदयात्
 शिरसि ॥ तत्सवितुर्हृदयाय नमः । वरेण्यं शिरसे
 स्वाहा । भर्गो देवस्य शिखायै वषट् । धीमहि कव-
 चाय हुँ । धियो योनः नेत्राभ्यां वौषट् । प्रचोदया-
 दऽस्त्राय फट् ॥ ओंआपस्तनयोः । ज्योतिर्नेत्रयोः ।
 रसो मुखे । अमृतं ललाटे । ब्रह्मभूभुवः स्वरों शि-
 रसि ॥ (मुद्रा करना) तत्समाय नमः । स सप्तुष्टाय

नमः । वि वितताय नमः । तुर्विस्तीर्णाय० । व
 द्विमुखाय० । रे त्रिमुखाय० । एय चतुर्मुखाय० ।
 अं पंचमुखाय० । भ षण्मुखाय० । र्गो अधोमुखाय० ।
 देव्यापकाञ्जलये० । व शकटाय० । स्य यमपाशा-
 य० । धी ग्रन्थिकायै० । म संमुखोन्मुखाय० । हि
 विलम्बाय० । धी मुष्टिकायै० । यो मीनाय० । यो
 कूर्माय० । नः वराहाय० । प्र सिंहाक्रान्ताय० ।
 चो महाक्रान्ताय० । द मुद्राय० । यात्पल्लवाय० ॥
 [प्राणायाम करके संकल्प छोडना] अस्यश्री महा-
 गायत्रीशापोद्धारमन्त्रस्य विश्वामित्र ऋषिः, विष्टारपं-
 क्तिगायत्रं छन्दः, सविता देवता शापोद्दारे विनियो-
 गः ॥ ओं ब्रह्मणाग्निः संविधानो रक्षोहा बाधितामि-
 तः । अमीवायुस्ते गर्भं दुर्नामा योनिमाशये १०
 “ ऋग्वेदे ” । हिरण्यगर्भाः० १० “ यजुर्वेदे ” ओं
 आवायव्य यावायव्या यान्यौर्वायायवः ओं हरोसि पा-
 त्मान मे विद्धि १० “ सामवेदे ” सुभद्रा पावना

सुधा गायत्री विश्वभेषजम् । विशापामेनां कृत्वा य-
 थास्तं विपरीतन १० “अथर्ववेद०” तत्सवितुरिति
 मंत्रस्य विश्वामित्र ऋषिः । गायत्रं छंदः । सविता
 देवता । आत्मनो वाङ्मनःकायोपार्जितपापनिवारणार्थं
 नित्यकर्मनिमित्तं चतुर्वर्गसिद्ध्यर्थं जपे विनियोगः ॥
 [महागायत्री का ध्यान करना] मुक्ताविद्रुमहेमनीलध-
 वलच्छायैर्मुखैस्त्रीक्ष्णैर्युक्तामिन्दुनिवद्धरत्नमुकुटां, तत्त्वा-
 ऽऽत्मवर्णात्मिकाम् । गायत्रीं वरदाऽभयाऽङ्कुशकरां,
 शूलं कपालं गुणं शङ्खं चक्रमऽथाऽरविन्दुयुगलं हस्तै-
 र्वहन्तीं भजे ॥ [प्रार्थना करना] ओं दुर्निवारभवध्वान्त-
 ध्वंसनैककृतेक्षणाम् । नौमि मोहविनाशाय भीतो
 ब्रह्मादिदेवताम् १ दुर्गतिं हर मे देवि बहुजन्मश-
 तार्जिताम् । प्राप्य कल्पतरुच्छायां कथं सन्तप्यते ज-
 नैः ॥ पश्य मामाऽशु गायत्रि विभ्यतं स्निग्धचक्षुषा ।
 न बालमऽवलं पुत्रं मुञ्चत्यग्रगमऽम्बिका ३ ॥ एहि
 मां पाणिपद्मेन देवि तर्प्य कं शुभम् । महासोहाक-

लं दीनमेहि मां स्पर्श नित्यशः ४ ॥ मातः प्रती
 क्षते नाऽर्तो यत्तदाशु प्रसीद मे । हित्वाऽक्षसूत्रं सा
 वित्रि निर्विघ्नं पश्य मा मिह ५ ॥ शृण्वतो नाऽ
 न्यकृत्यं स्यात्तत्त्वं परहितं कुरु । ब्रह्मविष्णुहराद्यास्त्वा-
 माऽऽश्रयन्ते सुरेश्वरि ६ ॥ आगच्छ वरदे देवि, त्र्य-
 क्षरे ब्रह्मवादिनि । गायत्रि छन्दसां मातर्ब्रह्मयोने
 नमोऽस्तु ते ३ ॥ [मूलमंत्र का जप करना] ओं
 कारं पूर्वमुच्चार्य व्याहृतीस्तदनन्तरम् । गायत्रीं प्रणवं
 चान्ते जप एवमुदाहृतम् ॥ ओंभूर्भुवः स्वस्तत्सवितुर्व-
 रेण्यं, भर्गो देवस्य धीमहि, धियो यो नः प्रचोद-
 यादौ १०८ ॥ (प्राणायाम करके तर्पण करना)
 दशभिर्जन्मचरितं, शतेन च पुरा कृतम् । त्रियुगो-
 त्थं सहस्रेण, गायत्री हन्ति किल्बिषम् ॥ देवा गातु
 श्रोत्रियाः, । देवा गातुविदो, गातुं वित्वा गातुमित-
 मनसस्पत इमं देवयज्ञं स्वाहा, वाचे स्वाहा वाते
 स्वाहा ॥ [दिशायों का प्रणाम करना] [पूव का]

ॐ नमः प्राच्यै दिशे आश्च देवता, एतस्यां प्रतिवस-
 न्ति, एताभ्यश्च वो नमः १ ॥ [अग्निकोणको] नमो-
 ऽवान्तरायै दिशे० (दक्षिण को) नमो दक्षिणायै (नै-
 ऋत कोण को) नमोऽवान्तरायै [पश्चिम को] नमः
 प्रतीच्यै [वायव्य कोण को] नमोऽवान्तरायै [उत्तर को]
 नम उदीच्यै [ईशानकोण को] नमोऽवान्तरायै [ऊपर को]
 नम ऊर्ध्वायै [नीचे को] नमो धरायै ॥ [तर्पण करना]
 नमो ब्रह्माय नमो अस्त्वग्नये नमः पृथिव्यै नम ओष-
 धीभ्यः नमो वाचे नमो वाचस्पतये नमो विष्णवे बृ-
 हते कृणोमि इत्येतासामेव देवतानां सार्ष्टि सायुज्यं
 सलोकतां सामीप्यमाप्नोति य एवं विद्वान् स्वाध्याय-
 मधीते ॥ ॐ नमो देव्येभ्यः कण्ठोपवीती स्वाहा ऋ-
 विभ्यः अपसव्येन स्वधापितृभ्यः सव्येन आब्रह्मस्तम्ब-
 पर्यन्तं ब्रह्माण्डं सचराचरं जगत्तृप्यतु ३ ॥

इति सन्ध्योपासनविधिः